

Số 189 - Tháng 8/2017

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

7864 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683, USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com

Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Trần Đình Định

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông,
Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân,
Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan,
Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý, Lê Văn Trang,
Trần Quang Tuyền, Nguyễn Khoa Khương,
Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên,
Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh,
Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Trần Văn Cáo,
Nguyễn Văn Quát, Nguyễn Văn Liêm, Đinh Thái Sơn,
Trang Đài, Nguyễn Mạnh Chí, Ngô Đình Lượng.

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Nguyễn Văn Liêm
Đinh Thái Sơn, Phụ Tá

Chủ Bút:

Mặc Giao
Trang Đài, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Charlie Nguyễn Mạnh Chí.
Joseph Ngô, Phụ Tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên,
Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát,
Trần Văn Cáo, Nguyễn Văn Quát, Hương Thu,
Trần Quang Tuyền, Phạm Bá Cát, Đỗ Trí Tuệ

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc,
Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên,
Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm,
Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ,
Phạm Hồng Lam, Trà Lũ
Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn

Trình Bày

Phong Trịnh

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn..... ĐGD 2
Hộp Thư Độc Giả..... ĐGD 4

Chủ Đề

Đức TGM Ngô Quang Kiệt Thăm Hỏi Đan Viện Thiên An..... 9
Chính Quyền Huê Quyết Tâm Lấy Đất Đan Viện Thiên An..... Hòa Ái, Phòng Viên Rĩa 10
Hội Đồng Giám Mục Đang Làm Gì Cho Giáo Hội Việt Nam?..... Mặc Giao 11
Phòng Vấn Đức TGM Nguyễn Chí Linh
Của Église D'asie Về Tình Hình Giáo Hội Tại Việt Nam..... Vũ Văn An Chuyển Ngữ 15
Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc Hành Động Vì Điều Gì?..... J.B Nguyễn Hữu Vinh 19
Giám Mục Bùi Văn Đọc Lại Hà Hơi Tiếp Sức Cho
Đảng Cộng Sản Vô Thần..... Nguyễn An Quý 22
Tư Đồng Chiêm Đền Thiên-An..... Phạm Minh-Tâm 25
Lượm Lặt Đó Đây..... Trần Phong Vũ 28
Đức TGM Nguyễn Chí Linh Trả Lời Phòng Vấn - Cái Nhìn
Thô Thiển Của Một Giáo Dân..... Lê Thiên 31

Tôn Giáo

Kinh Dâng Nước Việt Nam..... 6
Chúc Mừng LM. Giuse Nguyễn Đức Minh..... 7
Đức Hồng Y Quốc Vụ Khanh Hiệp Thông Với Đức Hồng Y Sabino,
Venezuela..... G. Trần Đức Anh OP 8
Linh Mục DCCT Vn Bị Cấm Xuất Cảnh..... Nguyễn Thế Hiện 43
Hòa Thượng Thích Không Tánh Tiếp Tay Các
Linh Mục Ủy Lao Nạn Nhân Formosa..... 44
Đức Tin Và Văn Hóa Lớp Giáo Lý-Việt Ngữ..... L.M.Cao Phương Kỳ 46
Giải Đáp Giáo Lý: Người Công Giáo Có Được Phép Buôn Bán Súng Đạn, Cần Sa, Ma Túy,
Sách Báo Dâm Ô Và Cờ Bạc Hay Không?..... Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn 52
Đức Tổng Giám Mục Teofilus Matulionis, Người Lithuania..... Hồng Thủy 55
Tín Mừng Giữa Dòng Đời: Phúc Cho Ai Chịu Bách Hại
Vì Sự Công Chính..... Trần Việt Cường 58
Công Nghị Lãnh Đạo Công Giáo Hoa Kỳ--Sự Hiện Diện
Sống Động Của Chúa Thánh Thần..... Trần Hiếu 61
Những Bông Hoa Màu Tím Của 'Đối Thoại Liên Tôn'..... Lm Piô Ngô Phúc Hậu 66
Thánh Lễ Cầu Nguyên Cho Quê Hương Vn Tại Đan Viện St Ottilien, Đức..... Hoàng Trang 100

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Hoa Kỳ Kêu Gọi Việt Nam Thả Ngay Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh..... Bbc 36
Chúng Ta Là Mẹ Nấm..... Thái Bá Tân 38
Cạn Hàu Bao . . . Hanoi Tỉnh Cướp Cạn, & Dạm Bán Cam Ranh (?)..... Trần Nguyên Thao 39
Nguyên Nhân Cuộc Diệt Chung Do-Thái..... Phạm Hồng -Lam 67
Mô Côi Cảm Thọ Mô Côi: Thệ Hệ Hậu Chiến Hai Miền
Nam Bắc Truy Nhận Nhau..... Trangđài Glassey-Trần Nguyễn 74
30-4 Đầu Tiên..... Trangđài Glassey-Trần Nguyễn 82
Sổ Tay Thường Dân: Tiền/Vàng & Nước Mất..... 83
Lá Thư Canada: Mừng Lễ 150..... Trà Lũ 86
Tòa Án Nhân Dân Nghệ An Nhận Đơn Khởi KIỆN Formosa Của Nạn Nhân..... 91
Thơ Gió Chướng..... Cuồng Phong 92
Formosa: Nỗi Đau & Niềm Hi Vọng..... Trần Phong Vũ 93
Luật Hình Sự Sửa Đổi Buộc Luật Sư Tố Cáo Thân Chủ, Trừng Phạt Tự Do Ngôn Luận..... 96
Giáo Sư Ngô Bảo Châu 'Có Quan Điểm Trái Với Sự Giáo Điều'..... Bbc 97
Thu Hối Và Huỷ Tập Thơ Thành Phố Dị Dạng..... Kiến Văn 99
Trang Y Học: Rung Tâm Nhĩ..... Bác Sĩ Ngô Đình Tân 102
Sinh Hoạt Tại Trụ Sở Diễn Đàn Giáo Dân Đức Cha Nguyễn Văn Long
Đền Dâng Thánh Lễ..... 103
Gia Chánh: Bánh Khúc..... 106

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

Các Đại Diện
La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockon, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:

Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

THƯ TÒA SOẠN

Chúng ta đang sống giữa mùa Hè. Trời nóng. Đất nóng. Việt Nam cũng có nhiều cái nóng. Đối với người Công Giáo Việt Nam, cái nóng nhất là bài phỏng vấn của Đức Cha Nguyễn Chí Linh, Tổng Giám Mục Huế kiêm Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, và việc Đức Cha Bùi Văn Đọc, Tổng Giám Mục Sài Gòn, đi làm lễ động thổ xây trụ sở mới của báo Công Giáo Dân Tộc.

Đức Cha Linh khi trả lời phỏng vấn của cơ quan truyền thông Église d'Asie ngày 4-7-2017 đã không ngần ngại nói khá rõ về hiện tình Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, từ việc nhà nước cướp đất và cho công an giả danh côn đồ đập phá Thánh Giá có tượng Chịu Nạn ở Đan Viện Thiên An gần Huế, qua việc nhà nước can thiệp vào việc bổ nhiệm giám mục, không chịu thiết lập bang giao với Vatican, để Sứ Thần không thường trú của Tòa Thánh sống trong cảnh vô gia cư mỗi khi tới Việt Nam, với thời hạn lưu trú và những di chuyển phải được phép trước, đến sự can thiệp trắng trợn của nhà nước với Hội Đồng Giám Mục, đòi cho Đức Cha Nguyễn Thái Hợp nghỉ hưu non và cuốn gói đi Rôma. Đó chỉ là những sự việc quan trọng, chưa phải là tất cả, nói lên tình hình không sáng sủa của Giáo Hội VN hiện nay.

Điều lạ là trước những bất công và chèn ép đối với Giáo Hội như thế, Chủ Tịch HĐGM không một lời than trách, không một câu kết án, không lên tiếng đòi hỏi hay đề nghị điều gì. Người ta có cảm tưởng Đức Cha Linh nhìn hiện tình Giáo Hội VN như một người quan sát, như một nhà báo vô tư, chỉ nói những điều thấy trước mắt và không bình luận. Người đọc không được biết đường lối của HĐGM trước hiện trạng này. Thôi thì hãy bằng lòng với chút gì hiện có. Được biết hoặc được xác định thêm một số sự thật đã là quý rồi. Đức Cha mới nhận chức Chủ Tịch HĐGM được 9 tháng nay. Hãy ráng chờ ngài hoạch định chính sách sau khi tham khảo và tìm sự đồng tình với các vị “cha riêng một cõi”.

Ba ngày sau cuộc phỏng vấn Đức Cha Nguyễn Chí Linh, ngày 7-7-2017, Đức Cha Bùi Văn Đọc đến trụ sở báo Công Giáo Dân Tộc ở Sài Gòn dâng thánh lễ tạ ơn dịp báo này kỷ niệm 42 năm tuổi, đồng thời làm lễ động thổ, làm phép và đặt viên đá đầu tiên xây trụ sở mới rất “hoành tráng” (theo bản vẽ và mô hình) của báo Công Giáo Dân Tộc. Ai cũng biết báo này là con đẻ và là tiếng nói của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo VN, một ủy ban được cộng sản khuyến khích thành lập, được cộng sản nuôi dưỡng và chỉ đạo để làm công tác chia rẽ, đánh phá Giáo Hội, làm Giáo Hội suy yếu hầu dễ dàng trở thành công cụ tay sai của

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055

Kenneer, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trí
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:
Kim Mai
(281) 970-4903

đảng và nhà nước. Đức Giám Mục Xuân Lộc Nguyễn Minh Nhật khi còn tại thế đã ra quyết định treo chén linh mục nào của giáo phận ngài tham gia Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo. Đức Cố Giám Mục Phụ Tá Hà Nội Lê Đắc Trọng cũng để lại trong hồi ký của Ngài những đoạn nói rõ về bản chất và việc đánh phá Giáo Hội của Ủy Ban Liên Lạc Toàn Quốc Người Công Giáo Yêu Nước ở ngoài Bắc và Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo ở trong Nam (*xem Chứng Từ của một Giám Mục, Lê Đắc Trọng, Diễn Đàn Giáo Dân, Hoa Kỳ 2009*). Chuyện rành rành như vậy mà Đức Tổng Sài Gòn không biết hay sao? Hay ngài muốn chiêu hồi những con chiên lạc đàn? Điều đáng lo ngại là không biết ai chiêu hồi ai, trong khi giáo dân hoang mang và mất tin tưởng.

Hoang mang và mất niềm tin là điều tệ hại nhất cho Giáo Hội. Các vị chủ chăn phải tìm cách chấm dứt tệ trạng này, không thể để nó tồn tại, hướng chi còn làm cho tình trạng trở nên trầm trọng hơn. Dù giáo dân đã trưởng thành, nhưng trong hoàn cảnh nào, giáo dân cũng hướng về các chủ chăn để chờ xem chủ chăn làm được gì cho họ và cho Giáo Hội.

*

Về thời sự liên quan tới Việt Nam, dư luận trong và ngoài nước chú ý tới việc tòa án nhà nước tuyên phạt 10 năm tù Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh. Chỉ vì phản đối Trung Cộng xâm lăng, đòi tự do dân chủ một cách hòa bình, không bạo động mà bị kết án tới 10 năm tù là quá bất công, quá bất bình thường trong ý niệm luật pháp là án xử phải tương xứng với tội đã phạm. Trong trường hợp này, tội không thành tội, kẻ có quyền ra án theo ý thích. Như vậy là dẫm lên luật pháp, là coi thường nhân loại văn minh. Phát ngôn nhân Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ Heather Nauert ngày 29-6-2017 đã tuyên bố: “*Quỳnh đã bị tuyên án 10 năm với một bản án mơ hồ về tội chống phá nhà nước. Cách đây không lâu, cô đã được vinh danh là Phụ Nữ Quốc Tế Dũng Cảm bởi Phu Nhân Tổng Thống Melania Trump*”. Bà Nauert kêu gọi Việt Nam thả Mẹ Nấm và tất cả những tù nhân lương tâm khác ngay lập tức và cho phép các cá nhân Việt Nam quyền tự do phát biểu và hội họp mà không sợ bị trả thù.

Mỹ nói thì mạnh lắm. Nhưng Mỹ có làm gì để buộc cộng sản VN phải tôn trọng con người và luật lệ phổ quát không lại là chuyện khác. Kết cuộc vẫn là chỉ người Việt Nam mới cứu được người Việt Nam.

Ý Cầu Nguyện

Xin Chúa ban ơn khôn ngoan và can đảm cho các Vị Chủ Chăn của Giáo Hội Việt Nam, để các ngài dẫn dắt và đồng hành với đàn chiên Chúa, vượt qua những chặng đường gian nan thử thách.

Hộp Thư Độc Giả

Ông Lý Châu, TX

... Trước hết, kính chào tân Chủ Nhiệm và Ban Quản Trị mới. Nguyên xin Chúa Thánh Thần soi sáng và hướng dẫn bốn báo trên con đường truyền thông sáng suốt và khôn ngoan... Xin đề nghị một điều, nếu có thể được, là dán thêm một label trên bìa báo để nhắc nhở ngày đáo hạn lệ phí hơn là chỉ dán một lần trên bì thư bị bỏ thùng rác...

Thưa ông Lý Châu,

Chân thành cảm ơn lời chào mừng và nguyện cầu của ông cho anh chị em trong Ban Quản Trị mới. Đó cũng chính là tâm niệm trong chủ trương và đường lối của Diễn Đàn trong quá khứ và tương lai.

Về đề nghị của ông dán thêm một Label trên bìa báo cho hàng ngàn độc giả trước khi bỏ báo vào bao bì trong buổi phát hành vừa tốn kém thêm về tiền của, thời gian và nhận sự vừa làm chậm trễ việc phát hành tờ báo đến tay độc giả. Chúng tôi đề nghị ông và quý độc giả mỗi khi nhận được báo Diễn Đàn Giáo Dân xin vui lòng để ra 30 giây cắt lấy phần Label trên bao thư và kẹp nó vào trong tờ báo. Như vậy Quý vị vừa giúp Tòa Soạn vừa có đầy đủ các chi tiết mỗi khi cần liên lạc với tòa báo. Khi gửi thư cho Diễn Đàn xin đính kèm mẫu Label để Tòa Soạn cập nhật mau chóng và chính xác.

Bà Nguyễn Thị Tình, AZ

Trước hết tôi xin gửi đến quý vị lời chúc sức khỏe và tràn đầy ơn sủng của Chúa... Chân thành cảm ơn vì trong thời gian qua tờ báo đã giúp tôi hiểu biết và mở rộng kiến thức về cả đời lẫn đạo. Tôi luôn mong muốn quý Báo mãi mãi sẽ cung cấp cho độc giả những món ăn tinh thần... Tuy nhiên trong thời gian tới tôi có chút hạn hẹp về kinh tế nên xin được ngưng cung cấp báo....

Thưa bà Nguyễn Thị Tình,

Như chúng tôi đã hơn một lần minh xác rằng NS. Diễn Đàn Giáo Dân là phương tiện Truyền Thông nhằm đem Tin Mừng đến cho mọi người, mọi nơi đồng thời tranh đấu cho Giáo Hội và Quê Hương thân yêu sớm thoát ách Cộng Sản vô thần. Do đó sự khó khăn về tài chánh của bà không cản trở việc chúng tôi tiếp tục gửi món ăn tinh thần đến bà. Mong bà an tâm tiếp nhận, đồng hành và cầu nguyện cho Diễn Đàn.

Marrero, LA:

Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám

(504) 368-0055

Kenneer, LA:

Nguyễn Đình Nghiêm

(504) 254-1150

Boston, MA:

Phạm Duy Lý

(617) 265-7934

Brooklyn, MN:

Trần Ngọc Bái

(763) 315-3942

Kansas City, MO:

Nguyễn Lưu

(816) 231-2413

Durham, NC:

Nguyễn Sương

(919) 361-5472

Lincoln, NE:

Trần Văn Trị

(402) 438-4415

Las Vegas, NV:

Phan Văn Sỹ

(702) 221-1688

Cincinnati, OH:

Francis Đình Khải

(513) 227-4711

Oklahoma:

Lê Minh Khôi

(405) 759-3645

Tulsa, OK:

Ngô Thiện Tích

(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn

(918) 627-2046

Portland, OR:

Ngô Trường James

(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu

(714) 642-8365

Philadelphia, PA:

Nguyễn Đức Phong

(215) 329-0538

Arlington, TX:

Trần Văn Minh

1-866-246-3702

Arkansas:

Lê Thiên Hoàng

(479) 471-7238

Austin, TX:

Phạm Trí Thức

(512) 832-6408

Irving, TX:

Đoàn Thanh Hùng

(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:

Kim Mai

(281) 970-4903

Bà Rosemarie Nguyễn, CA

...Trước hết gia đình chúng tôi chân thành cảm ơn cha và quý vị trong Tòa soạn đã gửi báo đến chúng tôi đầy đủ mặc dù chúng tôi đã quên không gửi lệ phí cho năm 2016 và 2017. Chân thành xin lỗi vì sự chậm trễ. Hôm nay tôi xin gửi chi phiếu \$120 gia hạn hai năm lệ phí. ... Chúng tôi rất thích đọc báo Diễn Đàn Giáo Dân. Mỗi đầu tháng là mong có báo mới để đọc...

Thưa bà Rosemarie,

Cảm ơn bà đã trân quý và đồng hành với Diễn Đàn Giáo Dân trong những năm tháng qua. Tòa soạn hàng tháng vẫn đều đặn gửi món ăn tinh thần đến cho tất cả các độc giả đã ghi danh không căn cứ vào ngày đáo hạn lệ phí vì biết rằng đôi khi vẫn có sự chậm trễ vì một lý do nào đó. Phục vụ độc giả vẫn là mục tiêu hàng đầu của Ban Trị Sự.

Ông Nguyễn Thanh Bình, CA

...Tuổi già, mắt yếu nên viết lách khó khăn... Tôi xin gửi tiền một năm báo... Kính chúc quý Báo mỗi ngày một thăng tiến để giúp độc giả hiểu biết thêm về Tin tức và Nhận định...

Thưa ông Nguyễn Thanh Bình,

Cảm động biết bao khi cụ già, mắt kém mà vẫn kiên trì hỗ trợ và đồng hành với Diễn Đàn. Những dòng chữ cụ viết cho tòa báo chuyên chở tâm lòng thành khích lệ anh chị em trong Diễn Đàn tiếp tục dâng hiến những hy sinh vô vị lợi để chu toàn sứ vụ đã lãnh nhận và không phụ lòng tin yêu của độc giả bốn phương.

Ông Vũ Văn Cung, TX

...Xin vui lòng cho gia hạn thêm một năm báo kể từ tháng 7 năm 2017... Tôi đính kèm ngân phiếu...

Kính chúc Quý Báo phát triển và trường tồn...

Thưa ông Vũ Văn Cung,

Chân thành cảm ơn những chia sẻ và lời cầu chúc của ông. Để lời cầu chúc trên thành hiện thực, xin ông tiếp tục quảng bá và giới thiệu cho Diễn Đàn thêm độc giả mới.

Ông Nguyễn Hai, MI

Tòa soạn đã hiệu đính ngày đáo hạn lệ phí.

Ông Iven Dinh John, CA

Chúc ông sức khỏe và mong nhận được thư của ông vào tháng 5, 2018.

AC. Yến Dương, WA

Cảm ơn anh chị đã gửi lệ phí. Diễn Đàn, với nhân sự mới trẻ trung hơn, rất mong nhận được sự tiếp trợ của anh chị để phát triển Diễn Đàn trên lãnh vực truyền thông Mạng. Tòa soạn đã chuyển thư riêng của anh chị cho nhà văn Trần Phong Vũ.

THƯ TÍN

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm ơn quý Độc Giả đã gửi lệ phí:

Nguyễn Văn Bách, CA
Nguyễn Văn Tranh, NJ
Phạm Huy Lương, TX
Jacqueline Trương, TX
Nguyễn Minh Đồng, FL
Trần Tiến Dược, CA
Nguyễn Tâm, CA
Nguyễn Văn Hiền, MA
Đỗ Đức Thành, CA
Trần Bích Liên, TX
Tien N. Lee, CO
Lại Ngọc Hoàng, OH
Trần K. Phước, NJ
Bùi Văn Khoa, KS
Nguyễn Văn Lâm, WA
Lê Giáo, TX
Lê Phú, MD
Nguyễn Vân, IL
Nguyễn Ngọc Phúc, NC
Hoàng Thị Nữ, CA
Chu Thanh Bình, CA
John Võ, WA
Nguyễn Oanh, KS
Nguyễn Văn Cải, MA
Huỳnh Martin, CA
Trần Yên, KS
Đỗ Đình Lâm, MD
Đoàn Thu, OR
Trần Hựu, CA
Nguyễn Hùng, KY

LTS – Trong số báo trước, chúng tôi đã đăng THU'NGỎ về việc phát động Phong Trào Lăn Chuối Mân Côi Online Vì Công Lý và Hòa Bình cho Quê Hương Việt Nam. Số báo này chúng tôi xin đăng Kinh Dân Nước Việt Nam do Phong Trào gửi tới để chúng ta cùng cầu nguyện.

Kinh dân nước Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Đức Mẹ Maria

Lạy Mẹ Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con toàn thể giáo hữu Việt Nam hết lòng tin cậy chạy đến cùng Mẹ.

Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, là Mẹ chúng con, Mẹ là Nữ Vương Toàn Năng, là Đấng bầu cử cho chúng con trước tòa Chúa. Biết bao nhiêu lần, Mẹ đã cứu vãn Giáo Hội, và các dân tộc trong cơn nguy biến.

Chúng con hết lòng thành kính hiến dâng Giáo Hội và tổ quốc Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ. Để thực hành mệnh lệnh của Mẹ, và để nhờ Mẹ che chở phù trì, ngày nay và mãi mãi.

Xin Mẹ gìn giữ Giáo Hội Việt Nam. Xin Mẹ soi sáng hàng Giáo Phẩm, dìu dắt và thánh hóa các Linh Mục. Xin Mẹ giúp sức cho toàn thể giáo dân được trung thành giữ luật Chúa, và sốt sắng làm việc tông đồ. Xin Mẹ nâng đỡ và ủi an những anh chị em của chúng con, đang phải khốn khó vì Đạo Chúa.

Xin Mẹ chúc lành cho tổ quốc Việt Nam. Xin

Mẹ hướng dẫn các nhà lãnh đạo dân tộc, xin Mẹ đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần tất cả các cơ cấu quốc gia, xin Mẹ cho toàn thể dân Việt biết đoàn kết, để cùng nhau xây dựng lại giang sơn.

Nhất là xin Mẹ cứu chúng con thoát nạn Cộng Sản vô thần, để mọi người được sống trong tự do, hòa bình, ngõ hầu Nước Chúa được mở rộng khắp nơi.

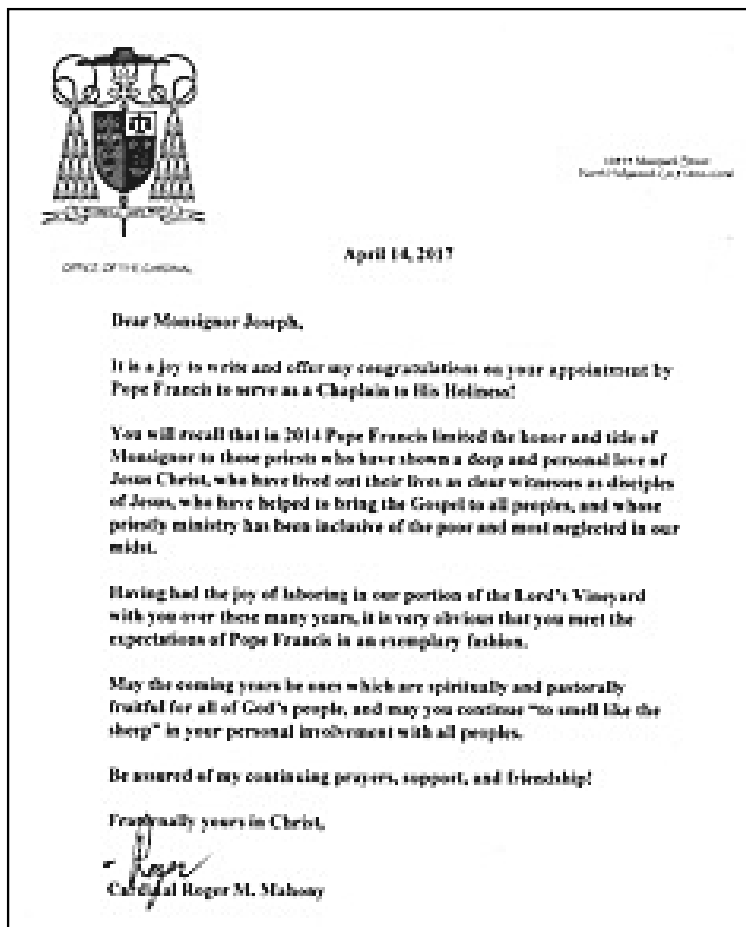
Chúng con nguyện muôn đời ghi nhớ ơn Mẹ, và cùng nhau xây dựng một đền thờ hay một công tác nào khác dâng kính Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để lưu truyền cho hậu thế ơn che chở đặc biệt của Mẹ.

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con thành khẩn kêu đến Mẹ, vì chúng con biết Mẹ sẽ nhậm lời chúng con. Và mặc dầu mọi nỗi khó khăn hiện tại, chúng con tin chắc Trái Tim Mẹ sẽ thắng. Amen.♦

CHÚC MỪNG

Lm. Giuse Nguyễn Đức Minh

Thư Chúc Mừng của Đức Hồng Y - TGP Los Angeles

Lm Giuse Nguyễn Đức Minh, nguyên giáo sư Đại Chủng Viện, đã tận tụy phụng vụ Chúa trong khiêm nhu với đức tính hiền lành, đơn sơ và khó nghèo, vừa được Đức Thánh Cha Phanxico chọn làm CHAPLAIN to HIS HOLINESS với tước vị cá nhân ĐỨC ÔNG, tước vị mà từ năm 2014 Đức Thánh Cha đã rất hạn chế việc ban phát. Cha Đức Minh hằng lưu tâm đến vận mệnh Giáo Hội và Quê Hương và thường gắn bó với những sinh hoạt của Diễn Đàn Giáo Dân trong những năm qua.

Diễn Đàn Giáo Dân chúc mừng Đại Thọ 90 của cha giáo. Nguyên cầu Thiên Chúa, nhờ sự chuyển cầu của Mẹ chí thánh, ban cho cha thêm tuổi thêm Thánh thiện xứng đáng với Tước Vị mà Đức Thánh Cha vừa trao ban.

CHÚC MỪNG! CHÚC MỪNG! CHÚC MỪNG! CHÚC MỪNG! CHÚC MỪNG!

NS. Diễn Đàn Giáo Dân

Đức Hồng Y Quốc Vụ Khanh Hiệp Thông với Đức Hồng Y Sabino, Venezuela

VATICAN. ĐHY Pietro Parolin, Quốc vụ khanh Tòa Thánh, đã gửi điện hiệp thông với ĐHY Jorge Urosa Sabino, TGM Caracas thủ đô Venezuela, nạn nhân của bạo lực.

Chúa nhật 16-7-2017, những người tham dự cuộc trưng cầu dân ý ở Caracas đã bị một nhóm dân quân theo phe tổng thống Nicola Maduro tấn công và họ phải chạy vào tị nạn trong một thánh đường nơi ĐHY Savino đang cử hành thánh lễ. Cuộc tấn công đã làm cho 1 người chết và nhiều người bị thương.

Sau vụ đó, Tổng thống Maduro tố cáo các "GM là làm tôi cho tư bản và sự đồi bại trên thế giới, cũng như làm cho bạo lực gia tăng". Hồi tháng 4 năm nay, một thánh lễ do ĐHY Urosa Sabino cử hành cũng bị những thành phần ủng hộ tổng thống Maduro phá rối.

Điện văn của ĐHY Parolin hôm 17-7-2017 gửi ĐHY có đoạn viết: "Tôi muốn bày tỏ sự gần gũi với ĐHY, với các LM, phó tế và toàn thể giáo dân đã bị tấn công tại Nhà thờ Đức Mẹ Camêlo di Catia, và quyết liệt lên án cuộc bao vây và hành hung tại đây. Ngày 16-7, tôi đã cầu nguyện thật nhiều xin Đức Mẹ Camêlô, rất được tôn kính tại Venezuela, xin Chúa Con của Mẹ một giải pháp hòa bình và dân chủ cho đất nước này, và để chính quyền lắng nghe tiếng kêu của dân chúng đang đòi tự do, hòa giải, hòa bình và an sinh vật chất cũng như tinh thần cho tất cả mọi người, nhất là những người nghèo khổ nhất và bị gạt ra ngoài lề".

Hôm 18-7-2017, trang thông tin trực tuyến 2001.com.ve ở Venezuela khẳng định rằng tổng thống Maduro đã cam đoan là "Venezuela sẽ không theo lệnh của ĐHY Parolin".

Ăn chay cầu nguyện

Mặt khác, thứ sáu 21-7-2017, các tín hữu Công Giáo và những người thiện chí ở Venezuela cử hành

ngày ăn chay và cầu nguyện theo lời mời gọi HĐGM nước này đưa ra hôm 12-7 vừa qua, sau khi kết thúc khóa họp khoáng đại.

Các GM kêu gọi mọi người "cầu xin Chúa chúc lành cho mọi nỗ lực của nhân dân Venezuela để đạt được tự do, công lý và hòa bình, và được Thánh Linh soi sáng, cũng như nhờ sự bảo vệ hiền mẫu của Đức Mẹ Coromoto bền mạng đất nước, họ tiếp tục xây dựng hòa bình và sự sống chung huynh đệ tại đất nước này".

HĐGM Venezuela tuyên bố hỗ trợ "tiếng kêu của những người đang bị đói, không được những bảo đảm về sức khỏe, không tìm được thuốc men và phải chịu tình trạng bất an trong mọi lãnh vực". Các vị kêu gọi tôn trọng ước muốn của nhân dân, chiếu theo luật pháp và hiến pháp quốc gia, để nhân dân Venezuela được sống trong hòa hợp, an bình, tự do và phát triển nhân bản".

Sáng kiến trên đây của HĐGM Venezuela đã từng được thực hiện ngày 2-8 năm ngoái và ngày 21-5 năm nay. Ngoài ra, tại mỗi giáo phận, từ nhiều tháng nay, hàng ngàn tín hữu đã biểu lộ đức tin của các cuộc rước, các buổi canh thức và các buổi lễ khác để xin ơn phù trợ của Chúa trong giai đoạn quan trọng đất nước Venezuela đang trải qua. (imedia 19-7-2017) ♦

G. Trần Đức Anh OP

(vietvatican.net)

Đức TGM Ngô Quang Kiệt thăm hỏi Đan viện Thiên An

Cựu Tổng giám mục Tổng giáo phận Hà Nội Ngô Quang Kiệt đã đến thăm Đan viện Thiên An, nơi đang xảy ra tranh chấp đất đai với chính quyền tỉnh Thừa Thiên-Huế hôm thứ Hai 10/7, theo trang Tin Mừng Cho Người Nghèo.

TGM Kiệt là vị giám mục thứ ba đến thăm đan viện Thiên An sau Giám mục Giuse Nguyễn Chí Linh, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam, và nguyên giám mục Kon Tum Micae Hoàng Đức Oanh, từ khi đan viện bị tấn công và đập phá thánh giá hồi cuối tháng Sáu.

Tin cho hay TGM Kiệt đã hiệp dâng thánh lễ và ghé thăm ngọn đồi nơi thánh giá bị hạ xuống và thăm hỏi, động viên các đan sĩ.

Hồi năm 2010, TGM Kiệt từ nhiệm khỏi sau các cuộc tranh chấp đất đai giữa giáo phận Hà Nội và chính quyền, xung quanh Tòa Khâm sứ và Nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế -Thái Hà. Quyết định từ nhiệm của TGM Ngô Quang Kiệt đã gây nhiều tranh cãi, giữa lúc có đồn đoán rộng rãi là sự ra đi của đức TGM là do sức ép của Hà nội đối với Tòa Thánh Vatican.

Sau khi lặng lẽ từ chức, GM Kiệt lui về hưu dưỡng tại Đan viện Châu Sơn, tỉnh Ninh Bình. Mặc dù không còn chính thức đảm nhiệm trách vụ trong Giáo hội Công giáo, GM Kiệt vẫn lui tới thăm viếng các giáo xứ nơi xảy ra mâu thuẫn với chính quyền như các giáo xứ Đông Yên, Dũ Yên thuộc tỉnh Hà

Tĩnh. Mới đây, GM Kiệt cũng vào tỉnh Nghệ An thăm hỏi các linh mục Nguyễn Đình Thục và Đặng Hữu Nam – những người đã dẫn dắt giáo dân các giáo xứ Song Ngọc, Phú Yên biểu tình chống tham họa môi trường biển do công ty Formosa gây ra.

Mới đây, tình hình Đan viện Thiên An nóng trở lại sau khi nhiều người, được cho là bị chính quyền giật dây, tấn công đan viện, hành hung đan sĩ và đập phá thánh giá. Chính quyền tỉnh Thừa Thiên-Huế cáo buộc đan viện Thiên An là xây cất trái phép trong khi đan viện cho rằng 107 ha đất trên đồi thông là thuộc quyền sở hữu của giáo hội.♦

CHÍNH QUYỀN HUẾ QUYẾT TÂM LẤY ĐẤT ĐAN VIỆN THIÊN AN

■ Hòa Ai, phóng viên RFA

Buổi làm việc chính thức lần đầu tiên giữa chính quyền Thừa Thiên-Huế với đại diện của Đan viện Thiên An liên quan khiếu nại, khiếu kiện đất của Nhà dòng này kéo dài gần 20 năm được cho biết không có kết quả và rơi vào bế tắc.

Đất của Đan viện vẫn bị trưng thu

“Cuộc họp hôm nay không có kết quả gì sáng sủa hết, bởi vì đã 20 năm rồi mà họ vẫn dựa vào những văn bản rất lập lờ, dựa vào các tin tức cũng như những chính sách rất mờ ám. 20 năm trước họ nói như thế nào thì hôm nay họ vẫn dùng những lời lẽ như vậy.”

Linh mục Phêrô Khoa Cao Đức Lợi, một trong những đại diện của Đan viện Thiên An cho biết như vừa nêu về buổi gặp gỡ do Ủy ban Nhân dân tỉnh Thừa Thiên-Huế mời và do Phó Chủ tịch Thường trực tỉnh, ông Phan Ngọc Thọ chủ trì vào sáng ngày 12/07/2017.

Lần gặp gỡ này được xem là buổi làm việc chính thức giữa chính quyền tỉnh với Đan viện Thiên An cùng đại diện của Hội đồng Giáo xứ và đại diện Tòa Giám Mục Huế, sau suốt gần 20 năm dài Đan viện khiếu kiện liên quan 49 héc-ta đất (rừng thông) bị trưng thu hồi năm 1988.

Cuộc họp hôm nay không có kết quả gì sáng sủa hết, bởi vì đã 20 năm rồi mà họ vẫn dựa vào những văn bản rất lập lờ, dựa vào các tin tức cũng như những chính sách rất mờ ám. 20 năm trước họ nói như thế nào thì hôm nay họ vẫn dùng những lời lẽ như vậy
-LM.Phêrô Khoa Cao Đức Lợi

Đan viện Thiên An

Cuộc họp kéo dài 3, 5 tiếng đồng hồ nhưng Chính quyền Thừa Thiên-Huế và Đan viện Thiên An không đạt được sự đồng thuận nào do mấu chốt khác biệt là chính quyền địa phương vẫn căn cứ vào hai Quyết định số 1230 và 577, do Phó Thủ tướng Nguyễn Công Tạn và Tổng Thanh tra Chính phủ Trần Quốc Vượng ký.

Linh mục Phêrô Khoa Cao Đức Lợi tường trình lại diễn tiến của cuộc họp sáng nay:

“Họ nói quyết định 1230 và quyết định 577 của Chính phủ là hoàn hảo và họ cứ vậy mà làm việc. Cho nên chúng tôi thấy bế tắc và Đan viện đã ra về và không ký một chữ ký nào hết. Họ nói ‘nếu được thì sau này có thể tổ chức một cuộc họp khác’. Nhưng tôi nghĩ Đan viện sẽ không đi họp với kiểu làm việc vô trách nhiệm như vậy.”

Đan viện Thiên An cho rằng Chính quyền Thừa Thiên-Huế đã đánh lộn con đen trong việc lấy 49 héc-ta đất

(rừng thông) của Đan viện trong khi Quyết định 577 ghi là “thu hồi đất hoang trên đồi thông Thiên An”. Linh mục Phêrô Khoa Cao Đức Lợi còn cho biết tại buổi làm việc, Chính quyền không chỉ không giải quyết khiếu nại, khiếu kiện 49 héc-ta đất (rừng thông) đã bị trưng thu gần 20 năm trước mà họ sẽ tiếp tục lấy thêm phần diện tích còn lại trong tổng số 107 héc-ta của Đan viện.

Đan viện tiếp tục đấu tranh giữ đất

Linh mục Phêrô Khoa Cao Đức Lợi nói Chính phủ đã nhận thấy trong Quyết định 577 có sai sót và đã ra thêm một quyết định khác, Quyết định số 62 để giải quyết vấn đề thu hồi đất của Đan viện Thiên An. Tuy nhiên Chính quyền Thừa Thiên-Huế đã không thực thi Quyết định 62 của Trung ương. Đan viện Thiên An vào ngày 13/07, sẽ liên lạc với Trưởng ban Tôn giáo Thừa Thiên-Huế thông báo lý do Đan viện không ký vào biên

(xem tiếp trang 38)

Mạc Giao

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC ĐANG LÀM GÌ CHO GIÁO HỘI VIỆT NAM?

Giao dân Việt Nam đã trông đợi ở Hội Đồng Giám Mục quá nhiều và cũng thất vọng không ít. Thật ra, Hội Đồng Giám Mục không phải là một định chế quyền hành trong Giáo Hội, không có quyền ra lệnh cho ai hay chế tài ai. Hội Đồng chỉ là một hình thức ngồi lại của các giám mục đầy quyền tự chủ để cùng thảo luận và tìm ra một sự phối hợp, một đường lối chung cho một giai đoạn hay một tình thế. Vì vậy, Hội Đồng Giám Mục trong tiếng Pháp được gọi là “Hội nghị các Giám mục” (Conférence des Évêques). Tuy nhiên, tiếng nói của Hội Đồng, đặc biệt của vị Chủ Tịch Hội Đồng, luôn luôn được dư luận chú ý, cả trong lẫn ngoài Giáo Hội, cả việc đạo lẫn việc đời, vì đó là tiếng nói chung, tiếng nói chính thức của một giáo hội địa phương.

Giáo dân thường có hai thái độ khác nhau đối với Hội Đồng Giám Mục. Một là nể phục tuyệt đối, bất kể đúng sai. Hai là có ý kiến thắc mắc, dám nói lên những điều đồng ý và không đồng ý, đôi khi đưa

những đề nghị cải thiện. Không có vấn đề phá hoại hay chống đối một cách tiên thiên. Cũng không có vấn đề gây áp lực để Hội Đồng Giám Mục phải làm theo ý kiến của một người hay một số người. Mỗi vị là một đấng khôn ngoan, có thẩm quyền riêng trong Giáo Hội. Nhiều vị biết lắng nghe và gạn lọc điều hay dở. Chúng ta đã thấy những bằng chứng. Giáo dân là một thành phần của Giáo Hội, ở trong, không ở ngoài Giáo Hội, nên phải nói lên ý kiến và quan điểm của mình với mục đích xây dựng Giáo Hội. Đó là quyền lợi và bổn phận của họ, đã được Giáo Hội xác nhận, cụ thể trong các văn kiện của Công Đồng Vatican II, như Hiến Chế Tín Lý về Giáo Hội (Lumen Gentium, 1964) và Sắc Lệnh về Tông Đồ Giáo Dân (Apostolicam Actuositatem, 1965).

Chúng tôi nêu lại vấn đề này để tái xác định lập trường của chúng tôi khi có ý kiến liên quan đến HĐGM/VN. Trong thời gian gần đây, có nhiều “sự cố” xảy ra cho Giáo Hội và giáo dân Việt Nam, chúng tôi cố tìm một phản ứng và một lập trường thống nhất của HĐGM nhưng không thấy, nếu không nói chỉ thấy trống đánh xuôi kèn thổi ngược.

Những việc mới nhất đáng ghi nhận là bài phỏng vấn Tổng Giám Mục Huế Nguyễn Chí Linh, Chủ Tịch HĐGM/VN và việc chủ tọa

lễ đặt viên đá đầu tiên xây trụ sở báo Công Giáo Dân Tộc của Tổng Giám Mục Sài Gòn Bùi Văn Đọc, Chủ Tịch HĐGM nhiệm kỳ trước.

Cơ quan truyền thông Pháp Église d’Asie đã phỏng vấn Đức Cha Nguyễn Chí Linh khi ngài đến Pháp, sau khi nhận dây Palium tổng giám mục từ tay Đức Giáo Hoàng. Bài phỏng vấn được phổ biến ngày 3-7-2017. Nói chung, Đức Cha Linh đã trình bày khá chính xác về hiện trạng của Giáo Hội Việt Nam với những thành tựu và những khó khăn. Chúng tôi không kể hết những điều Đức Cha đã nói vì đã có nhiều người làm công việc này rồi. Tôi chỉ xin góp ý về một vài sự kiện Đức Cha đã đề cập.

Thứ nhất là việc Đan viện Thiên An bị “ăn cắp” 50 mẫu đất, các đan sĩ bị hành hung, Thánh Giá có tượng chịu nạn bị đốn ngã, tượng bị đập bể. Đức Cha đã đến thăm Đan viện ngày 16-6-2017, chắc với tư cách Tổng Giám Mục Huế. Chính Đức Cha nói rằng các đan sĩ mong muốn tòa Tổng Giám Mục nâng đỡ việc đòi lại đất đai của họ. Vì lý do gì tòa Tổng Giám Mục Huế không làm và Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Nguyễn Chí Linh cũng không lên tiếng? Ngay trong câu trả lời về vụ này, Đức Cha cũng không kết án ai và không đòi hỏi nhà cầm quyền điều gì. Chỉ giải thích và đưa sự kiện,

“Các ông biết đấy, ở xứ này, 77% các vụ tranh chấp liên quan tới đất đai”. (Theo bản dịch của Vũ Văn An). Còn chờ đến lúc nào hay chờ một biến cố trầm trọng nào khác thì Tổng Giám Mục Huế và Chủ Tịch HĐGM/VN mới lên tiếng và can thiệp? Các đan sĩ có cảm thấy mình là con roi, con mồi côi trong tình cảnh “đem con bỏ chợ” không?

Về Học Viện Công Giáo, Đức Cha xác nhận rằng *“chưa có đủ các giáo sư chuyên môn, và các sinh viên chưa đạt trình độ mong muốn”*. Như vậy thì vội mở học viện làm gì? Tại sao không chờ đạt những điều kiện cần thiết rồi hãy mở? Phải chăng HĐGM tưởng rằng nhà cầm quyền sẽ cho mở đại học Công Giáo, để *“phục hồi điều chúng tôi đã mất trong mấy chục năm qua mà thôi”* (ý nói Đại Học Đà Lạt và Đại Học Minh Đức ở Sài Gòn)? Chắc quý vị tưởng rằng cộng sản đã thay đổi, đã bị thuyết phục bởi sự tử tế và thân thiện của quý vị đối với họ, nên họ sẽ cho Giáo Hội làm giáo dục. Vì làm nên phải nhận hậu quả *“trái núi để ra con chuột”*. Học viện Công Giáo không giống đại học Công Giáo vì không có tính cách mở rộng, đón nhiều người, dạy nhiều môn, giáo dục đại chúng. Học viện chỉ là nơi nghiên cứu cấp cao cho một số nhỏ. Làm học viện cũng chưa xong, lỡ được thuận cho làm đại học thì biết tính sao đây?

Liên quan đến mối giao hảo giữa Công Giáo và cộng sản, Đức Cha Nguyễn Chí Linh cho rằng *“người Công Giáo càng ngày càng ít bị ngờ vực hơn... việc làm chứng của người Công Giáo trở nên mỗi ngày một tích cực hơn.*

Thù ghét và oán hận đã giảm đi. Các liên hệ càng ngày càng thân ái hơn”. Cứ cho rằng sự “thân ái hơn” là điều có thật, không phải là đóng kịch, giả dối, chúng ta cũng không thể quên rằng những người trong guồng máy cầm quyền cộng sản phải tuyệt đối thi hành chỉ thị, chính sách và đường lối của đảng và của nhà cầm quyền, không vì tình cảm cá nhân, hay nói rộng hơn là liên hệ giữa người với người. Bằng chứng là Giáo Hội vẫn còn gặp đây đây những khó khăn, như chính Đức Cha Nguyễn Văn Linh kể ra:

- Bang giao với Vatican vẫn không tiến triển, dù sau 26 năm đàm phán. Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli vẫn chỉ là một đại diện không thường trú của Vatican từ trên 5 năm nay, là một “homeless” khi đến Việt Nam với thời hạn được chấp thuận, đi đâu phải xin phép. Có sứ thần ngoại giao nào bị đối xử như thế không?
- Những ứng viên giám mục do Tòa Thánh đề nghị phải được nhà nước Việt Nam chấp thuận. Như vậy nhà nước cộng sản có tiếng nói cuối cùng, không phải Đức Giáo Hoàng. Sự kiện này giúp người ta hiểu vì sao có những vị phải tìm cách làm vui lòng nhà nước để được nhà nước chấp thuận khi có cơ hội nhảy cấp hoặc nhảy nơi.
- Nhà nước còn muốn can thiệp vào những quyết định của HĐGM và của cả Vatican. *“Phòng Tôn Giáo Sự Vụ của nhà nước đã muốn loại (dùng danh từ ‘miễn chấp-excuser’ cho lịch sự) Đức Cha Nguyễn Thái Hợp. Nghiã là họ mong Tòa Thánh triệu Đức Cha*

Hợp về Rôma, hoặc gửi ngài đi nghỉ dưỡng”. Người ta vẫn nghĩ ĐC Hợp rất thân thiện với nhà cầm quyền. Ngài không bao giờ làm to chuyện và có lối giải thích làm nhẹ bớt tình hình, với chủ trương thông cảm, đối thoại chứ không đối đầu. Ngài dùng chiến thuật khi đánh khi thoa cả hai bên để có thể đóng vai trò đứng giữa. Ngay vụ Formosa mà con chiên của ngài là nạn nhân trực tiếp, ngài cũng vận động kiểu hơi khó hiểu. Khi đoàn chiên tranh đấu đòi quyền lợi chính đáng và bị đàn áp đến đổ máu ở nhà, ngài đi châu Âu vận động quốc tế lên án Formosa. Nhiều người nghĩ giải pháp thực tiễn hơn là ngài đi Hà Nội đòi cho được nhà nước VN đóng cửa Formosa. Nhà nước VN mới có thẩm quyền làm việc này. Quốc tế chỉ có thể ủng hộ mồm nhưng chẳng làm được gì. Khôn khéo và tích cực hòa hợp hòa giải như thế mà Đức Cha Nguyễn Thái Hợp còn bị cộng sản muốn cho nghỉ hưu thì ai còn dám có thái độ độc lập với nhà cầm quyền?

Đó là những kinh nghiệm khiến chúng ta không thể tin được sự tử tế bề ngoài của những người cộng sản.

Một điều khác tôi muốn nói là trong câu trả lời về việc Cha Nguyễn Ngọc Nam Phong bị nhà cầm quyền cấm không được xuất cảnh sang Úc, Đức Cha Nguyễn Chí Linh đã dùng chữ và lối nói dễ gây hiểu lầm. Ngài nói: *“Cha Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong bị trừng phạt vì tác phong chống cộng của ngài. Trong các bài nói của ngài, trong các bài giảng của ngài, ngài thường hay kết án các nhà cầm*

quyền”. Đọc nguyên văn câu này bằng tiếng Pháp thấy ý nghĩa nặng hơn: **“Le Père John Nguyen Ngoc Nam Phong a été puni pour son comportement anticomuniste. Dans ses allocutions, dans ses homélies, il accuse très souvent les autorités”**.

Chữ **“puni”** (bị trừng phạt) quá nặng, chỉ dùng khi phạt người có lỗi, có tội. Thầy giáo phạt học trò. Quan tòa phạt tội nhân. Đáng lẽ nên dùng chữ **“vengé”** (bị trả thù) hay **“réprimé”** (bị đàn áp) thì người ta hiểu ngay Cha Phong là nạn nhân, không phải là người có tội. Chữ **“comportement”** là cách cư xử, là cung cách (chống cộng) không hàm ý đẹp. Nên thay bằng **“position”** = lập trường (chống cộng) thì chính hơn. Tôi không làm công việc chẻ sợi tóc làm tư, nhưng khi đọc câu này tôi giật mình, tưởng như lời kết án của cộng sản nhắm vào Cha Phong. Dù sao đó cũng chỉ là sơ xuất ngôn từ. Tôi không cho rằng Đức Cha Linh nghĩ về Cha Phong đúng như lời lẽ và ý nghĩa câu trả lời tiếng Pháp. Có thể người hoàn chỉnh (edit) bản tiếng Pháp không viết đúng lời, đúng ý của Đức Cha Linh chăng?

Tôi nhận thấy Đức Cha Nguyễn Chí Linh đã trả lời thẳng thắn, không dấu diếm về hiện tình Giáo Hội Việt Nam. Tiếc một điều là Đức Cha không nói gì về đường lối của HĐGM/VN. Vẫn nhần nhục đối phó từng việc, vẫn cố gắng không làm phật ý nhà cầm quyền với hy vọng được “tốt đạo đẹp đời”, vẫn không muốn công khai lên tiếng và can thiệp ngay cả những chuyện lớn như Formosa, Đan viện Thiên An. Chúng ta không phê bình, trách móc. Chỉ

mong được nghe trả lời câu hỏi *“Con chiên có thể trông đợi gì nơi chủ chiên?”*.

Sau bài phỏng vấn Tổng Giám Mục Huế kiêm Chủ Tịch HĐGM/VN tại Paris, chúng ta trở lại Việt Nam với Tổng Giám Mục Sài Gòn Bùi Văn Đọc, nguyên Chủ Tịch HĐGM/VN mới hết nhiệm kỳ vào tháng 10-2016.

Đi thăm con chiên, chủ tọa, bề mặc, làm lễ chỗ này chỗ khác là nhiệm vụ bình thường của chủ chăn. Không có gì đáng nói. Điều đáng nói là chủ chăn Bùi Văn Đọc lại đi dâng lễ và trao Mình Thánh Chúa cho những phần tử phá và phản Giáo Hội. Ngày 7-7-2017, nhân dịp kỷ niệm 42 năm báo Công Giáo Dân Tộc, Đức Cha Bùi Văn Đọc đã đến trụ sở tờ báo tại số 370 đường Cách Mạng tháng 8, Sài Gòn dâng thánh lễ tạ ơn, làm lễ động thổ, làm phép và đặt viên đá đầu tiên cho việc xây dựng trụ sở mới của báo Công Giáo Dân Tộc, tiếng nói và cơ quan tuyên truyền của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Việt Nam. Theo mô hình, cơ sở này rất “hoành tráng”, là một căn nhà nhiều tầng kiểu tối tân. Người ta tự hỏi một tờ báo lá cải sao cần tới một trụ sở to lớn như thế? Tiền xây cất lấy đâu ra nếu không phải do nhà nước cấp để làm tuyên truyền và để giúp đám tay sai có thêm phương tiện chống phá Giáo Hội Công Giáo? Đức Cha Đọc có nghĩ đó là một công tác tông đồ, một phương tiện truyền bá Đức Tin hay không?

Câu hỏi quan trọng hơn là Đức Cha Đọc có biết mục đích, lịch sử thành hình và những hành động của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo hay không? Tôi không nghĩ

rằng Đức Cha không biết. Bây giờ chúng ta có nhắc lại chỉ là để “ôn cố” với nhau và thấy rõ lối sống hai mặt của một chủ chăn.

Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Yêu Nước (sau đổi ‘Yêu Nước’ bằng ‘Việt Nam’) được thành lập sau biến cố 30-4-1975 tại miền Nam, nhưng bao trùm cả Bắc Nam. Nó là hậu thân của **Ủy Ban Liên Lạc Toàn Quốc Những Người Công Giáo Yêu Nước** ra đời sau 1954 ở miền Bắc. Nói về Ủy Ban đầu tiên này, Đức Cha Lê Đắc Trọng, cố Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Hà Nội đã viết:

“Giáo Hội khổ nhiều nhất vì nhóm đó trong nhiều năm, vì đó là công cụ để phá đạo, bách hại đạo, giống kiểu Julien Apostats: lấy đạo chống đạo, lấy người có đạo đập người có đạo, lấy con cái chống lại cha mẹ... Người Công Giáo chịu bao khốn khó, tù đầy cũng là do nhóm này. Cũng may là những linh mục hay giáo dân lãnh đạo được lựa chọn ở những thành phần không đạo đức, nên ít ai theo; nhưng họ lại có quyền của nhà nước, mà họ dốt nát, nên càng dữ tợn, người ta vừa sợ, vừa biết bộ mặt của họ. Vì thế nó đã sắp tàn nếu không có miền Nam đến tiếp sức và hồi phục nó dưới danh hiệu mới ‘Ban Đoàn Kết’...” (Phaolô Lê Đắc Trọng, Chứng Từ Của Một Giám Mục, các tr. 260, 261, Diễn Đàn Giáo Dân, Hoa Kỳ 2009).

Ban Đoàn Kết Đức Cha Trọng nói đây chính là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo. Chúng ta hãy đọc thêm nhận định của Đức Cha về Ủy Ban thứ hai này, được sinh ra để thay thế cho Ủy Ban đầu đã hết hơi và được độc quyền chống phá Giáo Hội toàn quốc từ đó đến nay:

“Ủy Ban này có lãnh đạo trí thức (các linh mục bằng cấp) tìm được đất màu mỡ ở miền Nam và sống mạnh nhờ vào việc thay đổi chiến thuật: tế nhị, hiền từ chứ không hung hăng như ở miền Bắc xưa, lại thêm tính thực dụng trong đời sống, cộng với tinh thần sợ sệt coi mình như chiến bại (đi với họ có lợi, không phải sợ gì...)”

“Form có đổi, fond vẫn không thay đổi. Tuyên bố không tách khỏi Giáo Hội, lại còn giúp in những sách đạo, phổ biến Phúc Âm giáo lý, giúp cho các cha, các xứ được quyền lợi nọ kia, đạo đức được dễ dàng, nhưng thực tế vẫn là tách khỏi Giáo Hội, vì họ làm mọi việc đó nhân danh họ, ngoài quyền bính chính thức của Giáo Hội. Chế Tòa Thánh không hiểu tình hình. Thái độ không ưa Tòa Thánh càng biểu lộ rõ rệt hơn nữa: điều cốt yếu hay xảy ra trong đạo, báo chí của họ chẳng nói gì tới, nhưng nếu có một chuyện scandale ở đâu, hoặc trong một chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng nếu có người nào đứng lên phản đối, thì họ không bỏ sót. Họ là những người trí thức thì họ phải biết mỗi tờ báo của họ đều có một ủy viên Trung Ương làm chủ nhiệm ở đằng sau...”

“Những ấn loát muốn được ra mắt, phải dán nhãn hiệu “Đoàn Kết”. Các tác phẩm mất giá một phần, bị nghi ngờ. Nay dưới nhãn hiệu “Xuất bản của Tòa Tổng Giám Mục”. Lãnh tụ đã vào ngự tòa rồi. Hết kỳ thị!” (Sách đã dẫn, các tr 261, 262).

Lời vị chủ chăn đáng kính đã quá rõ ràng. Những nhận xét của ngài rất tinh tế và lịch sự khi nói về Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo khai sinh ở miền Nam. Nói thẳng ra Ủy Ban này được cộng sản

thành lập để làm công cụ tay sai. Ủy Ban hành động qua mặt hàng giáo phẩm, để nếu không thành lập được một giáo hội quốc doanh tách khỏi Vatican thì cũng đóng vai trò nội gián nằm trong Giáo Hội để phá hoại, gây chia rẽ, báo cáo, đe dọa và làm trung gian chuyển ân huệ hay trừng phạt.

Không kể một số giáo dân có thành tích thân cộng hay chính là cộng sản nằm vùng, nhiều linh mục, kể cả những người có học thức cao, đã tham gia Ủy Ban này để tiếp tay đánh phá Giáo Hội: Huỳnh Công Minh, Nguyễn Tấn Khóa, Trương Bá Cần, Phan Khắc Từ, Trần Minh Cẩm (Thiện Cẩm), Nguyễn Thiện Toàn, Vương Đình Ái, Vương Đình Bích, Nguyễn Thế Vĩnh, Phạm Quang Phước, Võ Thành Trinh, Đinh Châu Trân, Vũ Lịch...

Đức cố Giám Mục Nguyễn Minh Nhật của giáo phận Xuân Lộc khi còn sinh thời đã ra lệnh treo chén những linh mục địa phận tham gia Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo. Ngược lại, GM Nguyễn Sơn Lâm (Thanh Hóa) và GM Nguyễn Văn Sang (Thái Bình) ủng hộ Ủy Ban hết mình. LM Huỳnh Công Minh đã trưng màu cờ sắc áo công khai nhưng vẫn được hai Tổng Giám Mục Sài Gòn Nguyễn Văn Bình và Phạm Minh Mẫn giữ làm cha chính địa phận kiêm cha sở nhà thờ chính tòa. Bây giờ đến lượt Đức Cha Bùi Văn Đọc theo gương người đi trước, nhưng lộ

liều hơn gấp chục lần, để cộng sản “chia tòa” với mình, dù tình trạng hiện tại không còn ngặt nghèo như trước. Tại sao ĐC Đọc hành động như vậy? Vì lợi ích gì? Ai cũng biết nhưng không tiện nói ra.

Qua lời nói của TGM Nguyễn Chí Linh và việc làm của TGM Bùi Văn Đọc, chúng ta thấy các lãnh đạo cao cấp của Giáo Hội hành động mâu thuẫn nhau. Người bênh kẻ phá Giáo Hội. HĐGM/VN không có một đường lối chung. Mạnh ai người ấy làm. Ngay những vụ trầm trọng như Formosa, Thiên An cũng không nhận được sự hỗ trợ mạnh mẽ của HĐGM. Việc viếng thăm, trợ giúp nhân đạo cũng diễn ra lẻ tẻ. Chỉ có hai ngài cựu Ngô Quang Kiệt và Hoàng Đức Oanh là luôn luôn lặn lội đi thăm viếng, an ủi và nâng đỡ tinh thần các nạn nhân. Trong tình cảnh này thì thân ai người ấy lo, nhà (thờ) ai người ấy giữ, đừng trông mong các chủ chăn “hy sinh mạng sống vì đoàn chiên”. Có thể nói hành động duy nhất đáng ca ngợi của HĐGM/VN trong thời gian gần đây là Thư Góp Ý và phản đối về Luật Tín Ngưỡng Tôn Giáo. Luật này đã được ban hành nhưng chưa đến thời hạn thi hành. Khi thời hạn đến, Giáo Hội Công Giáo Việt Nam sẽ phản ứng ra sao trước những trói buộc gia tăng. Lúc đó tiếng nói và hành động của các thành viên HĐGM có thuần nhất, không trông đánh xuôi kèn thổi ngược, không kẻ xây người đập như hiện nay không? ♦

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Phỏng vấn Đức TGM Nguyễn Chí Linh của Église d'Asie về tình hình Giáo Hội tại Việt Nam

Thứ Tư, 05-07-2017 | 21:52:49

Theo nhận định ngày 3 tháng 7 của Église d'Asie, tổng giáo phận Huế đang là tâm điểm thời sự Việt Nam, sau khi một nhóm gồm 150 người tấn công Đan Viện Thiên An của Dòng Biển Đức ngày 28 tháng Sáu vừa qua. Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh, 67 tuổi, là Tổng Giám Mục của Huế từ ngày 29 tháng 10 năm ngoái và là chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam từ ngày 5 tháng 10 cùng năm. Nhân dịp tới Paris, ngài đã chấp nhận trả lời các câu hỏi của ban biên tập Église d'Asie.

Đức TGM Nguyễn Chí Linh

Eglises d'Asie : *Thứ Tư, 28 tháng Sáu vừa rồi, một nhóm 150 người đã xâm nhập tài sản của đan viện Biển Đức Thiên An, tọa lạc cách Huế mấy kilômét, và đã phá hủy một tượng Chúa Kitô trên Thập Giá. Đây không phải là lần đầu tiên những bạo lực như thế đã diễn ra, các bạo lực này đã có trong khuôn khổ cuộc tranh chấp ruộng đất ngày xưa. Đức Cha có thể giải thích cho chúng con biết tình hình được không?*

Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh : Trước đây, Đan Viện có một khu đất diện tích khoảng 107 mẫu tây. Nhưng Bộ Dân Luật Việt Nam không thừa nhận quyền tư hữu. Thành thử, các nhà cầm quyền không thừa nhận quyền sở hữu của đan viện đối với khu đất này.

Vụ tranh cãi này đã bắt đầu từ một thập niên qua; nó đã trở thành một

cuộc tranh cãi thực sự. Các nhà cầm quyền đã ăn cắp tài sản của các đan sĩ, tức khu đất này, để bán cho các doanh nghiệp ngoại quốc, các doanh nghiệp du lịch [*Chú thích của ban biên tập: các nhà cầm quyền chiếm 50 mẫu tây, để làm một công viên giải trí*]. Và rồi, đây là cách họ làm thế: nhà cầm quyền muốn tạo thế dễ dàng cho việc đầu tư của các doanh nghiệp, cả địa phương lẫn ngoại quốc, nên đã bán các tài sản này đi. Họ che giấu quyền lợi của các tổ chức tôn giáo, và, trong trường hợp này, các quyền lợi của Đan Viện.

Người Công Giáo của tổng giáo phận Huế là thiểu số và vẫn còn bị thương tích bởi các vụ tàn sát diễn ra trong cuộc Tấn Công Tết [*Chú thích của ban biên tập: cuộc*

tấn công bất ngờ của các cán binh Bắc Việt nhân dịp Tết năm 1968; trong thành phố này, các trận chiến đặc biệt lâu dài, chúng kéo dài 28 ngày, và sát hại nhiều người], nên không ai dám lên tiếng. Người ta để các đan sĩ phải tự xoay xở lấy. Và nhà cầm quyền dân sự mặc tình muốn làm gì thì làm. Tôi đã viếng Đan Viện [ngày 16 tháng Sáu vừa qua], và các đan sĩ cho rằng tòa tổng giám mục nên nâng đỡ việc đòi lại đất đai của họ. Tôi đoán rằng các đan sĩ đã dựng lại cây thập giá [ngày 26 tháng Sáu, 2017], điều này đã gây ra một phản ứng, có tính bạo lực, về phía nhà cầm quyền [ngày 28 tháng Sáu]. Các ông biết đấy, ở xứ này, 77% các vụ tranh chấp liên quan tới đất đai.

Hỏi: Cũng trong tuần này, một “blogger” Công Giáo Việt Pháp, Ông Phạm Minh Hoàng, đã bị tước mất quốc tịch và bị đuổi khỏi xứ sở. Ngày 29 tháng Sáu, một “blogger” Công Giáo, Bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, thường được biết nhiều hơn dưới tên “Mẹ Nấm”, đã bị kết án 10 năm tù vì đã “tuyên truyền chống chính phủ Cộng Sản”. Cha Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong, cha xứ Giáo Xứ Thái Hà, ở Hà Nội, một linh mục dân thân, nhất là trong các vấn đề đất đai, đã bị cấm rời lãnh thổ, trong khi ngài có việc phải qua Úc. Tất cả những điều này gợi ý gì với Đức Cha?

Trả lời: Chế độ Cộng Sản luôn là một chế độ độc tài, nên các nhà cầm quyền có khuynh hướng đàn áp các tiếng nói đối lập. Các “bloggers” bị coi như những người khiêu khích, chuyên xúi giục các vụ nổi loạn.

Cha Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong đã bị trừng phạt vì tác phong chống cộng sản của ngài. Trong các bài nói của ngài, trong các bài giảng của ngài, ngài thường hay kết án các nhà cầm quyền. Điều này từ lâu khiến ngài ở trong sổ bị theo dõi của Công An. Thành thử đây không phải là lần đầu tiên. Nhiều người đối lập đã bị trừng phạt như thế để họ không nói xấu chế độ với người ngoại quốc.

Hỏi: Các linh mục tự động viên mình ủng hộ các người Việt Nam chịu ảnh hưởng của thảm họa môi trường do doanh nghiệp Formosa khiêu khích tạo ra đã bị biến thành đối tượng để đe dọa. Các cuộc biểu tình đã bị dẹp tan một cách dã man. Mới đây, ban biên tập của Église d’Asie đã gặp Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp,

người hướng dẫn một phái đoàn qua Âu Châu để miễn cảm hóa dư luận quốc tế lấy thảm họa môi trường này làm chủ đề. Hội Đồng Giám Mục cũng đã lên tiếng công bố. Tình trạng môi trường có diễn biến ở Việt Nam không?

Đáp: Không có gì đã thay đổi. Vì chính phủ luôn luôn sợ phải thừa nhận sự thật liên quan tới vụ tai tiếng Formosa. Nhưng từ trước đến nay, họ nhìn nhận rằng đây là một thảm họa và nhận định rằng Việt Nam chưa có đủ trải nghiệm để xử lý các vụ việc như thế. Xứ sở chưa có đủ chuyên viên, và đây là cái giá rất cao mà xứ sở phải trả.

Liên quan đến việc bồi thường, người ta luôn đương đầu với cùng một vấn đề tham nhũng. Số tiền không cao lắm, vì các thiên kiến sẵn có, và bị các nhà cầm quyền dân sự bác bỏ. Và lại, theo tin đồn, chính người Trung Quốc đầu tư; người Đài Loan chỉ là những người cho mượn tên mà thôi.

Còn về Đức Cha Hợp, ngài đã làm phật lòng các nhà hữu trách của Phòng Tôn Giáo Sự Vụ rất mạnh. Những người này đã đề nghị “miễn chấp” (excuser) cho Đức Cha Hợp. Nghĩa là họ mong Tòa Thánh triệu Đức Cha Hợp về Rôma, hoặc gửi ngài đi nghỉ dưỡng.

Hội Đồng Giám Mục gần đây đã gửi “các nhận xét thành thực và thẳng thắn” của mình liên quan đến Đạo Luật về các tín ngưỡng và tôn giáo, ngày 1 tháng Sáu vừa qua, lên các nhà cầm quyền.

Nói một cách tổng quát, với đạo luật này, người ta thấy nhiều thụt lùi, chứ không phải tiến bộ; chúng tôi không luôn được hưởng sự tự do đích thực. Thí dụ, có nhiều lãnh vực trong đó Giáo Hội không có

quyền dân thân vào, như sức khỏe, giáo dục, v.v... Người ta vẫn chưa ra khỏi não trạng của hệ thống gọi là “xin cho” [Ghi chú của ban biên tập: kiểu nói này mô tả sự kiện: Giáo Hội tự thấy mình có nghĩa vụ phải xin phép đối với tất cả mọi việc mình làm, chế độ ở địa phương có ban phép ấy hay không là tùy ở họ].

Đây là mối thất vọng, được các tôn giáo khác chia sẻ, mặc dù không công khai nói ra. Dù sao, các tôn giáo này cũng hỗ trợ Hội Đồng Giám Mục.

Hỏi: Còn về việc cử nhiệm các giám mục, từ trước đến nay, quý Đức Cha có được tự do không?

Đáp: Không, không hề có. Nhà Nước không có quyền đề cử một giám mục, nhưng họ có quyền từ chối một vụ bổ nhiệm. Khi một ứng viên được đề cử làm giám mục, họ cần sự chấp thuận của Nhà Nước. Trên thực tế, không có quá nhiều vấn đề liên quan đến việc bổ nhiệm tại các giáo phận ở tỉnh. Nhưng có vấn đề với việc bổ nhiệm giám mục ở ba tổng giáo phận Hà Nội, Huế và Sài Gòn.

Hỏi: Ngày 29 tháng Sáu, Đức Cha đã ở Rôma.

Đáp: Mới đây, tôi được bổ nhiệm làm Tổng Giám Mục Huế [ngày 29 tháng 10 năm ngoái]. Trong truyền thống của Giáo Hội Công Giáo, các tân Tổng Giám Mục tới Rôma để lãnh dây *pallium* từ tay Đức Giáo Hoàng. Nghi lễ này diễn ra ngày 29 tháng Sáu, dịp Lễ Hai Thánh Phêrô và Phaolô. Ba mươi sáu Tổng Giám Mục đã nhận dây *pallium* năm nay.

Đối với tôi, đó là một niềm vui lớn. Một cách hết sức hữu hình, người ta cảm thức được sự hiệp thông

của Giáo Hội hoàn vũ. Điều này gây ấn tượng hết sức. Và có nhiều khách mời: đại diện của các tôn giáo khác, hội giáo, chính thống giáo, các nghi lễ đặc biệt, cả các nhà ngoại giao nữa, đủ các cấp, và cả các thủ tướng nữa. Bầu khí rất “hoàn cầu”. Tất cả đã được Đức Giáo Hoàng Phanxicô hoàn cầu hóa.

Hỏi: *Hôm trước đó, tức ngày 28 tháng Sáu, Đức Giáo Hoàng đã bổ nhiệm 5 vị Hồng Y, trong đó, có Đức Cha Louis-Marie Ling Mangkhanekhoun, giám mục Paksé, ở Lào. Một vài tháng sau khi 17 vị tử đạo của Lào được phong chân phúc. Một nguồn hân hoan?*

Đáp: Tôi chia sẻ niềm vui của Giáo Hội Lào vì đây là các vị tử đạo đầu tiên được phong chân phúc. Tôi đã ở Vạn Tượng để dự lễ ấy vì, trong số các vị được phong chân phúc, có một linh mục của giáo phận cũ của tôi là Thanh Hóa, Cha Thạo Tiến. Ngài vốn là thành viên của linh mục đoàn Thanh Hóa.

Ở Việt Nam, diễn trình phong chân phúc cho Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đang diễn tiến tốt đẹp.

Đức Hồng Y Thuận đã được nâng lên bậc đáng kính. Ngài là giám mục cũ của tôi ở Nha Trang, một đại biểu chân chính của Giáo Hội lúc ấy. Tôi hân diện về ngài và tôi cũng hân diện về sự thăng tiến thiêng liêng của ngài.

Hỏi: *Năm 2018, Giáo Hội Việt Nam sẽ mừng 20 năm lễ phong chân phúc cho các vị tử đạo của mình. Quý vị sẽ chuẩn bị việc này ra sao?*

Đáp: Hiện nay, các cử hành đã được tổ chức, liên kết với việc các

giám mục viếng mộ hai Thánh Phêrô và Phaolô (ad limina) ở Rôma hồi tháng Ba vừa rồi. Chắc hẳn sẽ có những cuộc cử hành và buổi cầu nguyện lớn lao; người ta sẽ cố gắng làm nổi bật đời sống và tiểu sử các vị tử đạo. Các nghi lễ này sẽ luôn nhắm tới người trẻ.

Về người trẻ, Các Ngày Giới Trẻ Á Châu sẽ diễn ra tại Nam Dương vào mùa hè này.

Đối với người trẻ Việt Nam, có vấn đề lớn về ngôn ngữ vì đa số không hiểu tiếng Anh hay tiếng Pháp. Nhưng Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Viên, giám mục phụ tá của Vinh, người chịu trách nhiệm mục vụ giới trẻ, đang tổ chức một nhóm người Việt tham dự Các Ngày Giới Trẻ nói trên.

Hỏi: *Miến Điện và Tòa Thánh đã chính thức thiết lập các liên hệ ngoại giao nhân cuộc gặp gỡ ở Vatican giữa Tòa Thánh và Aung San Suu Kyi, Cố Vấn Nhà Nước Miến Điện, ngày 4 tháng 5 vừa qua. Liệu việc này có một tác động nào đối với sự hiện diện của vị đại diện không thường trực của Tòa Thánh tại Việt Nam không?*

Đáp: Cho tới nay, người ta có thể nói chúng tôi khá thất vọng: chúng tôi vốn mong đợi nhiều ở giây phút trong đó Việt Nam sẽ tạo được các liên hệ ngoại giao với Tòa Thánh ở cấp sứ thần. Nhưng vị đại diện của Tòa Thánh ở Việt Nam, Đức Cha Leopoldo Girelli, không luôn được quyền cư ngụ thường trực ở Việt Nam. Ngài luôn là “đại diện không thường trú của Tòa Thánh ở Việt Nam”; ngài ở Tân Gia Ba và chỉ có quyền ở Việt Nam một tháng rồi phải rời xứ sở.

Mọi di chuyển của ngài ở Việt Nam phải được chấp thuận, được

bộ ngoại giao của Việt Nam cho phép. Sự trông chờ của chúng tôi có chừng mực, nhưng chính phủ không dám tiến tới nếu không có sự bảo lãnh của các nhà cầm quyền Trung Hoa. Trong lúc tình thế bị trở ngại, người ta luôn kiếm có đề khước từ sự hiện diện thường trực của Đức Cha Girelli ở Việt Nam.

Hỏi: *Từ ngày 5 tháng 10 năm 2016, Đức Cha là chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Hôm trước ngày Đức Cha được bầu, Nguyễn Thiện Nhân, chủ tịch Ủy Ban Trung Ương Mặt Trận Yêu Nước, và là thành viên của cấp chính trị cao nhất của Đảng, tức Bộ Chính Trị, đã tới chào thăm Đức Cha. Đức Cha có những mối liên hệ nào với các nhà cầm quyền trung ương?*

Đáp: Cuộc viếng thăm của Nguyễn Thiện Nhân diễn ra dưới sự chủ tọa của Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng Giám Mục Sài Gòn. Tôi không biết có phải ngài mời ông ấy hay đó là sáng kiến của Nguyễn Thiện Nhân. Nhưng các cuộc viếng thăm này không được chào đón trong khuôn khổ hội đồng giám mục.

Tôi không dấu giếm điều gì, tôi phát biểu điều tôi suy nghĩ. Chúng tôi ít dè dặt hơn trước. Chúng tôi được tự do hơn. Và các thể hệ trẻ, thành viên của Đảng, thành viên của chính phủ, được thông tri nhiều hơn trước, cởi mở hơn. Họ ra khỏi xứ sở và có cơ hội quan sát cách xử lý các vụ việc tôn giáo ở các nước khác. Các não trạng, cách suy nghĩ đã diễn biến, thay đổi.

Hỏi: *Giáo Hội ở Việt Nam xử sự ra sao?*

Đáp: Tôi lạc quan vì, sau một thời kỳ lâu dài chung sống, các thành

phần xã hội đã tìm cách xích lại gần nhau. Người Cộng Sản và Người Công Giáo hiểu nhau tốt hơn trước khá nhiều.

Người Công Giáo ngày càng ít bị ngờ vực hơn. Trước đây, người ta quá bị điều khiển bởi điều tuyên truyền dạy. Từ nay, người ta có khả thể quan sát bằng chính mắt mình, và họ đã khám phá ra rằng người Công Giáo không xấu như trước đây người ta vốn nghĩ. Và rồi, việc làm chứng của người Công Giáo trở nên mỗi ngày một tích cực hơn. Thù ghét và oán hận đã giảm đi. Các liên hệ ngày càng thân ái hơn.

Phải can đảm lắm mới vượt qua được giai đoạn đó. Phải kiên nhẫn, người ta không thể thay đổi được xứ sở trong 5 phút.

Hỏi: Đức Cha có thể cho chúng con biết thêm về Học Viện Công Giáo Việt Nam không?

Đáp: Nó đã được khai giảng ngày 14 tháng 9 năm ngoái, các kỳ thi tuyển cho khóa học mới đã diễn ra trong các ngày 7 và 8 tháng Sáu vừa rồi.

Đức Cha Đình Đức Đạo, của giáo phận Xuân Lộc, là viện trưởng của học viện Công Giáo này. Chúng tôi có nhiều hy vọng nhưng, vào lúc này, chúng tôi chưa thành công tạo được nơi chốn: chưa có đất, nên phải thuê một ngôi trường và bắt đầu với một lớp duy nhất. Chúng tôi cũng chưa có đủ các giáo sư chuyên môn, và các sinh viên chưa đạt trình độ mong muốn. Cần chờ đợi thêm một chút, với thời gian, mọi sự sẽ tốt hơn thôi.

Trước khi người Cộng Sản nắm quyền [năm 1975], chúng tôi vốn có hai đại học Công Giáo [ở Đà Lạt và ở Sài Gòn]. Tất cả đã bị người Cộng Sản cấm, đóng cửa;

các chủng viện và các đại học bị trung dụng. Nên đây không phải là một điều mới mẻ gì, chỉ là việc phục hồi điều chúng tôi đã mất trong mấy chục năm qua mà thôi.

Hỏi: Còn ơn gọi, cả linh mục lẫn đời sống tu trì, thì sao?

Đáp: Các ơn gọi này hiện khá dư dật tại Việt Nam. Bất kể trong các chủng viện hay trong các hội dòng. Người ta đã nhận được một chút tự do nào đó trong việc tổ chức sinh hoạt của các trung tâm đào tạo. Trước đây, người ta áp dụng một thứ chính trị chỉ tiêu (quota): để gửi một người trẻ vào chủng viện, cần phải có sự chuẩn y của Nhà Nước. Mỗi giáo phận có quyền gửi sáu hoặc tám ứng viên, mỗi hai năm. Thứ chính trị này vẫn còn trên lý thuyết nhưng không bị áp dụng nữa.

Trước đây, người ta cũng không có quyền gửi các linh mục hay các nữ tu ra nước ngoài để được đào tạo thành các nhà đào tạo; nay, người ta có thể xuất ngoại khá dễ dàng. Đó chính là niềm hy vọng của chúng tôi. Ước mong những người từ ngoại quốc trở về sẽ trở về để làm việc trong các trung tâm đào tạo của chúng tôi và dần dần, từng chút một, cải thiện phẩm chất của việc đào tạo này.

Hỏi: Còn về vị trí của giáo dân trong lòng cộng đồng Công Giáo?

Đáp: Nói chung, việc tham gia của các giáo dân rất được các mục tử đánh giá cao. Đặc biệt khi họ dần dần không điều kiện, nhất là tại các giáo xứ miền quê. Họ làm việc dễ dàng và không công, hoàn toàn tự nguyện. Thậm chí, đôi khi, còn có quá nhiều thiện nguyện viên. Mọi người đều khả dụng. Đó

là cảm thức của Giáo Hội ở Việt Nam. Bản thân tôi, tôi đánh giá cao việc tham dự của các giáo dân. Điều chúng tôi chưa có thể làm được là đào tạo các giáo dân; các điều kiện thuận lợi cho việc đào tạo họ vẫn chưa thu thập được. Đây là điều chúng tôi phải tiến tới chỗ làm được trong tương lai.

Hỏi: Ngày 20 tháng 12 tới, Đức Cha sẽ cử hành 25 năm thụ phong linh mục. Trong 25 năm này, nhiều điều đã thay đổi ở Việt Nam.

Đáp: Vâng, nhiều điều đã thay đổi, trong một chiều hướng nhất định tích cực, về mọi phương diện. Đối với tôi, điều này rất có ý nghĩa, vì Chúa Quan Phòng đã dẫn dắt chúng tôi, đã giúp đỡ chúng tôi vượt qua mọi khó khăn của Lịch Sử, vượt thắng mọi điều bất tiện mà thể hệ chúng tôi từng biết.

Hai mươi lăm năm linh mục, đây là một dịp tạ ơn Thiên Chúa cho Giáo Hội nói chung và cho chính bản thân tôi. Tôi đã phải chờ đợi chức linh mục trong 16 năm trời. Tôi chỉ được thụ phong linh mục ở tuổi 42. Tuổi ấy quá già đối với một linh mục ở Việt Nam! Thông thường, người ta được thụ phong ở tuổi 27, 28 hay 29, cùng lắm thì 30 là tối đa. Tôi, tôi đã phải chờ đợi quá lâu. Khi được thụ phong, tôi hoàn toàn thỏa mãn, điều này quá đủ đối với tôi. Tôi chỉ chờ đợi có thể. Tôi không bao giờ dám nghĩ tới một đoạn đường xa hơn; thời gian qua đi thật nhanh, đã tới lễ cưới bạc rồi. Quả tình là một lễ cưới, tôi hết sức hân hoan. ♦

Vũ Văn An chuyển ngữ

(Nguồn: Eglises d'Asie, 3 tháng Bảy năm 2017)

Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc hành động vì điều gì?

■ J.B Nguyễn Hữu Vinh, 9/7/2017

Chọn được ngày, giờ đẹp với ba số bảy, sáng 7/7/2017 Đức TGM Sài Gòn Phaolô Bùi Văn Đọc chủ sự lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng tòa nhà Báo Công Giáo Và Dân Tộc, tại 370 Cách Mạng Tháng Tám, phường 10, quận Ba, Tp HCM dịp Báo Công Giáo Và Dân Tộc kỷ niệm 42 năm.

TGM Bùi Văn Đọc làm phép viên đá đầu tiên xây trụ sở cho báo giáo gian

Sự kiện này đã lập tức gây nên một làn sóng dữ dội phản ứng trên mạng xã hội. Vì sao vậy?

Đơn giản nhất, chẳng ai lạ điều này: Báo Công giáo và Dân tộc” - một tờ báo của “Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam” - một tổ chức nhà nước Cộng sản vô thần đã dựng lên để nhằm thay thế một giáo hội Tông truyền, Thánh thiện, Hiệp nhất ra khỏi Tòa thánh Vatican nhằm tạo ra một Giáo hội nhà nước kiểu Trung Cộng hiện nay. Chính vì thế mà tờ báo này đã

không được bất cứ sự ủng hộ nào của giáo dân, chỉ sống nhờ vào tiền thuê của người dân được nhà nước cộng sản bơm vào nhằm nuôi sống lay lắt một cái thân ma đang chờ phân rã.

Như linh mục Phan Khắc Từ đã khẳng định: “*Ủy Ban Đoàn kết Công giáo là: Của mặt trận, của Đảng*”. Nếu ai chưa rõ, xin hãy nghe bài phỏng vấn Linh mục Phan Khắc Từ, TBT Tờ Công giáo và Dân tộc tại đây: [Ủy ban Đoàn kết Công giáo của ai?](#)

Điều mà nhà cầm quyền cố tình lập lòe đánh lộn con đen để lừa bịp giáo dân, và một số linh mục đã cam tâm vào đó để hưởng thụ những đặc ân của cộng sản - thậm chí không ít người nghi ngờ có cơ sở rằng một số vị vì những “vướng mắc cá nhân” mà Cộng sản nắm được góc chân Asin của mình, nên đã phải cam tâm làm tay sai ở đó. Nhiều giáo dân đã bị mắc lừa bởi sự cả tin rằng “Cha là Chúa, Đức cha là Đức Chúa” theo nếp nghĩ đạo làng đã gây nhiều tai hại nghiêm trọng.

Việc Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc hà hơi tiếp sức, tạo nhằm lẫn cho người dân về tờ báo này đã gây lên làn sóng dữ dội đó.

Nhiều người không hiểu vì sao một TGM lại không hiểu điều đơn giản rằng trách nhiệm của ngài là phải làm mọi cách để giáo dân phân biệt được đâu là chính, đâu là tà, đâu là ánh sáng và đâu là bóng tối cũng như đâu là ơn phúc đâu là tội lỗi. Việc ngài có trách nhiệm với Giáo hội của Chúa tại đất nước Việt Nam này, đồng nghĩa với việc ngài phải phân định cho người dân, nhất là giáo dân hiểu rõ cái gì của Chúa, cái gì của Seda mà không thể nhầm lẫn.

Trên cương vị người đứng đầu một TGP- người không thể im lặng như những người bình thường khác - bởi trách nhiệm đòi buộc ngài phải làm điều đó. Và nếu không thể làm điều đó do khả năng, do

Dủ mũ măng, cuốc xẻng làm lễ động thổ

Truyền Mình và Máu Thánh Chúa cho bọn phá Giáo Hội Chúa và dâng bích “Đức Tổng” bằng panneau vĩ đại sau bàn thờ

sự sợ hãi hoặc bất cứ lý do gì thì việc ngài vẫn chiếm giữ ngôi vị với trách nhiệm đó là việc làm thiếu trách nhiệm. Đức Giáo hoàng Benedicto vẫn còn từ chức khi không đủ khả năng chu toàn sứ mệnh vì sức khỏe là một tấm gương cho những trường hợp này.

Một TGM gây tranh cãi

Có lẽ trong lịch sử của Giáo hội Công giáo Việt Nam gần đây, Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc là nhân vật gây tranh cãi nhiều nhất bởi những việc làm của ngài. Cứ mỗi lần ngài giảng một bài giảng, ra một văn thư hoặc ký kết một văn bản, thậm chí là dâng một lễ cũng tạo nên một làn sóng bình luận, đánh giá và... phản đối.

Gần đây, ngay sau thảm họa môi trường Miền Trung, Đức cha Bùi Văn Đọc bản Thông báo về vấn đề này, chúng tôi có bài viết: “Nghĩ gì về Bản Thông báo của Đức cha Chủ tịch HĐGMVN Phaolô Bùi Văn Đọc?”. Chúng tôi đã nêu những câu hỏi khi đọc văn bản này người ta nghĩ rằng ngài đã nhân danh Hội đồng GMVN để làm việc cho ban Tuyên huấn Trung ương Đảng Cộng sản.

Bản thông báo đã lập tức gây phản ứng dữ dội và kết quả là có một văn thư giải thích rằng ngài đã ký bản Thông báo kia do “vội vàng để đi Pháp” - một lý do rất hài hước. Bởi ngài là một TGM đi nước ngoài thường xuyên chứ đâu có phải trẻ con đâu mà hồi hộp đến mức quên cả nhiệm vụ và ký lảng nhãng cho xong để đi Pháp vì quá háo hức?

Thế rồi với tư cách Chủ tịch HĐGMVN và một TGM, ngài im lặng cho đến nay, không hề biết đến số phận của những người là nạn nhân của Formosa đến đâu - Điều mà Chúa đòi hỏi ở ngài ít nhất với tư cách người tín hữu rằng phải “thương kẻ đói ăn, thương kẻ khát uống” mà ngài chỉ lo kêu gọi người dân “*tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật*”.

Đến đây, chúng ta cũng nhớ đến câu nói của Tổng giám mục Desmond Tutu: “*Trong trường hợp có bất công mà bạn không chọn phe nào thì thực chất bạn đã đứng về phe áp bức*”.

Cũng trong bài viết đó, chúng tôi nhắc trước đó với tư cách Chủ tịch HĐGMVN Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc đã ký kết văn bản “*giữa Hội đồng Giám mục Việt Nam và Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia*”. Trong đó, Chủ tịch HĐGMVN có nhiệm vụ triển khai: “*Tuyên truyền, phổ biến chính sách của nhà nước... đến các chức sắc, tu sĩ và tín đồ cả nước*” và “*Trách nhiệm của HĐGMVN*” là: *Phổ biến đến các Giáo phận, tổ chức tập huấn, chỉ đạo xây dựng mô hình “Chức sắc, tu sĩ, tín đồ Công giáo tham gia đảm bảo an toàn giao thông”, rồi tổ chức một số chiến dịch tuyên truyền theo đề nghị của Ủy ban An toàn Giao thông Quốc gia*”.

Thậm chí, văn bản còn yêu cầu HĐGMVN có trách nhiệm “*đưa nội dung an toàn giao thông vào các bài giảng Thánh lễ của các linh mục*” và “*Vận động các gia đình công giáo hiến đất, góp công, góp của để duy tu, bảo dưỡng, xây dựng mới đường giao thông...*”.

Cũng trong đó có điều khoản là Ủy ban ATGTQG sẽ chuyển kinh phí cho HĐGMVN. Nhưng đến nay số kinh phí đó được sử dụng như thế nào thì chưa thấy tư liệu nào nói đến. Liệu Đức Cha và các linh mục đã phải làm việc cho ban ATGTQG có được hưởng lương từ họ không?

Những điều khoản mà Đức cha Đọc đã ký kết buộc chúng tôi đặt ra câu hỏi chưa có lời giải đáp nên vẫn phải hỏi lại: Ký kết và có kinh phí, thì nếu Ủy Ban Dân số và kế hoạch hóa gia đình yêu cầu HĐGMVN ký kết tuyên truyền sinh đẻ có kế hoạch cho họ theo quan điểm nhà nước và mở các phòng nạo thai, thì HĐGM làm sao để thực hiện?

Trước đó, nửa người ta nhớ đến Đức Cha Bùi Văn Đọc ở nhiều sự kiện, nhưng có lẽ người ta nhớ nhất là câu nói của ngài trong bài giảng ngày 23/6/2009 tại Vương cung Thánh đường Phaolo ngoại thành: *“Nếu có ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi kích bác họ. Chúa chỉ đòi hỏi chúng tôi ‘can đảm nói sự thật khi cần’, dù phải trả giá bằng mạng sống”*.

Thế nhưng, từ ngày đó đến nay, ít nhất đã là hơn 8 năm, người ta chưa thấy Đức cha thực hiện về thứ hai của câu nói này là *“Nói sự thật khi cần”*, thậm chí nói khi rất an toàn mà chẳng cần trả bằng mạng sống?

Việc nhà thì nhác! Giao du với đám trộm cướp?

Đã nhiều lần giáo dân Sài Gòn nói câu này khi nhắc đến TGM của họ. Tôi thì tôi cho rằng nói câu đó quả là hơi “hỗn” với bề trên. Thế nhưng, nhiều khi ngấm lại, không

phải ngẫu nhiên mà những giáo dân vốn kính trọng bề trên của mình lại nói câu nói có vẻ dân dã thế.

Nhiều người nói chắc là Đức TGM Bùi Văn Đọc rồi rồi không có việc gì cũng như ít có lẽ nên ngài đi làm lễ này cho đỡ buồn? Hoặc là ngài làm việc này để thể hiện tình yêu thương với cộng sản, để “truyền giáo” bằng cách rao giảng tin mừng cho “kẻ ngoại”?

Xin thưa là chúng tôi không nghĩ thế. Người ta có thể rao giảng, cảm hóa những kẻ ngoại, những người chưa biết Chúa. Nhưng những kẻ cố tình chối bỏ Thiên Chúa để kiếm mồi lợi từ cộng sản thì không hẳn dễ dàng đến vậy.

Còn ngài không có việc để làm ư? Còn đó Dòng Mến Thánh Giá Thủ thiêm đang chờ đợi ngài lên tiếng.

Bởi việc Cộng sản âm mưu phá Dòng mến Thánh giá Thủ thiêm có cả trăm năm tuổi với một vị thế lớn lao nhiều chiều kích cả văn hóa, lịch sử cho đến lòng người và ngay cả luật pháp Cộng sản. Thế nhưng các nữ tu chân yếu, tay mềm kia đang đối diện hàng ngày, hàng giờ với đám côn đồ, công an, chó, xe cộ và các loại áp lực.

Họ kêu cứu trong sự sợ hãi cả Tổng giám mục của họ.

Họ dè dặt nhận sự hiệp thông vì còn phải ghé mắt nhìn TGM của họ tiếp Bí thư Thành ủy đến đâu.

Họ đau đớn kêu lên tiếng kêu uất nghẹn giữa chừng khi TGM vẫn bỏ rơi họ mặc cho sự dữ, mặc cho đe dọa và mặc cho tất cả những trò thi thố bản thủ của đám cộng sản mà hôm qua, hôm nay và ngày mai ngài vẫn miệt mài đón tiếp say

sua gọi là người “ngoại giáo mới”.

Tiếc rằng những cuộc đón tiếp của ngài đối với Đinh La Thăng, Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy đã chứng minh một điều rất đáng buồn: Ngài đã giao du với đám trộm cướp và phá hoại. Những thông tin từ nội bộ đảng Cộng sản đã cho biết Đinh La Thăng đã phạm những tội lỗi nghiêm trọng, làm mất mát và hủy hoại cả chục ngàn tỷ đồng tiền mồ hôi nước mắt của dân. Đến mức không thể chấp nhận được và đã bị chính đảng cộng sản kỷ luật. Hẳn nhiên là quan chức Cộng sản mấy ai không có những vấn đề với đất nước và dân tộc. Nhưng đây là sự khẳng định từ chính đảng Cộng sản không thể chối cãi.

Thế rồi, sau đó Nguyễn Thiện Nhân vào thay thế Đinh La Thăng, liệu có là một cơ hội để Đức TGM Phaolo Bùi Văn Đọc thể hiện quyền lực và khả năng của mình trong việc cứu lấy Dòng mến Thánh giá Thủ Thiêm?

Bởi người ta biết rằng: Không ai có khả năng cứu Dòng mến Thánh Giá Thủ Thiêm cho bằng chính Đức TGM Phaolo Bùi Văn Đọc. Ngoài chức trách là người đứng đầu một TGM có số giáo dân đông nhất nhì Việt Nam, ngài là người có mối quan hệ đặc biệt thân thiết với các cộng sản gộc như Đinh La Thăng, Nguyễn Thiện Nhân, Võ Văn Thương...

Vậy chẳng lẽ với những “mối quan hệ tốt đẹp” ấy với ngài mà đám Cộng sản Sài Gòn không vuốt mặt nể mũi?

Vậy chẳng hóa ra cái “tình yêu dành cho người ngoại giáo mới”

(xem tiếp trang 24)

Giám mục Bùi Văn Đọc lại hà hơi tiếp sức cho đảng cộng sản vô thần

Trong những ngày qua, dư luận xôn xao và đã tạo nên một làn sóng phản nộ trước tin vị Tổng Giám Mục của thành Hồ là ngài Phao Lô Bùi Văn Đọc chủ sự lễ đặt viên đá xây toà nhà báo Công Giáo và Dân Tộc. Đây rõ ràng là một việc làm hà hơi tiếp sức cho chế độ cộng sản vô thần. Việc hà hơi tiếp sức cho chế độ vô thần trong thời điểm này lại càng làm tăng thêm phần tội lỗi bội phần đối với đất nước và dân tộc. Bởi vì 42 năm trôi qua toàn dân Việt Nam đã quá ư chán ghét cái chế độ bất nhân này, thì không lẽ gì các chức sắc trong Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đến giờ này mà lại đành cam tâm a tòng hà hơi tiếp sức cho cái chế độ tội ác của nhân loại này nữa thì coi sao được. Khi ngài Bùi Văn Đọc hân hoan chủ sự một buổi lễ như cổ vũ cho toà báo của bọn vô thần thì ngài có một chút suy tư nào liên tưởng nơi Đan Viện Thiên An ở Huế, bọn cộng sản vô thần đang hành hung các đan sĩ, bọn này đã xúc phạm đến niềm tin tôn giáo khi kéo côn đồ đến đập phá tượng Thánh Giá. Trách nhiệm của HĐGMVN có không nhỉ? Trở lại việc chủ sự lễ đặt viên đá xây toà nhà báo cộng sản.

Tại sao việc chủ sự lễ đặt viên đá xây toà nhà báo Công Giáo và Dân Tộc lại là việc hà hơi tiếp sức cho chế độ cộng sản vô thần. Xin thưa tờ báo mang tên Công Giáo và Dân Tộc là tờ báo của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo. Tổ chức của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo là gì? Xin điểm qua vài nét của tổ chức này:

- Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam là một tổ chức chính trị - xã hội của nhà nước Việt Nam, là một tổ chức thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam. Thành viên của Ủy ban là các giáo dân và một số chức sắc Công giáo, nhưng Ủy ban này không trực thuộc Giáo hội Công giáo tại Việt Nam.

- Sự hình thành Ủy Ban: Ngày 8 tháng 3 đến ngày 11 tháng 3 năm 1955, Đại hội đại biểu những người Công giáo yêu nước được tổ chức tại Hà Nội. Trong Đại hội này, linh mục Vũ Xuân Kỳ - người sáng lập Ủy ban

- được tôn làm Chủ tịch Ủy ban Liên lạc Công giáo. Hoạt động của Ủy ban được mở rộng hơn trong thời gian Chiến tranh Việt Nam.

- Tại miền Nam, tháng 4 năm 1961, một tổ chức tương tự Ủy ban Liên lạc Công giáo toàn quốc được thành lập với tên gọi Hội Những người Công giáo kính Chúa yêu nước và sau đó gia nhập Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam Việt Nam. Tổ chức này tập hợp các giáo dân và chức sắc Công giáo ủng hộ Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam Việt Nam, chống lại chính quyền Việt Nam Cộng hòa.

Sau khi Việt Nam thống nhất, từ ngày 8 tháng 11 đến ngày 10 tháng 11 năm 1983, một đại hội đại biểu thống nhất của Ủy ban Liên lạc Công giáo toàn quốc tại miền Bắc và Hội Những người Công giáo kính Chúa yêu nước tại miền Nam được tổ chức tại Hà Nội, để thành lập Ủy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước Việt Nam.

Bảy năm sau, một đại hội đại biểu được tổ chức từ ngày 10 tháng 10 đến ngày 12 tháng 10 năm 1990, đã đổi tên Ủy ban thành : Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam.

Đó là vài nét về Ủy Ban này mà người viết trước đây, trong một bài viết gọi Ủy ban này là Ủy Ban Phá Đạo.

Sau trận thế giới đại chiến lần thứ I, làn sóng vô thần từ nước Nga lan rộng ra thế giới và sau khi Chiến tranh thế giới lần II kết thúc thì làn sóng chủ nghĩa cộng sản lan rộng khá mạnh. Trước nạn cộng sản vô thần thống trị nhiều nước đã đe dọa đức tin người Công giáo nên năm 1949 Đức Giáo hoàng Piô XII đã ra Sắc Chỉ cấm người tín đồ Công giáo cộng tác với người theo chủ nghĩa cộng sản, phạt vạ tuyệt thông bất cứ người Công giáo nào gia nhập đảng Cộng sản hay hoạt động cho cộng sản.

Tổng Giám Mục Philipphê Nguyễn Kim Điền khi còn sinh thời đã treo chén linh mục Nguyễn Bính thuộc

Tổng Giáo Phận Huế (dân Huế gọi là Bình Cồ). Linh mục Nguyễn Bình đã tự ý ra Hà Nội họp Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo và khi trở lại Huế liền bị Đức TGM Nguyễn Kim Điền phạt vạ bằng cách treo chén. Lúc bấy giờ Đức Tổng Giám Mục còn tuyên bố: “bất cứ giáo dân, tu sĩ hay linh mục nào tham gia vào Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo đều sẽ bị phạt vạ tùy theo mức độ”.

Nên nhớ rằng tờ báo Công Giáo & Dân Tộc do Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo điều hành là một tổ chức dựa vào quyền lực của đảng cộng sản vô thần để vận động quần chúng giáo dân tiến đến mô hình Công Giáo Việt Nam tự trị, tách ra khỏi Tòa Thánh Vatican theo mô hình của Tàu cộng do nhóm linh mục Quốc Doanh và một số giáo dân chủ trương. Sau khi cộng sản chiếm toàn bộ miền Nam, nhóm Công Giáo và Dân Tộc đã cấu kết với nhà nước cộng sản Việt Nam lập tức đui Đức Khâm Sứ Tòa Thánh Henri le Maitre ra khỏi nước, bắt giam Đức Tổng Giám Mục Phó Sài Gòn là Đức Cha Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, và chống đối việc Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II Phong Thánh cho 117 vị Tử Đạo tại Việt Nam vào năm 1988. Điềm qua vài nét như thế để thấy rằng không lý do gì, đến hôm nay mà ngài Bùi Văn Đọc còn âm ố hội tề đi hỗ trợ cho tờ báo Công Giáo và Dân Tộc qua việc chủ sự một buổi lễ khá trịnh trọng trong cái gọi là lễ đặt viên đá xây tòa báo phá đạo . Buổi lễ xem ra khá long trọng, mời xem vài hình ảnh của buổi lễ.

<http://baoconggiao.net/index.php/tin-giao-hoi-viet-nam/le-dat-vien->

[da-xay-toa-nha-bao-cong-giao-va-dan-toc-2517.html](http://baoconggiao.net/index.php/tin-giao-hoi-viet-nam/le-dat-vien-da-xay-toa-nha-bao-cong-giao-va-dan-toc-2517.html) .

Trở lại chuyện ngài Bùi Văn Đọc về những hành động có lợi cho cộng sản. Theo dõi các động thái của vị Tổng Giám Mục chủ trì thành Hồ hiện nay, thì rõ ràng ngài không phải là vị mục tử luôn đứng ở vị thế bảo vệ dân chiên mà lại nghiêng về phía bọn sói khi đàn chiên bị đe dọa. Một động thái khó hiểu, khi các tỉnh miền Trung đang lâm vào thảm họa vụ Formosa gây ô nhiễm môi trường tạo nên cảnh cá chết hàng loạt, trôi đầy các biển miền Trung. Dân chúng đang sôi sục xuống đường biểu tình đòi trục xuất Formosa, thì lập tức đứng vào ngày 30 tháng 4 năm 2016, ngài Bùi Văn Đọc từ Thành Hồ nhân danh chủ tịch HDGMVN viết một bức thư loan truyền khắp thiên hạ gọi là “Thông Báo về tình trạng cá chết bất thường tại Miền Trung Việt Nam”. Thông báo rõ ràng mang tính cách răn đe nhằm ngăn cản việc giáo dân đang sôi sục chuẩn bị xuống đường, ngay cả nơi thành phố Sài Gòn thanh niên , học sinh cũng đang chuẩn bị cho cuộc xuống đường vào ngày 01 tháng 5 năm 2016 một các qui mô. Có lẽ sợ cả nước xuống đường biểu tình có thể làm tiêu tan chế độ vô thần nên lập tức ngài ra Thông Báo với đoạn kết luận nhấn mạnh rõ ràng: “Vì thế, trong lúc này, xin quý cha và anh chị em giáo dân khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật.”

Trên thực tế tại Việt Nam chưa

có cuộc xuống đường nào mà người tham gia biểu tình có những hành động quá khích mà những người biểu tình luôn bị phía nhà nước hành hung, đàn áp, bắt giam.

Thông báo vừa ra đời thì trên mạng xã hội tràn đầy những chỉ trích nặng nề nên buồn cười nhất, một vị linh mục gọi là chánh văn phòng HDGMVN lại ra một Thư giải thích về thông báo của Đức Cha Chủ Tịch HDGMVN với lý giải hết sức vụng về và mơ hồ. Tôi đã có bài viết trước đây về vụ này. Thư giải thích như sau: Đức TGM Phaolô ký thông báo này ngay trước khi lên đường công tác mục vụ tại Pháp. Có thể vì hơi vội vã nên ngài không thể trình bày rõ ràng và chi tiết những suy nghĩ và mong muốn của ngài. Xin gửi đến cộng đồng Dân Chúa thư này để giải thích rõ hơn nội dung thông báo trên. Lm Nguyễn Anh Tuấn Chánh văn Phòng HDGMVN ký ngày 16 -5-2017. Thư giải thích có đoạn viết:

Đoạn 4: Người dân có quyền được biết những gì liên quan đến đời sống của họ cũng như đến vận mệnh của đất nước. Tuy nhiên để có được cuộc đối thoại chân thành và cởi mở giữa người dân và nhà cầm quyền, cần tạo được bầu khí ôn hoà và bình tĩnh để 2 bên có thể lắng nghe nhau trong sự tôn trọng lẫn nhau. Do đó bạo lực dù bất cứ hình thức nào từ cả 2 phía đều không góp phần giải quyết vấn đề cách thấu tình đạt lý “.

Bức thư giải thích như càng như đổ thêm dầu vào lửa vì chẳng nói lên được điều chính đáng nào mà càng đi vào

vòng lần quần khi nêu Đức Cha vội vã lên đường rồi còn phẩn như rắn đe dọa đồng bào, giáo dân tham gia biểu tình và khuyến nên đi vào con đường đối thoại, nghe thật mơ hồ như đoạn văn nêu trên.

Khi bàn chuyện ngài Bùi Văn Đọc, những người quan tâm đến vận mạng đất nước và những ai nghĩ đến tương lai của những nhà hoạt động đấu tranh cho dân chủ Việt Nam thì không ai quên câu nói đề dõ của ngài Bùi Văn Đọc. Vào ngày 23 tháng 6 năm 2009, đây là thời điểm sau biến cố Toà Khâm

Sứ-Thái Hà và Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt đang cô đơn đối đầu với bọn vô thần Hà Nội thì trong một bài giảng của ngài tại đền Thánh Phaolô ngoại thành Rôma, ngài Bùi Văn Đọc đã phát ngôn một câu đề dõ: “nếu có ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi khích bác họ”. Câu phát ngôn này đã được linh mục Nguyễn Ngọc Tĩnh trong một bài viết phân tích và trả lời với ngài một cách cụ thể: “*Chắc không có ai yêu cầu các giám mục ‘khích bác’ cộng sản đâu, vì làm như thế là thiếu khôn*

ngoan và chẳng ích lợi gì. Nhưng sống trong một xã hội gian dối, bất công, phi nhân, thì thỉnh lạng là gì nếu không phải là đồng lõa?”

Tóm lại việc hỗ trợ một tờ báo mang danh Công Giáo và Dân Tộc của một tổ chức hoạt động theo chỉ đạo của nhà nước vô thần qua hành động đi chủ trì một buổi lễ khai trương xây tòa báo là một hành động hà hơi tiếp sức cho chế độ vô thần tiếp tục thống trị toàn dân Việt Nam.♦

Nguyễn An Quý

Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc hành động vì điều gì?

(xem tiếp trang 21)

của ngài hóa ra vô ích sao? Và những cái cúi khom mình bắt tay một tên oắt con mang tội phá hoại đất nước của linh mục Tổng Đại diện TGP Sài Gòn chỉ có tác dụng đem lại tiếng cười nửa miệng trong lòng giáo dân?

Vậy thì là người khôn ngoan, Đức TGM Bùi Văn Đọc liệu có giật mình khi đọc đến câu Kinh Thánh “*Người khôn tránh bạn xấu*”? (Cn 1,8) và chúng ta lại buộc phải nhớ những câu Kinh Thánh sau: “*Của thánh, đừng quăng cho chó; ngọc trai, chớ liệng cho heo, kẻo chúng giầy đạp dưới chân, rồi còn quay lại cắn xé anh em*”. (Mt 7, 6)

Tạm kết

Nói đến các chức sắc tôn giáo với những điều thắc mắc là điều ít khi tôi muốn, nhất là với các Đức Giám mục... trong điều kiện giáo dân hiện nay vẫn rất nhiều người quan niệm coi “cha là Chúa, đức cha là Đức Chúa” một cách máy móc nên vẫn cứ tư duy: Cha mà không tử tế thì tôi... bỏ đạo.

Quả là một mối nguy cho giáo hội khi vẫn lại là vấn đề “dân trí”.

Nhưng cũng chỉ cách đây hai tuần thôi, trong bài đọc Chúa Nhật XII thường niên, năm A, ngày 25/6/2017, lời Chúa như sau: “*Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các Tông đồ rằng: “Các con đừng sợ*

những người đó, vì không có gì che giấu mà không bị tỏ lộ; và không có gì kín nhiệm mà không hề hay biết. Điều Thầy nói với các con trong bóng tối, hãy nói nơi ánh sáng; và điều các con nghe rỉ tai, hãy rao giảng trên mái nhà””.

Và không thể lại im lặng.

Để tạm kết bài viết này, có lẽ chúng ta cùng ngắm lại đoạn Kinh Thánh sau:

1. *Hỡi con, nếu con đã bảo lãnh cho người khác, nếu con nhận bảo đảm cho một người lạ,*
2. *nếu con bị ràng buộc bởi những lời con hứa hẹn bị vướng mắc bởi những lời con cam kết...*
3. *Thì hỡi con, hãy làm thế này để gỡ mình ra vì con đã rơi vào tay người khác. Con phải đến, mau mắn lên, nài nỉ thúc giục người ấy*
4. *đừng ngủ, đừng nghỉ*
5. *Hãy rút lại lời hứa như linh dương thoát lưới, như chim thoát khỏi tay người bẫy chim.*

(Trích Sách Châm ngôn, 6,1-5, Kinh Thánh, Tòa TGM Hà Nội xuất bản 1985, Hồng Y Giuse Maria Trịnh Văn Căn chủ biên)

Có lẽ đó là lối thoát duy nhất đúng hiện nay, cho những người đã một thời mơ hồ về Cộng sản.♦

J.B Nguyễn Hữu Vinh, 9/7/2017

Từ Đồng Chiêm đến Thiên-An

■ Phạm Minh-Tâm

Từ sau vụ việc cây Thánh-giá ở Đồng Chiêm bị chính-quyền cộng-sản vô can vô cơ huy-động đủ thứ lực-lượng vũ-trang và an-ninh...đến đập nát vào lúc hai giờ sáng ngày 06-1-2010 đến nay đã gần mười năm. Hồi ấy, trong khi sự việc được các cơ-quan truyền-thông ngoại-quốc loan tin như một biến-cổ quan-trọng vì một biểu-tượng tôn-giáo bị xúc-phạm thì những bậc quyền cao chức trọng trong Giáo-hội Công-giáo Việt-Nam – đúng nhất là các giám-mục – cứ dửng-dưng. Rồi khi được hỏi là tại sao Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam không lên tiếng thì trên trang mạng WHD của Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam, lại còn có giám-mục tuyên-bố rằng đây chỉ là **“vụ việc ở mỗi địa-phương”**. Và sau đó, nhà cầm quyền cộng-sản Việt-Nam tiếp-tục gây thêm nhiều **“vụ việc ở mỗi địa-phương”** Công-giáo từ Bắc chí Nam. Chẳng hạn như các vụ ở Cầu Râm, Mỹ-lộc, Con Công, Mỹ-yên, Dòng kín Camê-lô Hà-nội, Dòng Mến Thánh-giá Thủ-thiên, nhà thờ Đăk Jak giáo-phận Kontum, giáo-xứ Đông-yên...mà có những vụ vẫn còn dây-dura chưa dứt.

Bây giờ lại đến Đan-viện Thiên-an ở Huế, thô-bạo hơn và ngoài chính-sách bài tôn-giáo ra thì hiểu theo ngôn-ngữ trong Đạo lại còn là “phạm thánh” nữa. Bởi vì đây không còn là một cây Thánh-giá bằng gỗ hay bằng xi-măng như ở Đồng Chiêm mà cây Thánh-giá có tượng Chúa, mà theo lời giảng dạy bấy lâu nay thì phải gọi là Tượng Chịu Nạn. Và thái-độ của Hội-đồng

Giám-mục Việt-Nam, một tập-thể trí-thức Công-giáo đúng nghĩa, đúng cả chức-năng được mang danh là “các đấng làm thầy” vẫn yên lặng. Nhiều người thắc-mắc gọi đây là “sự im-lặng khó hiểu”. Song lại cũng có nhiều người suy-luận rằng vấn-đề chính không phải là “khó hiểu” mà là “khó nói”. Mà khó nói thì chỉ có thể là bị “ngọng miệng” thôi.

Hai chữ “chủ chăn”

Chỉ cần nói nôm-na kiểu bình-dân học-vụ thôi thì ai cũng hiểu ngay được rằng chủ chăn là người lo chăn dắt, săn-sóc một đàn gia-súc. Và khi người ta nuôi một đàn gà, một đàn vịt, một đàn heo hay trâu, bò, ngựa, chó...gì gì thì cũng là một công việc nặng phần trách-nhiệm phải lo-lắng.

Không phải vô can vô cơ mà Đức Ki-tô xưng mình là “Đấng chăn chiên lành”... *Tôi chính là Mục Tử nhân lành. Mục Tử nhân lành hy sinh mạng sống mình cho*

đàn chiên. Người làm thuê, vì không phải là mục tử, và vì chiên không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiên mà chạy... (Ga 10, 11-12). Dân Do-thái cổ-đại thường là sống kiểu du-mục. Gia-tài sự sản chính của họ là đàn súc vật như cừu, dê nên họ xem đó như mạng sống của mình mà phải săn-sóc tận-tình. Từ nuôi ăn đến bảo-vệ, nhất là phải canh chừng các loài lang sói đến bắt đi ăn thịt.

Khởi tám triệu giáo-dân Việt-Nam cũng là một “ràn” trong những “ràn” thuộc phần-vụ Chúa giao-phó cho Thánh Phê-rô chăn giữ, cho các “đấng” giáo-sĩ ở Việt-Nam hưởng nhờ truyền-thống này để được sắc-phong giám-mục, được gọi là mục-tử, được như Công-đồng Vatican II gọi là “chủ chăn có chức thánh” - *Sacri vero Pastores* - (*Constitutio Dogmatica de Ecclesia*). Tất cả hồng-ân này không phải là để như Đức Ki-tô đã nhận-xét về cái đám “làm thầy” thời của Người ...*Họ*

Các đấng bậc
hân-hoan trên Núi Gúi

bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào. Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, ưa được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được thiên hạ gọi là “ráp-bi”. (Mt 23, 4-7).

Giám-mục, theo truyền-thống tông-đồ là **chủ chăn** mang trách-nhiệm chung về đàn chiên. Là thể-hiện thánh-đức về lòng mến Chúa, kính Chúa và sống theo lời Chúa đã sai Thánh Phê-rô “*Hãy chăn nuôi đàn cừu của ta*” (Ga 21,17). Là vừa coi sóc đám Dân Chúa trong phạm-vi Giáo-hội địa-phương Chúa giao cho, vừa rao giảng Tin Mừng cho muôn dân ở đây.

Lời “**chủ chăn**”

Theo đúng nghĩa được gọi, Dân Chúa hay Dân Thiên Chúa (Populus Dei) là một cộng-đoàn nhân-loại được chọn và liên-kết từ thánh-ý Thiên Chúa để quy-tụ thành một dân thiên-sai (populus messianicus), là chính Giáo-hội Chúa Ki-tô. Dân Chúa Việt-Nam là bao gồm hết tập-thể Ki-tô hữu Việt-Nam nên không loại trừ giám-mục, giáo-sĩ, linh-mục hay tu-sĩ. Thành vậy, trong trách-nhiệm “*chăn nuôi đàn cừu của Ta*” Dân Chúa Việt-Nam, phải tính cả tình liên-đới giữa giám-mục với nhau, với linh-mục và với tất-tần-tật mọi tín-hữu, mọi địa-phương.

Trong thời gian gần đây, Dân Chúa Việt-Nam đang chung vai gánh chịu các thảm-cảnh. Từ vụ các linh-mục Nguyễn Đình Thực, Đặng Hữu Nam ở giáo-phận Vinh giúp dân khiếu-k kiện công-ty Formosa

gây ô-nhiễm môi-trường sống đến tập-thể đan-sĩ Biển-đức tại Đan-viện Thiên-an bị áp-bức đến các trường-hợp cá-nhân tín-hữu bị chính-quyền áp-chế bằng các cách khác nhau...đều đã được dư-luận cũng như công-luận trong và ngoài nước quan-tâm cùng một lúc với sự ngạc-nhiên vô-hạn về sự vô-cảm của các chủ chăn Việt-Nam.

Thường thì người ta hay nói giữ im lặng là thái-độ bằng lòng, là thuận theo hoặc khó nghe hơn thì là đồng-lỏa. Nếu vậy, sự im-lặng của tuyệt-đại đa số giám-mục Việt-Nam chẳng lẽ lại là bằng lòng, là đồng-lỏa với những người chủ-xướng các sự việc đã xảy đến hay đang diễn ra trước mắt? Và sự thối-mắc này cũng đã phần nào có được chút lý-giải nhờ sự trao đổi vào đầu tháng qua, giữa người đại-diện của báo Eglises d’Asie thuộc Hội Thừa-sai Ba-lê và giám-mục Nguyễn Chí Linh, đương nhiệm chủ-tịch Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam .

Về bốn trường-hợp cụ-thể vừa và đang diễn ra mà báo Eglises d’Asie trực-tiếp nhắc đến thì đều được giám-mục Chủ-tịch trả lời xuôi chéo mắt má, cứ như là người đang thụ-lý hồ-sơ từng vụ việc hay ít ra cũng là người phát-ngôn chính-thức của cơ-quan công-quyền liên-hệ.

- Về Đan-viện Thiên-an của Dòng Biển-đức ở Huế, giám-mục chủ-tịch giải-thích rất rành-rẽ, đúng như yêu-cầu của người hỏi là xin giải-thích vụ-việc (Pouvez-vous nous **expliquer** la situation). Và ông cũng đã giải-thích rất vô-tư khách-quan như bây giờ người bên nhà hay nói “chuyện hàng ngày ở huyện”... Nào là luật-pháp Việt-Nam hiện nay không thừa-nhận quyền tư-hữu. Nào là giáo-dân Huế còn chưa tan nỗi hoảng-sợ của

khoảng thời-gian 28 ngày bị Việt-cộng tấn-công vào dịp Tết Mậu-thân nên không ai dám lên tiếng, để mặc các đan-sĩ tự xoay-sở. Nào là có thể vì Đan-viện dựng lại cây Thánh-giá nên mới gây ra phản-ứng phía nhà cầm quyền dẫn đến việc dùng bạo-lực; kiểu như ngụ ý nói “ai bảo chọc mắt người ta”. Nào là ở Việt-Nam hiện nay, có đến 77% các vụ tranh-chấp liên-quan tới đất đai. Hoá ra, theo giám-mục chủ-tịch thì nhà cầm-quyền cộng-sản không có làm gì sai cả mà lỗi là ở các Đan-sĩ Biển-đức.

Trước 1975, Dòng Biển-đức có bốn Đan-viện cùng mở đầu bằng chữ “Thiên” là Thiên-an ở Huế thành-lập năm 1940, Thiên-hoà ở Ban-mê-thuật thành-lập năm 1962, Thiên-bình ở Long-bình thành-lập năm 1970 và Thiên-phước ở Thủ-đức thành-lập năm 1972.

Thực ra, Dòng Biển-đức ở Việt-Nam không phải đến bây giờ mới bị xâm-phạm tài-sản. Sau 1975, Đan-viện Thiên-hoà ở Ban-mê-thuật cũng với một diện-tích rộng lớn đã được xây dựng vững-vàng; ở ngay bên quốc-lộ từ Nha-trang đi Ban-mê-thuật cũng bị nhà nước trưng-dụng toàn-bộ; đuổi các đan-sĩ phải lủi vào trong sâu cách đan-viện cũ rất xa để gây dựng lại trên diện-tích vài mẫu đất rừng mà chính-quyền đã đổi cho. Rồi tất cả những gì của Đan-viện Thiên-hoà cũ trước 1975 hoàn-toàn bị xoá sổ.

- Ba trường-hợp còn lại là giáo-sư Phạm Minh Hoàng bị nhà nước tước đoạt quyền công-dân, bị đuổi ra khỏi nước; linh-mục Nguyễn Ngọc Nam Phong Dòng Chúa Cứu Thế Thái-hà được Tỉnh Dòng bên Úc cấp học-bổng cho đi học bên Perth bị an-ninh phi-trường Nội-bài không cho xuất-xả; nữ tu-nhân lương-tâm Nguyễn Ngọc Như

Quỳnh bị kết án 10 năm tù... Chắc vì thấy ba trường-hợp này không liên can gì đến đất-đai mà nhà cầm-quyền cộng-sản đã vi-phạm thô-bạo quyền tự-do bình-thường của người dân nên mới hỏi giám-mục Nguyễn Chí Linh đã **cảm-nghĩ** như thế nào (Qu'est-ce que cela vous **inspire**?). Thế nhưng ông không nói gì đến cảm-nghĩ của một giám-mục, một chủ chăn cả, mà vẫn chỉ giải-thích suông-sẻ, tron-tru mọi sự. Theo giám-mục Nguyễn Chí Linh, sớ-dĩ giáo-sư Phạm Minh Hoàng và nữ tù-nhân lương-tâm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh bị nhà cầm-quyền đàn-áp vì họ bị coi như tiếng nói đối-lập, xúi dân nổi loạn. Riêng linh-mục Nguyễn Ngọc Nam Phong, báo Églies d'Asie gọi ông là linh-mục dân-thân (un prêtre engagé) song giám-mục chủ-tịch Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam lại cho biết việc ông bị dừng xuất-cảnh là biện-pháp để trừng-phạt cái tội chống cộng-sản, trong khi nói hay giảng ông cũng rất thường-xuyên lên án nhà cầm quyền (... a été puni pour son comportement anticommuniste. Dans ses allocutions, dans ses homélies, il accuse très souvent les autorités).

Qua cách trả lời các câu hỏi

của giám-mục Nguyễn Chí Linh, người ta cảm thấy như ông đang nói chuyện về “nhà hàng xóm” chứ không phải về những biến-cố thương-động trên một thân-thể mà Hội-đồng Giám-mục chính là phần chi-thể

sống-động nhất. Hơn nữa, xem ra ông đã rất thoả-mãn với hoàn-cảnh hiện-tại khi xác-nhận bằng hai chữ “chúng tôi” là *chúng tôi không còn dè-dặt nhiều như trước, chúng tôi được tự-do hơn trước*. Và theo ông thì giữa người cộng-sản và người Công-giáo đã hiểu nhau hơn xưa khá nhiều. Không biết ông có thể nhắm chừng là đến khi nào thì không còn có sự khác biệt nữa mà trở nên một đây?

Cách đây gần 10 năm, khi vụ Loan-lý xảy ra, linh-mục Nguyễn Vinh Gioang ở toà Tổng-giám-mục Huế đã đóng góp ý-kiến rằng «... từ 1954 đến nay, chính sách tôn giáo của cộng sản luôn trước sau như một. Nghĩa là luôn nhắm mục đích tiêu diệt mọi Giáo hội bằng đủ phương cách, khi mạnh khi yếu, khi tiến khi lùi, khi nặng tay khi nhẹ tay, khi bá đạo khi vương đạo (nhưng đa phần là bá đạo), tùy lúc, tùy nơi, tùy người, tùy hoàn cảnh, tùy toan tính chính trị, miễn cuối cùng làm cho tôn giáo bị xóa sổ, ra tề liệt hay biến chất hoàn toàn. ... Cộng sản không bao giờ có chuyện bàn bạc song phương và đối thoại đôi bên để giải quyết các vấn đề, các liên hệ với nhân dân, nhất là với tôn giáo. Và kinh nghiệm cho thấy mọi cố

gắng và thiện chí đối thoại với cộng sản chẳng bao giờ thành công cả. Chỉ có những kẻ nhờ thỏa hiệp đối chác – nhất là bằng sự im lặng - mà được cộng sản cấp ban cho những thứ thực ra là của mình, mới tưởng là mình «đối thoại thành công» với cộng sản... »

Vinh-quang của ta là Thánh-giá Đức Ki-tô

Trong lịch-sử cấm-đạo thời xưa, các triều-đình phong-kiến thường dùng cách bắt người có đạo bước ngang cây Thánh-giá, gọi là quá khoá. Cách này có tác-dụng hai mặt. Mặt thứ nhất là muốn xi-nhục, bôi-bác biểu-tượng thiêng-liêng của người tin đạo. Mặt khác cũng quan-trọng không kém là để thử-thách lòng kiên-trung của người tin. Sự thử-thách này xác-quyết về nhân-cách của những người lúc thường vẫn vỗ ngực xưng mình là môn-đệ Chúa, vẫn giảng-giải cho người khác về đức tin mãnh-liệt là phải từ bỏ chính mình khi đứng trước hai bờ vực tử sinh. Và ai cũng phải có sự chọn lựa.

Theo lý-lẽ khôn-ngoa của nhân-gian thường tình thì như nhiều “chủ chăn” hiện nay đã dạy là phải khôn-khéo, phải uyên-chuyên và nhất là phải biết học chờ đợi như lời giám-mục chủ-tịch là ... người ta không thể thay đổi được xứ sở trong vòng năm phút...(on ne peut pas changer le pays en cinq minutes). Còn theo hướng tâm-linh, thì sự thắng vượt được những lôi cuốn của danh-vọng, của địa-vị, của những đặc-quyền đặc-lợi thì lại làm toả sáng nhân-phẩm, nêu cao đức-độ của mình để làm gương thì thực-tế thu-phục được niềm tin của người bằng biết mấy mươi lời rao giảng suông.

(xem tiếp trang 45)

LƯỢM LẶT ĐÓ ĐÂY

■ **Trần Phong Vũ**

Tiếng vọng từ chốn ngục tù

Sau ngày Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh bị đảng và nhà nước csVN cột cho bản án oan khuất 10 năm, lang thang trên mạng, tôi đọc được những giòng huyết lệ sau đây của người Mẹ trẻ từng được Đề Nhất Phu Nhân tôn vinh là một trong những người phụ nữ can trường nhất thế giới, cách đây không lâu.

“Con xin cảm ơn mẹ và các con, các luật sư đã cố gắng bảo vệ cho tôi.

Mỗi người chỉ có một cuộc đời nhưng dù được làm lại con vẫn sẽ làm như vậy và con tin mẹ và các con sẽ không bao giờ phải hối hận mà sẽ tự hào vì con.

Tôi mong muốn xây dựng một xã hội và đất nước tốt đẹp.

Một quốc gia chỉ tự cường khi nó luôn gắn liền với nền tảng một xã hội mà người dân có tự do và hạnh phúc.

Người dân chỉ có tự do và hạnh phúc khi có tự do

ngôn luận và quyền tự do biểu đạt những điều mình mong muốn.

Tôi mong rằng mọi người sẽ lên tiếng và đấu tranh, vượt qua nỗi sợ hãi của chính bản thân mình để xây dựng một đất nước tươi đẹp hơn.”

NGUYỄN NGỌC NHƯ QUỲNH (lượm từ FB của Luân Lê)

Chuyện tình xuyên thế kỷ của Khôi Nguyên Nobel HB năm 2000 Lưu Hiểu Ba

Lưu Hiểu Ba, một tên tuổi lẫy lừng vừa qua đời ngay sau khi ra khỏi nhà tù của chế độ cs Bắc Kinh! Rảo qua các trang mạng thời gian này, tôi đọc được bài viết của Celia Hatton, Phóng viên đài BBC hôm 14-7 mang tiêu đề: “Chuyện tình vượt lên trên lao tù”.

Tác giả viết: *“Họ đã phải tranh đấu mới được kết hôn với nhau. Nhưng ngay cả khi chính quyền Bắc Kinh cho họ kết hôn, vẫn còn những vấn đề: Chiếc máy ảnh được dự định chụp ảnh cưới cho cặp đôi bỗng nhiên không hoạt động. Giấy chứng nhận kết hôn tại Trung Quốc sẽ không được đóng dấu trừ khi có dán ảnh cặp đôi. Vì vậy, ông Lưu Hiểu Ba và bà Lưu Hà đối phó bằng cách ghép ảnh chụp của mỗi người. Chuyện xảy ra năm 1996.*

Kết hôn là chiến thắng nhỏ cho họ. Nhờ vậy mà bà Lưu Hà có quyền đến thăm chồng mới cưới bị cầm giữ tại trại cải tạo lao động ở miền đông bắc Trung Quốc. Mỗi tháng, bà phải vượt quãng đường đi về 1.600 km từ Bắc Kinh để thăm chồng.

Bà viết trong một bài thơ:

“Trên chuyến tàu đến trại tập trung

Em thổn thức

Nhưng vẫn không thể nắm lấy tay anh.”

Tiệc cưới của họ diễn ra ở canteen của trại cải tạo.

Theo những thông tin thu thập được, dù bị chính quyền liên tục gây trở ngại, tình cảm của ông bà Lưu vẫn không bị chia cắt. Cặp đôi này chỉ được sống cùng nhau trong những khoảng thời gian ngắn quãng, khi ông Lưu ra tù vào khám.

Tiết lộ của Celia Hatton giúp người đọc nhận ra: ***“Cha nào con nấy. Những gì xảy ra dưới chế độ Hànội đều là phiên bản của Bắc Kinh”.***

Nỗi tiếc hận của TNLT Trần Hoàng Phúc

Tin của phái viên đài SBTN cho hay:

Ngày 3/7/2017, nhà cầm quyền CSVN tại Hà Nội thông báo cho gia đình anh Trần Hoàng Phúc biết rằng anh bị bắt và truy tố theo điều 88 bộ luật hình sự. Anh Phúc sinh năm 1994, hiện đang là sinh viên năm cuối khoa Luật trường đại học Sài Gòn. Tuy nhiên, vì những dấn thân cho hoạt động dân chủ nên Phúc bị nhà trường làm khó dễ. Anh còn là thành viên của nhóm Sáng Kiến Lãnh Đạo Đông Nam Á – Young Southeast Asia Leaders Invitation do cựu tổng thống Obama sáng lập. Trả lời câu hỏi là khi bị CA chặn không đến được với cựu TT Hoa Kỳ năm trước, anh có tiếc không, Phúc trả lời:

“Tôi không tiếc vì không được gặp ông Obama, vì dù sao ông chỉ là một người nước ngoài. Nhưng tôi rất tiếc vì VN ta không có một nhà lãnh đạo nào như ông”

Chân dung Trần Hoàng Phúc. Ảnh: internet

Hàng ngàn công nhân ở Sài Gòn xin nghỉ việc vì “khổ hơn cả chó”

Một bản tin gửi ra từ Sài Gòn cho hay:

Từ đầu năm 2017 đến nay, tại các khu công nghiệp trên địa bàn Sài Gòn đã có hàng ngàn công nhân xin nghỉ việc vì bất mãn. Theo thống kê của nhà cầm quyền CSVN, tính đến tháng 4/2017, riêng tại công ty giấy dếp Pouyuen Việt Nam (phường Tân Tạo, quận Bình Tân) đã có hơn 3,050 trường hợp xin nghỉ việc, trong đó có hơn 60% liên quan đến luật bảo hiểm xã hội. Còn tại các doanh nghiệp khác như Công ty điện tử Changyang Việt Nam, Công ty giày Mỹ Nga... cũng có hàng nghìn công nhân nghỉ việc, vì lý do thay đổi bộ luật bảo hiểm sức khỏe. Chia sẻ

Công nhân PouYuen biểu tình phản đối luật bảo hiểm xã hội. (Ảnh: Diễn Đàn CTM)

về vấn đề trên, một nữ công nhân 48 tuổi đang làm việc tại công ty giấy dếp Pouyuen Việt Nam cho biết, từ đầu năm 2017 đến nay, tại công ty này đã có rất nhiều người nghỉ việc, và bản thân bà cũng chuẩn bị nghỉ việc.

Có người không ngần ngại cất tiếng than giữa đám đông là họ hết chịu nổi vì cuộc sống như những “lao nô, khổ hơn chó!”

Tám hình “để đời” của TGM Sài Gòn Bùi Văn Đọc

Trong một bài viết, Blogger Nguyễn Hữu Vinh cho hay:

Chọn được ngày, giờ đẹp với ba số bảy, sáng 7/7/2017 Đức TGM Sài Gòn Phaolô Bùi Văn Đọc chủ sự lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng tòa nhà Báo

Khi một TGM tự xếp hàng với LM Quốc Doanh Phan Khắc Từ!!!

Công Giáo Và Dân Tộc, tại 370 Cách Mạng Tháng Tám, phường 10, quận Ba, Tp HCM dịp Báo Công Giáo Và Dân Tộc kỷ niệm 42 năm.

Sự kiện này đã lập tức gây nên một làn sóng dữ dội phản ứng trên mạng xã hội. Vì sao vậy?

Muốn biết CGDT và cái gọi là “Ủy Ban Đoàn Kết CG Yêu Nước” là gì, độc giả chỉ cần đọc Hồi Ký của một Giám Mục mà tác giả là cố Giám Mục Hà Nội Phaolô Lê Đắc Trọng do NS-ĐGĐD ấn hành 7 năm trước là đủ rõ.

Ngải Vị Vị ‘đưa’ tù nhân lương tâm Việt tới thủ đô Mỹ

Ông Ngải Vị Vị, nghệ sĩ trực ngôn của Trung Quốc, mang chân dung của nhiều nhà hoạt động Việt Nam tới thủ đô Hoa Kỳ, trong cuộc triển lãm kéo dài nhiều tháng, dự kiến thu hút hàng trăm nghìn người tới xem. Địa điểm triển lãm chiếm trọn tầng hai của bảo tàng đương đại Hirshhorn nằm cách Quốc hội Mỹ, nơi nhiều dân biểu từng lên tiếng kêu gọi tự do cho các công dân Việt có tên trong triển lãm, vài dãy phố. Cuộc trưng bày bao gồm 176 bức chân dung được ghép bằng các miếng LEGO của các nhà hoạt động và các tù nhân lương tâm hay những người

ủng hộ tự do ngôn luận trên khắp thế giới, trong số có Việt Nam thuộc top các quốc gia có nhiều công dân TNLT trong triển lãm nhất với 16 khuôn mặt trong đó có LS Lê Quốc Quân, chỉ đứng sau Trung Quốc, Iran và Bahrain.

LS Lê Quốc Quân – Ảnh: Ngải Vị Vị

VĂN QUANG ĐÃ RỬA TAY GÁC KIỂM !

Văn Quang, nhà văn QĐ/VNCH, sau khi kẹt lại trong nước vẫn tiếp tục cầm bút. Các bài viết của ông xuất hiện hàng tuần trên rất nhiều trang báo ở hải ngoại. Ông vừa gửi ra một thư ngắn từ già bạn đọc như sau:

“Đây là bài sau cùng tôi viết hàng tuần cho các báo ở nước ngoài. Tôi sẽ ngưng viết loạt bài này vì lý do sức khỏe, không vì bất cứ lý do nào khác. Hơn 60 năm cầm bút, tôi không có gì đáng tự hào bởi chỉ như người lính trên đường trường hành quân không biết mình đã bắn được bao nhiêu viên đạn. Tất cả chỉ vì ba lời thề “TỔ QUỐC - DANH DỰ - TRÁCH NHIỆM” mà tôi đã thề trước khi trở thành người lính của Quân Đội VNCH. Tôi còn thua cả những đồng đội của tôi đã vĩnh viễn ra đi hoặc bỏ lại một phần thân thể mình trên chiến trường, trở về với cuộc sống vất vưởng nơi quê nhà. Trong lá thư ngắn hôm nay, trước khi ngừng viết, tôi xin gửi lời cảm tạ đến tất cả bạn bè, các bạn đọc của các báo và các khán thính giả và các cơ quan truyền thông, các đài phát thanh truyền hình đã từng có thời gian dành cho tôi những tình cảm đặc biệt. Bây giờ đầu óc tôi không còn được minh mẫn nữa, khi nhớ khi quên... đã đến lúc phải biết mình nên dừng lại ở đâu. Tôi chắc chắn trong những bài viết của tôi có nhiều khiếm khuyết, mong được sự bao dung thông cảm của các bạn.

Văn Quang- Sài Gòn ngày 20 tháng 6-2017 ♦

Kính mời

Quý Độc Giả vào thăm Facebook Diễn Đàn Giáo Dân:

Trang mạng Xã Hội của Diễn Đàn Giáo Dân mới thành lập, nhằm đáp ứng nhu cầu Truyền Thông trong Đệ tam Thiên Niên Kỷ. Quý vị có thể vào các Link:

<http://facebook.com/ddgdtv/> hoặc <https://www.facebook.com/ddgdtv/>
hoặc <https://www.facebook.com/pg/ddgdtv/video/>

Đức TGM Nguyễn Chí Linh trả lời phỏng vấn - Cái nhìn thô thiển của một giáo dân

■ Lê Thiên (17/7/2017).

Đọc bài *Phỏng vấn độc quyền Đức TGM Nguyễn Chí Linh của Église d'Asie về tình hình Giáo Hội tại Việt Nam* đăng tải trên các báo Công Giáo Việt Nam ngày 05-07-2017, chúng tôi ghi nhận 10 điểm then chốt qua phát biểu của Đấng cai quản Tổng Giáo phận Huế, kiêm Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (CT/HĐGMVN), như sau đây:

1. CSVN cướp đoạt tài sản. Đề cập tới vụ chiếm đất Đan Viện Thiên An Huế, ĐTGM Nguyễn Chí Linh thẳng thắn: “Các nhà cầm quyền đã ăn cắp tài sản

của các đan sĩ, tức khu đất này, để bán cho các doanh nghiệp ngoại quốc, các doanh nghiệp du lịch... Họ chế giễu quyền lợi của các tổ chức tôn giáo, và, trong trường hợp này, các quyền lợi của Đan Viện.” Theo ngữ cảnh ở đây, từ tiếng Pháp “*a volé*” không thể dịch là “*đã ăn cắp*”. Ăn cắp là lén lút. Đất đai ở Đan Viện Thiên An bị người ta cưỡng chiếm ngang ngược bằng bạo lực, cho nên “*a volé*” phải dịch là “*đã cướp đoạt*”, “*đoạt ngang, cướp cạn*” thì mới phù hợp!

2. Vết thương Mậu Thân 1968 đè nặng. “Người Công Giáo của tổng giáo phận Huế là thiểu số và vẫn còn bị thương tích bởi các vụ tàn sát diễn ra trong cuộc Tấn Công Tết (Tết Mậu Thân 1968), nên không ai dám lên tiếng. Người ta để các đan sĩ phải tự xoay sở lấy. Và nhà cầm quyền dân sự mặc tình muốn làm gì thì làm.” KHÔNG AI DÁM LÊN TIẾNG! Ôi! Nỗi đau nào nhức nhối bằng? “Thương tích” trên “dân thiểu số Công Giáo” là thương tích gì? Chấn thương tâm lý? Mặc cảm tội lỗi? Hay mở miệng là

Phở 86 **Phở 86** Vietnamese Cuisine

10528 McFadden Ave., Garden Grove, CA 92843

Danh bất hủ truyền:

- **Phở bò**
- **Phở gà**
- **Cơm gà Siu Siu**

Open 6 days

Mon - Sun: 8AM - 8:30PM

Closed Tuesday

Tel: (714) 531-0512

Nhà Quàn **AN LẠC**

7441 Garden Grove Blvd. Unit # C, Garden Grove, CA 92841

- * **Đầy đủ mọi dịch vụ cho Đám Tang**
- * **Có phòng rộng rãi, thăm viếng thuận tiện**

Tel: (714) 489-5571

MỘT VĂN PHÒNG BẢO HIỂM UY TÍN

TMIN

- ✓ NHIỀU HÃNG
BẢO HIỂM
- ✓ NHIỀU SỰ
LỰA CHỌN
ĐỂ TIẾT KIỆM

9741 BOLSA AVE., SUITE 206, WESTMINSTER, CA 92683

bị đè đầu bóp cổ bịt miệng như người ta đã công khai bịt miệng Cha Nguyễn Văn Lý giữa phiên tòa? Có phải vì vậy mà ở Huế “không ai – kể cả hàng Giáo phẩm, không ai dám lên tiếng” chống lại bất công và bạo lực suốt gần nửa thế kỷ? Cái vết thương ấy hết thuốc chữa sao, khiến “nhà cầm quyền mặc tình muốn làm gì thì làm”?

3. Đàn áp đối lập. Trả lời về việc nhà cầm quyền CSVN bách hại các bloggers, các nhà vận động cho nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam, Đức Cha quả quyết: “*Chế độ Cộng Sản luôn là một chế độ độc tài, nên các nhà cầm quyền có khuynh hướng đàn áp các tiếng nói đối lập. Các ‘bloggers’ bị coi như những người khiêu khích, chuyên xúi giục các vụ nổi loạn,*” trong đó có linh mục Nguyễn Ngọc Nam Phong, “*đã bị trừng phạt vì tác phong¹ chống cộng sản của ngài khiến vị linh mục này bị đối xử thô bạo, không phải chỉ mới lần này – cấm xuất cảnh – vì đã bị liệt vào sổ đen của cơ quan an ninh CSVN.*” Đức Cha CT/HĐGMVN còn xác quyết: “*Nhiều nhân vật đối kháng cũng bị trừng phạt giống như vậy.*” (*Beaucoup d’opposants sont punis comme cela...*).

4. CS sợ phải thừa nhận sự thật. Về Formosa, khi được hỏi “*Các linh mục tự động viên mình ủng hộ các người Việt Nam chịu ảnh hưởng của thảm họa môi trường do doanh nghiệp Formosa khiêu khích tạo ra đã bị biến thành*

đối tượng để đe dọa. Các cuộc biểu tình đã bị dẹp tan một cách dã man. Mới đây, ban biên tập của Église d’Asie đã gặp Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, người hướng dẫn một phái đoàn qua Âu Châu để miễn cảm hóa dư luận quốc tế lấy thảm họa môi trường này làm chủ đề. Hội Đồng Giám Mục cũng đã lên tiếng công bố. Tình trạng môi trường có diễn biến ở Việt Nam không?” ĐTGM Nguyễn Chí Linh trả lời dứt khoát: “*Không có gì đã thay đổi. Vì chính phủ luôn luôn sợ phải thừa nhận sự thật liên quan tới vụ tai tiếng Formosa...*” Nói về chuyện bồi thường từ Formosa, Đức Cha chỉ rõ thủ phạm là tham nhũng. Bên cạnh đó, ngài cũng không ngại nêu ra rằng, theo tin đồn, chính người Trung Quốc đầu tư; người Đài Loan chỉ là những người cho mượn tên mà thôi.” Nghĩa là Đài Loan thì tính toán chuyện làm ăn, kinh tế. Trung Quốc mới là gã khổng lồ găm nhảm đáng sợ với mạng tình báo gián điệp và chính sách đầu loang của họ!

5. Âm mưu loại trừ ĐGM Nguyễn Thái Hợp. Nhân đề cập đến Formosa, ĐTGM Nguyễn Chí Linh có tiết lộ rằng nhà cầm quyền CSVN đã có một lối hành xử vừa trịch thượng vừa thô bạo đối với cơ cấu phẩm trật của Hội Thánh Công Giáo: “*Các nhà hữu trách của Phòng Tôn Giáo Sự Vụ... đã đề nghị ‘miễn chấp’ (excuser) cho Đức Cha Hợp. Nghĩa là họ mong Tòa Thánh triệu Đức Cha Hợp về Rôma, hoặc gửi ngài đi nghỉ dưỡng.*” Theo chúng tôi, CSVN không đề nghị “miễn chấp”,

mà đề nghị “miễn nhiệm” Đức Cha Nguyễn Thái Hợp, nghĩa là loại trừ ĐC Hợp ra khỏi quyền lãnh đạo Giáo phận Vinh bằng cách chức (tự nguyện từ chức) hay chuyển chuyển, như họ đã từng làm với Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, “dứt” ngài ra khỏi quyền lãnh đạo trong GHCG tại Hà Nội! Một khi người ta “búng” được ĐC Nguyễn Thái Hợp như đã “búng” Đức TGM Ngô Quang Kiệt, thì những linh mục như Lm Nguyễn Đình Thục, Lm Đặng Hữu Nam, Lm Nguyễn Ngọc Nam Phong... sẽ “văng” tuốt chỉ sau một cuộc “đổi thoai” ngầm!

6. Luật tôn giáo diệt tôn giáo. Từ hành động trên của CSVN, Đức Cha Linh đã nhắc lại Luật về Tôn giáo mà họ vừa ban hành với cái cơ chế “xin-cho” của họ: “*Hội Đồng Giám Mục gần đây đã gửi ‘các nhận xét thành thực và thẳng thắn’ của mình liên quan đến Đạo Luật về các tín ngưỡng và tôn giáo, ngày 1 tháng Sáu vừa qua, lên các nhà cầm quyền. Nói một cách tổng quát, với đạo luật này, người ta thấy nhiều thụt lùi, chứ không phải tiến bộ; chúng tôi không luôn được hưởng sự tự do đích thực. Thí dụ, có nhiều lãnh vực trong đó Giáo Hội không có quyền dân thân vào, như sức khỏe, giáo dục, v.v... Người ta vẫn chưa ra khỏi não trạng của hệ thống gọi là ‘xin cho’.*”

7. Xen lấn vào việc bổ nhiệm Giám mục. Khi được hỏi: “*Còn về việc cử nhiệm các giám mục, từ trước đến nay, quý Đức Cha có được tự do không?*” Đức

¹ Đào Đăng Vỹ - Từ điển Pháp-Việt 1963 (Sài Gòn). Comportement: cử chỉ, thái độ, cách cư xử, hành động (chứ đâu là tác phong).

Cha Nguyễn Chí Linh đã trả lời không chút ngần ngại: “*Không, không hề có. Nhà Nước không có quyền đề cử một giám mục, nhưng họ có quyền từ chối một vụ bổ nhiệm. Khi một ứng viên được đề cử làm giám mục, họ cần sự chấp thuận của Nhà Nước. Trên thực tế, không có quá nhiều vấn đề liên quan đến việc bổ nhiệm tại các giáo phận ở tỉnh.*” Không có QUÁ NHIỀU, tất có NHIỀU, phải không? Sau đó, Đức Cha tiết lộ ngay: “*Có vấn đề với việc bổ nhiệm giám mục ở ba tổng giáo phận Hà Nội, Huế và Sài Gòn.*”

Việc nhà cầm quyền CSVN xen vào việc bổ nhiệm các Giám mục tại VN được người Công giáo Việt Nam nêu ra từ lâu, như chúng tôi (Lê Thiên) đã trình bày trong bài phân tích “*Đọc lại một số văn kiện của HĐGMVN trong 10 năm qua 2005-2015*” nơi trang 381-509 quyển sách CÔNG GIÁO VIỆT NAM 2005-2015 gồm nhiều tác giả. Đặc biệt, nơi trang 406-407, chúng tôi ghi lại nguyên văn tiết lộ của Lm Nguyễn Ngọc Sơn thuộc TGP Sài Gòn: “[Đối với việc lựa chọn giám mục] *chính quyền cũng rất quan tâm nên tham gia bằng cách gợi ý chọn người theo quan điểm của mình... Có thể người xếp thấp nhất trong bảng đề cử lại được chọn làm giám mục vì được chính quyền ủng hộ cho ‘tốt đời đẹp đạo’... Kết quả sau cuộc tấn phong giám mục là sự nghi ngờ, kém tôn kính của hàng linh mục đối với người được chọn, sự bất mãn của giáo dân.*” Chúng tôi cũng lưu ý rằng trước Cha Nguyễn Ngọc Sơn, chưa vị linh

mục hay giám mục nào công khai nhìn nhận. Nay thì chính vị Chủ tịch HĐGMVN nói lên điều đó và nói rất rõ ràng sự thật bề bành đến như vậy kéo dài từ sau 30/4/1975, nghĩa là đã 42 năm! Thử hỏi, có bao nhiêu vị đương kim Giám mục VN được bổ nhiệm từ sau 30/4/1975 đến nay mà không vướng vào vòng vây “duyet xét” cuối cùng của nhà cầm quyền CSVN? Vấn đề là ở bản lãnh của nhà lãnh đạo Kitô giáo trong cái vòng vây ma quỷ này mà thôi!

8. Học Viện CG... chỉ là phục hồi phần nhỏ cơ đồ GH đã mất.

Trả lời về Học viện Công Giáo VN hiện nay, ĐTGM Chủ tịch HĐGMVN cho thấy một sự thật về mối quan hệ giữa GHCGVN và nhà cầm CSVN. Ngài nói thẳng: “*Trước khi người Cộng Sản nắm quyền [năm 1975], chúng tôi vốn có hai đại học Công Giáo [ở Đà Lạt và ở Sài Gòn]. Tất cả đã bị người Cộng Sản cấm, đóng cửa; các chủng viện và các đại học bị trưng dụng. Nên đây không phải là một điều mới mẻ gì, chỉ là việc phục hồi điều chúng tôi đã mất trong mấy chục năm qua mà thôi.*” Trong thực tế, việc phục hồi vẫn còn vướng vào cái vòng lẩn quẩn của quyền ban cho từ phía nhà cầm quyền CSVN khiến “*chúng tôi chưa thành công tạo được nơi chốn: chưa có đất, nên phải thuê một ngôi trường và bắt đầu với một lớp duy nhất. Chúng tôi cũng chưa có đủ các giáo sư chuyên môn, và các sinh viên chưa đạt trình độ mong muốn.*”

9. Ngáng chân mục vụ vị Đại diện

Tòa Thánh. Về câu hỏi “*sự hiện diện của vị đại diện không thường trực của Tòa Thánh tại Việt Nam,*” ĐTGM Nguyễn Chí Linh không ngại nói lên sự thất vọng của ngài cũng như của toàn thể GHCGVN: “*Chúng tôi vốn mong đợi nhiều ở giây phút trong đó Việt Nam sẽ tạo được các liên hệ ngoại giao với Tòa Thánh ở cấp sứ thần. Nhưng vị đại diện của Tòa Thánh ở Việt Nam, Đức Cha Leopoldo Girelli, không luôn được quyền cư ngụ thường trực ở Việt Nam.*” Đức Cha Linh còn tiết lộ một điều ít ai nghĩ tới: Cả vấn đề tôn giáo, CSVN cũng tự đặt mình dưới sự chỉ đạo của Trung Cộng. Đức Cha dứt khoát: “*Sự trông chờ của chúng tôi có chừng mực, nhưng chính phủ không dám tiến tới nếu không có sự bảo lãnh của các nhà cầm quyền Trung Hoa.*” Đó là lý do khiến “*người ta luôn kiếm cớ để khước từ sự hiện diện thường trực của Đức Cha Girelli ở Việt Nam,*” Đức Cha Nguyễn Chí Linh không ngại nói rõ như vậy. Ngài đã từng một thời là Phó Chủ tịch HĐGMVN, giờ là đương kim Chủ Tịch, dĩ nhiên ngài nắm rõ tình hình hơn ai hết. Lời của ngài là lời chứng thật.

10. Ông Ủy Viên BCT/CSVN đến “thăm” các Giám mục VN hội họp.

Một chi tiết đáng chú ý liên quan đến nội bộ Hội Đồng Giám Mục Việt Nam dưới nhiệm kỳ lãnh đạo của ĐTGM Bùi Văn Đọc cũng được Đức TGM Nguyễn Chí Linh hé lộ, đó là chuyện ông Nguyễn Thiện Nhân, Ủy viên Bộ Chính

(xem tiếp trang 107)

Hoa Kỳ kêu gọi Việt Nam thả ngay Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh

Trong buổi họp báo tại Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, sáng 29/6, người phát ngôn Heather Nauert nói với báo giới Hoa Kỳ, “Quỳnh đã bị tuyên án 10 năm với một bản án mơ hồ về tội chống phá nhà nước. Cách đây không lâu, cô đã được vinh danh Phụ nữ Quốc tế Dũng cảm bởi Phu nhân Tổng thống Melania Trump.”

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ “vô cùng quan ngại” về việc Việt Nam kết án Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, tức blogger Mẹ Năm.

Bà Nauert kêu gọi Việt Nam “thả Mẹ Năm và tất cả những tù nhân lương tâm khác ngay lập tức và cho phép các cá nhân Việt Nam quyền tự do biểu và hội họp mà không sợ bị trả đũa.”

Bà Nauert nói mặc dù “Việt Nam đã có một số bước tiến tích cực về nhân quyền thì xu hướng gia tăng các vụ bắt giữ và kết tội những người biểu tình ôn hòa từ đầu 2016 rất đáng quan ngại.”

“Tiến bộ về nhân quyền sẽ giúp mối quan hệ song phương Mỹ-Việt đạt được tiềm năng tối đa,” bà nói.

Ủy ban Bảo vệ Nhà báo tại Washington (CPJ) thì nói “cách đối xử tàn nhẫn của Việt Nam với những nhà báo như Nguyễn Ngọc Như Quỳnh là một nỗi xấu hổ cho các nhà cầm quyền.”

“Quỳnh đáng ra không phải chịu một ngày nào sau song sát. Tuyên

án 10 năm tù chỉ vì những bài viết của cô là sự bất công đáng kinh tởm.”

Phản ứng trước bản án, bà Nguyễn Tuyết Lan, mẹ của blogger Mẹ Năm, nói bản án này là một “đòn thù” và gia đình sẽ kháng án.

Nói với BBC từ Bangkok hôm 30/06, bà Tuyết Lan kể lại gia cảnh và trao đổi ngắn với con gái trước phiên xử:

“Khoảng không trước mắt tôi mênh mông u ám lắm...An ninh Khánh Hòa tới nhà tôi nói vô thăm Quỳnh, đầu giờ chiều tôi dẫn Năm đi.

Gấu đang bị tổn thương quá nhiều. Đi học về không thấy mẹ. Về nhà nó cứ đi tìm mẹ, nếu không thấy nó rất hoảng sợ. ..Quỳnh dặn Năm là phải chăm học, phải viết nhật ký hàng ngày..”

Tôi đi cho dù bị giết bị đánh đập. Khi tới cổng thì họ xô tôi ra, tôi hất tay tôi đi vô. Tôi đi vào phòng sát bên. Tôi không được ngồi chung với con tôi. Tôi chỉ thấy Quỳnh qua màn hình. Cuối giờ xử, tôi có nói hãy cho tôi ra gặp con tôi một chút, họ không cho. Họ đi hết, tôi là người ra sau cùng của cái phòng đó.

Năm về Năm buồn lắm.. Hôm qua đi xử Quỳnh về, Năm hỏi rồi ra sao rồi bà. Tôi mới nói ‘Khi con học đại học, ra trường mẹ con với bà cháu mình mới sống với nhau’. Năm mới nói, thôi bây giờ con sẽ đi nhà thờ, cầu nguyện riêng cho mẹ, rồi Năm đi...”

Ở trong nước, một số cá nhân là luật sư, nhà hoạt động và người dân thường cũng đã lên tiếng phản ứng trước bản án của Mẹ Năm.

Luật sư Vũ Văn Hải nói ông “khâm

phục và ngưỡng mộ” Mẹ Nấm.

“Nguyễn Ngọc Như Quỳnh đã bị toà sơ thẩm kết án 10 năm tù, quá bất nhân đối với người mẹ đơn thân có hai con nhỏ. Mặc dù đối mặt với bản án nặng nề, nhưng Mẹ Nấm vẫn ngẩng đầu, khẳng định mình đã lựa chọn hành động đúng vì tương lai nước Việt, trong đó có tương lai hai con chị. Rất nhiều người Việt, trong đó có tôi khâm phục và ngưỡng mộ chị,” luật sư Hải viết trên Facebook.

Còn luật sư Lê Công Định, cũng là một cựu tù nhân lương tâm thì bình luận:

“Bản án 10 năm tù thật bất ngờ với tôi. Không phải vì tính chất phi nhân tàn bạo của nhà cầm quyền đối với một bà mẹ trẻ đơn thân, mà bởi tôi không ngờ đảng cầm quyền hoảng loạn đến mức như vậy. Có vẻ càng ngày nhịp độ hoảng loạn càng gia tăng.

“Tuy nhiên, có một điều quan trọng, không phải chế độ này có thể tồn tại thêm ít nhất 9 năm nữa để có thể giam cầm chị Mẹ Nấm hay không, mà chắc chắn trong cuộc đời của mình, chị sẽ có dịp nhìn thấy sự cáo chung của chế độ đã kết án chị.”

Blogger Mẹ Nấm, tên thật là Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, bị bắt giam từ tháng 10/2016 vì tội Tuyên truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam theo Điều 88 Bộ Luật Hình sự.

Công an tỉnh Khánh Hòa khi bắt bà Quỳnh cáo buộc bà đã “soạn thảo, đăng tải, chia sẻ nhiều bài viết, video có nội dung chống đối đường lối, chính sách của Đảng và Nhà nước; bôi nhọ các cá nhân...” Trước đó bà cũng đã bị bắt nhiều

Hoa Kỳ vinh danh Blogger Mẹ Nấm là phụ nữ quả cảm

Mẹ Nấm đã bị tuyên án 10 năm tù hôm 29/6

lần vì tham gia các hoạt động dân sự, đòi dân quyền, biểu tình phản đối Trung Quốc chiếm biển đảo tại Biển Đông, và phản đối tập đoàn Formosa của Đài Loan trong vụ việc cá chết hàng loạt tại miền Trung.

Bà là điều phối viên của mạng lưới Blogger Việt Nam, thành viên của các tổ chức “Người Việt yêu nước” và “Tuyên bố công dân tự do”.

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh được Tổ chức Theo dõi Nhân quyền trao

giải Hellman Hammett năm 2010 dành cho những người cầm bút bảo vệ tự do ngôn luận.

Năm 2015, Tổ chức Bảo vệ Quyền Dân sự trao cho Nguyễn Ngọc Như Quỳnh Giải thưởng Của Năm.

Tháng Ba năm 2017, bà được nhận giải Những Người Phụ nữ Quốc tế Can đảm của Bộ Ngoại giao Hoa kỳ.

(Theo BBC)

Chúng ta là Mẹ Năm

■ Thái Bá Tân

***Chúng ta là Mẹ Năm,
Chúng ta là Ba Sàm.
Vì chúng ta đơn giản
Đều là người Việt Nam.***

***Mẹ Năm đã bị bắt,
Không hề chống phá ai.
Như chúng ta, Mẹ Năm
Lên tiếng vì tương lai,***

***Vì non sông, đất nước
Vì ô nhiễm môi trường
Vì một xã hội mới
Biết sống bằng yêu thương.***

***Người ta bắt Mẹ Năm
Tức là bắt chúng ta,
Những người biết trăn trở
Vì tương lai nước nhà.***

***Không có chuyện phản động,
Lại càng không Việt Tân.
Hãy thả ngay Mẹ Năm.
Hãy thả ngay Nhân Dân***

CHÍNH QUYỀN HUẾ QUYẾT TÂM ...

(tiếp theo trang 10)

bản họp sáng ngày 12/07 là vì Ủy ban Nhân dân tỉnh không có thiện chí giải quyết vụ việc, chứ không phải Đan viện Thiên An không hợp tác.

Trả lời câu hỏi của Đài Á Châu Tự Do, xoay quanh vụ việc khoảng 100 công an, an ninh và côn đồ đến Đan viện Thiên An đập phá Thập Tự giá và hành hung các tu sĩ đến đổ máu trong hai ngày 28 và 29 tháng Sáu có được đề cập tại buổi họp, Linh mục Phêrô Khoa Cao Đức Lợi lập lại lời nói của Phó Chủ tịch Thường trực tỉnh Thừa Thiên-Huế, ông Phan Ngọc Thọ:

“Ông nói rằng vấn đề đập, đánh này nọ thì Đan viện đã gửi đơn đến cho Viện Kiểm sát, Công an thị xã và Công an tỉnh thì chính các đơn vị đó sẽ có trách nhiệm làm việc với Đan viện. Còn ông thuộc về đại diện phía Nhà nước nên ông chỉ giải quyết về chuyện đất đai mà thôi.”

Liên quan đến dự định trong thời gian tới của Đan viện Thiên An, Linh mục Phêrô Khoa Cao Đức Lợi cho biết:

Chúng tôi sẽ tiếp tục đấu tranh. Nay mai chúng tôi sẽ kéo nhau ra Hà Nội, trực tiếp xin gặp Thủ tướng để chỉ đạo cho tỉnh giải quyết, chứ như thế này là bế tắc -LM.Phêrô Khoa Cao Đức Lợi

“Đan viện chúng tôi đang cố gắng hết sức sẽ làm tiếp tục. Nhưng bây giờ chúng tôi làm trong cách thức để tránh đổ máu xảy ra. Chúng tôi cũng nói với tỉnh rằng chúng tôi sẽ tiếp tục làm vì chúng tôi vẫn luôn luôn bảo vệ phần đất của mình. Chúng tôi sẽ báo cho tỉnh biết đợt tới sẽ làm việc này, việc kia... Còn chính quyền đồng ý cho làm hay không thì không quan trọng.”

Sau cuộc họp chính thức giữa Ủy ban Nhân dân Thừa Thiên-Huế và Đan viện Thiên An vào sáng 12/07/2017, Đan viện khẳng định với RFA sẽ kiên trì đấu tranh không để mất thêm tấc đất nào nữa về tay của chính quyền địa phương.

“Chúng tôi sẽ tiếp tục đấu tranh. Nay mai chúng tôi sẽ kéo nhau ra Hà Nội, trực tiếp xin gặp Thủ tướng để chỉ đạo cho tỉnh giải quyết, chứ như thế này là bế tắc.”

Xin được nhắc lại, trong một lần trao đổi với Đài Á Châu Tự Do về những hệ lụy của việc Hà Nội trưng thu đất đai cùng cơ sở vật chất và thờ phượng của các tôn giáo, nhà quan sát tình hình Việt Nam-Tiến sĩ Phạm Chí Dũng nhận định Chính quyền Thừa Thiên-Huế đã và đang hành xử một cách thiếu khôn ngoan và nếu vấn đề đất đai của Đan viện Thiên An không được giải quyết triệt để thì hậu quả sẽ khôn lường do mối xung khắc giữa Công giáo và nhà cầm quyền Việt Nam trong nhiều thập niên qua sẽ bùng phát. ♦

■ **Trần Nguyên Thao**

**Cạn hầu bao . . .
Hanoi tính cướp cạn,
& dạm bán Cam Ranh (?)**

Hanoi đang lâm vào đường cùng : Ngân sách luôn thâm thủng trầm trọng vì đảng viên tham ô, phung phí; vay mượn khắp nơi rất khó khăn. Các đình chế tài chánh và ngân hàng nước ngoài đang rút vốn khỏi thị trường tài chánh ngân hàng trong nước. Mối nguy này sẽ buộc Hanoi lệ thuộc thêm nữa vào Bắc Kinh về kinh tế, tài chánh và cả chính trị. Ghép các thông tin về chuyển biến ngoại giao từ tháng 10 năm ngoái đến nay, thấy mọi chuyện đang dần lộ dạng : Hanoi toan sự “vượt” khỏi vòng tay Phương Bắc, khiến Bắc Kinh mới đây dè dặt, nổi giận, vì họ muốn làm cho “ra lẽ” việc Hanoi “gã bán chưa ngã giá” hải cảng Cam Ranh cho Hoa Kỳ [1]. Muốn có ngay tiền mặt, Hanoi lại một lần nữa tung tin thăm dò dư luận về chiến dịch “huy động vàng” trong dân chúng - một cách “vay nóng” không bao giờ trả lại.

Không phải vô cơ mà Thượng tướng Trung cộng Phạm Trường Long, Phó Chủ tịch Quân Ủy Trung Ương, nhân vật chỉ đứng sau ông Tập cận Bình, đột ngột xuất hiện tại Hà Nội rồi bỏ về nửa chừng hôm 18-06, sau khi gặp những tay đầu sỏ ở Ba Đình. Nhiều phân tích cho là Trung cộng phật ý, vì Hanoi cho khai thác dầu khí ở mỏ dầu Cá Voi Xanh của ExxonMobil trong lô 118 ngoài khơi Đà Nẵng, và dự án Cá Rồng Đỏ ở lô 136-03 hợp tác với Talisman. Nhưng các dự án này đã bắt đầu từ nhiều năm trước. Việc hủy giao lưu hữu nghị quốc phòng “bỏ về ngay” của Tướng Long phải từ một sự kiện có thật đang diễn ra. Có thể là chính chuyện Cam Ranh (?)

Cam Ranh nằm cặp bờ biển theo trục Bắc Nam, sát Quốc lộ 1A, có diện tích 60 cây số vuông, cùng

lúc đầu được 40 chiến hạm kể cả
tàu sân bay, nước sâu trung bình
16-25m, có khu sâu tới 32m. Cửa
vào Cam Ranh thẳng thang, rộng
đến 4 cây số, sâu hơn 30m. Cam

Ranh được nhiều ngọn núi cao hơn 400m vây kín gió, dễ phòng thủ.

Dù mưa sa gió bão, mọi động
tĩnh khắp Biển Đông, bao gồm cả
Trường Sa, Hoàng Sa và tới tận

eo biển Mallaca và Philippines sẽ được quét gọn vào trung tâm phân tích để nếu cần dàn hỏa tiễn gần trên các đỉnh núi bao quanh sẽ bay đến mục tiêu do bộ óc điện toán “đưa lối” được lập trình sẵn.

Trung cộng chiếm các vùng nước sâu, bồi đắp đảo nhân tạo trong vùng Hoàng sa, Trường sa làm căn cứ ẩn nấp tàu ngầm sẽ trở thành “dã tràng se cát Biển Đông” khi “mất thần” điện tử được đặt tại các đỉnh núi cao bao quanh Cam Ranh dễ dàng phát hiện.

Cũng không phải ngẫu nhiên, lần đầu tiên hải quân Mỹ - VC có cuộc tập trận ngay cảng Cam Ranh, kéo dài 5 ngày từ hôm Chúa Nhật đầu tháng 07. Phía Mỹ đưa hai chiến hạm USS Coronado và USNS Salvor cập cảng Cam Ranh. Chiến đấu cơ B-1B Lancer từ Andersen Air Force Base, tại đảo Guam, bổ sung cho Phi Đoàn Thám Kịch 9th Expeditionary Bomb Squadron, nguyên từ căn cứ Dyess Air Force Base, Texas, đã bay chuyển hành quân trên Biển Đông cùng với các chiến đấu cơ Nhật Bản.

Cho đến lúc này, chuyện đàm bán Cam Ranh diễn tiến ra sao vẫn còn là những suy đoán. Nhưng trong tình huống “đôi phương” biết chắc Hanoi ở vào thế “cạn kiệt hầu bao”, đang nóng lòng làm mọi thứ để có tiền cứu nguy chế độ. Chắc chắn Hanoi phải chịu cảnh “ép giá” trong các cuộc đàm phán. Vào lúc này, thời gian đối với Hanoi thật là khắc nghiệt, nhưng với đối tác thì chờ đợi là thần tiên, kỳ thú!

Trên bàn cờ thương lượng để tránh bị bắt bớ, Hanoi muốn chứng tỏ với đối phương cũng còn “của ăn, của để” cầm cự được với thời gian. Nhưng thực tế, túi tiền của Hanoi

HSBC

Standard Chartered

đã rỗng như sự thể sẽ giải bày bên dưới.

Hanoi sau bao lần ngấm nghĩa không làm được, lần này lại tung tin thăm dò dư luận về chiến dịch huy động 13 triệu lượng vàng (500 tấn), trị giá khoảng 20 tỷ Mỹ Kim, cộng với Mỹ Kim nằm trong túi dân chúng. Nhưng toàn dân có quá nhiều kinh nghiệm trong những lần Hanoi đánh tư sản mại bản và đổi tiền ở các năm sau 1975, nên việc moi vàng hay Mỹ Kim trong túi dân chắc chắn không hề dễ. Giữa năm ngoái (2016) Hanoi từng nói đến huy động vàng nhiều lần, nhưng đã không dám làm.

Không cần phải là thầy bói, cũng biết cộng đảng bị sao Thái Bạch và Kế Đô song chiếu đưa đến cảnh “họa vô đơn chí”. Chuyện Cam Ranh còn đang nhì nhằng, chưa ngã ngũ, thì thời gian gần đây, sau hàng chục năm làm ăn tại Việt Nam, khá nhiều ngân hàng lớn trên thế giới quyết định thu hẹp hoạt động, hoặc rút vốn khỏi thị trường tài chính ngân hàng tại Việt Nam. Mọi nghiệp vụ tài chính, thu hẹp, rút vốn đợt đầu này sẽ diễn ra trong các tháng còn lại năm 2017 :

* Ngân hàng Thương Mại Cổ Phần Quốc tế (VIB) công bố nhận chuyển giao toàn

TECHCOMBANK

ACB

NGÂN HÀNG Á CHÂU

Commonwealth Bank

bộ hoạt động của Ngân hàng Commonwealth Bank of Australia (CBA) Chi nhánh Saigon. CBA có 20% vốn trong ngân hàng VIB, và là nhà kinh doanh tài chính chiến lược hoạt động ở Saigon từ năm 2008.

* Với trụ sở chính tại Luân Đôn, Tập đoàn HSBC có 7.500 văn phòng tại 80 quốc gia và vùng lãnh thổ cũng sẽ bán lại 19.41% cổ phần cho ngân hàng thương mại Techcombank của Việt Nam, sau 12 năm hoạt động.

* Australia and New Zealand Banking Group Limited (ANZ) Việt Nam ra thông cáo cho biết đã bán toàn bộ mảng dịch vụ ngân hàng bán lẻ tại Việt Nam cho một đối tác tại VN là ngân hàng Shinhan Việt Nam.

* Trước đó, hồi cuối tháng 3/2016, Standard Chartered cũng đã gây xôn xao thị trường khi bất ngờ rút hai đại diện của mình khỏi ACB. Và xác nhận kế hoạch thoái vốn đang trong tiến trình thảo luận.

Chuyên gia Ngân Hàng, Tiến Sĩ Nguyễn Trí Hiếu cho rằng, việc các ngân hàng quốc tế rút vốn khỏi Việt Nam là đáng lo ngại, cho thấy thị trường tài chính Việt Nam thường

ST. COLUMBAN SCHOOL

10855 Standford Ave, Garden Grove, CA 92840 | (714) 534-3947 | SaintColumbanSchool.com

Nhà Trẻ Montessori | Mẫu Giáo Chuyển Tiếp Montessori | Mẫu Giáo đến Lớp Tám

Montessori Preschool | Montessori Transitional Kindergarten | Kindergarten - Eighth Grade

Trường St. Columban mang sứ mạng cung cấp một nền giáo dục Công Giáo toàn diện nhằm thách thức học sinh trở thành những nhà tư tưởng sáng tạo. Các em được hướng dẫn để trở thành các Kitô hữu tích cực của cộng đồng.

Nhà Trẻ Montessori

Montessori Preschool

Mẫu Giáo Chuyển Tiếp Montessori

Montessori Transitional Kindergarten

Từ Mẫu Giáo đến Lớp 8

Kindergarten through 8th Grade

Do các Nữ Tu Dòng Bác Ái sáng lập năm 1956

quản trị theo kiểu “gia đình”, tiềm ẩn nhiều rủi ro và không mang lại lợi nhuận kỳ vọng cho các nhà đầu tư ngoại quốc. Tình trạng các ngân hàng lớn rút vốn khỏi Việt Nam sẽ còn tiếp tục.

Nguyên nhân do nợ xấu trong hệ thống ngân hàng đang ở mức báo động, lên đến 600 ngàn tỷ đồng, nợ công hàng trăm tỷ Mỹ Kim . . . Đưa đến dự báo nhiều ngân hàng phá sản trong nay mai.

Vào tháng Hai năm nay, Tổ chức Xúc Tiến Thương Mại Nhật Bản (JETRO) công bố bản khảo sát, trong đó có đoạn phàn nàn thủ tục hành chính rườm rà, chính sách pháp luật về đầu tư, kinh doanh chưa rõ ràng, chi phí “bôi trơn” vẫn rất lớn đang làm ảnh hưởng đến môi trường đầu tư và niềm tin của các doanh nghiệp Nhật Bản tại Việt Nam [2].

Một ngày sau (07-07), bất chấp khuyến cáo của Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế IMF, Ngân Hàng Nhà Nước (NHNN) Việt Nam đã lợi “ngược dòng” tiền tệ, lần đầu tiên trong ba (3) năm nay, đã ban hành thêm một quyết định tài chánh nhằm phục vụ mục tiêu chính trị : đồng loạt giảm các loại lãi suất cơ bản tới 25 điểm, tức là 0,25% [3].

Lý do vì trước đó, cuối tháng 5 vừa qua, nội các đương nhiệm kiên quyết “đạt cho được mục tiêu tăng trưởng GDP 6,7% toàn năm”. Sáu tháng đầu năm, mức tăng trưởng GDP chỉ có 5.73%. Nửa năm còn lại, phải đạt mức tăng trưởng 7.7% GDP, một số liệu kinh tế “kỳ tích” trong thực tế hiện nay. Các chuyên gia kinh tế nhận định, một chính phủ chăm lo cho nền kinh tế ổn định, không thể chọn quyết định tăng trưởng kinh tế bằng bất cứ giá

nào.

Quyết định giảm lãi suất trong lúc đồng tiền tiếp tục mất giá so với Mỹ Kim có thể gây rủi ro tín dụng sau này vì khoản nợ xấu của toàn nền kinh tế Việt Nam đang tiếp tục quá lớn. Động thái giảm lãi suất của NHNN còn đương nhiên gây “còm cõi” thêm cho những món tiền chắt chiu của người cao niên hay lao động gởi vào nhà băng, nay bị “teo tóp” hơn nữa.

Sáng 20 tháng 7, truyền thông cộng đảng đồng loạt loan tin, “**kể từ ngày 5/8/2017 số tiền bảo hiểm được trả cho tất cả các khoản tiền gửi trong ngân hàng theo quy định của Luật bảo hiểm tiền gửi (gồm cả gốc và lãi) cho một cá nhân hay một tổ chức tham gia bảo hiểm tiền gửi tối đa là 75 triệu đồng**”. Nghĩa là dù có gửi 100 triệu hay hơn nữa, khi ngân hàng này phá sản, quỹ Bảo hiểm tiền gửi cũng chỉ trả cho người gửi tiền tối đa 75 triệu đồng [4]. Đây chính là cách Hanoi chuẩn bị cướp cạn. Và cũng là câu trả lời cho sự xôn xao mấy tuần nay trong dư luận, nhiều người đến rút một số tiền lớn từ

ngân hàng ra đều bị khát lần.

Dù Hanoi chưa bao giờ và sẽ không chịu xác nhận, nhưng “bán Cam Ranh hay là chết” như một sự thật, khiến Phong Trào Dân Chủ trong nước sẽ nương vào đó dâng cao, nên Hanoi ra tay trước trấn áp, bắt bớ như chưa từng thấy. Tất cả chỉ nhằm cứu nguy và duy trì chế độ tàn ngược. Chưa kể những đấu đá tranh ăn trong nội bộ cộng đảng xảy ra trong mọi ngành, tình trạng tài chánh thê thảm song hành cùng quyết định “giật vạt vá vai” của Hanoi, có vẻ như biến động quy mô nhằm vơ vét tiền, vàng trong dân chúng đã sẵn sàng rồi. ♦

TNT, July 20, 2017

[1] <https://changevietnam.wordpress.com/2017/06/25/ban-ve-chuyen-cho-my-thue-cam-ranh/>

[2] <http://www.bbc.com/vietnamese/business-40505278>

[3] <http://www.baomoi.com/nhnn-giam-lai-suat-dieu-hanh-cho-vay/c/22701873.epi>

[4] <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Tien-te-Ngan-hang/Quyết-dinh-21-2017-QĐ-TTg-han-muc-tra-tien-bao-hiem-352344.aspx>

Linh mục DCCT VN bị cấm xuất cảnh

Linh mục Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong – Trưởng Ban Công lý và Hòa bình của Tỉnh DCCT Việt Nam – hôm qua 27/6, đã bị lực lượng công an sân bay Nội Bài không cho xuất cảnh.

Chiều thứ Ba 27/6, công an cửa khẩu sân bay quốc tế Nội Bài đã ngăn cản, không cho Linh mục Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong xuất cảnh, vì cái gọi là “lý do bảo vệ an ninh quốc gia và trật tự an toàn xã hội”.

Linh mục Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong, thành viên Tu viện DCCT Thái Hà – Hà Nội, hiện làm Trưởng Ban Công lý và Hòa bình của Tỉnh DCCT Việt Nam. Từ mười mấy năm nay, ngài luôn là một trong những tiếng nói mạnh mẽ chống lại những bất công, những khuyết tật trong xã hội Việt Nam hiện nay, và lên tiếng đấu tranh cho nhân quyền, cho sự thật, cho công lý và cho những người thấp cổ bé miệng.

Linh mục Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong bị cấm xuất cảnh khi đang trên đường đi Úc tham dự một khóa học.

Được biết, Cha Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong đã từng không được chính quyền cấp hộ chiếu từ nhiều năm. Mãi đến năm 2015 người ta mới cấp hộ chiếu cho ngài – tám hộ chiếu đầu tiên sau khi ngài đã nhiều lần, kể từ cuối thế kỷ trước, yêu cầu được cấp hộ chiếu. Và đây là lần xuất cảnh đầu tiên của ngài.

Nguyễn Thế Hiện

CỤC AN NINH CỬA KHẨU
CÔNG AN CỬA KHẨU SÂN BAY QUỐC TẾ NỘI BÀI

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Số: 303 /BBDXC/ANCK-NB

BIÊN BẢN
Về việc **dừng xuất cảnh (1)**

Hôm nay, ngày 27 tháng 06 năm 2017, hồi 17 giờ 10 phút, tại trụ sở làm việc của Công an cửa khẩu sân bay quốc tế Nội Bài, chúng tôi gồm:

- Ông/Bà: Cst. Văn Minh....., chức vụ: Phó Trưởng Cảnh Sát Nội Bài
- Ông/Bà: Trưởng Ngạc Anh....., chức vụ: Cán bộ

Tiến hành lập biên bản về việc **dừng xuất cảnh** đối với:

Ông/Bà: Nguyễn Ngọc Nam Phong.....; sinh ngày: 06/04/1970.....
Tên khác:; quốc tịch: Việt Nam.....
Trú tại: 169/2 Nguyễn Lữ, Quận Hai Bà, Hà Nội.....
Nghề nghiệp: Linh mục.....; số điện thoại (nếu có):
Số hộ chiếu: B2925186, ngày cấp: 21/11/2014.....; nơi cấp: Cục Quản lý Xuất nhập cảnh
Chuyến bay: MJ653.....; đường bay: Hà Nội - Singapore.....

Lý do **dừng xuất cảnh**:

Vì lý do bảo vệ an ninh quốc gia và trật tự an toàn xã hội (theo quy định Khoản 6, Điều 21, Nghị định 136/2007/NĐ-CP ngày 17/8/2007 của Chính phủ về xuất cảnh, nhập cảnh của công dân Việt Nam)
Giấy tờ bị tạm giữ (nếu có): Không.....

Mọi yêu cầu và khiếu nại của Ông/Bà liên quan tới việc chưa được phép xuất cảnh đề nghị liên hệ với Phòng Quản lý Xuất nhập cảnh Công an TP. Hà Nội để giải quyết.

Biên bản kết thúc hồi 17 giờ 30 phút cùng ngày, được lập thành 02 bản có giá trị như nhau và giao cho người bị **dừng xuất cảnh** giữ 01 bản, đã đọc lại cho những người có tên trong biên bản cùng nghe và cùng ký tên xác nhận dưới đây.

NGƯỜI BỊ DỪNG XUẤT CẢNH / TRƯỞNG CÔNG AN CỬA KHẨU SÂN BAY QUỐC TẾ NỘI BÀI
(Ký, ghi rõ họ tên)

NGƯỜI LẬP BIÊN BẢN
(Ký, ghi rõ họ tên)

Nguyễn Ngọc Nam Phong

Trưởng Ngạc Anh

HÒA THƯỢNG THÍCH KHÔNG TÁNH TIẾP TAY CÁC LINH MỤC ỦY LẠO NẠN NHÂN FORMOSA

Hòa Thượng Thích Không Tánh được LM Bùi Khiêm Cường đón tiếp ở Đông Sơn, Nghệ An

Tin từ Việt Nam – Ngày 4-7-2017, Hòa Thượng Thích Không Tánh, Tổng Ủy Viên Từ Thiện Xã Hội của Tăng Đoàn Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, đã ra miền Trung thăm viếng và ủy lạo đồng bào nạn nhân vụ Formosa.

Tháp tùng Hòa Thượng Thích Không Tánh có Thượng Tọa Thích Từ Giao và ba huynh trưởng Gia Đình Phật Tử thuộc chùa Phước Huệ, tỉnh Quảng Trị. Cần ghi nhận là từ khi bị đặt dưới sự cai trị của cộng sản từ năm 1945 đến nay, các

chùa chiền có Phật tử sinh hoạt không còn hiện hữu suốt các tỉnh thuộc Liên Khu Tư từ Thanh Hóa xuống Quảng Bình. Vì vậy, Hoà Thượng Không Tánh đã bắt liên lạc với các linh mục vùng chung quanh Formosa để thực hiện cuộc

Đồng bào tề tựu đón phái đoàn Phật Giáo

Từ trái sang phải: LM Bùi Khiêm Cường, HT Thích Không Tánh, TT Thích Từ Giao, LM Nguyễn Xuân Bá

viếng thăm ủy lạo này.

Phái đoàn của Hòa Thượng đã đến thăm và tặng quà trước tiên cho đồng bào thuộc giáo xứ Đông Sơn. Nơi đây phái đoàn đã được Linh Mục Chánh Xứ Bùi Kiêm Cường và bà con đón chào nồng nhiệt với tâm trạng vui mừng. Đây là lần đầu tiên họ được một vị cao tăng Phật Giáo đến thăm.

Tiếp đó, Hòa Thượng Thích Không Tánh và phái đoàn đã đi đến các giáo xứ Quý Hòa, Kim Sơn và Đông Yên gặp gỡ các Linh Mục Nguyễn Xuân Bá, Lưu Ngọc

Hùng và Trần Đình Lai cùng đồng bào nạn nhân Formosa tại những nơi này. Ở đâu phái đoàn cũng truyền trò vui vẻ, hỏi thăm và tặng quà cho bà con khiến họ rất cảm động.

Các nạn nhân đã được các linh mục sở tại và đồng bào khắp nơi giúp đỡ, nhưng vẫn còn nhiều cơ cực vì mất môi trường và phương tiện làm ăn sinh sống. Những giúp đỡ, thăm hỏi, đồng cảm là nguồn an ủi rất lớn để các nạn nhân có thể đứng thẳng tìm sự sống và công lý.

Bốn giáo xứ mà Hòa Thượng Thích Không Tánh và phái đoàn thăm viếng có tổng cộng trên 10.000 người, đa số đều sinh sống nhờ biển.

Hình ảnh của các vị lãnh đạo tinh thần thuộc hai tôn giáo lớn sát cánh bên nhau lo cho đồng bào nạn nhân không phân biệt tôn giáo đã nói lên tình đoàn kết, tương thân, làm ấm lòng các tín đồ và củng cố tình đoàn kết dân tộc.♦

Calgary, Canada, 18-7-2017

Từ Đồng Chiêm đến Thiên-An

(tiếp theo trang 27)

Ta hãy đến mà thờ lạy

Phụng-vụ Công-giáo vào những ngày Thứ Sáu Tuần Thánh có nghi-thức rất trọng-thể là để suy-tôn Thánh-giá vì là biểu-tượng thánh-thiên của Giáo-hội. Cho dù theo cách khôn ngoan của con rắn mà như lời giám-mục chủ-tịch Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam đã dùng chuyện đất đai để giải-thích cho xong phần trách-nhiệm với anh em ở Đan-viện Thiên-an, với cộng-đoàn Dân Chúa, song còn với phần tâm-linh thì cảm-thức thế nào? Từ nay, trong nghi-thức suy-tôn

Thánh-giá vào mỗi Thứ Sáu Tuần Thánh, chẳng lẽ không ai thấy ngưng miệng khi nâng cao cây Thánh-giá trong thánh-đường với lời đọc “*Đây là gỗ cây Thập-giá, đã treo Đấng Cứu-tinh trần-gian. Ta hãy đến mà thờ lạy...giữa đám giáo dân đang lúp-xúp vây quanh?*”

Hoá ra chẳng trách được linh-mục Đỗ Xuân Quế đã phải chia sẻ...*hẳn nhiều người vẫn còn tin vào Hội-đồng Giám-mục vì tin vào thánh ý Chúa qua các vị đó, như đã được dạy. Nhưng bên cạnh đấy, không thiếu những người biết lượng giá cũng như phê bình, phân tích các sự việc. Họ hoài nghi vì sự yên lặng triền miên của Hội-đồng*

Giám-mục trước những nỗi thống khổ của tín hữu ở nhiều nơi, vì dám biểu lộ đức tin để bênh vực sự thật và công lý, cũng như trước những cảnh đảo điên trong xã hội cần được sự lưu tâm và hỗ trợ của một thế giá và quyền uy tinh thần như Hội-đồng Giám-mục...

Và bây giờ, cây Thánh-giá cùng tượng Chịu Nạn đã bị đập nát tại Đan-viện Thiên-an đứng ra cần được các Giám-mục Việt-Nam đến thờ lạy và suy-tôn trong tâm-tình con thảo sám-hối. Có vậy biểu-tượng Thánh-giá các vị đeo trước ngực mới làm sáng lên được hào-quang đích-thực của Thánh-chức đã nhận lãnh từ Đức Ki-tô.♦

Kính mời

Quý Độc Giả vào thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

diendangiaodan.com hoặc **diendangiaodan.us**

Nơi lưu trữ báo viết và báo hình Diễn Đàn Giáo Dân

Có nhiều Link và bài vở hữu ích

ĐỨC TIN và VĂN HÓA LỚP GIÁO LÝ-VIỆT NGŨ

■ L.M.Cao Phương Kỳ

Trong dịp kỷ niệm hàng năm những biến cố đau thương của đất nước, ngày 20 tháng 7, năm 1954 và ngày 30 tháng 4, năm 1975, những người con dân của dân tộc VIỆT NAM lưu lạc khắp năm châu bốn bể” hay đang sống trong cảnh tù đầy, khủng bố, những người con thân yêu, can đảm của Hội Thánh Công Giáo, như tín hữu **Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh** với 2 đứa con nhỏ và một Mẹ già, Giáo phận VINH, **HDGM Việt Nam** đã mạnh mẽ phê phán về những khuyết điểm, sai lầm trong chính sách về “**Tự do Tín ngưỡng**” của chế độ. Chẳng hạn, vẫn áp đặt việc bổ nhiệm các vị Tổng Giám Mục tại ba thành phố: Hà Nội, Huế và Sài Gòn.

Chúng ta đã suy tư, nhận định về quá khứ cũng như về tương lai của dân tộc: làm sao các người con của Tổ Quốc Việt Nam luôn kiên cường chống lại chế độ độc tài tam vô và quyết tâm bảo tồn “**tiếng Việt**” và những giá trị tinh hoa của Tổ tiên, nhất là **ĐỨC TIN** khi “**Hội Nhập**” vào các quốc gia trên thế giới.

Nhiều bậc phụ huynh thường chia sẻ những ưu tư về tương lai của con cháu. Một mặt, vui mừng vì gia đình thoát nạn “tam vô”, dâng đất bán biển cho ngoại bang và chế độ phản Dân Chủ đã tàn phá gia tài

Văn Hóa, Đạo Đức của nòi giống Lạc Hồng. Con cháu được các nước Dân Chủ trên thế giới, vì tình Bác Ái, đã đón nhận cho định cư, trở thành công dân và được hưởng nhiều quyền lợi, đặc biệt về y tế và giáo dục. Con cháu học thành tài, lợi tức cao, đời sống vật chất dư dật, còn có thể giúp đỡ bà con bên quê nhà đói khổ. Nhưng một số lớn các bậc Ông Bà, Bố Mẹ rất buồn phiền vì con cháu không còn giữ được truyền thống, gia phong, đạo đức, văn hóa **Tiếng Việt, và ĐỨC TIN** của Tổ Tiên đã hy sinh mạng sống, “Tử vì Đạo”, để lưu truyền cho hậu thế. Như Lời Chúa phán: “**Được lời lãi cả và thế gian mà mất Linh Hồn, nào được ích gì! Người ta sẽ lấy gì mà chuộc lại Linh Hồn mình?**” (Matt, 16, 26)

Sau đây, thử bàn về vấn đề: “**Đức Tin và Văn Hóa**”, đặc biệt ngày nay, khi Tổ Quốc lâm nguy, “nội thù, ngoại xâm”, người Tín hữu theo Chúa Ky Tô cần nhập cuộc, dẫn thân đem Giáo Lý và Học thuyết xã hội của Hội Thánh soi sáng vào tình trạng tối tăm, loạn lạc, đầy hận thù, hầu hy vọng đem ánh vinh quang của Độc lập, Tự Do, Nhân quyền, Nhân Ái cho Dân tộc.

Các quốc gia đón nhận người Việt tỵ nạn tại Âu Châu, Úc châu, và Hoa kỳ cũng đang lâm vào tình trạng “**tục hóa**”, nghĩa là chối bỏ

Truyền thống “**Ky Tô-Giáo**” đã ăn sâu vào Văn hóa, từ bao thế kỷ. Cuộc công du vừa qua tại Ba Lan, **T.T.Trump** đã ca tụng Truyền thống ưu việt của Tây Phương, (chính là Truyền thống Ky Tô giáo) đang bị suy đồi bởi phe khuynh tả, tự do phóng đảng, phá thai, hút cần sa, đồng tính luyến ái...bất chấp Đạo Lý, Tông Giáo.

Trước hết, I/ thử trình bày về mặt **lý thuyết**, noi gương Chúa Cứu Thế khi “**NHẬP THỂ**,

NHẬP THỂ” (mà sách Giáo Lý phổ thông thường gọi là): “**CHÚA GIÊSU XUỐNG THỂ LÀM NGƯỜI**”, Chúa đã dùng **ngôn ngữ** cũng như những **sinh hoạt** trong đời sống của dân Do thái để giảng dạy về những Chân Lý cao siêu của Nước Trời như thế nào? II/ Về thực hành, tại các Cộng đồng Công Giáo, cần tổ chức những lớp **Giáo Lý, Việt ngữ** cho các trẻ em làm sao?

I./ **THIÊN CHÚA XUỐNG THỂ LÀM NGƯỜI**

Chúa đã công bố: “**Ta đến không phải để bãi bỏ, nhưng để hoàn thành**” (Matt, V, 17)

Ý nghĩa từ “**VĂN HÓA**” (Culture) là gì?

Danh từ “**Văn Hóa**” để dịch chữ “**Culture**” (trong tiếng Pháp, tiếng Anh.). bao hàm một nội dung **ý nghĩa bóng** rất rộng, đồng nghĩa với những danh từ như Văn Minh (Civilisation), Thuần Phong Mỹ Tục (Traditions) của một dân tộc nào đó. Người ta sánh ví những giá trị tốt đẹp của một nền Văn hóa, Văn minh như những **Tinh Hoa**, bông hoa đẹp (**Văn** là vẻ đẹp) (C.T.1)

Văn Hóa của một dân tộc bao gồm

nhiều bộ môn, từ Triết lý đến các chuyên ngành như Mỹ thuật, Chính trị, Kinh tế...nhưng Khoa **Ngôn ngữ** , **Tiếng nói là quan trọng nhất, vì để truyền thông tư tưởng và tình cảm.**

Ý nghĩa gốc của từ “**Culture**” là nghề trồng tía, trồng hoa màu, cây ruộng, tát nước bón phân...để làm cho mảnh đất khô cằn, sỏi đá nên màu mỡ tươi tốt giúp cho **HẠT GIỐNG** để nảy mầm sinh ngọn, sinh Hoa kết Quả sum sê.

Chính Chúa Cứu Thế đã dùng **dụ ngôn** về việc trồng tía, gieo hạt giống(coi: Matt: 13,

4-23).Hạt giống chính là **LỜI CHÚA** mạc khải, giảng dạy và thừa ruộng, đất đai, việc cấy bừa, bón phân, tát nước để cho hạt giống “Lời Chúa” sinh hoa kết quả, chính là môi trường xã hội, là tâm trí con người lương thiện. Đất có tốt thì hoa trái mới tươi ngon được! Cũng vậy, một xã hội **vô Thần, vô Lương Tâm, vô cảm** đối với đau khổ, bất công của tha nhân, như hạt giống gieo trên sỏi đá, thì rất khó đón nhận Tin Mừng. Do đó, người môn đệ Chúa cần noi gương **Thánh Gioan Tiêp Hô**, dọn đường cho Chúa đến, bằng cách rao giảng **sám hối**, san bằng những bất công xã hội.

Nhân loại là tạo vật Chúa đã dựng nên có **Hồn và Xác**, vừa là Tinh thần vừa là Thê chất.

Nhờ quan sát những kỳ công của vũ trụ bao la, mặt trời, mặt trăng, các tinh tú xoay vần, bốn mùa xuân hạ thu đông, mưa nắng thuận hòa..mà trí khôn nhận ra Quyền phép vô hạn của Đấng Tạo Hóa Siêu Việt. Từ vật chất hữu hình, trí khôn nhân loại, đặc biệt các triết gia, nghệ sĩ, thi sĩ, nhạc sĩ..đã dùng những BIỂU TƯỢNG như màu, sắc âm thanh, vần thơ..để diễn tả những tư tưởng TRỪU TƯỢNG, vô hình.

Trong Sách PHÚC ÂM, Chúa Cứu Thế đã dùng phương pháp sư phạm gọi là các **DỤ**

NGÔN(Allegories) để diễn giảng và mạc khải những **MẦU NHIỆM về Nước TRỜI.**

Chúa đã công bố: “*Ta đến không phải để bãi bỏ, nhưng để hoàn thành*”(Matt, V, 17).Do

đó, đón nhận TIN MỪNG, không có nghĩa là xóa bỏ những giá trị đạo đức, tinh hoa Văn hóa, **NGÔN NGỮ** của một dân tộc, nhưng “**thăng hóa**” nó bằng cách dùng những giá trị của nó để diễn giảng, chứng minh “Lời Hằng Sống” của Chúa .

Theo **Lịch Sử Truyền Giáo tại Việt Nam**, các vị Truyền giáo từ Bồ đào nha, Tây ban nha, Pháp...đã ngưỡng mộ nền Văn Hóa, Truyền thống tốt đẹp của dân tộc Việt Nam như mảnh đất tốt sẵn sàng đón nhận Tin Mừng của Chúa. Vì thế, trong thời kỳ cấm Đạo mấy trăm năm, nhưng nhiều đồng hương vẫn kiên quyết đón nhận “Lời Chúa”, như Thánh Nữ Anê **Lê Thị Thành** (ngày Lễ:12/ tháng 07) đầu bị cầm tù, bị chết.Hội Thánh Công Giáo Việt Nam một thời được mang danh hiệu là “Trường Nữ Hội Thánh”miền Đông Nam Á, vì số tín hữu đông đảo, sau Phi Luật Tân.

Theo nhật ký và thư từ các vị Truyền giáo gửi cho Bề trên và gia đình bạn bè, các Ngài đều khen ngợi Văn Hóa Việt Nam là mảnh vườn màu mỡ tươi tốt để “hạt giống Tin Mừng”sinh hoa kết trái. Thật vậy, về vũ trụ quan, Niềm **TIN CHUNG** của dân tộc Việt Nam vào Vị Chủ tể càn khôn có Bản Vị cao siêu(không phải là trời xanh)mà dân chúng gọi bằng một tên rất thân thương là “**ÔNG TRỜI**”:

“**TRỜI** sinh voi, **TRỜI** sinh cỏ”, “**TRỜI** sinh , **TRỜI** dưỡng

”**TRỜI** nào có phụ ai đâu,

hay làm thì giàu, có chí thì nên” (C.D)

“Có **TRỜI** mà cũng có ta, Tu là cội phúc, Tình là giây oan” (K)

“lạy **TRỜI** mưa xuống, lấy nước tôi uống, lấy ruộng tôi cày, lấy chén cơm đầy, lấy khúc cá to” (C.D)

Ngoài ra, về nhân sinh quan, dân Việt rất trọng **ĐẠO HIẾU** là nguồn gốc của nền luân lý nhân bản, dựa trên huyết thống tự nhiên, yêu gia đình, yêu Tổ Quốc, trọng kính các vị anh hùng, liệt nữ.

Danh từ “**BẢN VỊ HÓA**” có nghĩa là dùng Văn Hóa, Ngôn ngữ, Mỹ nghệ của các dân nước khác nhau để diễn tả Tín điều trong Đạo. **Chân Lý là một** không thay đổi, nhưng có thể mặc cho những”bộ áo”khác nhau tùy theo Văn chương , Nghệ thuật của từng dân nước.

Khi Đạo Công giáo du nhập Việt Nam vào thế kỷ 16, 17, thì Việt nam đã có một nền Văn hiến khá phong phú về kiến trúc (Cung đình Huế) và văn chương(Truyện Kiều của Nguyễn Du).

Một ví dụ điển hình: Nhà Thờ Lớn ở Hà nội xây năm 1884, và Nhà Thờ Lớn Sài Gòn

năm 1887, theo kiến trúc Gothic, thì tại **Phát Diệm**,

NHÀ HÀNG MỚI KHAI TRƯƠNG

CHUNG's EXPRESS RESTAURANT

New restaurant in downtown Bremerton, WA

242 First Street, Bremerton, WA 98337

Tel: (360) 813-1620

NHÀ HÀNG Á ĐÔNG VỚI CÁC MÓN ĂN ĐẶC BIỆT:

- * Món Teriyaki đặc biệt của Chung's Teriyaki
- * Món Phở Việt Nam
- * Các Món Phở và Mì Xào
- * Các Món Bún
- * Chả Giò và Gỏi Cuốn
- * Bánh Mì có Lò Sản Xuất tại Tiệm

Anh Nguyễn Chung, chủ nhân khá ái, đã thành công trong lãnh vực Nhà Hàng từ năm 1988

Business Hours:

Mon-Sat: 11 AM - 9 PM

Sunday: 12 PM - 8 PM

CHUNG's Teriyaki

**3111 NW. Bucklin Hill Road,
Silverdale, WA 98383**

Tel: (360) 662-1205

- * Vietnamese Noodle Soup - Phở
- * Vermicelli Bowl - Bún
- * Appertizer - Khai Vị
- * Teriyaki Entrees

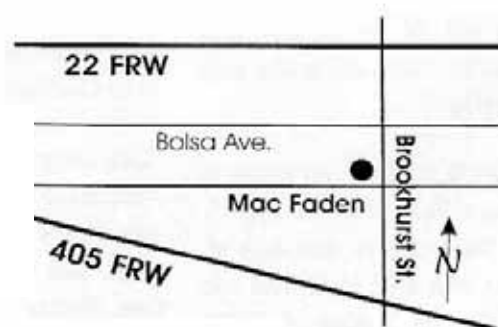
15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

Linh Mục Việt Nam , quen gọi là Cù

Sáu **TRẦN LỤC**(1825-1899) năm 1892 đã hoàn tất và khánh thành toàn bộ Thánh

Đường gồm Phương Đình, (cổng Tam Quan) Nhà Thờ Lớn, Nhà Thờ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, và Nhà Nguyễn Trái Tim Đức Mẹ....Tất cả quần thảo các Thánh Đường lớn

nhỏ đều theo kiến trúc mang sắc thái Việt Nam mà Trung Hoa và Nhật Bản không có(C.T.2)

Trước năm 1945, các đồng hương đón nhận Tin Mừng của Chúa Cứu Thế khá rầm rộ từ Bắc chí Nam. (sẽ bàn luận về Phương Pháp Truyền Giáo trong một bài khác)

Ở đây chỉ xin ghi nhận những ưu điểm trong việc dùng **“Văn chương bình dân”**, tức Ca dao, ngôn ngữ như một thứ Minh Triết tinh túy do Lương Tri, Đạo Đức của dân tộc đã truyền từ đời này qua đời khác cho con cháu học biết **Đạo Làm Người** có Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín.

Miền Bắc cũng như miền Nam, các Linh Mục hay Tu sĩ Nam(các Thầy Giảng) hay các Nữ Tu rất nhiệt thành trong việc Rao giảng Tin Mừng cho Lương Dân. Ngày xưa, không có Truyền Hình, Truyền thanh, sách báo cũng hiếm hoi, các tu sĩ , các Linh Mục chỉ dùng phương cách thăm viếng bệnh nhân, phát thuốc hay giảng giải, cắt nghĩa Tin Mừng, Sách Kinh Bôn(Sách Giáo lý), bằng những câu **ca dao, ngôn ngữ**, bằng những truyện cổ tích hay bằng những vần thơ, những câu danh ngôn của các vị hiền nhân quân tử.

Trong Thánh Lễ, các Vị Chủ tế

diễn giảng Lời Chúa, ngoài những truyện và những câu Kinh Thánh, tích truyện các Thánh, thì các Ngài thường kèm theo những câu **Ca dao Ngôn ngữ** thích hợp, khiến cho người nghe, từ già tới trẻ, vừa hiểu rõ ý nghĩa Lời Chúa dạy, vừa cảm nhận thấy Đạo Chúa không xa lạ nhưng rất thân thương, thấm nhuần bám rễ sâu vào đời sống hàng ngày .

Nhờ cuộc Di tản năm 1954, đồng hương miền Bắc định cư tại miền Đồng bằng

sông Cửu Long , miền Hậu giang, Long Xuyên , Cần Thơ, Cà Mau..., các bốn đạo gốc Bắc vẫn còn được nghe giảng tại Nhà Thờ Cần Thơ, **Cố Nguyễn Thiên Tứ** dẫn

chúng Lời Chúa bằng những câu ca dao, những câu hò và đôi khi những câu chữ Nho, từ sách “Minh Tâm Bửu Giám”, hay “Lục Vân Tiên”(của Nguyễn Đình Chiểu 1822-1888)

II./Một vài phương thế thực hành: DẠY GIÁO LÝ và VIỆT NGŨ

Sau đây chỉ xin đề nghị một vài cách thế có thể thực hiện được để rao giảng LỜI CHÚA

được hữu hiệu hơn, nhất là đối với giới trẻ tại các Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tỵ nạn ở ngoại quốc.

Trước hết, đặt câu hỏi: **Ai chịu trách nhiệm Truyền ĐỨC TIN**, giảng dạy **LỜI CHÚA** cho cho thế hệ trẻ trong hoàn cảnh lưu lạc tại các quốc gia trên thế giới?

Câu trả lời chắc hẳn là trách nhiệm trực tiếp của các bậc ông bà cha mẹ, là **gia đình**. Kinh nghiệm của Cộng đồng người Do Thái **“DIASPORA”** di tản trên khắp thế

giới từ mấy ngàn năm(từ năm: 70-1949) cho ta thấy: nhờ đọc và học hỏi Thánh Kinh ở mọi

nơi, mọi thời mà họ giữ được tinh thần dân tộc và Niềm TIN vào Đất Hứa.

Kinh nghiệm trong các gia đình Việt Nam tại hải ngoại cho thấy: nếu cha mẹ bận rộn

với công việc để nuôi sống gia đình, thì còn ông bà ở nhà giữ con cháu, dạy chúng nói

tiếng Việt, dạy chúng học Kinh, làm Dấu Thánh Giá và đưa chúng đi học Lớp Giáo Lý

Việt Ngữ.

Tại những nơi có Nhà Thờ , Thành Lễ Việt Nam, thì **L.M. Quản nhiệm**, Tu sĩ , Nữ tu (nếu có) Ban Chấp Hành Giáo xứ hay các Thầy Cô, Huynh trưởng lo tổ chức các lớp Giáo Lý Việt Ngữ và huấn luyện các đoàn Thiếu nhi Thánh thể, Hướng đạo., các Hội đoàn như P.T.Cursillo, Đạo Binh Đức Mẹ....

Hoa Kỳ là Quốc gia gồm nhiều cộng đoàn di dân từ Âu Châu, Phi Châu, Á Châu đến lập nghiệp. Đa số các sắc dân theo **Công giáo** từ Âu Châu như: Ý, Pháp, Á Nhĩ lan, Ba Lan, Đức... thường có các Cha Tuyên Úy đi theo, là các Tu sĩ thuộc các Dòng Tu như Dòng Phanxicô, Dòng Tên, Dòng Chúa Cứu Thế, Dòng Đaminh..... Vào năm 1975, thêm Dòng Đồng Công(CMR), Dòng Thánh Thể, Dòng Ngôi Lời, Tu Hội Nhà Chúa.....

Ngày nay, số Linh Mục gốc Việt Nam làm việc tông đồ trên toàn quốc Hoa Kỳ, ước tính hơn một ngàn: hoặc làm việc mục vụ tại các Giáo Xứ hay cư ngụ trong các Tu viện.

Phân đông chỉ được huấn luyện về Thần học ở ngoại quốc, nên các Giáo sĩ Tu sĩ trẻ không có cơ hội học hỏi về Văn Hóa, Ngôn ngữ Việt. Bởi vậy, nếu không tự nguyện trau dồi thêm cho mình về Văn Hóa, nhất là Tiếng Việt, thì sẽ gặp khó khăn trong việc phục vụ Cộng đồng di dân, một cách hữu hiệu.

Đoàn Ngũ hóa Giới Trẻ. Công đồng Công Giáo Việt Nam tại Honolulu kể chuyện:

ĐGM Giáo Phận Honolulu thăm viếng **Thánh Đường Thánh Têrêsa Hải Đông**, nơi cử hành Thánh Lễ bằng Tiếng Việt, Ngải rất vui mừng và ngạc nhiên nhìn thấy quang cảnh quá nửa Nhà Thờ gồm những thiếu nhi nam nữ "Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể" trong "đồng phục", khăn quàng, nghiêm chỉnh, trật tự, ca hát, thưa Kinh, sốt sắng tham dự Thánh Lễ.

Trong khoa Sư phạm, "**tâm lý bảy đoàn**" giúp trẻ em kết bạn, cùng nhau vui chơi và thi đua học tập Giáo lý, Việt ngữ. Đến ngày họp bạn, nếu phải ở nhà, chúng sẽ phá phách vì nhớ bạn, không cho bố ngồi yên để coi football!

Từ ngày **Phong trào Thiếu nhi Thánh Thể** được thành lập từ bên Việt Nam vào khoảng năm 1932(?), rất nhiều Ôn Thiên Triệu Linh Mục, Tu sĩ Nam Nữ đã xuất phát từ Phong trào này.

Dạy Giáo Lý thường được chia ra làm 2 cấp: a/ Lớp Xung tội, Rước Lễ, b/ Lớp Thêm Sức. Điều đáng góp ý là: các sách giáo khoa nên soạn bằng **song ngữ** (Việt-Anh, Việt-Pháp...) cho các học sinh di tản tại Mỹ, Úc, Canada....Hiện nay, các bộ sách giáo khoa được soạn theo giáo trình các lớp từ

1-12, cho các lớp Xung tội, và các lớp Thêm Sức.

Điều đáng góp ý: Lớp Giáo lý Xung tội, Rước Lễ giúp các em còn rất trẻ (chừng 9, 10 tuổi) mới biết phân biệt tội/ phúc..., **Lớp Thêm Sức** giúp các em khi đã trưởng thành, học hỏi Giáo lý, Kinh thánh, Học thuyết xã hội của Hội Thánh để giữ Đạo mà còn có thể

"**giảng Đạo**", chống những tội lỗi, bất công của xã hội. Nhiều phụ huynh cho các trẻ em chịu Phép Thêm Sức quá sớm, chỉ một sau khi được Rước Lễ, vì nhiều lý do không chính đáng như coi đó là hết bổn phận của cha mẹ đối với con cái, không còn bận rộn mất thì giờ đưa con cái đi học Giáo lý nữa!

Dạy Việt Ngữ và Văn Hóa. Điều đáng mừng là nhờ lòng nhiệt thành của nhiều nhà giáo đối với nền Văn hóa, Việt ngữ nên tại hải ngoại, chúng ta đã có những bộ sách dạy Lịch sử và Việt ngữ giá trị như bộ sách của các Sư Huynh Lasan (San José)...

Có người nói: biết được một ngôn ngữ là thêm được "**một linh hồn**". Đối với hơn 2 triệu đồng hương

Việt Nam, tản cư trên khắp thế giới, các trẻ em di cư không có cơ hội đến trường để học tập bằng Việt Ngữ, nhưng ở trong gia đình, nếu ông bà cha mẹ lo lắng dạy dỗ, **nói tiếng Việt** với con cháu, thì con cháu vẫn có thể thông thạo **nói tiếng Mẹ đẻ**. Chúng phát âm rõ ràng được "**năm dẫu**" và biết cách đặt câu theo cú pháp "**xuôi**" của Việt ngữ(C.T.3).

Cuối tuần, nếu được phụ huynh đưa chúng đến học tập tại các **Trung tâm Việt Ngữ**, và khi đã thành tài, trau dồi thêm từ ngữ chuyên môn, thì chúng có thể giao tiếp với người đồng hương trong công việc làm ăn chuyên môn như Bác sĩ, Luật sư...

Hội Phụ Huynh Học Sinh.

Để tạm kết, xin đề nghị lập "**Hội Phụ Huynh Học Sinh**" để bảo trợ các "Lớp học Giáo Lý và Việt ngữ", vì là công việc khó khăn, cần sự hỗ trợ về nhân sự và **tài chánh**. (sách giáo khoa và cắm trại). Và lại, nếu các em thấy các bậc cha mẹ nhiệt thành tham gia công tác giáo dục, thì các em cũng sẽ hăng hái học tập hơn.

CHÚ THÍCH

(1)Cách đặt **TÊN trong Tiếng Việt**, theo thứ tự:1/ tên HỌ 2/ tên Đệm 3/ tên GỌI.

Tên ĐỆM đặt ở giữa:, con gái dùng chữ **THỊ**, nghĩa là Họ, ví dụ: Cô TRƯỞNG **THỊ** HUỆ, có nghĩa là Cô HUỆ thuộc Họ TRƯỞNG,(để tránh lầy chồng với người cùng Họ gần). Con trai ,chữ đệm, thường dùng chữ **VĂN**, như: TRƯỞNG **VĂN** GIÁP, để ước vọng con trai có địa vị cao quý nhất trong xã hội:**Sĩ,(VĂN SĨ),Nông, Công Thương, Binh.**

(2)**Coi:** Sách "**TRẦN LỤC**"(1996) Canada, trang 102 và 112

(3) Cách đặt :Hình dung từ **trước** Danh từ như trong tiếng Hoa, Anh, Đức..Vd: **White House, Bạch Ốc**.; cách đặt **xuôi** như trong tiếng Việt, Pháp: Nhà **Trắng**, Maison **Blanche**.♦

GIẢI ĐÁP GIÁO LÝ

■ LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

Người công giáo có được phép buôn bán súng đạn, cần sa, ma túy, sách báo dâm ô và cờ bạc hay không?

Nước Mỹ đang đứng trước một thảm họa. Đó là những cuộc bắn giết nhau trong gia đình, ở trường học, nơi buôn bán, hoặc ở các quán ăn và nơi giải trí. Sở dĩ có tai họa này là vì người dân Mỹ được phép mua súng đạn quá dễ dàng, khiến cho quá nhiều người có súng để tự vệ hoặc (bọn lưu manh) để đi trộm cướp, hoặc trả thù thanh toán nhau giữa các băng đảng. Chính vì nhiều người có súng đạn nên tại nạn bắn giết người khác thường xảy ra ở nhiều nơi trên đất Mỹ. Đây là mối lo sợ của người dân lành vì không biết lúc nào mình có thể là nạn nhân của tai họa súng đạn khi ra ngoài đường phố hay ở trong nhà.

Vì thế, câu hỏi đặt ra riêng cho người Công Giáo là:

1- Người Công Giáo có được phép buôn bán súng đạn, cờ bạc cần sa, ma túy, sách

Sách báo phim ảnh dâm ô hay không?

2- Người Công Giáo có được phép tham dự các nghi lễ của các giáo phái ngoài Công Giáo không?

Xin trả lời như sau:

I- Về việc buôn bán súng đạn, ma túy, cờ bạc..

Điều răn Thứ Năm của Chúa cấm giết người, tức là phải tôn trọng sự sống của mình và của người khác, vì sự sống là quà tặng quý giá nhất của Thiên Chúa ban cho con người, được tạo dựng “**giống hình ảnh của Thiên Chúa.**” (St 1: 27) Thiên Chúa ban sự sống cho con người và chỉ một mình Ngài có quyền trên sự sống của loài người mà thôi. Vì thế Ngài đã truyền cho con người giới răn rất quan trọng là:

“**Người không được giết người.**” (Xh 20: 13)

“**Người không được giết các kẻ vô tội và người công chính, vì Ta không cho kẻ có tội được trắng án.**” (Xh 23: 7)

Giết người có nhiều hình thức: giết về thể xác như đánh đập, đâm chém, bắn chết ai vì thù hận cá nhân hay vì mục đích chính trị thâm độc muốn triệt hạ đối phương, vì tranh dành quyền lợi, tài sản, hay muốn độc quyền kinh doanh, buôn bán v.v

Mặt khác, làm hại người như đặt điều nói xấu, vu cáo, chứng gian để hạ nhục ai trước công luận cũng là hình thức giết người về mặt tinh thần mà con người ở khắp nơi thường mắc phạm.

Giáo lý của Giáo Hội đã liệt kê những tội nghịch điều răn Thứ Năm như sau:

1- Về mặt thể lý: cấm cố sát hay giết người khác (murder) tự sát (suicide) phá thai (abortion) Làm cho chết êm dịu (Euthanasia). Đây là những hình thức giết người về mặt thể lý.

2- Về mặt tinh thần: phải tôn trọng danh dự và linh hồn của người khác, bằng cách không

nêu gương xấu, dịp tội khiến cho người khác có thể sa ngã vì mình. Chúa Giêsu đã lên án kẻ gây ra gương xấu như sau:

“ Không thể không có những cố làm cho người ta vấp ngã. Nhưng khôn cho kẻ làm cho người ta vấp ngã. Thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cố cho một trong những kẻ bé nhỏ này vấp ngã.” (Lc 17: 1-2)

Những cố làm cho người ta vấp ngã là buôn bán hay giúp phổ biến các phim ảnh, sách báo dâm ô, trụy lạc, mở nhà điểm, sòng bạc, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho kỹ nghệ mãi dâm và ấu dâm (child prostitution) vô cùng khôn nạn , sản xuất phim ảnh bạo động , trồng và bán các loại cần sa, ma túy... Riêng ở Mỹ, buôn bán súng đạn cũng được coi là tiếp tay với những kẻ khủng bố, lưu manh nguy hại cho sinh mạng của người dân lành vô tội, như đã từng xảy ra ở khắp Nước Mỹ. Cụ thể , trong tháng 11 năm 2012 ở Newtown , Connecticut, một kẻ đã mang súng vào trường bắn chết 20 học sinh tiểu học và 4 người lớn trong đó có mẹ của hung thủ và chính hung thủ cũng tự sát, sau khi giết hàng chục nạn nhân mà đa số là trẻ em từ 6 đến 10 tuổi. Tại nạn khủng khiếp vì súng đạn này vẫn còn làm kinh hoàng cho người dân Mỹ cho đến nay và khiến cho các nhà lập pháp Mỹ đang bàn cãi về việc có nên cấm –hay hạn chế việc buôn bán súng đạn hay không. Bọn tư bản mại bản vô lương tâm thì cố bảo vệ quyền lợi buôn bán súng đạn để làm giàu, bất chấp hậu quả tai hại cho người dân vô tội, nạn nhân của các vụ bắn nhau bừa bãi vì quá nhiều người có súng hay có

thẻ mua súng đạn dễ dàng ở khắp nước Mỹ.

Vì mối nguy hại của việc súng đạn có thể rơi vào tay những kẻ bệnh boạn tâm thần, hay lưu manh khủng bố, nên chắc chắn buôn bán súng đạn là một thương vụ nguy hại mà người tín hữu Chúa Kitô phải tránh xa, để không vì tiền mà tiếp tay cho những kẻ bất lương làm hại người khác. Đây là mối hiểm nguy rất to lớn cho sự an toàn sinh mạng của người dân sống trên đất nước tự do quá trớn này !

2-Có được phép cờ bạc không ?

Chắc chắn là không, vì cờ bạc, dưới bất cứ hình thức nào, cũng là điều phi luân vì nghịch với điều răn thứ bảy cấm lấy của người khác. Không phải cứ vào nhà người ta ăn trộm tiền hay đồ vật mới là phạm tội nghịch điều răn thứ bảy. Ngược lại, ước muốn lấy vật gì thuộc sở hữu của người khác, hay đi đến nơi cờ bạc để mong kiếm tiền mà không phải lao động cân xứng thì cũng là tội nghịch điều răn thứ bảy cách chắc chắn. Lại nữa , không thể lấy lý do muốn giúp xây nhà thờ, tu viện, nhà Dòng, nhà nuôi trẻ mồ côi, xây trường học,...để biện minh cho việc cờ bạc vì mục đích tốt không thể biện minh cho phương tiện xấu được.(le but ne justifie pas le moyen)Tóm lại, cờ bạc là một điều lỗi phạm đức công bằng mà người tín hữu phải tránh vì cờ bạc sẽ dẫn đến gian manh, trộm cắp, mãi dâm, phản bội, và phá vỡ hạnh phúc gia đình...

3-có được phép buôn bán hay trồng các loại cần sa, thuốc phiện hay không?

Dùng cần sa, ma túy (drugs) nói chung, là một tội nặng vì hậu quả nguy hại cho sức khỏe con người.

Do đó, trồng và buôn bán các loại cần sa ma túy là một gương xấu phải tránh vì hậu quả tai hại của các loại độc tố này cho sức khỏe của người khác mà mình phải tôn trọng theo giáo lý hiện hành của Giáo Hội.(x SGLGHC số 2291).

II- Về việc tham dự các nghi lễ của các giáo phái ngoài Công giáo:

Xin được nói lại một lần nữa là chỉ có Giáo Hội Công Giáo và các Giáo hội Chính Thống Đông Phương (Eastern Orthodox Churches) là có các bí tích hữu hiệu như Phép rửa, Thêm Sức, Hòa Giải, Sức dầu bệnh nhân, Truyền Chức thánh và Hôn phối, vì chỉ các Giáo Hội này mới có nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) mà thôi.

Ngoài ra, tất cả các Giáo Phái Tin Lành, như, Baptist, Episcopal, Evangelical, Methodist, Presbyterian, Lutheran, Memonite, Church of Christ ,v.v và cả Anh giáo (Anglican Communion)... đều không có nguồn gốc Tông Đồ, nên không có các bí tích hữu hiệu nói trên; trừ Phép Rửa (Baptism) mà đa số họ có và được Giáo hội Công Giáo nhìn nhận, nếu họ cũng làm phép rửa với nước và Công thức Chúa Ba Ngôi. Nhóm nào không làm với Công thức này – như nhóm Bahai Hullah, và Marmonite...- thì nếu tín đồ của họ muốn gia nhập Công Giáo, họ phải được rửa tội lại.

Trong mục đích đại kết (Ecumenism) mà Giáo Hội Công Giáo đã theo đuổi từ nhiều thập niên qua, nhằm tiến đến hiệp nhất giữa các Giáo hội và tín hữu còn ly khai, các tín hữu Công Giáo, cũng được khuyến khích giao thiệp

trong tình huynh đệ với các anh chị em cùng tin Chúa Kitô nhưng đang ở bên ngoài Giáo Hội Công Giáo, vì chưa thể hiệp nhất được trong cùng một giáo lý, tín lý, bí tích, phụng vụ, và tôn trọng vị Đại Diện duy nhất của Chúa Kitô trên trần gian là Đức Thánh Cha, tức Giám Mục Rôma và cũng là Thủ lãnh Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ.

Đa số các giáo phái trên chỉ có giảng thuyết Kinh Thánh (hiểu theo cách cắt nghĩa riêng của họ) và làm Phép rửa mà thôi. Một số như nhóm Episcopalian, Lutheran, First United Church... cũng có nghi thức bẻ bánh và uống rượu nho trong lúc hội họp và nghe giảng thuyết. Tuy nhiên vì họ không có chức Linh mục hữu hiệu nên dù các mục sư của họ có đọc lời Chúa nói trong Bữa tiệc ly thì cũng không thể biến bản thể (substance) của bánh và rượu trở nên mình máu Chúa Kitô được vì họ không có chức Linh mục hữu hiệu như đã nói trên.

Vì thế, nếu vì xã giao mà phải tham dự nghi lễ nào của anh em Tin Lành nói chung, thì người Công Giáo không được tham gia vào việc bẻ bánh và uống rượu với họ, vì làm như vậy có nghĩa là hiệp thông với họ trong niềm tin không có Chúa Kitô hiện diện thực sự trong Phép Thánh Thể như Giáo Hội Công Giáo và Chính Thống Đông Phương tin. Họ bẻ bánh và uống rượu là để nhắc lại bữa Tiệc Ly của Chúa Giêsu như được ghi lại trong ba Phúc Âm của Matthêu, Mac-cô và Lu-ca, chứ không phải là Thánh Lễ Misa cử hành trong Giáo Hội Công Giáo

để dâng lại Hy Tế thập giá và diễn lại bữa ăn sau cùng của Chúa Kitô

với Nhóm mười Hai. Và trong Bữa ăn sau cùng này, Chúa Kitô đã lập Phép Thánh Thể và Chức Linh mục để “**anh em làm việc này mà tưởng nhớ đến Thầy.**” như Chúa đã truyền cho các Tông Đồ hiện diện (Lc 22: 19; 1 Cor 11: 25)

Nói rõ hơn, chỉ có Giáo Hội Công Giáo và các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương là có bí tích Truyền Chức thánh (Holy Orders) hữu hiệu, nên các giám mục và linh mục mới được chia sẻ Chức Linh Mục đời đời của Chúa Kitô, là “**Thượng Tế đời đời theo phẩm trật Men-ki-xê-đê**” (Dt 6: 20). Chính nhờ có chức linh mục hữu hiệu, nên các tư tế Công Giáo và Chính thống (giám mục, linh mục) mới có thể đọc lời truyền phép hữu hiệu (valid consecration) để biến bản thể của bánh và rượu trở thành mình và máu của Chúa Kitô khi cử hành Thánh lễ Tạ Ơn (Eucharist) ở khắp nơi trên bàn thờ ngày nay.

Vì các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương cũng có các bí tích hữu hiệu, nên người Công Giáo- trong trường hợp không tìm được nhà thờ và linh mục Công Giáo- thì được phép tham dự nghi lễ phụng vụ ở một nhà thờ Chính Thống trong nơi mình cư ngụ và lãnh các bí tích Thánh Thể, hòa giải và sức dầu nơi các linh mục Chính thống.

Nhưng nếu vì xã giao hay có liên hệ gia đình mà phải tham dự nghi lễ hay tang lễ của anh em Phật

Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo, Hồi giáo... (Islam) thì người Công giáo có thể đốt hương cho người quá cố, nhưng **không được bái lạy** các thần tượng của các tôn giáo bạn, vì chúng ta không cùng chia sẻ niềm tin với họ về Đấng mà họ tôn thờ..

Ngoài ra, người Công giáo cũng được khuyến khích giao thiệp thân hữu với các anh chị em ngoài Công Giáo trong mục đích tìm sự hiệp nhất giữa các anh chị em đó với Giáo Hội Công Giáo, là Giáo Hội duy nhất mà Chúa Kitô đã thiết lập trên nền tảng Tông Đồ để tiếp tục Sứ vụ rao giảng và làm chứng cho Tin Mừng của Chúa cho muôn dân cho đến ngày mãn thời gian

Tuy nhiên, chúng ta phải giữ vững đức tin Công Giáo, vâng phục và thi hành những gì Giáo Hội là Mẹ dạy dỗ chúng ta trong các lãnh vực giáo lý, tín lý, luân lý, phụng vụ và bí tích.

Chúng ta cũng cầu xin cho sự mau hiệp nhất của tất cả các giáo hội hay công đoàn đức tin đang còn ở bên ngoài Giáo Hội Công Giáo để “**họ được nên một như chúng ta là một**”. (Ga 17: 22) như Chúa Giêsu đã tha thiết cầu xin cùng Chúa Cha trước giờ Người thọ nạn thập giá để cứu chuộc cho nhân loại.

Ước mong những giải đáp trên thỏa mãn các câu hỏi đặt ra. ♦

**Lm. Phanxicô .Xaviê
Ngô Tôn Huân.**

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Đức Tổng Giám Mục Teofilus Matulionis, Người Lithuania

Nước Lithuania nằm về phía đông nước Nga, bị Nga chiếm đóng năm 1795, sau đó bị Đức Quốc xã tạm chiếm một thời gian ngắn vào thời Đệ Nhị Thế Chiến, đến năm 1944 thì trở thành một trong 14 nước chư hầu Liên Xô. Lithuania tuyên bố độc lập vào ngày 11/3/1990. Ngày 6/9/1991, tân Quốc Hội Sô-Viết nhìn nhận quyền độc lập của Lithuania. Đến năm 2004, Lithuania được gia nhập Liên Âu (EU) và trở thành thành viên của Khối Minh Ước Bắc Đại Tây Dương

(NATO). Thủ đô là thành phố Vinius. Đức Tổng Giám Mục **Teofilus Matulionis** là Vị tử đạo Lithuania đầu tiên dưới thời Sô viết được phong chân phước và cũng là Vị Chân phước tiên khởi của đất nước này.

Chúng tôi giới thiệu bài báo của hãng thông tấn CNS được Hồng Thủy dịch tiếng Việt dưới đây.

Lê Thiên & Lê Tinh Thông

Vị tử đạo Lithuania đầu tiên dưới thời Sô viết được phong chân phước

■ Hồng Thủy

Vác-sa-va, Ba lan – Ngày 25/06/2017, Đức tổng giám mục Teofilus Matulionis, giám mục người Lithuania bị giết trong nhà tù cộng sản đã trở thành Chân phước tử đạo đầu tiên trong thời kỳ cộng sản ở Lithuania.

Lễ phong chân phước được cử hành tại Vilnius, thủ đô Lithuania. Có khoảng 30 ngàn người, bao gồm các giám mục và linh mục hải ngoại cũng được tham dự thánh lễ.

Đức tổng giám mục Gintaras Grusas của Vilnius, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Lithuania nói: “Ngoài việc là vị tử đạo đầu tiên dưới thời Sô viết được Giáo Hội hoàn vũ nhìn nhận, Đức tổng giám mục Matulionis cũng là người Lithuania đầu tiên được phong thánh trên quê hương mình.” Đức tổng Grusas cũng nhận định: “Đức tin triệt để trong việc tìm kiếm

chân lý bằng mọi giá” của Đức tổng Matulionis để lại một sứ điệp hấp dẫn, đặc biệt đối với người trẻ, những người sẽ tham dự đại hội giới

trẻ kéo dài 2 ngày trước lễ phong chân phước.

“Trước những căng thẳng hiện thời trên thế giới, lời mời gọi kiên trì trong hòa bình và đi theo ý Chúa, nhận biết rằng Chúa luôn ban cho chúng ta những điều chúng ta cần, luôn quan trọng”, Đức tổng Grusas nhận xét. Ngài nói thêm: “Chúng kiến đức tin của một người không cần thiết phải là đi đến cái chết. Có những hình thức bách hại nhẹ hơn đang xảy ra hàng ngày trong xã hội chúng ta, và đòi chúng ta phải can đảm đối diện.”

Đức tổng Matulionis sinh năm 1873 tại Kudoriskis, đông bắc Lithuania. Ngài được truyền chức vào năm 1900 tại Petersburg, Nga. Năm 1923, trong cuộc xù Đức Tổng Giám Mục Jan Cieplak và một số giáo sĩ Công Giáo, Đức tổng

(xem tiếp trang 60)

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

**Bác Sĩ Nha Khoa
NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **CÓ LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

Tín Mừng Giữa Dòng Đời

Trần Việt Cường

LTS.- Mục “Tín Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Phần lớn những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiễn Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tín Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuần tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo DDGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Phúc cho ai chịu bách hại vì sự công chính

Trong suốt giòng lịch sử nhân loại, vẫn luôn có những người bị đàn áp, lấn lướt và chịu bách hại.

Từ giòng máu của Abel, người công chính đã bị sát hại do lòng ghen tức, được tường thuật trong Sáng Thế Ký cho đến giòng máu của những người Việt Nam, đang đổ xuống trên mảnh đất quê hương do sự đàn áp của một chế độ vô thần và phi nhân.

Những biến cố dồn dập xảy ra trên quê hương chứng tỏ một điều không thể chối cãi là những ai dám nói lên tiếng nói đòi hỏi sự công chính vẫn tiếp tục bị bách hại.

Người bị bách hại vì sự công chính một cách tàn bạo nhất trong lịch sử nhân loại lại là một người hoàn toàn vô tội và vô cùng thánh thiện: Chúa Giêsu Kitô, Ngôi Hai Thiên Chúa nhập thể thành người và chịu chết treo trên thập giá.

Chính Chúa Giêsu trên thập giá là nguồn hy vọng lớn lao nhất, cách riêng cho những ai đang bị bách hại tại quê nhà. Và rộng ra cho tất cả những ai đang còn bị thiệt thòi, bách hại bằng mọi hình thức vì dám nói lên tiếng nói của sự thật, của tình yêu và của những giá trị đạo đức.

Mat-thêu 5: 9-12

“Phúc cho những ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.

Phúc cho những ai chịu bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ.

Phúc cho anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống mọi điều gian ác. Anh em hãy vui mừng vì phần thưởng dành

cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Người ta cũng đã từng bách hại các ngôn sứ đi trước anh em như vậy.”

“Phúc cho những ai xây dựng hòa bình vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.” Muốn trở thành con Thiên Chúa, muốn nên giống như Ngài, phải ra đi xây dựng hòa bình vì đặc nét của Thiên Chúa là đem lại an bình, hòa giải.

Ngay từ thuở sơ khai khi mới tạo dựng đất trời, khi nguyên tổ con người phạm tội và lẫn trốn trong bụi cây. Ngay từ khởi đầu của kỷ nguyên sáng tạo, Thiên Chúa đã đi tìm con người khi họ đi xa lạc. Chúa đã đến và lên tiếng gọi: “*Adong, con ở đâu?*” Vào lúc bắt đầu của kỷ nguyên cứu chuộc, trong Đêm Giáng Sinh, Thiên Chúa đã hạ sinh để giao hòa trời và đất: «*Vinh danh*

Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho người thiện tâm.»

Trên thập giá, Chúa Giêsu đã vĩnh viễn giao hòa con người làm than tội lỗi với Thiên Chúa vô cùng thánh thiện uy linh. Ngài đã gánh mọi tội lỗi trần gian, và dâng lên hiến lễ trọn vẹn tinh tuyền, một lần thay cho tất cả. Và hôm nay Chúa đang mời gọi từng người chúng ta trở thành môn đệ Ngài, ra đi vào trong cuộc đời, ban ơn giao hòa đến mọi nơi.

Thật đẹp tuyệt vời, và biết bao hứng khởi, những bước chân đi xây dựng hòa bình. Những ai xây dựng hòa bình được Thiên Chúa chúc phúc, vì chính họ sẽ trở thành những trung tâm chiếu tỏa an bình và hạnh phúc trong mọi môi trường của cuộc sống. Dù là môi trường trường học, sở làm hay trường học. Dù là môi trường xã hội, đoàn thể, thân hữu hay gia đình. Nơi đâu có bóng dáng những người biết xây dựng hòa bình, nơi đó có an hòa, niềm vui và hạnh phúc.

Xây dựng hòa bình trong gia đình là yếu tố quyết định cho hạnh phúc gia đình. Gia đình nào có sự an bình, hòa hợp, cảm thông giữa vợ chồng, cha mẹ, con cái là gia đình có phúc và hạnh phúc. Gia đình đó đang nếm thử thiên đường. Ngược lại, gia đình nào chia rẽ, phân tán trong bất hòa, xung đột, giận hờn là một phần nào đang sống trong bầu khí ngột ngạt vừa hỏa ngục. Chúa Giêsu chúc phúc cho những ai xây dựng hòa bình và gọi họ là con Thiên Chúa vì họ đã trở nên giống như Thiên Chúa: nơi đâu có sự hiện diện của họ, nơi đó như có một chút nào hương vị của thiên đường.

Trong các sinh hoạt hội đoàn, đoàn thể, những người xây dựng hòa bình cũng là nguyên tố đem lại niềm vui, tinh thần hiệp nhất. Họ cũng đem lại sự vững mạnh và thành công cho đoàn thể. Nhất là trong những đoàn thể Công Giáo Tiên Hành, muốn loan báo Tin Mừng ơn cứu độ, sự hòa hợp thương yêu nhau phải là yếu tố tiên quyết. Như lời nguyện của Chúa Giêsu trong Tiệc Ly: *Xin Cha ban hiệp nhất cho mọi người, như Cha ở trong Con và như Con ở trong Cha, để họ được trở nên một trong chúng ta; và để thế gian biết rằng Cha đã sai Con.*

Nhưng xây dựng hòa bình không phải dễ dàng. Hơn nữa đây thật sự là tình yêu đã đến mức độ anh hùng. Xây dựng hòa bình nhiều khi đòi hỏi ta làm một điều khó nhất đối với một con người: cho đi ý riêng của mình và chết cho tự ái. Như trường hợp điển hình trong gia đình, khi có sự bất đồng ý kiến, tranh cãi hay giận hờn giữa vợ chồng. Trong trường hợp tự ái của ta đang bị tổn thương, ta thấy mình bị đối xử bất công, vô lý. Những lúc đó ta mới thấy rõ là xây dựng hòa bình thật khó khăn

biết bao. Làm sao ta có đủ tình yêu và sự khiêm tốn để đi bước trước, nói lời giao hòa, xin lỗi? Nhất là khi ta thấy rõ là mình đang đúng?

Những lúc đó ta mới thấy mình bất lực trước tình yêu, và mới thấy thật rõ ràng là con người không có khả năng để tự cứu độ mình. Ta phải đến quỳ dưới chân thập giá Chúa Giêsu, để Ngài dạy ta mỗi ngày tiến lên một bước trong tiến trình khó khăn của yêu thương, hòa giải. Vì chính Thiên Chúa đã đi bước trước để hòa giải với con người. Ngài đã nổi dậy nhíp cầu thông cảm, đã bị con người phá đổ do tội lỗi. Nhíp cầu đó được xây bằng gỗ của thập giá Chúa Giêsu. Hãy nghe lời tuyên tín đầy xúc động của Thánh Phaolô: *Chúng ta nhận biết được tình yêu của Thiên Chúa là khi chúng ta còn là thù địch của Ngài (do tội lỗi), thì Ngài đã đến để chịu chết vì ta!* Đó là gương mẫu tuyệt vời và là mức độ xây dựng hòa bình mà ta được mời gọi. Vì chúng ta được Thiên Chúa sai vào trong cuộc đời, không phải chỉ để yêu thương như một con người, nhưng để yêu thương như là một người con của Thiên Chúa

“Phúc cho những ai bị bách hại vì lẽ công chính, vì nước trời là của họ” Lời chúc phúc này diễn tả dung mạo của Chúa Giêsu, Đấng đã vì yêu thương ta mà chịu sỉ vả, bách hại, vu khống và chịu đóng đinh vào thập giá. Khi bị chết treo trên thập giá, Chúa Giêsu đã trở thành biểu tượng của tất cả những ai chịu bách hại trong nhân loại. Từ giòng máu vô tội của Abel, bị anh mình là Cain giết chết do lòng ghen tức, cho tới hàng trăm triệu nạn nhân của chủ nghĩa cộng sản, và của các chế độ cộng sản. Từ sự thăm sát các thánh anh hài, do lòng ham hố địa vị, chức quyền của Hê-rô-đê cho đến hàng ngàn triệu thai nhi vô tội, đã và còn đang tiếp tục bị thăm sát với mức độ khốc liệt của thời đại hôm nay.

Con người hôm nay đang vênh vang tự đắc trong sự tiến bộ vượt bậc của nền văn minh cơ khí và điện toán. Con người hãnh diện, tự cho mình quyền quyết định thiện ác, và đang bị tràn ngập trong nền văn hóa chết và vô luân. Điều đáng buồn là họ vẫn tự đắc nói cười trong sự giãy chết của lương tri. Thảm kịch của con bách hại trên núi Sọ ngày xưa vẫn chưa chấm dứt: Chúa Giêsu còn đang tiếp tục chịu bách hại trong nhiệm thể của Ngài. Từ các tiên tri của thời Cựu Ước cho tới các tông đồ của Tân Ước. Từ các thánh tử đạo của hôm qua, cho đến cho tất cả những ai đang tranh đấu cho tự do và công lý của hôm nay. Từ những người trẻ bị đánh đập giam giữ vì đòi hỏi nhân quyền tại Việt Nam, cho đến những cụ già bị cảnh sát còng tay vì bảo vệ quyền sống cho thai nhi tại Hoa Kỳ. Cuộc tranh đấu giữa thiện và ác sẽ còn kéo dài trong suốt giòng lịch sử của nhân loại.

Bao lâu còn có con người, lúc đó vẫn còn có những kẻ bắt nạt, bách hại tha nhân; và như vậy vẫn còn những người bị bách hại. Sở dĩ như vậy là vì cuộc tranh đấu giữa thiện và ác vẫn đang tiếp diễn ngay trong tâm hồn mỗi người chúng ta. Lời Chúa Giêsu chúc phúc cho những ai bị bách hại vì lẽ công chính cũng đồng thời là lời cảnh báo cho những kẻ áp bức, bách hại tha nhân: Thiên Chúa đứng về phe những người bị bách hại. Điều nguy hiểm cho ta, là những người bị bách hại, hay những kẻ đi bách hại người, không ở cách xa ta trong không gian hay thời gian như ta có thể lầm tưởng. Họ đang hiện diện chung quanh ta, bên cạnh ta và cũng có thể là ngay chính bản thân ta.

Ta sẽ muốn đóng vai trò nào trong tấn kịch của cuộc đời? Trong cuộc sống gia đình, ta đối xử ra sao với người phối ngẫu, là người gần ta nhất, yêu thương và quan tâm tới ta nhất trong cuộc đời. Ta có trao tặng những lời nói êm dịu, sự chân thành quan tâm, thông cảm, biết ơn? Hay ta muốn luôn là kẻ thắng cuộc. Muốn điều khiển và lấn lướt bằng thái độ lạnh lùng, xa cách, bằng sự giận hờn, bằng lời nói lớn tiếng, hay tệ hơn nữa bằng sự nóng giận, hành hung...Thật đã quá nhiều thảm kịch trong gia đình chỉ vì những người thân yêu nhất trong cuộc đời lại quay ra bách hại lẫn nhau! Trong tương quan giữa cha mẹ, con cái; trong tương quan bạn bè, thân thuộc; hay tại các môi trường đoàn thể xã hội... cũng như vậy. Tại nơi đâu cũng có nguy cơ xảy ra thảm kịch người bắt nạt, bách hại người.

Bằng sự chết trên thập giá vì tình yêu và sự Phục Sinh trong vinh quang, Chúa Giêsu đã đem lại lời chúc phúc và niềm hy vọng tuyệt vời cho tất cả những ai bị bách hại trong suốt giòng lịch sử, đứng đầu là

các thánh tử đạo. Các ngài đã dùng máu đào mình chứng, dùng chính máu trong tim để tung hô và làm chứng cho Tin Mừng ơn cứu độ, làm chứng cho tình yêu thương vô cùng Thiên Chúa ban cho nhân loại. Lời chúc phúc dành rõ ràng nhất cho các vị tử đạo nhưng không ngưng nơi các ngài, mà còn trải rộng đến mọi môi trường của cuộc sống. Phúc cho những ai đang chịu bách hại vì tự do, công lý, nhân quyền. Phúc cho những người đang bị giam giữ, đánh đập, tù đầy vì lẽ phải. Phúc cho những ai chịu bách hại bằng mọi hình thức vì bảo vệ quyền sống của con người, vì lên tiếng bảo vệ những giá trị đạo đức và một nền luân lý đến từ Thiên Chúa.

Lời chúc phúc của Chúa Giêsu cũng được gửi đến cho từng người chúng ta. Phúc cho chúng ta, khi dành lòng để cho mình bị bách hại chứ không bao giờ đang tâm bách hại người. Dành lòng chịu bách hại vì công lý, chịu thua thiệt vì tình yêu. Cho dù ta có vì tình yêu mà chịu *“sỉ vả, bách hại và vu khống mọi điều gian ác”*. Chúng ta hãy vui mừng lên như lời Chúa nói trong Tin Mừng, vì phần thưởng dành cho chúng ta thật lớn lao. Phần thưởng đó là chính Thiên Chúa. Được sự bình an và hạnh phúc dịu ngọt của tình yêu Ngài ở đời này. Và được vĩnh viễn trong Tình Yêu Diễm Phúc là chính Thiên Chúa trong cõi đời đời. ♦

Trần Việt Cường

Vị tử đạo Lithuania đầu tiên...

(tiếp theo trang 55)

Matulionis bị kết án tù 3 năm. Sáu năm sau, khi được ra tù, ngài được bí mật truyền chức giám mục, nhưng sau đó ngài lại bị gửi đến nhà tù Solovskiy trên quần đảo Solovetsky, miền Bạch hải.

Năm 1933, trong một cuộc trao đổi tù binh, Đức Tổng GM Matulionis được trở về Lithuania và giúp phổ biến lòng sùng kính Thánh Tâm khi làm tuyên úy quân đội. Năm 1943, ngài được bổ làm giám mục Kaisiadorys và bị bắt vào năm 1946 vì từ chối cộng tác với lực lượng Sô-viết chiếm đóng Lithuania. Ngài bị gửi đến một số nhà tù và chỉ vào năm 1956, khi được trả tự do, ngài được khôi phục nhiệm vụ giám mục cách bí mật.

Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII thăng ngài làm Tổng Giám Mục vào năm 1962, nhưng chính quyền Sô Viết không cho phép ngài dự Công Đồng Chung Vatican II, và ngày 20/08/1962, ngài bị chích thuốc độc chết. Người ta tin là một y tá cảnh sát KGB (tinh báo Sô viết) đã thực hiện.

Án phong thánh cho Đức Tổng Matulionis được bắt đầu năm 1990, sau khi Lithuania được độc lập khỏi sự cai trị của Sô viết và tháng 12/2016, Đức Giáo Hoàng đã ra sắc lệnh nhìn nhận sự tử đạo của ngài.

Đức Tổng Giám mục Grusas nói Đức Tổng Giám Mục Matulionis tử đạo đã dâng những đau khổ của mình để cầu cho nước Nga trở lại, đồng thời cũng thúc đẩy Giáo Hội tiến bước qua việc giáo dục các giáo sĩ ở lại với dân chiến ngay cả khi có nghĩa là bách hại và lưu đày. ♦

(CNS 09/06/2017).

CÔNG NGHỊ LÃNH ĐẠO CÔNG GIÁO HOA KỲ-SỰ HIỆN DIỆN SỐNG ĐỘNG CỦA CHÚA THÁNH THẦN

■ **Trần Hiếu**

Sau bốn ngày hội thảo từ mùng 1 đến mùng 4 tháng 7, 2017, Công Nghị Lãnh Đạo Công Giáo: Niềm Vui Tin Mừng Trên Đất Hoa Kỳ (Convocation of Catholic Leaders: The Joy of the Gospel in America) đã kết thúc với sứ điệp sai đi loan báo Tin Mừng khắp nơi, đặc biệt đến các vùng ngoại biên của giáo hội.

“Chúng ta đang ở trong thời khắc vô cùng ý nghĩa của quốc gia này”, Đức Hồng Y Daniel N. DiNardo, Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, giảng trong thánh lễ bế mạc. Ngài nhắc nhở các đại biểu tham dự, “Hãy dẫn thân trong sứ vụ một cách khiêm nhường” với niềm xác tín sâu xa «Đức Giêsu cùng đồng hành khi anh chị em liên kết trong Mình và Máu Thánh của Người.»

Là một biến cố chưa từng xảy ra trong Giáo Hội Hoa Kỳ, được tổ chức tại thành phố Orlando, Florida, Công Nghị quy tụ trên 3500 đại biểu bao gồm 160 giám mục, hồng y, hằng trăm linh mục, tu sĩ và hàng ngàn giáo dân lãnh đạo đến từ 155 giáo phận và 200 tổ chức, phong trào và hội đoàn toàn quốc. Khoảng hai chục tham dự viên người Việt, là đại biểu của một số giáo phận, dòng tu, của đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Việt

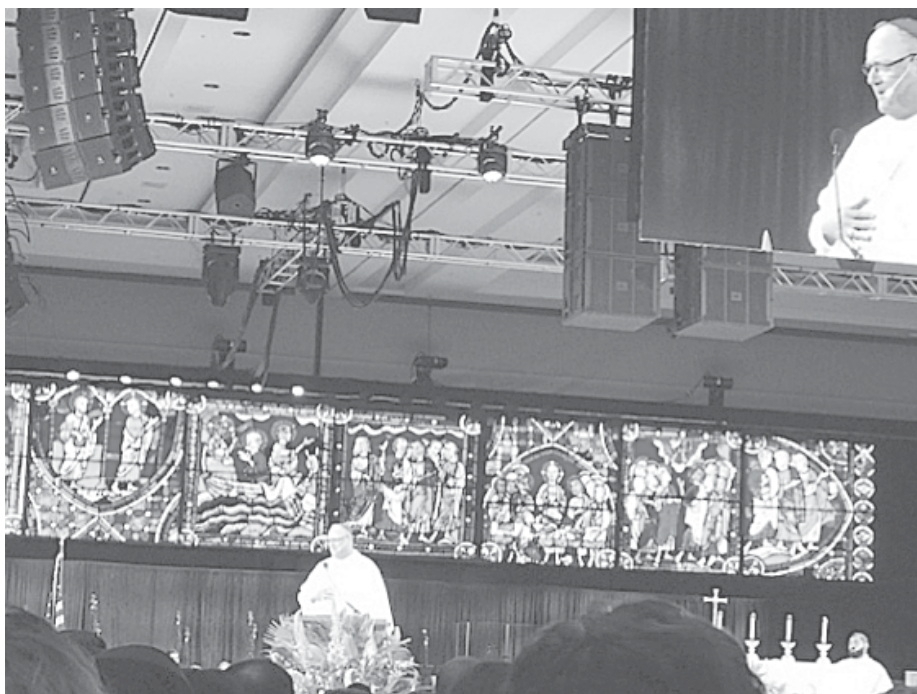

Nam và phong trào Cursillo Hoa Kỳ.

Khởi đầu Công Nghị

Trong bài giảng thánh lễ khai mạc công nghị, Đức Hồng Y Timothy Dolan, Tổng Giám Mục New

York, nói rằng người môn đệ của thế kỷ thứ 21 phải là “chứng nhân của niềm vui”. Ngài nói, “Người ta có thể nói họ không muốn ‘tin, cậy, mến’, nhưng họ không thể khước từ niềm vui.” Ngài nhấn mạnh, «công nghị là thời điểm để nhận ra

Chúa Kitô đang kêu mời các môn đệ liên kết với nhau và được sai đi loan báo Tin Mừng trong niềm vui”. Ngài tiếp, “Đức Maria là mẫu gương của người môn đệ, với hiệp nhất, niềm vui và sứ vụ”.

Trọng tâm của các sứ điệp xoay quanh chủ đề làm chứng cho Chúa Giêsu Kitô. Trong ngày đầu, sáu nhóm hội thảo được sắp xếp theo từng giới: giám mục, các cha sở, lãnh đạo giáo phận, lãnh đạo giáo dân của các tổ chức, phong trào, hội đoàn. Các ngày tiếp theo, các đại biểu, không phân biệt thành phần, được phân tán theo từng nhóm với các chủ đề chuyên biệt.

Theo mô thức của tĩnh tâm, công nghị được khởi sự và kết thúc mỗi ngày với kinh nguyện. Ngày khai mạc, nhằm vào thứ Bảy, giờ kinh tối biệt kính Đức Mẹ với việc lần chuỗi bằng nhiều ngôn ngữ, bao gồm tiếng Việt. Mỗi ngày, thánh lễ được cử hành long trọng trong đại sảnh của khách sạn Hyatt Regency, và hai phòng lớn gần đó được sắp xếp cho việc cầu Thánh Thể và bí

ban thuyết trình gồm giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân. Trong suốt hội nghị, nhiều cuộc thảo luận nhóm nhỏ được sắp xếp theo chuyên đề tại các phòng hội riêng biệt.

Viễn kiến của Đức Giáo Hoàng Phanxicô liên quan công cuộc truyền giáo, phản ánh trong thông điệp “Niềm Vui Tin Mừng” (Evangelii Gaudium)” được nhắc

đến nhiều trong các bài thuyết trình và thảo luận nhóm nhỏ. Các đại biểu được tự do lựa chọn tham dự đề tài và thảo luận tùy theo sứ vụ hoặc ý thích của mình.

Trong gần 100 phiên họp nhóm nhỏ, các đề tài được thảo luận bao gồm nhiều khía cạnh đời sống hiện hành của người tín hữu Hoa Kỳ: kinh tế, chính trị, giáo dục, văn hóa, xã hội, truyền thông, di dân, gia đình, giới trẻ, sắc dân, giới tính, nhu cầu chăm sóc y tế...

Đức Hồng Y Donald W. Wuerl, Tổng Giám Mục Washington DC, trong một bài thuyết trình chính, nói rằng người Công Giáo thường không cảm thấy dễ chịu với ý tưởng loan báo Tin Mừng, «nhưng họ cần bước ra ngoài chính con người của mình để nói với người khác về niềm tin của mình, đó là điều mà ĐGH Phanxicô yêu cầu.»

Ông Carl Anderson, Hiệp Sĩ Tồi Cao của tổ chức Knight Columbus, một người nổi danh trong Giáo Hội Hoa Kỳ, từng dẫn đầu các nỗ lực bảo vệ tự do tôn giáo và cổ vũ

sự hiện diện người Khi tô hữu tại miền đất khát khe Trung Đông, trong bài diễn văn chính ngày thứ ba công nghị, đã nói đến nhu cầu đáp ứng các quan tâm truyền giáo cho các vùng ngoại biên trên toàn thế giới. Tuy nhiên, ông nhìn nhận rằng “Vươn ra người láng giềng của chúng ta là khó khăn hơn vì nó đòi hỏi người môn đệ phải vượt qua khu an toàn cá nhân nhằm nỗ lực nhiều hơn.”

Bước ra vùng ngoại biên để rao giảng

Ông nói rằng, để thấu hiểu hơn chúng ta hôm nay là ai, cần nhớ những lời của Đức Thánh Cha Phanxicô, “Chúng ta phải là một cộng đồng truyền giáo được chất đầy niềm vui, một cộng đồng trong trạng thái ra đi liên li”.

Bài phát biểu của ông sau đó được Tổng Giám Mục José Gomez, Los Angeles, tiếp nối khi ngài vẽ ra một viễn ảnh cho Giáo Hội trong thời hiện đại. Ngài nói rằng, «ĐGH Phanxicô khi vừa đắc cử

giáo hoàng năm 2013 đã kêu gọi toàn Giáo Hội, vượt ra khỏi chính mình đi đến các vùng ngoại biên để rao giảng».

Với cái nhìn sắc bén, ngài nói, “Vùng ngoại biên có chiều kích vừa xã hội học vừa là địa lý». Đó là nơi, “hơn là một vị trí địa lý... người ta nghèo đói không chỉ về phương diện vật chất mà còn về tinh thần”. Ngài tiếp, “Người

nghèo ở ngay cạnh chúng ta, nhiều người đang đói khát tinh thần.”

Vào cuối thánh lễ bế mạc, Tổng Giám Mục Christopher Pierre, sứ thần tòa thánh tại Hoa Kỳ, chúc mừng các đại biểu tham dự đã có bốn ngày hội thảo sống động. Ngài nhắc lại những điểm chính của các bài thuyết trình và khuyến khích các đại biểu thực hiện hoài bão loan báo Tin Mừng tại các cộng đồng của mình, «với tinh thần của người tông đồ, để đem niềm an ủi và hòa bình cho những con người đau khổ”.

Vị sứ thần tham dự từ ngày đầu và hiện diện suốt bốn ngày công nghị nói rằng , “Đây chính là thời của giáo hội Hoa Kỳ”. Và ngài kêu gọi, “Hãy làm chứng với đời sống của chính mình, như là sứ giả truyền giáo mà Đức Thánh Cha kêu gọi”. “Chúa Thánh Thần đang hiện diện sống động trong Giáo Hội Hoa Kỳ. Tôi sẽ tường trình lên Đức Thánh Cha sự dẫn thân quảng đại của anh chị em, các tông đồ truyền giáo với tình yêu lớn lao dành cho Giáo Hội”.♦

Cười Tỉ Cho Vui

NGỦ NGON

Hai vợ chồng chúc nhau trước khi ngủ

- Chúc ngủ ngon, mẹ của 3 đứa trẻ

- Chúc ngủ ngon, cha của 2 đứa trẻ

Nếu anh chồng ngủ ngon, anh là người vô tư nhất đời

Di's PRINTING

An Express & Discount
Printing Company

Nhận mọi dịch vụ ấn loát từ đơn giản 1 màu đến nhiều màu

ĐẶC BIỆT: In sách các loại với số lượng nhỏ, có máy
Digital Color, khách hàng không phải chờ đợi lâu.

VIỆC LÀM CẨN THẬN - GIÁ CẢ PHẢI CHĂNG

10104 Westminster Ave. Garden Grove, Ca 92843

Tel: 714.636.7932

Email: Diusaprinting100@gmail.com

Tổ Hợp Luật Sư

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của LS GEORGE HENDERSON

và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

GARDEN GROVE Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(trong khu Mái Ngói Xanh, trên lầu Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

SANTA ANA Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

**TAI NẠN: xe cộ, sở làm, nhà hàng,
siêu thị, bất cẩn y tế...**

Xin liên lạc

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp đại học tiểu bang California

Điện thoại: **714-636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714-906-6440**

**Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể
tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với
hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.**

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lẫn)

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Nữ Bác Sĩ PHAN MỸ DUNG Bác Sĩ LÊ PHAN STEPHANIE

DIPLOMATE AMERICAN BOARD OF FAMILY PRACTICE

1693 Flanigan Dr., #100 San Jose, CA 95121

Tel: 408.274.3881

Y KHOA GIA ĐÌNH:

- Bệnh người lớn
- Bệnh trẻ em, chích ngừa
- Bệnh phụ nữ, sửa chữa mình, ngừa thai
- Khám định kỳ hàng năm, thử nghiệm PAP
- Thử máu, nước tiểu

*Nhận làm Bác Sĩ gia đình và nhận theo dõi em bé từ lúc mới sanh.

*Nhận Medical, Medicare, các loại bảo hiểm PPO, EPO, Valley Health Plan, HMO, Cover California

BÁC SĨ DUNG CÓ KHÁM SỨC KHỎE ĐỂ LÀM THẺ XANH VÀ QUỐC TỊCH.

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu:
9AM-6PM
Thứ Tư, Thứ Bảy:
9AM - 1PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, TRẢ GÓP

V-MEX DENTAL

Bác Sĩ Nha Khoa

PHAN MỸ CHÂU

*Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa tại University of Southern California

2820 Alum Rock Ave #30

San Jose, CA 95127

(Giữa Taco Bell và phở 54)

Tel. (408)937-5058

4600 Alum Rock Ave #6

San Jose, CA 95127

Tel. (408)258-1901

Những bông hoa màu tím của 'đối thoại liên tôn'

■ LM Piô Ngô Phúc Hậu

Lời giới thiệu : tác giả bài này là Cha Cố Piô Ngô Phúc Hậu. Ngài thuộc giáo phận Cần Thơ, từng là cha sở nhiều năm ở Cà Mau, miền cực Nam của VN. Ngài giảng đạo bằng chính đời sống của mình, ngài không chủ trương xây nhà thờ mà xây cầu, làm đường, mở trường học, làm 'Mái Nhà Tình thương'. Nay ngài đã ngoài 80, hiện về sống tuổi già ở sinh quán Sơn Tây miền cực bắc VN. Ngài thường được mời đi giảng thuyết và chia sẻ kinh nghiệm sống đạo ở khắp nơi. Ngài cũng là một nhà văn, cây bút có lửa. Đây là một trong những bài văn ký sự của Ngài.

BÔNG HOA 1 VÀ 2.

Vào thập niên 80 và 90 của thế kỷ 20, khó khăn bao trùm bốn bề, thế mà Dòng Chúa Cứu Thế đã cho xuất bản được cuốn Thánh Kinh trọn bộ, do linh mục Nguyễn Thế Thuần chuyển dịch và chú giải. Mỹ thuật in ấn thì cao, phần chú giải thì phong phú.

Mừng quá và hứng quá, mình mua ngay 2 cuốn : một cho mình, một tặng ông bạn Hồ Xuân Phong, mục sư Tin Lành. Nhà mình ở phường 6, nhà ông ở phường 9. Mình chỉ cần cuộc bộ 12 phút là tới.

Sau một cái bắt tay nóng bỏng, mình xun xoe vô đề:

- Bên Công Giáo mới in được một cuốn Thánh Kinh tuyệt vời : giấy 'bíp' vừa mỏng vừa dai, chú giải vừa dài vừa chuẩn. Vào thời buổi này mà cho ra đời được một cuốn Thánh Kinh như thế thì phải mừng hết biết. Tôi xin tặng Mục sư một cuốn để làm kỷ niệm : kỷ niệm

cho tình bạn của hai ta và kỷ niệm về một thời phải vác khổ giá cực nặng.

- Xin cảm ơn linh mục.

Mục sư Xuân Phong trân trọng bung cuốn Thánh Kinh nặng trĩu bằng cả hai bàn tay. Ông lật qua lật lại, nhìn ngắm bìa trước bìa sau, rồi soi mỗi tên dịch giả, và những câu chú giải... Bỗng ông nhìn chăm chăm vào mặt mình.

- Cuốn Thánh Kinh lớn lao như thế này mà chỉ có một mình linh mục Thuần chuyển dịch thôi sao ? Phải có một uỷ ban dịch thuật mới tương xứng chứ.

Mình đang hí hửng, bỗng dưng sụ mặt xuống. Mục sư Phong phát biểu đúng quá. Mìng đầu hàng bằng sự im lặng, rồi đánh trống lảng sang chuyện khác.

- Mục sư ơi, bên Tin Lành giàu quá : in hàng triệu cuốn Thánh Kinh và tặng không . Tặng tía lia, tía lia... vô vãn vô số cho đọc giả.

Bên Công Giáo giàu hơn bên Tin Lành, nhưng có đồng nào thì xây tháp và mua chuông hết rồi, còn tiền đâu mà in Thánh Kinh.

Đúng quá, không cần biện minh.

Mình già từ mục sư Xuân Phong. Trên đường về mình suy nghĩ mông lung. Hai nhận xét của mục sư Phong đều rất đúng. Mình vừa buồn vừa vui. Buồn vì thua 2-0. Mừng vì đó là hai bài học quý giá. Mình gọi hai bài học đó là hai bông hoa tím. Màu tím là màu buồn, nhưng vẫn xinh đẹp chẳng thua gì các hoa màu khác.

BÔNG HOA 3.

Mình đang thả bộ từ toà giám mục Cần Thơ về nhà thờ Chánh tòa thì bỗng có tiếng xe thắng 'két' một cái ở ngay bên lề và ở ngay sau lưng. Mình vội quay lại thì gặp ngay ánh mắt rực sáng của Đại đức Thích Thiện Nhân.

- Linh mục đi đâu đây ?
- Tôi đi về nhà thờ Cầu Xéo (tên cúng cơm của nhà thờ Chánh tòa)
- Lên đây, tôi đưa về đây cho.

Mình nhảy phốc lên xe Jeep và nhận ngay một điều thuốc Salem từ tay Đại đức Thích Thiện Nhân. Hai nhà tu hành đều phì phà, cùng nhả khói với nhau. Hai nhà tu hành mang hai màu áo khác nhau, nhưng hai làn khói đều the the và thơm thơm như nhau. Hai điều thuốc thì từ từ rút ngắn lại, còn tình thân giữa hai nhà tu hành thì hồi hã vuran dài ra. Vuran dài mãi tới mức thực hiện câu ngạn ngữ của tiền nhân : ' Yêu nhau lắm thì cắn nhau đau'. Ông 'áo nâu' cắn ông 'áo đen':

- Đạo Công Giáo của linh mục là đạo nói phét.
- Tại sao Đại Đức dám chê đạo tôi là đạo nói phét?
- Thì rõ như ban ngày đây. Ở nhà thờ thì ai cũng đấm ngực nhận lỗi : ' Lỗi tại tôi... lỗi tại tôi mọi đảng'. Nhưng khi ra khỏi nhà thờ thì có ai nhận lỗi đâu.
- Cảm ơn Đại Đức. Đúng thế thật. Thế còn bên Đạo Phật thì sao?
- (cười hề hề)

Mình già từ Đại Đức Thích Thiện Nhân ở cổng nhà thờ Cầu Xéo. Chuyện đối thoại giống như trò đùa, nhưng mình cảm thấy đó là một bài học quý giá : Bài học vừa cay vừa ngọt. Ngọt cộng với cay : hay hay, ngộ ngộ.

Đó cũng là một bông hoa tím mình nhận được trong cuộc 'đối thoại liên tôn'.

LM Ngô Phúc Hậu

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ **Phạm Hồng-Lam**

Cuối năm 2015 tác phẩm „Mein Kampf“ (Cuộc chiến đấu của tôi) của Hitler hết hạn bản quyền, nghĩa là từ đây ai muốn in nó cũng được. Cho tới lúc đó tiểu bang Bayern ở Cộng Hòa Liên bang Đức là người thừa kế bản quyền. Phía chính quyền, đặc biệt bang Bayern, người ta tìm cách tiếp tục ngăn cản việc tái bản, vì sợ rằng, quan điểm phân biệt chủng tộc trong sách của Hitler lại có dịp phát tán.

Nhưng cái sợ này có thực tế không và sẽ có thêm nhiều người đọc nó không, khi giờ đây sách có thể sẽ được bày bán tự do, điều này hoàn toàn không chắc. Vì dù đã hay chưa đọc, nhiều người cũng đã có một nhận định sẵn rồi về cuốn sách... Nhưng có lẽ cũng không nên vội vã quyết đoán. Và có lẽ cũng chẳng phải là chuyện vô ích, nếu ta bỏ chút thì giờ đưa mình vào thế giới suy tư của Hitler, cùng suy nghĩ và phân tích nó, để hiểu xem do đâu đương sự đã có thể mở ra một cuộc diệt chủng kinh hoàng như thế. Là vì cho tới nay vẫn chưa có được một câu trả lời chung, có khả năng thuyết phục được đa số công luận về nguyên do gây ra

Nguyên Nhân Cuộc Diệt Chủng Do-thái.

Cho tới nay người ta vẫn còn tranh cãi về nguyên do đưa tới cuộc diệt chủng do-thái tại Đức. Tuy nhiên, nếu nghiên cứu kĩ diễn tiến tư tưởng của Hitler trong cuốn sách duy nhất của ông để lại, như việc làm dưới đây của Barbara Zehnpefnig, Giáo Sư Chính Trị Học Đại Học Passau, CHLB Đức, thì có lẽ câu trả lời cũng không khó lắm. Bài sau đây đăng trong Stimmen der Zeit, tập san nghiên cứu của Dòng Giê-su tại Đức số tháng 12.2015, có đầu đề là „Sehnsucht nach dem Absoluten. Hitlers Erlösungsdenken in Mein Kampf“ (Ước vọng Tuyệt Đối. Suy Nghĩ Về Cứu Rỗi của Hitler trong Mein Kampf). Vì bài khá dài, chúng tôi bỏ các ghi chú tham khảo. Một đôi chỗ chúng tôi chỉ lược dịch hoặc cắt nghĩa thêm, để độc giả dễ lãnh hội hơn. Trong số báo tháng 1.2016 chúng tôi cũng đã một lần đề cập tới Mein Kampf. Người dịch: Phạm Hồng-Lam.

Holocaust (cuộc tận diệt người do-thái của Quốc-xã Đức). Dĩ nhiên Hitler không phải là người trách nhiệm duy nhất trong cuộc diệt chủng này. Nhưng nếu không có đương sự, biến cố đó khó mà xảy ra. Do đó việc tìm hiểu lí do nào đã khiến một con người tin rằng, mình phải tận diệt cả một chủng tộc, là điều cần làm. Và cuốn „Mein Kampf“ sẽ giúp ta rất nhiều trong nỗ lực này.

Một thứ Siêu Việt khác

Chẳng cần phải chờ lịch sử chứng minh ta mới thấy được tính triệt để quá khích nơi Hitler. Điểm này đã được nói ra trong sách ông rồi, song tiếc rằng thời đó ít ai quan tâm, nên đã không đánh giá đúng về con người của đương sự. Thời

đó hầu hết mọi người đều nghĩ, rồi đương sự sẽ hòa dịu trở lại. Họ tin rằng, một khi đã bước vào được chính quyền, thì cơ chế quốc hội và lẽ lối làm việc ở đó sẽ thuần hóa đương sự. Sinh hoạt quốc hội cần liên minh và cần những thỏa hiệp. Vì thế dù có mạnh miệng tới đâu đi nữa, thì rồi cũng phải cần tới những thỏa hiệp nhượng bộ trong các ủy ban. Ông ta sẽ học được ở đó cách ứng xử của một vị đại diện dân, để lần tới còn được bầu nữa chứ!

Nhưng Hitler coi những suy nghĩ kiểu đó là thứ đáng tởm; điểm này ông cũng đã viết rõ trong sách. Những tường thuật sau lần viếng thăm Quốc Hội nước Áo cho thấy ông dứt khoát chống lại định chế chính trị này và lối sống của các

dân biểu. Theo ông, đó là lối sống hèn hạ nhỏ nhất: cứ ần núp đằng sau đa số để trốn trách nhiệm; như thế thì làm sao có được những tư tưởng lớn; họ chỉ dám đưa ra một tư tưởng hay, chỉ khi nó có hi vọng được đa số chấp nhận mà thôi; đó là một lối sống chỉ biết loay hoay lo cho cuộc sống thâm thương của mình và vì thế hèn nhất tránh mọi thử thách.

Sự khinh miệt này Hitler đã kinh nghiệm ngay trong cuộc sống của mình. Cha ông muốn cho ông có một cuộc đời yên lành chắc chắn, nghĩa là cuộc đời của một công chức. Nhưng ông ghét cay ghét đắng lối sống đó, vì ông mang ước vọng về cái cao siêu vĩ đại. Ảnh hưởng triết học của Nietzsche có phảng phất nơi ông. Kẻ siêu nhân kinh tởm hạng „*người sau rốt*“, nghĩa là thứ người do chế độ dân chủ và xã hội chủ nghĩa muốn tạo ra: những con người nhỏ nhất, tính toán, thiếu í chí và sợ phiêu lưu; đây là loại người Nietzsche coi là dấu chỉ của sa đọa, của cuộc sống đi xuống. Hitler cũng coi hạng người này là thứ nguy hiểm cho sự tồn vong của loài người. Bởi vì một hiện hữu mà chẳng có gì hơn ngoài việc chỉ biết lo cho sự an ninh bản thân là một thứ hiện hữu vô nghĩa, bất lực trong việc chiến đấu cho một cái gì cao đẹp hơn. Nếu không có một mục tiêu vượt lên trên chính mình, loài người sẽ không thể tồn tại:

„Trong trường kì chiến đấu nhân loại trở nên cao cả - trong hòa bình nhân loại sẽ bị tiêu vong“.

Thật rõ ràng. Và quan điểm này xuyên suốt cuốn sách: Đối với Hitler chính trị đồng thời mang tính

hiện sinh. Chính trị không phải là việc giải quyết những chuyện thực tế hàng ngày, nhưng nó giúp con người trở nên cao thượng. Tư tưởng lớn, mục tiêu cao cả, đó là những đề tài lớn của chính trị, chứ không phải là việc bảo đảm cho danh lợi của mình hay chuyện lo lắng cho đám tay chân của mình. Vì thế Hitler coi những chiều hướng phát triển của thời đại tân thời, như việc lấy nguyên tắc đa số thay thế nguyên tắc cá nhân, sự thống trị của kinh tế và sự thắng thế ngày càng tăng của nguyên tắc bình đẳng, là những điều chương tạc gai mắt. Như thế thì con người sẽ chẳng làm nên được điều gì lớn lao cả!

Đâu là điều lớn lao? Con người cần vươn tới cái gì? Với Hitler, tôn giáo là thứ vút đi. Lại nữa, ông cho rằng, Ki-tô Giáo là kẻ đặt nền tảng cho thứ Nhân Bản khó hiểu, theo đó chẳng hạn „*phải cứu vớt bằng mọi giá những kẻ yếu nhất, ngay cả những kẻ bệnh hoạn nhất*“. Hitler coi Do-thái Giáo và con đẻ của nó là Ki-tô Giáo là thứ làm biến chất con người, làm con người mất bản tính tự nhiên. Hai tôn giáo này đi ngược lại í chí của tự nhiên, khi chúng đã phá cuộc chiến đấu cần thiết để tạo ra giống người cao đẹp hơn, và đồng thời lại đưa cái yếu, cái thấp kém, cái bệnh hoạn lên hàng mẫu mực, những cái mà thiên nhiên muốn loại trừ một cách không thương tiếc. Như vậy chúng làm hại cho cả toàn nhân loại.

Như thế, tôn giáo là một trong những đối thủ quan trọng của Hitler. Nhưng ông đã đẩy lùi cuộc chiến chống tôn giáo lại, đợi tới sau ngày chiến thắng chung cuộc rồi mới tính, vì ông không muốn

lập lại kinh nghiệm trước đây của Otto von Bismarck và Phong Trào Toàn Dân Đức, mở ra hai mặt trận cùng một lúc. Do-thái Giáo là đối thủ được ông dồn mọi công sức triệt hạ.

Nhưng càng quyết liệt chống tôn giáo, Hitler lại càng tạo cho nó những cấu trúc, cho dù dưới hình thức tiêu cực. Xuyên suốt cuốn sách là cuộc truy tìm về một căn nguyên, nhưng không phải căn nguyên của cái Thiện, mà là của cái Dữ. Ông mơ ước bản thân mình được thăng hoa, nghĩa là muốn được vươn tới siêu việt, nhưng không tìm nó nơi Thiên Chúa, mà nơi sự hi sinh bản thân cho người dân của ông. Vũ trụ quan của Hitler cũng có hình thái như nơi tư duy tôn giáo, nghĩa là cũng có tình trạng thiên đàng nguyên thủy, sau đó bị sa ngã và rồi trở về lại tình trạng tinh khiết ban đầu, nhưng mọi thứ ở đây đều mang tính cách đời: thiên đàng nguyên thủy là cuộc chiến tự nhiên giữa các chủng tộc, thời sa ngã là khi có sự trà trộn chủng tộc song song với nỗ lực tạo hòa bình, và tình trạng kết thúc mong muốn là việc tái lập cuộc đấu tranh chủng tộc vốn có ban đầu...

Hitler muốn tìm cho mình một nền tảng đỡ nâng cuộc sống và cuối cùng đã tìm thấy nó trong vũ trụ quan của mình. Và ông muốn trao đức tin mới này cho dân, sau khi quyết tâm triệt hạ các hệ thống niềm tin cũ của Ki-tô Giáo và nhất là của chủ nghĩa mác-xít.

Cuộc chiến vũ trụ quan

Hitler xác tín rằng, các cuộc cách mạng trong lịch sử chỉ có cơ hội thành công, khi chúng được cứu mang bởi „*một tư tưởng mới và lớn*“. Bởi vì chỉ có thứ cách

mạng đó mới tạo ra được „*niềm tin cuồng nhiệt vào sự chiến thắng cần thiết của một trật tự đảo lộn mới của trái đất này*“. Hitler quyết tâm tạo một trật tự mới trên địa cầu. Vì theo mạch suy nghĩ trên đây của ông, thế giới hiện đang ở trong tình trạng băng hoại và nhân loại đang đứng trước hoạ diệt vong, vì kiếp sống hèn hạ vô ý chí dựa trên lí tưởng bình đẳng hiện đang trên đà thắng thế. Dưới con mắt của Hitler, tình trạng lại càng trở nên khẩn thiết, vì chủ nghĩa mác-xít, một phong trào lấy mục tiêu bình đẳng làm cờ hiệu cho mình, đang có cơ thống trị thế giới.

Hitler coi chủ nghĩa mác-xít là nơi hội tụ tất cả những gì ông ghét cay ghét đắng: Chủ nghĩa này coi con người trỗi vượt hơn thiên nhiên, tôn thờ kinh tế, có cái nhìn định luận (deterministisch) về con người, chủ trương tập thể hoá biến con người thành đoàn lũ, làm rỗng ruột nền tảng cá nhân, đề cao ý thức hệ bình đẳng đề cao bằng mọi khác biệt giữa các cá nhân, các dân tộc, các chủng tộc và các nền văn hoá, chỉ quan tâm tới mặt nhu cầu của con người mà thôi, hứa hẹn về một vương quốc đại đồng trong đó chấm dứt mọi thống trị và khó nhọc, tắt lại: hứa hẹn về một cuộc sống không còn tranh đấu. Chủ nghĩa mác-xít lúc đó, theo ông, đang hiện thân nơi Đảng Xã Hội Đức (SPD: đảng này cho đến 1960 vẫn đi theo chủ trương mác-xít. Chú của người dịch) và nơi phong trào bên-xê-vích tại Nga.

Cái hứa hẹn mác-xít vốn làm mê hoặc nhiều con người đó phải được chống lại bằng một „*học thuyết chân thực hơn và không kém tàn bạo trong thực hành*“. Nhưng muốn chống, trước hết phải chiếm

được đầu óc con người đã, rồi mới có thể tiến hành trận chiến thể lí. Trong „*Mein Kampf*“ Hitler cho hay, ông cũng nhắm đến cùng một giới khách hàng như đám mác-xít đeo đuôi: đó là các đám đông (vô sản). Còn hạng tiểu tư sản, theo ông, là thứ chết tiệt. Hạng này chỉ biết bằng lòng với những gì mình có, chỉ biết cầu an, chẳng còn lương tâm xã hội, nên không còn đóng được vai trò lịch sử nữa. Đám đông phải là nơi chôn ngòi tư tưởng mới này. Và phương pháp có thể đánh dậy ngọn lửa đó nơi họ là cải thiện tình trạng xã hội của họ. Vì thế ông đề ra một chính sách xã hội triệt để sẽ thực hiện sau khi chiếm được chính quyền, đó là „*dân tộc hoá quần chúng*“. Theo ông, phải có một Chủ Nghĩa Dân Tộc triệt để mới đối lại được với Quốc Tế Xã Hội Chủ Nghĩa, và chỉ có Dân Tộc nào biết lo cho nhân dân họ thì mới chấp nhận chính sách đó.

Do đó mà phong trào của Hitler có tên là „*nationalsozialistisch*“; tên đảng đầy đủ: *Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei* (NSDAP = Đảng Công Nhân Dân Tộc Xã Hội Chủ Nghĩa Đức. Không biết ai đã dịch chữ „nationalsozialistisch“ là „quốc-xã“: quốc gia - xã hội chủ nghĩa. Nhưng dịch như vậy không đúng. „National“ là „dân tộc“, chứ không phải „quốc gia“. Đúng ra phải dịch là „Dân tộc - Xã hội chủ nghĩa“; và thay vì gọi tắt là „Quốc-xã“ như xưa nay vẫn gọi, giờ nên đổi thành „**Tộc-xã**“ thì đúng hơn. Chữ „Tộc“ ở đây còn gọi lên khái niệm „chủng tộc“, một chủ trương bản lề của Hitler. Chú của người dịch). Dĩ nhiên, Hitler cố tình chiếm từ „sozialistisch“ là để gây gổ với đám tả phái. Khi kết hợp hai

yếu tố „dân tộc“ và „xã hội“ ông muốn nhấn mạnh yếu tố „xã hội“ hơn, vì „xã hội“ là dụng cụ để đánh thức tinh thần dân tộc chủ nghĩa ...

Vì chống lại chủ nghĩa mác-xít, nên vũ trụ quan của Hitler có đủ các yếu tố phản lại những điểm quan trọng nhất của chủ nghĩa mác-xít. Má-xít hô hào bình đẳng ư, Tộc-xã hô hào bất bình đẳng. Má-xít nhìn con người trước hết dưới khía cạnh thoả mãn các nhu cầu, Tộc-xã nhấn mạnh tới bản chất ý chí nơi con người. Má-xít coi con người là sản phẩm của các tương giao xã hội, Tộc-xã coi họ là kẻ thiết lập tương giao. Con người mác-xít tìm được giải thoát trong hoà bình, con người tộc-xã tìm được trong chiến đấu.

Những điểm mâu thuẫn này không đơn giản xuất phát từ ý chí đối kháng của Hitler. Nhưng đúng hơn đó là hệ quả của một liên quan tư tưởng bao quát hơn. Và rất nhiều những viên gạch Hitler dùng để xây vũ trụ quan của mình thật ra đã có từ trước rồi - chủ trương bài chủng tộc, bài Do-thái, chính trị địa lí, tâm lí quần chúng, các thuyết gia tăng dân số, dân tộc chủ nghĩa v.v..., nhưng Hitler đã có công sắp xếp chúng lại vào trong một bức tranh có đầu có đuôi. Phải cần nhiều nghị lực ghê gớm mới làm nổi được điều đó, và ông đã có được nghị lực này vì ông tin rằng, thế giới đang đứng trước ngã ba đường.

Nhưng cái lực phát động cơ bản nhất nơi ông là sự hận thù, điều này tiềm tàng trong cả cuốn sách. Ông hận thù cái nếp sống tân thời mà ông khinh bỉ và cố tìm cho được nguyên nhân đòi truy đó do đâu. Và đâu là cái nguyên nhân tận cùng, rốt ráo nhất, của bệnh hủi đó? Ai đứng đằng sau chủ nghĩa mác-

xít, một chủ nghĩa „bao gồm ích kỉ và hận thù, nó có thể đạt thắng lợi theo quy luật toán học, nhưng như thế cũng có nghĩa là nhân loại sẽ bị tiêu vong“? Khi tìm được cái gọi là lời giải, Hitler cảm thấy như đất trời mở ra cho mình (ngộ!).

„Vừa khi nhận ra tay Do-thái là lãnh tụ của (Đảng) Dân Chủ Xã Hội, mắt tôi bắt đầu sáng ra như được giải thoát khỏi cái màn che khuất. Trận chiến tinh thần dai dẳng trong tôi kết thúc“

Sự dữ tuyệt đối

Trong tư duy ý thức hệ, sự dữ là tâm điểm tuyệt đối của suy tư, chứ không phải sự thiện; cuối cùng thì các ý hệ đều mang tính phản ứng; chúng phản ứng lại những gì mà chúng coi là xấu xa trầm trọng; và để có thể tẩy đi tình trạng đó phải cần đến những phương tiện triệt để nhất. Điều này đặc biệt hoàn toàn đúng cho các tôn giáo chính trị, nghĩa là các giáo huấn cứu rỗi trần tục như chủ nghĩa mác-xít hay chủ nghĩa tộc-xã. Thiên Chúa siêu việt bị loại ra khỏi những hứa hẹn cứu rỗi trần thế gần như mang tính tôn giáo của chúng. Ngược lại trong chúng lại toả ra quyền lực của sự dữ. Và vì kẻ thù luôn được truy tìm ở đâu đó bên ngoài, chứ không phải từ bên trong mình, chẳng hạn như từ sự yếu đuối đạo đức của mình, nên kẻ thù này có thể mang một hình hài và tên gọi rõ ràng. Nạn nhân của các ý hệ luôn luôn là những nhóm dân nào đó. Người ta cần họ, để đặt tên cho hận thù. Đó là cái giá phải trả của sự tục hoá các cấu trúc tôn giáo: sự dữ trở thành thực tế chân thực và những con người thực hữu bằng xương bằng thịt được nhận diện theo nguyên tắc ma quỷ.

Trong trường hợp Hitler, việc đổ tội cho Do-thái Giáo bắt nguồn từ tinh thần bài do-thái vốn âm ỉ rất mạnh ở Áo - quê hương của ông - lúc đó. Thành kiến chống Do-thái cũng dính liền với những biến chuyển tâm thời đang diễn ra, những diễn biến được Hitler coi là hiểm hoạ của thời đại. Thêm nữa, đúng là người Do-thái đang lãnh đạo các phong trào: xã hội chủ nghĩa, bôn-xê-vích, các cộng hoà hội đồng (Räterepublik) và họ cũng là những đại biểu hàng đầu trong các lãnh vực: báo chí, các cơ quan văn hoá, thương mại và ngân hàng; đây là những lãnh vực được Hitler coi là thủ phạm quan trọng của sự đồi trụy đương thời. Sờ dĩ những người Do-thái đã bước được vào những vị trí xã hội quan yếu có thể là nhờ vào đường lối giáo dục của họ. Và các thuyết âm mưu cũng đóng vai trò quan trọng trong việc bài Do-thái, trong đó tài liệu „*Biên bản của các nhà hiền triết ở Zion*“ (một tài liệu giả tạo xuất phát từ Nga và đã ảnh hưởng rất mạnh ở Âu châu đề cập tới một âm mưu thống trị thế giới của người Do-thái. Chủ của người dịch) là nền tảng.

Cấu trúc chống Do-thái nơi Hitler dựa chủ yếu trên những đặc tính cơ bản được gán cho dân Do-thái. Theo đó, bản chất của dân tộc này là vật chất và vị kỉ (điểm này cho thấy sự liên hệ với chủ nghĩa mác-xít); vật chất và vị kỉ đã đưa họ vào thế giới, để họ tìm kiếm thoả mãn những của cải trần thế, nhưng họ lại chẳng chịu hi sinh đóng góp một chút gì cho thế giới cả. Nghĩa là: Người Do-thái yêu sách một cách nhưng không cho mình của cải trần thế, mà chẳng phải nỗ lực tranh đấu gì cả và như vậy việc sở hữu của họ là bất chính. Họ đòi sở

hữu cả toàn trái đất. Và Hitler âu lo tự hỏi: Phải chăng cái dân tộc được (Chúa) chọn „*vốn sống muôn đời nhờ trái đất này, nhưng lại được thưởng cả trái đất*“ hay sao? Theo ông, đây là điều trái với í chí tự nhiên, như sau đây cho thấy.

Hành vi của dân Do-thái phá vỡ trật tự tự nhiên. Theo Hitler, vì dân này muốn có một cuộc sống chẳng cần phải lao động hoặc tranh đấu, nên họ không có khả năng tạo cho mình một quốc gia. Do đó họ len lỏi vào trong các dân tộc khác và tìm cách bóc lột. Để bảo đảm cho sự thống trị của họ, một sự thống trị có được chẳng cần qua đấu tranh, họ dùng những vũ khí sẵn có của mình: đầu óc và tiền. Với sức mạnh đồng tiền họ tìm cách quy phục đặc biệt các thế lực mạnh trong lịch sử. Chẳng hạn như dùng các khoản cho vay để lấy lòng các ông hoàng và mua tước quý tộc để tìm sự công nhận của xã hội.

Một mặt tìm cách quy phục các thế lực thế giới về mặt kinh tế. Nhưng thứ vũ khí còn nguy hiểm hơn: khả năng đầu óc của họ. Nhờ khả năng này họ tạo ra những í thức hệ, để qua đó có thể tiến hành kế hoạch thống trị thế giới một cách có hệ thống, mà chẳng cần phải lo lắng cho tính mạng mình. Mưu chước của họ là tạo cho đối phương mất tinh thần, đến độ chẳng còn muốn đấu tranh gì nữa. Họ đã thành công với nhiều lí thuyết. Chẳng hạn với chủ nghĩa tự do (Liberalismus) họ đưa việc ganh đua kinh tế và lối sống thoải mái vào thế chỗ cho sự tranh đấu; với chủ nghĩa quốc tế (Internationalismus) họ cào bằng tinh thần chiến đấu khác nhau giữa các dân tộc và với khí giới cuối cùng và nguy hiểm nhất, chủ nghĩa mác-xít, họ muốn loại hẳn mọi đấu

tranh ra khỏi thế giới.

Như vậy, Hitler nhìn toàn bộ lịch sử là một diễn tiến, trong đó tay Do-thái phá hoại tìm cách phá đổ trật tự tự nhiên, để tiến hành có kế hoạch âm mưu thống trị thế giới của mình. Vậy thì trật tự tự nhiên là gì? Thiên nhiên, vốn là kẻ chi phối đời sống con người và mọi sinh vật khác, theo Hitler là một chiến trường tranh đấu. Thiên nhiên muốn có cuộc tranh đấu này, vì hai lẽ. Qua đấu tranh, cái mạnh và cái yếu tỏ hiện - Hitler đồng hoá chúng với cái tốt hơn và cái xấu hơn -, và nhờ tranh đấu các tương quan cai trị - nghĩa là các cơ cấu cũng như trật tự - hình thành. Mà trật tự là thứ buộc phải có cho sự tồn tại của một hệ thống; hệ thống sẽ tiêu tan, nếu nó rơi vào hỗn loạn. Vậy thì nhiệm vụ đầu tiên của đấu tranh là để bảo đảm cho sự sống còn, sống còn không nhất thiết cho một cá nhân, mà cả cho một chủng loại. Nhiệm vụ thứ hai của đấu tranh là tiến bộ. Chỉ ai đấu tranh, người đó mới lớn lên, mới vươn lên khỏi mình. Thêm nữa, đấu tranh giúp sàng lọc cái tốt hơn, làm cho tất cả được nâng cao. Sáng tạo là một kết quả của đấu tranh chống lại các ngăn trở. Như vậy, văn hoá cũng là một hệ quả của đấu tranh.

Như thế, đấu tranh luôn luôn là nguyên tắc của cuộc sống. Ở đây Hitler muốn nói tới mọi loại tranh đấu: tranh đấu cho cuộc sống hàng ngày, tranh đấu chống lại các nhược điểm của chính mình, đấu tranh ngoài chiến trường. Toàn bộ tương lai sống còn sẽ lâm nguy, nếu nguyên tắc đấu tranh bị ghét bỏ, bị khinh bỉ, bị coi là lỗi thời trước việc đánh đổi một cuộc sống thoải mái, chẳng cần phải chiến đấu. Là vì thiếu đấu tranh mọi sự

sẽ ngưng đọng, đồ vỡ và cuối cùng đi tới tiêu tan. Theo Hitler, vì chối bỏ đấu tranh, thiên đường cộng sản chẳng mang tính sáng tạo gì cả và nó chỉ biết tiêu xài lãng phí những gì đã có được mà thôi. Rốt cuộc nó kéo mọi sự xuống vực thẳm.

Và Hitler cũng tin rằng, sự bình đẳng do chủ nghĩa mác-xít hứa hẹn thật ra sẽ dẫn đến một đoàn quân nô lệ dưới sự thống trị vô hậu của đám Do-thái bóc lột. Theo ông, sự bình đẳng này chỉ áp dụng cho những người không phải do-thái mà thôi; họ bị í thức hệ mác-xít làm cho mất hết í chí đấu tranh và do đó trở thành những con cừu ngoan ngoãn của kẻ thống trị. Từ cái nhìn này Hitler nhận ra sứ mạng của mình.

Sứ mạng

„Nước Đức ngày nay là đích nhắm quan trọng của chủ nghĩa bôn-xê-vích“: Hitler xác tín, nước Đức đóng một vai trò bản lề trong việc ngăn chặn làn sóng chủ nghĩa cộng sản trên thế giới. Điểm này không phải là không thực tế, vì quả thật trong chiến lược xuất cảng cách mạng ở Nga ra Âu châu Lenin nhắm sẽ cho phát động trước hết ở Đức. Vì Hitler coi chủ nghĩa mác-xít và chủ nghĩa bôn-xê-vích là một dụng cụ của Do-thái, nên ông xem chính mình và nước Đức có sứ mạng phải là một đối lực chống lại Do-thái và *„qua những trận đấu khủng khiếp sẽ quăng những tên đánh phá trời xuống trở lại với Luzifer“*.

Cụ thể ra sao? Để có thể đánh Do-thái, là kẻ vốn tránh né mọi đấu tranh trực diện và tìm cách ần núp nguy trang nơi các dân tộc chủ trợ, hầu tiếp tục công trình phá hoại của mình, trước hết phải làm sao phân

biệt được bạn thù rõ ràng. Ở đây quan niệm chủng tộc sẽ giúp ông.

Đối với Hitler, người Do-thái không phải là một cộng đồng tôn giáo, mà là một cộng đồng dân tộc. Tôn giáo của họ chẳng có chút gì là siêu việt thật sự, mà chỉ là tầm bình phong để che đậy những quyền lợi dân tộc và để đoàn kết với nhau trong cuộc sống rải rác trên khắp thế giới. Hitler khẳng định, người Do-thái là một chủng tộc. Một chủng tộc với bản chất muốn thống trị, vì thế luôn luôn tìm mọi cách giữ cho được sự tinh khiết nội tại, và cũng nhờ đó mà chủng tộc này có một í chí mạnh. Hitler coi í chí là đặc điểm quan trọng nhất của một chủng tộc: Nó giúp cho sự *„thống nhất tinh thần“* của một dân tộc, nghĩa là cho sự thống nhất í chí của họ. Chỉ có sự thuần nhất chủng tộc mới tạo ra được *„cảm thức liên thuộc với nhau trên cùng một bản thể và trên cùng một loại“*, và từ cảm thức này họ có được tinh thần sẵn sàng *„sử dụng mọi phương tiện“* cho chính dân tộc mình.

Như vậy tinh khiết chủng tộc là điều kiện căn bản, khiến người ta sẵn sàng chiến đấu cho cái riêng của mình. Người ta chết cho cái của mình, chứ không chết cho cái của người. Thuyết chủng tộc của Hitler là một phần của í thức hệ chiến đấu của ông. Do đó để thúc đẩy tinh thần chiến đấu nơi dân mình, phải làm sao tạo cho được sự thuần khiết chủng tộc: bằng khoa vệ sinh di truyền (Eugenik), bằng một luật quốc tịch mới, bằng các luật về chủng tộc. Tất cả mọi thứ này đều đã có trong *„Mein Kampf“*. Thêm nữa chủng tộc cũng sẽ là yếu tố giúp nhận dạng người Do-thái.

(xem tiếp trang 85)

Dầu gội đầu dược thảo thiên nhiên CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Đã có bán tại USA,
Canada và Australia

HIGH QUALITY
MADE IN THE
USA
Since 1991

2-in-1 Shampoo & Conditioner

- Promotes healthy hair growth
- Helps eliminate dry and flaky scalp
- Detangles and thickens hair.
- Nourishes follicles to prevent hair loss

Giúp cho tóc ít rụng, sạch gàu, hết ngứa.
Mái tóc đẹp, óng ả, mượt mà.

"Từ Điển Tiếng Huế" BS Bùi Minh Đức M.D. xuất bản tại Hoa Kỳ, trang 91:
"...Chất 'Saponin' của Chùm Kết (Bồ Kết) nuôi dưỡng chân tóc và giúp cho tóc
mượt đen, mềm mại. Dân Huế hay dùng trái Chùm Kết nấu nước để gội đầu cho
sạch và thơm. Ngày nay ở Mỹ cũng có cả một kỹ nghệ chế biến trái Chùm Kết,
làm sẵn vào chai bán để gội đầu, tốt hơn các chất hóa học gội đầu khác..."

Trang "Thăm Mỹ Hàng Tuần" trong Việt Báo tại California Hoa Kỳ:
"...Ngọc Anh xài đã 6 tháng, điều nhận thấy rõ ràng là tóc rụng ít hơn so với lúc
dùng loại khác. Chùm kết được chế tạo tại California USA, chỉ cần một muỗng
nhỏ là đủ tạo ra bọt và sạch da đầu và làm chắc gốc tóc, do đó nó ngăn ngừa
được chứng gàu tóc thường đi kèm theo hậu quả làm rụng tóc..."

Sách "Dược Mộc tại Việt Nam" thuộc Hàn Lâm Viện Pháp:
"Quả Bồ Kết còn gọi là Chùm Kết đem phơi khô, nướng trên than hồng rồi nấu
thành nước gội đầu để trị chứng tróc da đầu và trị gàu rất hiệu quả."

Dầu gội đầu dược thảo thiên nhiên không có hóa chất độc hại cho nên thích hợp
với mọi loại tóc và có thể dùng hàng ngày.

855-848-8224 www.CHUMKET.com

Quà tặng Giáng Sinh cho người thân!

(Giá đặc biệt nếu đặt chỗ trước 25 Dec 2016!)

Hành Hương Đức Tin—Tĩnh Tâm & Chữa Lành KỶ NIỆM 100 NĂM ĐỨC MẸ HIỆN RA TẠI FATIMA

Thánh Lễ • Châu Bí Tích Thánh Thể • Bí Tích Xức Dầu Thánh • Bí Tích Hòa Giải

Cha Paul Vũ
linh hưởng

Đặc biệt chuyến hành hương #2
vào ngày 10 Sep 2017, sẽ được
tham dự Thánh Lễ Kỷ Niệm 100
Năm Đức Mẹ Hiện Ra lần thứ 5
với ba thánh trẻ - 13 Sep 1917!

Alpha Travel & Tours (714) 989-8036

1172 Sunflower Ave
Costa Mesa, CA 92626
alphatravelcali@gmail.com
www.alphatravelcali.com

Anthony & Jackie
kính mời

Fatima-Spain-Lourdes

#1: 24/4 - 5/5/2017 (13 ngày)
#2: 10/9 - 21/9/2017 (12 ngày)
\$3,850/người +tips

Giá vé bao gồm: vé máy bay quốc tế từ Los Angeles, vé máy bay Split (Mễ Du), bảo hiểm du lịch, xe tour máy lạnh, hotel (4 sao), phòng đôi, vé vào cửa, breakfast & dinner mỗi ngày.

đi thêm Đức Mẹ Mễ Du

#1: 6/5- 10/5/2017 (4 ngày)
#2: 21/9 - 26/9/2017 (5 ngày)
\$700/người +tips

GIỚI THIỆU BẠN CÓ LỢI !

Người giới thiệu & người bạn
sẽ được bớt \$50/người!

(Xin ghi danh sớm, giới hạn 50 chỗ.)

A DONG SUPER MARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

A Dong Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Mồ Côi cảm thọ Mộ Côi: Thế hệ hậu chiến hai miền Nam Bắc truy nhận nhau

■ Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn

Dự hay không dự?

Đầu tháng 12, 2014. Tôi mới vượt cạn. Hai mẹ con sém chết vì thằng bé muốn tự mình ‘xuất cung,’ không thêm chờ mẹ rặn, đã đập mạnh tới bề tử cung. Xe cứu thương chở vào đến phòng cấp cứu thì tôi nói ngay, “OR, please!” (Operation Room – Xin cho tôi vào phòng mổ ngay!) dù cả tháng trước ngày sinh, tôi đã đi bộ mỗi ngày hơn một tiếng để mong có thể sanh tự nhiên không cần phải mổ như hai lần trước. Mỗi ngày đi bộ thì tôi lần được bốn chuối, nhưng không bao giờ tôi lần Năm Sự Thương. Tôi nói riêng với Chúa, “Con sợ đau lắm! Chỉ xin Vui, Mừng, và Sáng thôi.” Nhưng Chúa không chịu tôi. Không những Chúa cho tôi đau, mà còn đau nhất trong đời khi tử cung bẻ ra, máu chảy lênh láng. Chúa cho tôi đau, để cho tôi được thấm cảm phần nào những vết đinh trên người Chúa và trong trái tim Đức Mẹ, và những vết đau trên mảnh đất quê hương mà đồng bào mỗi ngày gánh chịu.

Suốt mùa thu 2014, trong những tháng cuối cùng ị ạch với cái thai khá lớn, tôi đã chuẩn bị bài nói cho chương trình Hội Thảo 20 Năm Văn Học Miền Nam (VHMN) do hai tờ báo mạng Tiền Vệ và Da Màu kết hợp với hai tờ nhật báo Người Việt và Việt Báo tổ chức vào đầu tháng 12, 2014. Đã mang thai lần thứ tư, mà chưa lần nào khổ vậy. Mới tháng thứ hai thì tôi đã bị khó thở, vì có thai dạ trên, cái thai cần vào bệ sườn, đứng/nằm/ngồi/đi/thở

Tác giả thuyết trình trong buổi hội thảo

đều đau.

Vì vậy, gần đến ngày Hội Thảo, tuy đã dành thời gian suy nghĩ về bài nói của mình cho cuộc hội thảo và phát triển chủ đề sâu và rộng hơn so với chủ đề tôi gởi cho Nhà văn Nguyễn Hưng Quốc hồi đầu năm 2014, nhưng tôi vẫn chưa bằng lòng với sự chuẩn bị của mình. Phần vì bị thai hành, cơ thể không lúc nào hoàn toàn dễ chịu để nghĩ cho thấu ý. Phần vì phải lo cho hai con nhỏ, nên tôi cảm thấy mình luôn bị phân tâm, đầu óc không được yên tĩnh để ‘sống toàn phần’ với bài soạn của mình. Sau khi sanh, đầu óc mê man, người đau khắp, lại mất nhiều máu nên hay bị chóng mặt. Tôi lưỡng lự: nên tham gia, hay xin lỗi Ban Tổ Chức? Những sinh hoạt văn chương như vậy vốn ít ỏi, nên tôi

quyết tâm đi tiếp. Tôi rất mang ơn Ban Tổ Chức đã thực hiện chương trình Hội Thảo, và cho phép tôi tham gia.

Ngày Hội Thảo đã đến. Đầu tôi còn đầy thuốc mê. Lại vật vờ thiếu ngủ vì chăm sóc bé sơ sinh cả ngày đêm, lo cho hai con đại, và chăm sóc mọi việc trong gia đình. Tôi cố viết xong bài nói của mình, không kịp đọc lại, thì nhờ chồng chở ra phố Moran. Tôi bấm bụng nhờ Mẹ tôi ở nhà trông ba đứa bé. Chăm sóc cho em bé mới sanh đã mệt. Mẹ tôi còn phải lo cho hai anh chàng rất hiếu động nữa. Nhưng tôi chưa lái xe được, đành phải nhờ chồng đưa đi.

Cũng như khi dự những sinh hoạt chữ nghĩa khác, vừa vào phòng hội thì tôi bắt đầu... run. Toàn những vị

Một số diễn giả trong chương trình hội thảo

lớn hơn tôi, và cũng sinh hoạt chữ nghĩa nhiều thời gian hơn tôi (một là vì họ đã về hưu và có nhiều thời gian để viết lách hơn; hoặc là vì công việc hằng ngày của họ là viết lách, và họ đã viết rất nhiều năm). Chắc không có ai có con nhỏ như tôi, và nhất là mới vừa sanh còn trong tháng như tôi. Run thì run. Nói thì cứ vẫn phải nói. Dù sao, tôi được ‘thiên vị’ (chắc vì là người nhỏ tuổi nhất tham gia Hội Thảo), là người ‘bao quát’ chương trình. Đã vậy, sau Hội Thảo, tôi lại được thiên vị lần nữa. Nhà văn Đặng Thơ Thơ đã cho đăng bài nói của tôi trên Da Màu. Chị nói, “Trang Đài ơi, bài của em đã lên mạng, «mở hàng» cho chuyên đề VHMN. Cảm ơn em lắm, chị vừa đọc lại lần nữa và đã nghe nhạc rap.”

Sau phần trình bày của tôi, nhiều vị đã đặt câu hỏi và đưa ra những nhận xét đáng quý. Dù não của tôi đang ở tình trạng nửa tỉnh nửa mê, tôi cũng cố gắng trả lời các câu hỏi, và có lẽ ý tưởng và khả năng diễn đạt của tôi cũng đang trong tình trạng ‘hậu

sản.’ Tôi cảm kích những ý kiến và câu hỏi mà cử tọa đưa ra, mà tôi xin trình bày trong một bài khác. Sau Hội Thảo, tôi có một ngạc nhiên, là phản hồi của một người từ phương xa, tận Berlin, và trước đó là miền Bắc Việt Nam. Sau khi đăng bài của tôi lên Da Màu, Nhà văn Đặng Thơ Thơ báo tin, “Trang Đài ơi, em đọc thư của nhà văn Lưu Thủy Hương viết sau khi đọc tham luận của em nhé. Nếu có thể thì em viết trả lời cho LTH, Da Màu đang mở Bàn Tròn về «Hậu Hội Thảo.» Chúc em năm mới thành công rực rỡ trong dự án nghiên cứu và gia đình vui khỏe, đầm ấm.”

Cảm thọ Mồ Côi

Nghe Chị Thơ Thơ rủ rê, tôi hưởng ứng ngay, dù biết sức mình còn yếu, “Cảm ơn Chị báo tin. Em vẫn còn thừa một thiếu giờ nên không lên các trang thường xuyên. Em sẽ đọc phản hồi và trả lời cho LTH. Rất cảm kích sự trao đổi của tất cả mọi phía. Bàn tròn Hậu hội thảo là ý kiến tuyệt vời!” Khi đăng ý kiến

của Nhà văn Lưu Thủy Hương, Toà Soạn Da Màu đã có lời dẫn:

Ý kiến dưới đây của nhà văn Lưu Thủy Hương cho bài tham luận 40 Năm Văn Học Miền Nam Thất Thủ: *Thế Hệ Hậu Chiến Khước Từ Thân Phận Mồ Côi của Trang Đài Glassey-Trànguỳnh nên được xem như một lời chứng cá nhân cùng nỗ lực khai phá sự kết nối giữa Văn Học Miền Nam với các khuynh hướng sáng tác trong và ngoài nước Việt Nam sau 1975. Nếu nhà phê bình Vương Trí Nhàn trong bài nhận định của ông khuyến khích những nghiên cứu ngược thời gian về cuộc đối thoại “ngầm” giữa Văn Học Miền Nam và Văn Học Miền Bắc trong thời chiến như “một trong những phương cách thiết yếu để đẩy tới cuộc đối thoại giữa văn học trong nước và văn học hải ngoại hôm nay,” thì Lưu Thủy Hương cụ thể hơn trong cách đặt câu hỏi với Trang Đài Glassey-Trànguỳnh: “Ngoài sự ảnh hưởng trực tiếp của nền Văn Học Miền Nam tới nền văn học hải ngoại hiện nay, những nhà văn, nhà thơ ‘hưởng trọn một nền giáo dục XHCN’ như Đỗ Phước Tiến, Lynch Bacardi, Nguyễn Lâm Thắng, Nguyễn Vĩnh Nguyên, Nguyễn Quốc Chánh, Bùi Chát, Lý Đợi v.v... có mang chút ảnh hưởng nào của dòng Văn Học Miền Nam trước 1975 không? Đây là “câu hỏi bạc triệu.” Nếu chúng ta khai phá tận cùng câu hỏi này, liệu chúng ta có thể thúc đẩy một cuộc đối thoại tích cực và đa nguyên giữa văn học trong nước và văn học*

hải ngoại hiện nay, hay chúng ta sẽ thấy rõ hơn những thất bại của nền giáo dục xã hội chủ nghĩa và những hậu quả đã và đang xảy ra cho những người cầm bút đối lập trong nước?

Đây là tâm thư của Nhà văn Lưu Thủy Hương,

Thưa chị Trang Đài,

Tôi đọc bài tham luận của chị với cảm giác rất thú vị. Chúng ta cùng sanh ra trên một mảnh đất, trời dạt về hai phương trời, rồi cùng chảy về một dòng sông. Nhưng chị khác tôi ở chỗ, chị là nhà nghiên cứu, chị hiểu rõ cái dòng sông ấy, hiểu cội nguồn, hiểu những khúc quanh, hiểu những con người đang tắm trên dòng sông (hay bỏ mình dưới dòng nước), hiểu cả những tấm lòng thầm lặng tải nước về sông. Tôi không hiểu nhiều về nó, cũng không biết nhiều nó, tôi chỉ mang trong mình một ý thức, tôi sanh ra và từng uống nước trên dòng sông đó.

Chị cho phép tôi, hỏi chị một vài điều. Chị có nghiên cứu vấn đề: VHMN trước 75 tiếp tục có ảnh hưởng thế nào đối với thế hệ cầm bút sau 75, ở Việt Nam? Hay do bị huỷ diệt mà nó mất đi tất cả ảnh hưởng?

“Tôi cho rằng tuy chúng ta chưa có những nghiên cứu để đưa ra mối liên hệ giữa nền văn học miền Nam và giới sáng tác thuộc thế hệ hậu chiến, nhưng chắc chắn có những sợi tơ vô hình nối kết một nền văn học thất thủ đã đặt nền tảng cho đời sống chữ nghĩa của người Việt hải ngoại,” (trích)

Và, chữ “chúng tôi” nhiều lần chị dùng trong bài, dường như chỉ nhằm vào thế hệ cầm bút lớn lên ở Hải Ngoại mà chị có cơ hội tiếp xúc? Còn thế hệ hậu chiến trưởng thành ở miền Nam, sinh sống ở miền Nam, hưởng trọn một nền giáo dục XHCN? Những nhà văn, nhà thơ hậu chiến mang tư tưởng tự do như Đỗ Phước Tiến, Lynh Bacardi, Nguyễn Lãm Thắng, Nguyễn Vĩnh Nguyên, Nguyễn Quốc Chánh, Bùi Chát, Lý Đợi... có là đối tượng nghiên cứu của chị không? Họ có mang chút ảnh hưởng nào của dòng VHMN trước 75 không?

Tôi hiện không sinh sống ở VN, nhưng tôi trưởng thành ở đó, hưởng “nguyên si” một nền giáo dục XHCN. Cha mẹ tôi là nhà văn trước 75, nhưng bản thân tôi (tuyệt đối) chẳng biết gì về dòng văn

học này. Chẳng biết Võ Phiến, Thanh Tâm Tuyền, Mai Thảo, Dương Nghiễm Mậu, Nguyễn Bắc Sơn là ai. Tôi chỉ biết Nguyễn Đình Thi, Anh Đức, Tố Hữu... Cha mẹ tôi phần vất vả lo chuyện cơm áo, phần sợ con mình không giống như cô giáo muốn nên cũng đành để nguyên như vậy. Sau này, qua Đức, khi tập tễnh viết văn được 2 năm, viết rất giọng hiện thực XHCN, tình cờ đọc truyện “Cũng Đành” của Dương Nghiễm Mậu, tôi choáng váng như bị gõ búa vô đầu. Thức tỉnh. Từ đó tôi tự học. Tôi không học y nguyên cách hành văn của Dương Nghiễm Mậu, nhưng tôi học cách tự mở đường, cách khai phá tâm thức, cách vận động tư tưởng tự do và ý thức hiện sinh của ông ấy. Có lúc từng gặp khó khăn, tôi tìm tới những tác phẩm của Dương Nghiễm Mậu để xem cách ông ấy giải quyết vấn đề ra sao. Tôi định đi tiếp con đường mà Dương Nghiễm Mậu đã mở ra cách đây hơn nửa thế kỷ, nhưng chính ý thức tự do đã kéo tôi vào một con đường khác, một vùng đất khác. Dù vậy, bây giờ tôi vẫn cảm khái nói rằng, tôi là thế hệ hậu sinh của Dương Nghiễm Mậu, tôi là đứa con của dòng VHMN (trong tư tưởng, trong ý thức). Người ta có thể đốt cháy cả dãy Trường Sơn, nhưng không thể giết hết một thế hệ hậu sinh, phải không chị?

Chỗ này tôi viết hơi mạnh tay, vì nghe anh Vương Trí Nhàn than một câu rất dễ mên: “Nay là lúc chúng ta cùng nên gạt những cảm xúc bi lụy ấy đi.” (<http://vanviet.info/nguyen-cuu-phe-binh/nhn-mot-hoi-thao-ve-van-hoc-mien-nam/>) . Bi lụy gì đâu, anh Nhàn ơi. Vẫn có những người viết về hiện tại, viết cho tương lai để cảm ơn một quá khứ.

Nếu có dịp, mong chị tạo một bàn tròn cho nhóm văn sĩ trưởng thành trong lòng... “nhân dân” thảo luận với nhau. Nghen, chị. Mỗi “chúng tôi” sẽ có tiếng nói riêng.

Thân mến,

Lưu Thủy Hương

Tôi đọc tâm thư của Lưu Thủy Hương với sự trân trọng, với lòng biết ơn, với hưng phấn từ một dòng văn đẹp, với xúc động chất ngất từ những tâm tình gói gắm trong mỗi chữ mỗi câu. Bức thư đã làm tôi choáng ngợp, như một đứa con mồ côi gặp được anh chị em ruột đã bốn chục năm thất lạc.

Tôi hồi âm cho một người tôi chưa hề gặp, không biết

là gái hay trai, không biết chút gì về người đó ngoài một số bài viết trên Da Màu và phản hồi của người đó về bài nói của tôi. Nhưng tôi viết, như viết cho một người rất thân quen tự thưở nào. Gọi là gì bây giờ? Gọi là bạn vậy. Sau khi cho con bú, 3:33 sáng 28.12.2014, tôi nói Tỉnh Mồ Côi từ Quận Cam qua Berlin, từ miền Nam ra miền Bắc:

Xin mến chào, và chân thành cảm ơn những câu hỏi mẫn cảm và tâm tình bao dung của Lưu Thuý Hương (xin phép viết tắt là LTH trong phần còn lại).

LTH đề nghị tôi tạo một bàn tròn cho văn sĩ ‘nhân dân.’ Ý kiến tuyệt vời. Chính LTH đã làm điều này, với bức thư của bạn, trên mảnh đất Da Màu. Và như đã trả lời cho Black Racoon, “Tôi tin là nếu có một tác giả khác viết về đề tài từ một góc nhìn khác, black raccoon cũng sẽ cảm thông vì ông vốn là một người đọc đầy thiện chí.” Nên tôi rất mong có những tác giả khác viết về đề tài này qua những góc nhìn khác. Rất cảm kích những trao đổi từ mọi phía.

Tư tưởng tự do không thuộc về một nền văn học nào, mà thuộc về nhân loại. “Câu hỏi bạc triệu” của LTH – tự nó đã là câu trả lời. Nhà văn Mai Thảo nói đến hành trình chung về miền đất tự do của nhân loại (xin xem trích dẫn trong bài) trên hoàn cầu mệnh mông. Trên mảnh đất miền Nam, hành trình này – dù có bị gián đoạn – chắc chắn có sự nối tiếp.

Xin nói thêm về hai chữ ‘tôi’ và ‘chúng tôi’ ở trong bài. Trước hết, dù tin vào sức mạnh của cộng thể và những cuộc đấu tranh đại chúng, tôi không nghĩ là bất cứ ai có thể đại diện cho một ai khác. Vì vậy, trong phần 2, tôi nói về kinh nghiệm cá nhân, như một cách hướng tới những điểm chung của những người sinh sau cuộc chiến. Một cách định vị, để tìm một lối vào con đường vạn nẻo. Tôi của sáng hôm nay đã khác với tôi của chiều nay, nên không có một ‘tôi’ và lại càng không có một ‘chúng tôi.’ Chính qua bức thư của mình, LTH đã đưa ra một tiếng nói khác của ‘chúng tôi.’ Xin cho ‘tôi’ và cả ‘chúng tôi’ được nghe thêm.

Tôi nghĩ, nếu có một ai phát minh ra được máy ghi suy nghĩ của con người, thì đó sẽ là phát minh kỳ vĩ nhất. Suy nghĩ đi nhanh hơn vận tốc ánh sáng. Những gì chúng ta ghi lại được và tặng cho nhau

(đối với tôi, viết là một hành động trao tặng, dù “...bạn bị hút sạch máu chẳng còn chút hơi thở mà vẫn xì ra được tiếng chữ thề.” LTH, “cõi lang thang,” Da Màu) chỉ là hữu hạn từ cõi vô hạn. Nên, viết là một cách chống chọi lại cái giới hạn – và ngay cả bế tắc – của chữ nghĩa. Những suy nghĩ đi từ não, truyền qua tay, vọng lên bàn phím, biến thành chữ trên màn hình đã trải qua mấy lượt đầu thai. Những điều thật sự muốn nói không bao giờ nằm hết trong những kết hợp trập trùng của 24 chữ cái.

“Văn chương chẳng phải vì kết cuộc, văn chương chỉ đặt ra vấn đề.” (LTH, “cõi lang thang,” Da Màu).

Người anh/chị/em (tới giờ, tôi vẫn không biết LTH bao nhiêu tuổi và gái hay trai) mồ côi của tôi, Lưu Thuý Hương, đã hồi âm, với tấm lòng rộng mở, ôm lấy dòng văn học miền Nam và thiết tha với một tương lai phía trước:

Chị Trang Đài mến, cảm ơn trả lời của chị. Từ mấy ngày nay, tôi cứ băng khuâng vì chữ “tuyệt đối” trong phần phản hồi của mình. “Nhưng bản thân tôi (tuyệt đối) chẳng biết gì về dòng văn học này.” Trên đời này, quả thật chẳng có gì là tuyệt đối, mà cái phản hồi đó tôi viết hơi nhanh (góp ý nhỏ thôi mà). Không ngờ vài giờ sau, nó nằm nghiêm túc trên trang chính, làm tôi suýt lên cơn đau tim.

Nghĩ cho kỹ, còn có một con đường khác đưa tôi và bạn bè đến với dòng VHMN, rất sớm. Đó là con đường âm nhạc. Văn chương thì đốt được, còn âm nhạc thì đốt không cháy. Bất kỳ học sinh trung học hay sinh viên nào thời đó cũng đều biết đến thơ Nguyên Sa, Nguyễn Tấn Nhiên, Phạm Thiên Thư... qua những bản nhạc Áo lụa Hà Đông, Thà như giọt mưa, Ngày xưa Hoàng Thị... Đó là dòng nhạc cảm. Nhưng vì cảm mà nó càng trở nên quyến rũ và đam mê dữ dội. Tôi vẫn còn nhớ đến nao lòng, những đêm tuổi mười tám cùng bạn bè ôm đàn ngồi hát trên sân thượng cư xá sinh viên.

Đưa em về dưới mưa

Nói năng chi cũng thừa

Như mưa đời phát phơ

Chắc ta gần nhau chưa

Dưới bầu trời thênh thang, bạn bè tôi hát cho nhau

nghe, hát rất nhỏ, hát bằng một cảm xúc khao khát yêu đương và một cảm xúc gần như là khao khát tự do. Tôi chỉ dám nói “gần như” thôi, vì thuở đó chỉ biết nói như con vẹt: “Không có gì quý hơn...” nhưng xa hơn cái không có gì đó là cái gì gì thì chẳng đứa nào nghĩ tới. Và, dù là sinh viên thời bao cấp đầu óc hỗn độn chuyện cơm áo, mắm muối, thi cử, tôi và bạn bè cũng có chút thắc mắc: những bản nhạc hiền lành đó có gì mà bị cấm, những nhà thơ trong quá khứ đó là ai, chuyện gì đã xảy ra trong quá khứ.

Quá khứ???

Không ai có thể duy trì quá khứ để đưa nó quay ngược trở về hiện tại. Quá khứ tự duy trì chính nó, một cách tự động – và mang một quyền lực vô biên. Sau gần 40 năm tích cực bài trừ dòng văn học đối lập, trên quê hương VN hiện nay, ước chừng có hơn 60 triệu đồng bào và chiến sĩ ta thuộc thơ Nguyễn Tất Nhiên.

Chiều xưa có ngọn trúc đào

Mùa thu lá rụng bay vào sân em

Chị Trang Đài mến. Vài ý nhỏ tâm sự cùng chị. Nhất định còn có những con đường tự nhiên khác nữa, từ đó mà thế hệ hậu chiến (hai miền Nam Bắc) đến với VHMN. Tôi cũng như chị, hy vọng vào những trao đổi khác. Và tôi cũng hy vọng rằng, ở một điểm dừng trong hiện tại, những thảo luận về quá khứ sẽ mở ra một con đường hướng về tương lai.

Đến đây thì cuộc truy nhận con nhà Mồ Côi của chúng tôi được sự chiếu cố và tham gia của Nam Bình:

Một số văn nghệ sĩ Miền Bắc, họ bảo cái họ có bấy giờ ảnh hưởng nhiều từ văn học nghệ thuật Miền Nam. Một thực tế mà ít ai dám công khai trên văn đàn, chỉ trong trà dư tửu hậu. Hai gương mặt nổi trội Nguyễn Quang Lập và Nguyễn Trọng Tạo lớn lên ở Miền Bắc đã từng ở Huế và báo sông Hương cũng không ngoại lệ.

Tôi đồng ý với Nam Bình. Không ai có thể ‘trói’ hay ‘cầm vận’ văn chương được. Một bài thơ hay tự nó có cách để đến với người đọc. Tôi tiếp lời:

Cám ơn Nam Bình đã tiết lộ bí mật miền Bắc :) cho chúng tôi. Văn chương như dòng nước – có khi chảy ngầm dưới lòng đất – nhưng luôn làm cho

cuộc sống được sung mãn trên mặt đất. Và càng cấm thì người ta càng theo, càng tìm, nhất là khi nó hay. VHMN là một phần của văn học Việt Nam, nghĩa là một phần thân thể của một nền văn học nối dài từ văn học truyền khẩu cho đến văn học thành văn. Không ai có thể tách VHMN ra khỏi dân tộc Việt Nam, dù ở Nam hay ở Bắc.

Tôi vừa sinh mổ (chỉ 3 tuần trước ngày hội thảo), nên vẫn còn đang ‘bị’ bác sĩ cho dưỡng bệnh, nên có một cảm nghiệm về những nối kết liên mạch của văn chương qua tâm tình của một người được làm mẹ lần thứ tư. Tôi muốn hỏi LTH, rằng khi bạn ‘choáng váng như bị gõ búa vô đầu’ – thì bạn có cảm thấy mồ côi không? Hay nó là một cú chết để được sống, một nhận thức rung rinh não để thấy được rõ hơn – nếu không nói là được thấy với nhãn quan khác? Tôi ở Việt Nam đã biết mình ‘mồ côi’ văn học, qua Mỹ cũng thấy bị gõ búa như bạn, khi lần đầu lạc vào dòng chảy cuộn cuộn của VHMN, và dù chưa biết bơi, vẫn không sợ mình bị chìm. Như đứa bé mới chào đời, dù chưa biết tự lo cho mình, nhưng chỉ nhờ sữa mẹ mà vẫn lớn ào ào. Tôi đã nuôi con nhiều năm, mà vẫn choáng ngợp với sự thật là một đứa bé có thể lớn khôn trong suốt năm đầu (hoặc lâu hơn) chỉ nhờ sữa mẹ. Nền VHMN cũng cho tôi sự choáng ngợp tuyệt vời ấy.

Lưu Thuý Hương hồi âm:

Chị TGT, trước hết xin chúc mừng chị, người mẹ của bốn đứa con cùng những thành quả lớn lao trong suốt quá trình học tập và phấn đấu.

Chị hỏi tôi, cảm giác bị gõ búa vô đầu ra sao. Thưa chị, đó là “một nhận thức rung rinh não để thấy được rõ hơn” như chị diễn tả, cộng với sự đau đớn và phẫn nộ. “Không ai có thể duy trì quá khứ để đưa nó quay ngược trở về hiện tại”. Không ai có thể trả lại cho tôi những năm tháng tuổi trẻ đầy hoài bão và niềm tin. Tôi là loại người chưa bao giờ đứng ngoài lề cuộc sống, chưa từng thả nổi cuộc đời ở những ở những quán cà phê, chưa từng bó gối mong chờ một cơ hội ra nước ngoài. Ở tuổi mười tám, tôi đã biết vác cuốc đi xây dựng nông trường, dầm sương núi đồi nắng rừng, chia với người dân quê từng ngụm nước mưa, từng chén cơm khoai, nuôi dưỡng một tình yêu đồng ruộng đất đai ngút ngàn – đúng nghĩa một sinh viên Nông Nghiệp. Cho đến, những ngày tháng cuối cùng ở

giảng đường đại học, lơ mơ nhận ra thứ tình yêu bị lợi dụng, loại lý tưởng giả dối, nền giáo dục bản thiêu... Và rồi, lưu vong. Đó là một quá trình thay đổi nhận thức khá dài trước khi bị gở thêm một bữa vô đầu, thành ra tôi không quá bất ngờ để thấy mồ côi mà chỉ thấy phần nộ.

Tuy nhiên, tôi rất thích chữ “mồ côi” của chị. Đúng là cách đặt vấn đề thâm thúy của một nhà nghiên cứu. Mồ côi trong ngữ cảnh mất mát, thiếu thốn nguồn dưỡng dục, chỉ là phần mở đầu cho một thảm họa. Chị cho phép tôi kể tiếp câu chuyện cổ tích. Kẻ chủ mưu, kẻ thủ ác, kẻ gây ra thảm họa mồ côi đó trở thành mục tiêu ghê. Những đứa trẻ bị ngược đãi, bị bỏ đói, bị tước đoạt tự do và bị đầu độc...

Trở lại chuyện văn chương. Hồi nhỏ, tôi là đứa học trò dốt văn, dốt đặc dốt mù (có người thân, cô giáo và bạn bè cũ chứng giám). Trong mấy đứa con, tôi là đứa mà Mẹ tôi phải dành rất nhiều thời gian để dạy dỗ. Mỗi lần tôi đi thi môn văn là Mẹ lại thấp thỏm lo âu. Cả nhà ai cũng biết, nếu trúng đề thi bình thơ Hồ chủ tịch là tôi rớt... tòm, mặc dù tôi rất yêu thơ, và khi còn rất nhỏ đã thuộc rất nhiều thơ Đường, thơ lục bát. Nhưng mấy thứ văn thơ trong trường học tôi không thấy hay. Mẹ tôi giảng kiểu gì tôi cũng bậm môi lắc đầu, nó không hay. Mà rõ ràng là nó không hay. Làm sao có thể bịa đặt ra cho đầy hai trang giấy thơm tho, khi nó không chạm vào được tâm hồn mình. Cả hai lần thi tốt nghiệp (cấp hai và cấp ba) tôi đều trúng thơ “bác”, cả hai lần tôi đều bị điểm 3. Nhiều người sẽ cho là, chẳng có gì quan trọng, dốt văn mà giỏi toán thì vẫn sống được. Không. Con số 3 đó, sự đàn áp tư tưởng tự do đó, là một phương thức huỷ diệt ý thức phản kháng của một con người ngay từ khi còn cắp sách đến trường. Mấy mươi năm qua rồi, tôi vẫn mang trong lòng mặc cảm học dốt văn, nên rất ít tâm sự với ai chuyện viết lách. Tệ hơn nữa, mỗi khi nghe ai nhận xét tốt về tác phẩm của mình, tôi đều có cảm giác hồ nghi, hoang mang rất thảm hại. Nếu còn sống ở VN, một điều chắc chắn, hoàn toàn chắc chắn, tôi sẽ không viết văn. Tôi không vô liêm sỉ đến độ có thể đứng chung trong dàn đồng ca, phần son áo mũ loè loẹt. Tôi lại không đủ tự tin để mang vác ngòi bút tự do và ý thức phản kháng, đi một mình trên con đường đầy tai họa. Tôi sẽ im lặng và tránh xa văn chương. Chị

có biết không? Viết đến đây, nước mắt tôi trào ra. Đau đớn và phần nộ.

Ngày hôm nay, bước ra diễn đàn, kêu gọi sự đối thoại với những người đồng nghiệp trong nước, tôi không ở vào vị trí của kẻ bên kia giới tuyến. Cũng như họ, tôi là một phần của thể hệ hậu chiến “trưởng thành trong lòng nhân dân”. Cũng như chị, tôi là đứa con lưu vong của dòng VHMN. Nói ra điều này, vì không muốn đặt thêm một ranh giới khác bên cạnh vô vàn ranh giới, mà để chân thành đặt một cái riêng vào một cái chung.

Tôi muốn viết nhiều cho LTH, cho những anh chị em mồ côi của tôi từ bốn mươi năm nay, nhưng tôi đã trở lại với công việc đa đoan và với trách nhiệm làm mẹ, nên chúng tôi tạm gác bút, trong tâm tình biết ơn và cộng thông:

Cám ơn những tâm tình sâu thẳm của LTH.

Khi biết mình mồ côi, cũng là lúc đi tìm (ra) gia đình. Thể hệ của chúng ta bị tước đoạt rất nhiều thứ. Khi làm mẹ, tôi mới biết, chính con cái là nguồn chữa lành cho những năm tháng mồ côi. Khi LTH tạo ra tác phẩm của mình, thì chính bạn đã đi vào vùng sáng hồi sinh. Xin trân trọng đón nhận những tâm sự buốt lòng của bạn. Chắc chắn lời vàng ngọc của bạn là cửa ngõ cho nhiều người tìm thấy chính mình và thấu hiểu chính cái riêng của họ hơn.

Chế độ độc tài đảng trị vẫn không ngừng biến bao thể hệ hậu chiến thành mồ côi, dù chế độ ấy đã tuyên bố chiến thắng và hoà bình 42 năm trước. Ở năm 2017 này, khi thế giới đang trôi trên đại dương của thông tin đa tuyến vô tận, thì trên quê hương Việt Nam, biết bao cây bút của lương tri vẫn còn ‘mồ côi’ khi họ bị chính quyền Cộng Sản săn lùng, bắt bớ, hãm hại. 42 năm đã cho thấy, không ai có thể cầm tù Sự Thật và Niềm Tin. Và không như thời hậu chiến của một Việt Nam bị bùng bít và đóng cửa, những thể hệ mồ côi mới đã được thế giới cảm nhận và công nhận như những ngọn đuốc nhân quyền, như những công dân quốc tế. Những Mẹ Năm, những Huỳnh Thục Vy, và những ánh đuốc dân chủ của hôm nay sẽ xô sập cánh cửa ngục tù để dân tộc bước lên con đường Tự Do, Dân Chủ, và Công Bình. ♦

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiều giải phẫu
- Săn sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

Workers' Compensation Attorneys Law Offices of KEITH NGUYEN

14172 Brookhurst St., Garden Grove, CA, 92843
Tel: 800-638-1311 Local: 714-638-6111

(Trên lầu trong khu Nhà Mái Ngói Xanh, góc Brookhurst St. và 15th St.)
Mở cửa từ Thứ Hai đến Thứ Sáu: 8:30AM - 5:00PM
Ngoài giờ làm việc, xin gọi 800-638-1311

Luật Sư NGUYỄN KHIẾT

Certified Specialist in Workers' Compensation Law
State Bar of California - Board of Legal Specialization

HOÀN TOÀN CHUYÊN VỀ

Workers Compensation và Social Security Disability

ĐẶC BIỆT CÁC TRƯỜNG HỢP KHÓ

Thương tích nghiêm trọng - Tử vong - Bệnh tâm thần do việc làm
Nội thương - Nhiễm độc hóa chất - Thương tích / Bệnh tích lũy sau một thời gian

NHẬN CÁC TRƯỜNG HỢP BỊ BẢO HIỂM TỬ CHỐI

PHỤC VỤ CÁC VÙNG ORANGE COUNTY, LOS ANGELES,
RIVERSIDE, SAN BERNADINO, SAN DIEGO

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 530-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tân tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

30-4 đầu tiên

■ Trang đài Glassey-Trần Nguyễn

tôi mới ít tháng tuổi
đang bơi trong nước ối
vô can với động tĩnh bên ngoài
trái tim mẹ cứ liên tục đập mạnh
cả người mẹ hết tê rồi lại nhũn
lồng ngực mẹ co thắt khi nước mắt ò ạch
xối
mẹ che bom chấn đạn cho tôi
mà không chấn nổi
những kinh trời động đất
đang xuyên qua mẹ để vào tôi
để tôi vẫn có một 30 tháng Tư đầu tiên
bất thành văn

miền Nam rã rời, kinh ngạc
người ta kéo nhau đi biệt xứ
giành nhau một chỗ đứng trên mây bay
trực thăng
xô nhau khoảng đất hai bàn chân trên tàu
há mồm
những chuyến đi nghe như truyện phim
kinh dị
của một mùa tang

tôi thiếu dinh dưỡng
cả mấy tháng cuối
mẹ mất hồn, không thiết uống ăn
ba bị bắt đi, sau khi lên trình diện công an
cả nước bị giam lỏng
một cái tù không biên giới

cơm gạo hiếm như vàng,
nhà cửa hóa đồn công an
bất động sản bị tịch thu,
tự do bị cầm tù,
chỉ mỗi nỗi kinh hoàng tràn lan, xối xả
mẹ nói người ta tối cạy lấy gạch bông
trên sàn nhà
và vác đi tất cả những gì còn tốt

nhà tôi thành nhà hoang
mẹ tôi lạc chồng
anh chị em tôi lạc cha
ba tôi mất tích vô thời hạn
và cái ngày 30 tháng Tư đầu tiên ấy
cũng thất lạc
cho đến 20 năm sau
tôi mới vớt được nó
giữa những bữa cơm gia đình
xô dạt trên sóng hải ngoại

có lạ không:
ở một nơi xa xôi
cách nửa vòng trái đất
tôi mới được nhận lại phần đời mình
trong ký ức
gia đình tôi mới được
đồng mâm lần đầu

ai đã quyết định chuyện này?
luật nào đây?

(trích tuyển tập "Thơ 40")

TIỀN/VÀNG & NƯỚC MẮT

Vấn đề với chủ nghĩa xã hội là tới lúc nào đó nó sẽ dùng hết tiền của người khác.

Margaret Thatcher

C hừng mười năm trước, tôi tình cờ đọc được một bài báo ngắn (“Tuần Lễ Vàng 1945”) của Trà Phương – trên trang Vnexpress, số ra ngày 13 tháng 10 năm 2010 – mà cứ cảm động và băng khuâng mãi. Xin ghi lại nguyên văn, cùng hình ảnh, để chia sẻ với mọi người:

“Sau khi giành độc lập, đất nước gặp nhiều khó khăn về tài chính, 4/9/1945 Bác Hồ đã phát động Tuần lễ Vàng kêu gọi mọi người ủng hộ ngân sách quốc gia. Trong tuần lễ này, giới công thương có đóng góp nhiều nhất.

Một số bức ảnh về Tuần lễ Vàng đã được Nhà sử học Dương Trung Quốc sưu tầm trong một chuyến công tác tại Pháp mới đây. Theo ông Dương Trung Quốc, ngay sau khi từ chiến khu lần đầu tiên về Hà Nội, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chọn nơi ở và làm việc tại ngôi nhà số 48 phố Hàng Ngang. Đây là nơi ở của nhà tư sản Trịnh Văn Bô, một người thuộc vào hạng giàu nhất Việt Nam lúc bấy giờ.

Bác chọn nhà một tư sản giàu có vì tin vào nhân dân của mình. Không chỉ người nghèo mà cả người giàu cũng khao khát độc lập, tự do. Và cách mạng cần đến sự ủng hộ và tham gia của cả người giàu lẫn người nghèo.”

Một cụ già tám mươi tuổi mang tới một gói lụa điều, bên trong là nén vàng gia bảo nặng mười bảy lạng. Ảnh & chú thích: Vnexpress

Chỉ có điều đáng tiếc (nhỏ nhỏ) là nhà báo Trà Phương cho biết quá ít về gia đình nhà tư sản Trịnh Văn Bô. Đang lúc rảnh nên tôi xin phép được chép lại (đổi trang) của một nhà báo khác, để rộng đường dư luận:

Ông Trịnh Văn Bô (1914-1988) là một doanh nhân Việt Nam nổi tiếng giữa thế kỷ 20. Cha ông, ông Trịnh Văn Đường và cha vợ ông, ông Hoàng Đạo Phương, đều là những nhà nho cùng thời với cụ Lương Văn Can, từng đóng góp rất nhiều cho phong trào Đông Kinh Nghĩa Thục.

Ông Trịnh Văn Bô cùng vợ là bà Hoàng Thị Minh Hồ, trong 10 năm, kinh doanh thành công, đưa tài sản của hãng tơ lụa Phúc Lợi tăng lên 100 lần so với ngày thừa kế hãng này từ cha mình. Tơ lụa do Phúc Lợi sản xuất được bán sang Lào, Campuchia, Thái Lan, được các thương nhân Pháp, Anh, Thụy Sĩ, Thụy Điển, Ấn Độ, Trung Quốc và Nhật Bản tìm kiếm.

Từ năm 1944, gia đình ông nằm trong sự chú ý của những người cộng sản. Ngày 14-11-1944, hai vợ chồng ông bà cùng người con trai cả đồng ý tham gia Việt Minh. Vài tháng sau, ông bà đã mang một vạn đồng Đông Dương ra ủng hộ Mặt trận Việt Minh và

từ đó, gia đình ông Trịnh Văn Bô trở thành một nguồn cung cấp tài chánh to lớn cho những người cộng sản. Đến trước Cách mạng tháng Tám, gia đình ông đã ủng hộ Việt Minh 8,5 vạn đồng Đông Dương, tương đương 212,5 cây vàng. Khi những người cộng sản cướp chính quyền, ông bà Trịnh Văn Bô được đưa vào Ban vận động Quỹ Độc lập.

Ngày 24-8-1945, khi Chính phủ lâm thời về Hà Nội, Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Lê Đức Thọ, Hoàng Quốc Việt, Hoàng Tùng đều đã ở hoặc qua lại ngôi nhà 48 Hàng Ngang. Ba đêm đầu Hồ Chí Minh ngủ trên giường của ông bà Trịnh Văn Bô, sau đó, ông xuống tầng hai, ngủ trên chiếc giường bạt còn các nhà lãnh đạo khác thì kê ghế da hoặc rải chiếu ngủ. Ở tầng trệt, cửa hàng vẫn hoạt động bình thường, ngay cả bảo vệ của Hồ Chí Minh cũng không xuống nhà để tránh gây chú ý. Mọi việc ăn uống đều do bà Trịnh Văn Bô lo, thực khách hàng ngày ngồi kín chiếc bàn ăn 12 chỗ.

Trong suốt từ 24-8 cho đến ngày 2-9-1945 Chủ tịch Hồ Chí Minh hiếm khi ra khỏi nhà 48 Hàng Ngang. Mỗi buổi sáng, cứ sau khi ông tập thể dục xong, bà Trịnh Văn Bô lại đích thân mang thức ăn sáng lên. Bà nhớ, có lần Hồ Chí Minh đã giữ bà lại và hỏi: “Cô bao nhiêu tuổi mà có được gia tài lớn thế này?”. Năm ấy bà 31 tuổi, dù có 4 đứa con nhưng vẫn còn xinh đẹp. Hồ Chí Minh ở lại đây cho đến ngày 27-9-1945. Mỗi khi ra khỏi nhà, Hồ Chí Minh thường xuống tầng dưới vấn an bà mẹ ông Trịnh Văn Bô và gọi bà là mẹ nuôi. Ở 48 Hàng Ngang, Hồ Chí Minh đã ngồi viết bản Tuyên Ngôn Độc Lập và tiếp các sĩ quan OSS như Archimedes

Bà quả phụ Trịnh Văn Bô:
Ảnh: giadinh.net

Patti và Allison Thomas. Quần áo mà các lãnh đạo Việt Minh bận trong ngày lễ Độc lập, đều do gia đình ông bà cung cấp. Các ông Phạm Văn Đồng, Võ Nguyên Giáp thì mặc đồ của ông Trịnh Văn Bô còn áo của Chủ tịch Hồ Chí Minh thì may bằng vải Phúc Lợi.

Khi Pháp tái chiếm Đông Dương, ông Trịnh Văn Bô theo Chính phủ Kháng chiến lên Việt Bắc còn vợ ông thì mang 5 người con, trong đó có một đứa con nhỏ, cùng với mẹ chồng lên “vùng tự do” Phú Thọ. Những năm ở đó, từ một bậc trâm anh, thế phiệt, bà đã phải cuốc đất trồng khoai và buôn bán để nuôi con. Năm 1955, gia đình ông Trịnh Văn Bô trở về Hà Nội. Ông bà tiếp tục xoay sở và bắt đầu phải bán dần đồ đạc cũ để nuôi sống gia đình. Lúc này, toàn bộ biệt thự, cửa hàng đều đã bị các cơ quan nhà nước sử dụng hoặc chia cho cán bộ nhân viên ở. Lúc đầu, Nhà nước “mượn” sau tự làm giấy nói gia đình xin hiến, nhưng cụ bà Trịnh Văn Bô bảo: “Tôi không ký”.

Năm 1958, Chủ tịch Hồ Chí Minh cho tiến hành “cải tạo xã hội chủ nghĩa” trên toàn miền Bắc, các nhà tư sản Việt Nam buộc phải giao nhà máy, cơ sở kinh doanh cho Nhà nước. Bà Trịnh Văn Bô lại được kêu gọi “làm gương”, đưa xưởng dệt của bà vào “công tư hợp doanh”. Bà Bô cùng các nhà tư sản được cho học tập để nhận rõ, tài sản mà họ có được là do bóc lột, bây giờ Chính phủ nhân đạo cho làm phó giám đốc trong các nhà máy, xí nghiệp của mình. Không chỉ riêng bà Bô, các nhà tư sản từng nuôi Việt Minh như chủ hãng nước mắm Cát Hải, chủ hãng dệt Cụ Doanh cũng chấp nhận hợp doanh và làm phó.

Cho dù được ghi nhận công lao, trong lý lịch các con của ông Trịnh Văn Bô vẫn phải ghi thành phần giai cấp là “tư sản dân tộc”, và rất ít khi hai chữ “dân tộc” được nhắc tới. Con trai ông Trịnh Văn Bô, ông Trịnh Kiến Quốc kể: “Ở trường, các thầy giáo, nhất là giáo viên chính trị, nhìn chị em tôi như những công dân hạng ba. Vào đại học, càng bị kỳ thị vì lượng sinh viên người Hà Nội không còn nhiều. Trong trường chủ yếu là sinh viên con em cán bộ thuộc thành phần cơ bản từ Nghệ An, Thanh Hoá... những người xếp sinh viên Hải Phòng, Hà Nội vào thứ hạng chót. Chị tôi vào Đại học Bách Khoa, năm 1959, phải đi lao động rèn luyện một năm trên công trường Cổ Ngự, con đường về sau

Nguồn ảnh: taichinhdientu.vn

Cụ Hồ đổi thành đường Thanh Niên, và sau đó là lao động trên công trường Hồ Bảy Mẫu”.

Cả gia đình ông Trịnh Văn Bô, sau khi về Hà Nội đã phải ở nhà thuê. Năm 1954, Thiếu tướng Hoàng Văn Thái có làm giấy mượn căn nhà số 34 Hoàng Diệu của ông với thời hạn 2 năm. Nhưng cho đến khi ông Trịnh Văn Bô qua đời, gia đình ông vẫn không đòi lại được. (Huy Đức. *Bên Thắng Cuộc*, tập II. OsinBook, Westminster, CA: 2013).

Câu chuyện thượng dân tuy hơi cay đắng nhưng kết cục (không ngờ) lại vô cùng có hậu, theo như bản tin của Vnexpress (“Bộ Tài chính **đôn đốc** trả nợ tiền vay dân trong 2 cuộc kháng chiến”) số ra ngày 19 tháng 7 năm 2017:

“Đây là những khoản nợ từ công phiếu kháng chiến, phát hành trong các năm 1948, 1949, 1950, 1951, 1952; công trái quốc gia, phát hành năm 1951; công trái Nam-Bộ, phát hành năm 1947, 1958; công phiếu nuôi quân phát hành năm 1964 và những khoản vay khác (tiền hoặc lương thực) do các cơ quan chính quyền từ cấp huyện trở lên vay theo lệnh của cấp trên để mua sắm vũ khí, nuôi quân.”

Thiệt là tử tế và quý hóa quá xá Trời. Tôi rất tâm đắc với hai chữ “đôn đốc” trong tiêu đề của bản tin thượng dẫn: “Bộ Tài Chính Đôn Đốc Trả Nợ Tiền Vay Dân Trong Hai Cuộc Kháng Chiến.” Nghe sao có tình, có nghĩa hết biết luôn.

Nhà nước sòng phẳng, đảng hoàng, và tử tế đến như thế nên khi quốc khó trông rộng và nợ công ngập đầu – như hiện nay – thì chuyện huy động vàng trong dân chắc ... cũng dễ (ợt) thôi. *Good bye and good luck!* ♦

Nguyên Nhân Cuộc Diệt Chủng Do-thái.

(tiếp theo trang 71)

Người ta có thể thay đổi quốc tịch và tôn giáo. Nhưng cái mà người ta không thể tạo thay đổi được, đó là các đặc tính cơ thể. Qua chủng tộc, Hitler tin rằng, ông đã tìm ra được đặc điểm giúp ông xác định kẻ thù và giúp kiến tạo bè bạn.

Và như vậy giờ đây chỉ còn là trận chiến cuối cùng: Người Arier, giống dân cao đẹp nhất của loài người, được kết tinh bởi mọi nền văn hoá lớn, giờ đây mang sứ mạng chặn đứng giống dân phá hoại văn hoá là Do-thái. Theo Hitler, sứ mạng này, vốn được giao đặc biệt cho người Đức là thành phần cao cả nhất của giống Arier, không phải là để rồi đây chẳng hạn lập nên một thế giới hoà bình phổ quát sau khi tiêu diệt được người Do-thái. Mà hoàn toàn ngược lại: đây là trận chiến để tẩy trừ đi một chủng tộc muốn cản lại í chí của tự nhiên, một í chí luôn muốn có sự đấu tranh giữa các dân tộc và các chủng tộc. Trận chiến chủng tộc vốn có trong lịch sử, sau khi đã diệt trừ được vật cản do-thái, sẽ phải được tái tục và tiếp nối. Chỉ có như thế toàn thể nhân loại mới trường tồn, chỉ có như thế văn hoá mới tiến bộ.

Khi bám sát các tư duy trong „Mein Kampf“ ta có cảm tưởng, là mình đã nhận ra căn nguyên thực sự của Holocaust. Hitler tin rằng, người Do-thái chỉ có thể thoả mãn í chí thống

trị của mình qua việc làm suy yếu kẻ mạnh, cái này thuộc bản chất của họ. Ông tin, với khả năng đầu óc, họ có thể khuyến dụ nhân loại từ bỏ í chí đấu tranh, một í chí quyết định cho sự tồn vong của loài người. Hitler muốn triệt tiêu đi cái được coi là bản tính suy nghĩ đó của người Do-thái. „*Nhưng đã không bao giờ có một người Do-thái nào chịu bỏ quan điểm của mình*“, và vì thế chỉ tiêu diệt cái tư duy của họ mà thôi thì không đủ. Phải giết luôn cả con người vốn mang cái lối tư duy đó trong mình.

Ta chỉ hiểu được Hitler, khi nhìn đương sự trong một hậu cảnh với những yêu sách gần như mang tính tôn giáo của ông. Ta có được cảm tưởng này, khi thật sự quan tâm nghiên cứu „Mein Kampf“. Đối với ông, đây là một cuộc chiến sống còn giữa ánh sáng và bóng tối; dân Arier và dân Do-thái là biểu hiện của sự thiện chống lại sự dữ. Vì thế trận chiến này quả thật là một giải thoát cho nhân loại; đây là một hi sinh mà người Đức cống hiến cho tất cả mọi người khác. Với tư duy chiến đấu đó, thì chuyện người Đức có quyền thống trị là lẽ đương nhiên.

Hitler vẫn trung thành với lối lập luận đó, khi năm 1945 ông chứng kiến cảnh thất bại và thua trận nhục nhã của dân Đức. Và ông đã cho lệnh phá huỷ mọi hạ tầng cơ sở còn lại, để lấy đi nền tảng sống của dân này. Vì thực tế cho thấy một dân tộc khác còn vượt trội hơn.♦

Lá Thư Canada

■ Trà Lũ

MỪNG LỄ 150

Canada vừa mừng lễ quốc khánh 150 tuổi trong nắng vàng bát ngát. Ngay từ đầu năm nay, hàng chữ 'Canada 150' xuất hiện khắp nơi. Nó nhắc nhở mọi người về nguồn gốc xứ sở gấm hoa này. Không phải đất Canada mới xuất hiện trên trái đất 150 năm mà đã có từ lâu lắm, cách đây ít là 15 ngàn năm. Nguyên thủy đây là đất của người Da Đỏ. Người Vikings đã đến đây từ thế kỷ 11 nhưng vì lạnh quá nên đã bỏ đi. Mãi thế kỷ 16 bóng dáng người da trắng mới xuất hiện, đại biểu cho lớp người da trắng này là ông Jacques Cartier và đoàn tùy tùng, đến từ nước Pháp. Người Pháp đến rồi người Anh đến, cả hai coi đây như đất nhà mình, tha hồ bành trướng, không hề nghĩ tới người Da Đỏ bản địa. Rồi người Anh và người Pháp đánh nhau dành ảnh hưởng. Rồi người Pháp bại trận phải nhường quyền đất đai cho đế quốc Anh. Hiện nay dấu vết cuộc chiến ban đầu giữa Pháp và Anh là thành phố Quebec City được xây năm 1608 với tường lũy bao quanh, và thành phố Montreal với chiến lũy Fort Ville-Marie được xây năm 1642. Cụ nào thích lịch sử, khi du lịch Canada nhớ đến Quebec City và Fort Ville-Marie nha.

Riêng người thổ địa Da Đỏ, dân số ban đầu là một nửa triệu, nhưng từ khi tiếp xúc với người Da Trắng thì đã lây nhiều bệnh của dân da trắng mà chết rất nhiều. Người da trắng ban đầu đến đây đều có máu thực dân, vừa chiếm đất vừa diệt người dân bản địa. Hiện nay chính quyền Canada đã nhận ra lỗi lầm này nên để chuộc lỗi, hằng năm trước lễ quốc khánh thì có đại lễ của Dân Da Đỏ gọi là *National Aboriginal Day* mừng vào ngày 21 tháng Sáu.

Sau khi thắng người Pháp, người Anh cai trị toàn vùng, và đặt

sự cai trị này dưới quyền của vương quốc Anh.

Rồi nhiều sắc dân khác theo chân người Anh và người Pháp kéo tới miền đất rộng lớn và trù phú này, lập ra nhiều thành phố. Năm 1867, Nữ hoàng Victoria của mẫu quốc Anh ký sắc lệnh thành lập nước Canada, lúc đó dân số mới có 3.5 triệu. Sau 150 năm, nay dân số Canada lên tới 36 triệu. Đây quả thật là miền đất lạnh tình nồng, bao nhiêu người ao ước được tới lập nghiệp. Thống kê năm 2015 cho biết các di dân tới đây từ khắp nơi trên thế giới. Theo bảng sắp hạng

20 nước có di dân đến Canada đông nhất thì Phi Luật Tân đứng đầu, rồi đến Ấn Độ, Trung Hoa, Iran, Pakistan, Syria, HOA KỲ, Pháp, Anh... Việt Nam đứng hạng 20 với 2,591 người. Điều làm nhiều người ngạc nhiên là người Hoa Kỳ cũng di cư sang Canada, năm 2015 số di dân Mỹ sang đây là 7,522 người, đứng hạng 7 trong danh sách trên. Năm 2016 trong mùa bầu cử tổng thống bên Hoa Kỳ, nhiều người dọa rằng nếu ông Trump đắc cử thì họ sẽ di cư sang Canada. Thống kê về di dân năm 2016 chưa có nên tôi chưa biết những vị ghét vua Trump

đã di cư sang Canada được bao nhiêu.

Canada là xứ tự do dân chủ nhưng trên danh hiệu vẫn ở dưới quyền của nữ hoàng bên Anh. Vua nước Canada là nữ hoàng Anh Quốc hiện nay. Vì nữ hoàng không có mặt ở Canada nên hiến pháp mới đặt ra một vị đại diện, gọi là Ngài Toàn Quyền.

Hoa Kỳ được gọi là ‘*melting pot*’, cái lò hoà tan. Bao nhiêu di dân với cái gốc văn hoá khác nhau khi đến ở Hoa Kỳ thì cái gốc văn hóa riêng bị hoà tan, trở thành một nền văn hoá chung. Còn ở Canada là đất nước gồm đủ mọi sắc dân với bao nhiêu gốc văn hoá, cái gốc văn hóa đó không bị hoà tan. Canada là nước đa chủng và đa văn hóa, do đó Canada có một ngày lễ tôn vinh cái nét đa văn hóa này, ngày lễ mang tên ‘*Canadian Multiculturalism Day*’ mừng vào ngày 27 tháng Sáu hằng năm, trước lễ quốc khánh 3 ngày.

Năm nay, sau khi mừng lễ đa văn hóa trên đây, vào ngày đại lễ quốc khánh Bộ Di Sản Canada còn tổ chức tại thành phố Toronto một cuộc diễu hành chung của mọi sắc dân mang tên ‘*Parade of Nations*’. Cộng đồng VN đã tham dự rất đông, cờ Canada chen lẫn cờ vàng VN, các biểu ngữ ‘*Thank You Canada 150*’ rợp trời. Nổi nhất là phái đoàn phụ nữ VN với rất nhiều tà áo dài xanh đỏ đã được mọi người vỗ tay khen ngợi và chào đón rất nồng nhiệt.

Nói về Canada, chắc có bạn sẽ hỏi tôi cái gì là biểu trưng Canada. Thừa nhiều lắm, như :

- *Quốc kỳ*. Quốc kỳ Canada, rất đơn sơ, chỉ có 2 màu trắng và đỏ. Ở giữa cờ là một lá cây phong màu đỏ. Hai màu trắng và đỏ trên quốc kỳ trông thân thương làm sao. Nhìn màu đỏ trên quốc kỳ Canada ta thấy rục lên tình yêu và sự bằng an, khác hẳn khi nhìn lá cờ đỏ của VC và TC, ta toàn thấy máu và sự chém giết.
- Nhân nói tới màu cờ Canada tôi chợt nhớ tới đại hội hoa tulip ngày 12 tháng Năm vừa qua ở thủ đô Ottawa. Nước Hoà Lan nhớ ơn Canada đã tới giải phóng kỳ đệ nhị thế chiến nên hằng năm vẫn mang hoa tulip sang tặng. Năm nay, các nhà trồng hoa Hoà Lan và Canada đã chung sức tạo ra được một mẫu hoa tulip đẹp tuyệt vời. Bông tulip màu trắng với những vệt đỏ như ngọn lửa trông xinh và dễ thương hết sức. Thủ đô Ottawa đã tràn ngập hoa tulip loại mới này. Ai cũng cảm ơn nước Hoà lan.
- *Cổng đá totem*. Đây là biểu tượng của người Da Đỏ Canada. Các cụ biết hình dáng cổng đá totem

chứ ? Trên sách báo tôi thấy hề viết về dân Da Đỏ thì thế nào cũng có hình cổng đá này.

- *Con hải ly / beaver*. Đây là con vật nổi tiếng về sự chăm chỉ. Nó làm việc liên tục không ngừng nghỉ. Nó cắn lấy các khúc cây rồi ngăn sông làm tổ. Tên tiếng Anh của nó là beaver. Tiếc rằng gần đây dân gian đã dùng từ này vừa chỉ con hải ly lại vừa chỉ khu tam giác hồng của phụ nữ. Các nhà ngữ học Canada giận quá, can không được nên có ý định không dùng con beaver làm biểu tượng Canada nữa mà dùng con vật khác để thay thế, đó là con gấu bắc cực, polar bear.
- *Cây phong / maple*. Gia tộc nhà cây phong rất lớn, có mặt khắp nơi trên thế giới, ở VN cũng có. Nhưng chỉ cây phong mọc ở Canada là đặc biệt vì nhựa của nó có đường ngọt. Người Canada đã dùng loại đường này mà chế biến ra các loại sirô rất nổi tiếng. Dân làng chúng tôi khi đi xa vẫn mang ‘*Canadian maple syrup*’ làm quà, ai cũng thích. Vì cây phong Canada có đường nên vào mùa thu lá phong trở nên muôn sắc. Các loại cây khác vào cuối thu thì lá hoá vàng rồi rụng. Lá phong Canada cuối thu, từ màu vàng biến ra màu hồng, rồi màu đỏ, rồi đỏ rực, mãi rồi mới theo gió bay đi. Chính vì lá phong đẹp như vậy nên Canada mới chọn lá phong làm biểu tượng và đặt ở giữa quốc kỳ.

Xin hết về các biểu tượng Canada.

Anh H.O. trong làng An Lạc của tôi nghe tôi nói về con beaver thì cười hình hích. Anh bảo người Canada chọn tiếng beaver để chỉ khu tam giác hồng của phụ nữ là thiếu sáng tạo, thua xa người Tàu. Những dân Tàu mà không theo CS thì ghét lãnh tụ Mao Trạch Đông vô cùng, họ gọi khu tam giác hồng của phái đẹp là ‘*Miệng Mao trạch Đông*’. Giống y như ở VN, dân ghét CS thường gọi cây súng của nam giới là ‘*Cụ Hồ*’. Chúng có ư ? Xin đọc câu ca dao cực tả sự nghèo khổ của người dân trong việc mỗi năm ai cũng chỉ được mua 2 thước vải, lời ca như sau :

Một năm hai thước vải thô

Lấy gì che kín cụ Hồ, em ơi !

Còn bà Cụ B.95 trong làng khi nhìn cờ Canada có lá cây phong ở giữa thì thốt lên : Ban đầu khi mới sang Canada, lão cứ ngỡ cái lá đó là lá bí ngô ở ngoài Bắc nhà mình, chứ đâu có biết là lá cây phong Canada.

Từ đầu tới giờ tôi đã lan man về chuyện lập quốc Canada, bây giờ xin trở về làng An Lạc của tôi. Xin trình các cụ là dân làng tôi đã đi tham dự buổi đại lễ và diễu hành nơi tòa đô chính Toronto ngày quốc

khách. Đông ơi là đông và vui ơi là vui. Chúng tôi thấy mình như chìm ngập trong một biển người đủ màu da, nói đủ thứ tiếng. Đúng là một lễ hội đa văn hóa của Canada. Sau buổi lễ thì anh John nói với mọi người :

- Hôm nay là ngày quốc lễ Canada, các bạn là người Canada 50%, còn tôi mới là Canada 100%, do vậy, tôi xin kính mời cả làng về nhà tôi ăn cơm. Về tới nhà anh thì anh John thưa : Lúc nãy tôi nói là về nhà tôi ăn cơm cho dễ hiểu chứ món chính mà vợ chồng chúng tôi đãi hôm nay không phải là cơm mà là một món Canada đặc biệt, xin đồ cả làng đây là món gì ?

Dân làng ai cũng ó ra vì cái anh John này láu lăm, dám là thịt bò bí tết, dám là gà tây quay, dám là cá hấp bỏ lò. Nhưng mọi suy đoán đều sai hết. Anh cười hà hà rồi nói : hôm nay là ngày lễ Canada thì ta phải ăn món đặc trưng Canada chứ. Thưa món biểu tượng Canada là món ‘ **poutine** ‘ạ. Nhà tôi đã chuẩn bị sẵn sàng từ hôm qua, nay chỉ việc làm nóng là xong ngay.

Các cụ đã ăn món poutine này bao giờ chưa ? Thưa, đây là một món rất đặc biệt, gốc nó từ Quebec. Nó gồm khoai tây chiên, phô mát và sữa đông phủ lên, trên cùng là nước sốt thịt bò hay thịt gà. Nó mới xuất hiện từ năm 1950. Vì do miền Quebec là đất của người Pháp nên mới có gốc khoai chiên. Ban đầu nó xuất hiện ở Quebec, rồi vì nó ngon quá nên đã lan tràn khắp Canada, và bây giờ lan tràn sang cả Hoa Kỳ. Đây là một món ăn nhanh nên nó đã có mặt ở McDonald, KFC và Burger King. Thường thì trên thực đơn các nhà hàng đều có món poutine. Món này có nhiều biến thiên về món nước sauce thịt ở trên cùng. Nhiều nơi thay vì chỉ rưới nước sauce thì còn thêm những miếng thịt bò, thịt gà, hải sản...

Theo đúng truyền thống của làng, phe các bà đã ào vào bếp giúp Chị Ba Biên Hòa làm món poutine với anh John. Vì món căn bản là món khoai chiên nên Chị Ba đã không chiên khoai trước, khoai phải ăn nóng sốt mới dòn. Khoai đã được chị cắt sẵn nên bây giờ chỉ cho lên chảo chiên cái ào là xong. Loáng một cái, mỗi dân làng có một đĩa nóng hổi trước mặt, thơm và ngon quá sức. Món ăn Canada thì phải đi với rượu Canada. Chúng tôi được mời rượu **Ice Wine**. Các cụ biết Ice Wine chứ? Đây là rượu được làm từ cây nho trồng ở miền thác Niagara . Chỉ nho trồng ở miền này mới cho rượu ngon. Sở dĩ nó có tên ‘Ice’ là vì người ta hái nó vào giữa mùa đông khi trái nho đã đóng băng, đã hóa đá. Ice Wine đã được 25 giải thưởng quốc tế. Trong ice wine thường có một chút rượu brandy. Các cụ khi

đi thăm thác Niagara ở Canada thì nên đi thăm các hãng làm rượu ice wine nha, không xa thác bao nhiêu. Khi đi du lịch tới miền thác này, cụ cứ hỏi mấy hãng làm rượu ice wine thì ai cũng biết. Thác Niagara ở giữa Canada với Hoa Kỳ, nhưng phải xem thác bên Canada mới thấy thác đẹp và mới mua được rượu quý này. Một nét đặc biệt là chai rượu ice wine hình dáng thon thon chứ không to ngang như các chai rượu khác.

Lần đầu tiên ăn món lạ, cụ B.95 thích lắm. Vì có chút rượu nên cụ vui vẻ khác thường. Khi cụ xin nghe chuyện thời sự thì anh John chủ nhà kể liền, nghề và nghiệp của anh xưa nay trong làng mà. Anh bảo anh có 3 tin nóng sốt :

- Thứ nhất là tin Canada hợp pháp hóa cần sa, dân chúng được trồng, mua bán và tiêu dùng tự do kể từ lễ quốc khánh sang năm. Bây giờ chính phủ cần một thời gian để làm các thủ tục cần thiết.
- Thứ hai là giá nhà ở Toronto miền đông Canada và ở Vancouver miền tây Canada đang tăng lên một cách chóng mặt. Khách mua nhà đa số là người Nga và người Tàu. Tôi quen một ông bạn gốc Hoa. Ông này làm nghề địa ốc. Ông kể trong tháng vừa qua ông có một người khách Á Châu. Ông khách này muốn mua căn nhà biệt lập chứ không muốn mua chung cư. Ông địa ốc dẫn người khách này đi coi chừng 30 căn nhà, rồi hỏi ông chọn mua căn nào. Câu trả lời của vị khách này làm ông bạn xém té xỉu : Ông ta gật đầu mua tất cả 30 căn nhà đã xem ! Thì ra ông khách từ bên Trung Hoa lục địa sang. Ông ta là một trong số nhiều người ngoại quốc có tiền đến Canada mua nhà rồi để đấy, coi như là giữ của. Chính vì tình trạng này mà trong tháng 6 vừa qua ở Toronto đã có 27,000 căn nhà bỏ trống. Chính quyền Canada biết việc ngoại nhân đến đây mua nhà để giữ của chứ không để ở khiến dân đi ở thuê lao đao, nên đã cho thi hành việc đánh thuế 15% vào các căn nhà bỏ trống.
- Tin thứ ba là Ngũ Giác Đài đã cho bố trí ở Alaska tám hệ thống đánh chặn hỏa tiễn tấn công có thể của Bắc Hàn và Iran. Đây là cách phòng vệ an toàn nhất trước khi hỏa tiễn của đối phương có thể rơi xuống đất Mỹ. Việc này giúp bảo vệ Canada luôn. Cũng y như việc hồi đệ nhị thế chiến, Mỹ cũng đã cho quân đội trấn đóng ở miền bắc Canada để đề phòng Nga Xô tiến quân qua bắc cực , vượt Canada mà tấn công Hoa Kỳ.

Kể đến đây xong thì anh John xin hết. Rồi anh quay vào chính Cụ B.95 xin cụ kể chuyện cười. Cụ

Orange County Commercial Printing

Web * Offset Printing

Orange County Commercial Printing (OCC Printing) is a minority-owned business located in Westminster, CA. We are a full service printing, design and archiving facility with a strong regional presence in the area. We specialize in producing a variety of weekly and monthly publications, business and college brochures, newspapers, yearbooks, hard and soft cover books and magazines. We work with several fully integrated printers, utilizing both coldset (newspaper) web and heatset web press lines for magazine printing, a complete design department for publications and web. Since 1985, OCC Printing has been an industry leader in personal customer service, high-quality printing, critical turnaround time and delivery.

- Newspapers and Magazines: Our Publishing Division produces an entire range of services needed by universities, colleges and private publishers. All our quotes include on-site delivery and 24-hour on-call consulting.
- Brochures: One of the most powerful marketing tools available to your business. Makes essential collateral for any business and give prospects information about your company and answer customer questions.
- Booklets: The perfect solution when you need a manual, an event program, or a directory. When paired with our Mailing Services, your printed booklets make a high impact direct mail piece.
- Catalogs & Schedule Programs: When you need to give out manuals, event programs, or product catalogs. When you need to give your customers or students a great deal of information that includes full color design and images, catalog or schedules printing is the ideal time-tested solution.
- Business Cards / Post Cards: Full color (both sides), an excellent way to make an impact on your customers and stand out from the crowd. With twice the printed area, you can take your business card message to an entirely new level. Use the front of your cards to include standard contact information and the back for detailed product information or sales promotions. We make business card printing easy and affordable all without sacrificing quality.

Problem Solvers • 100% Customer Committed
Professional • Relentless • Innovative

We are very proud of the caliber of our work and it would be our pleasure to serve you. Our integrity and dependability makes us number one.

14901 Chestnut Street, Westminster CA 92683

Tel: 714-892-1777 • Fax 714-892-3444

occprinting.com

Printing

**Graphic
Design**

Archiving

Consulting

Workshops

**Direct
Mailing**

bảo cụ gốc nhà quê thêm tuổi già, chẳng có chuyện gì vui cả, trừ mấy chuyện ngớ ngẩn nhà quê hồi mới sang Canada. Cụ nói tiếp : Lúc đó tôi có biết tiếng Anh gì đâu. Đứa cháu gái tên Elizabeth thì tôi gọi nó là con Bẹt, thằng cháu trai tên Joseph thì gọi nó là thằng Giò, chúng bảo đang xem phim Romeo và Juliet thì tôi nghe ra mại mại như phim về lavabo và toilet. Còn chuyện ngoài Bắc trước khi tôi sang Canada thì toàn chuyện đói khát. Hồi đó ở Bắc Kỳ không có chết đói nhưng đói đến chết. Bọn cán bộ chúng nó ăn gian ăn cắp ăn bẩn của dân, nghĩa là chúng ăn tất tần tật, trừ có ăn năn thì chúng không bao giờ ăn năn.

Sau 1975 tôi có vào trong Nam tìm con, tôi thấy trong ấy họ nói một câu rất hay về CSVN. Câu ấy như thế này : Năm 1954, VC nông thôn hóa Hà Nội, và năm 1975 VC đã ‘Hà-Lội-hóa’ Saigon ! Tôi nhớ quê hương quá. Bên này tôi xem phim thời sự thấy nhiều em bé ở vùng cao phải lội sông lội suối đi học mà thấy đứt ruột ! Chính quyền địa phương làm ngơ bỏ mặc các em bé này vì họ phải dành tiền cho việc xây tượng đài Cụ Hồ...

Anh John xin ngắt lời cụ để kể một câu chuyện bên lề. Rằng tuần qua tôi mời cụ xem một bộ phim cũ của tài tử Lý Tiểu Long. Khi cụ xem cảnh anh chàng họ Lý này dùng khí giới ‘nhị đoản côn’ mà hạ được bao nhiêu đối thủ thì cụ la lên : Nó dùng cái gì như cái nèo đập lúa ngoài Bắc của tôi vậy ? Tiếng ‘cái nèo đập lúa’ làm ông ODP ngồi bên giật mình ! À, phải rồi, bây giờ thì tôi nhìn ra và hiểu rồi. Nó đúng là cái nèo đập lúa chứ còn gì nữa ! Các cụ nào sống ngoài Bắc còn nhớ cái dụng cụ mà các nhà nông dùng để cuồn các bông lúa rồi đập vào cối đá không ? Nó gồm 2 khúc tre cột vào một đoạn giây thừng. Nhà nông bên Tàu và bên VN đều dùng cái nèo để đập lúa. Ngày xưa lúc Nhật xâm chiếm và cai trị Tàu và VN, thì nó cấm người dân mang bất cứ thứ dao búa nào trong mình. Người hùng Lý Tiểu Long mới nghĩ ra cái nèo đập lúa này, anh thu nhỏ nó lại, và giấu trong người. Nó sẽ là một thứ khí giới lợi hại. Quân Nhật mà có bắt được thì anh sẽ khai đây là cái nèo đập lúa, tôi mang trong người để đi đập lúa thuê. Quân Nhật không thể ngờ được đây là một khí cụ tấn công vô cùng nguy hiểm. Các cụ xem Lý Tiểu Long múa nhị đoản côn tức là anh ta đang múa cái nèo đẹp lúc ngày xưa của cha ông chúng ta đó nha.

Rồi ông ODP xin hết chuyện Bắc Kỳ. Ông quay vào anh John : Các chuyện về

việc anh học tiếng Việt còn hay hơn chuyện cái

nèo đập lúa của tôi. Xin anh nói thêm về đề tài đó. Lời này hợp ý anh John nên anh kể ngay.

- Rằng trong tiếng Miền Nam có việc nuốt chữ nghe rất hay rất ngộ. Nhân nói

tới chữ ẤY trong lần họp trước làm tôi nhớ tới việc nuốt chữ Ấy. Người Miền Nam thường nói ‘anh ấy’ là *anh*, bà ấy là *bả*, ông ấy là *ổng*... Người miền Bắc không nuốt chữ *ấy*, nhưng nuốt chữ *hai mươi và ba mươi*. Ví dụ số 21, thay vì đọc là hai mươi một thì người Bắc đọc là HĂM một, số 22, thay vì đọc là hai mươi hai thì đọc là HĂM hai... Và con số 31, 32... cũng vậy, thay vì đọc là ba mươi một thì đọc là BĂM một, rồi băm hai, băm ba... Nghĩa là toàn bộ hàng hai chục và ba chục thì đều hoá ra **HĂM** và **BĂM** hết.

Nghe đến đây thì cả làng òa ra cười. Hay quá là hay, phải không cơ, mình

là người Việt nói tiếng Việt mà không nhìn ra cái hay, người ngoại quốc học tiếng Việt thì mới nhìn thấy.

Anh John được hứng xin kể tiếp :

- Miền Nam còn có vài kiểu nói vắn tắt mà các bác gọi là ‘nuốt chữ’ nghe

cũng vui tai lắm. Chẳng hạn ông già gọi thằng cháu lại để ông dạy bảo, ông Bắc kỳ thì nói ‘lại đây tao bảo !’ còn ông Nam kỳ thì nói : ‘**lợi biểu** !’ Rõ ràng câu nói có 4 chữ mà ông Nam Kỳ đã nuốt mất 2 chữ !

- Cô Huệ Tôn Nữ hỏi anh John : Khi anh mới gặp Cụ B.95 lần đầu, cụ nói tiếng

Bắc thì anh có hiểu hết không ? Anh John cười hà hà rồi kể : Đa phần thì tôi hiểu, nhưng có câu này tôi cho là rất buồn cười và đặc chất Bắc kỳ. Bữa đó lần đầu tiên gặp tôi thì cụ bảo tôi đẹp trai nên chắc là có nhiều gái mê tôi lắm, cụ nói : ‘Cái mặt đẹp như thế này thì ỏi cô mê nhẩy !’ Mãi về sau tôi mới hiểu chữ **ỏi** của cụ là nhiều, ‘**mét** là mê, và chữ **nhẩy** của cụ không phải là nhảy đầm mà là biến thiên từ chữ *nhỉ*.

Thưa các cụ, chuyện tiếng Bắc và tiếng Nam trong làng tôi sinh ra nhiều chuyện buồn cười lắm, lại còn tiếng miền Trung nữa cơ mới hể, cười vỡ bụng luôn, lần sau tôi xin kể tiếp nha.◆

TRÀ LŨ

Lời NXB : Hiện nay kho sách của Trà Lũ chỉ còn 3 cuốn : 300 Cười + 400 Cười + Đất Quê Hương 2, gồm 26 chuyện phiếm đầy tiếng cười. Đây là món quà quý và hiếm cho mình và cho thân nhân. Giá 65 mỹ kim gồm tiền sách và bưu phí.

Xin liên lạc : petertralu@gmail.com

Tòa Án Nhân Dân Nghệ An nhận đơn khởi kiện Formosa của nạn nhân

CTV Danlambao - Sáng 18/7/2017, khoảng hơn 30 người dân thuộc Giáo xứ Phú Yên, đại diện cho các ngư dân thuộc các Giáo xứ Vĩnh Yên, Mảnh Sơn và những vùng bị ảnh hưởng bởi thảm họa môi trường khác như An Hòa, Sơn Hải, Quỳnh Nghĩa, Quỳnh Tiến, Quỳnh Phương đã đến Tòa án Nhân dân tỉnh Nghệ An nộp đơn khởi kiện Formosa. Cùng đi với các giáo dân còn có các Linh mục trong Ban Hỗ trợ Ngư dân trực thuộc Giáo phận Vinh.

Đã hơn một năm xảy ra thảm họa môi trường do Formosa gây ra, hàng vạn nạn nhân của thảm họa này vẫn không được đền bù thỏa đáng. Nhà nước cộng sản cũng không thực hiện công tác nào để khắc phục thảm họa này. Không những thế, mọi nỗ lực của người dân nhằm bảo vệ môi trường, đòi hỏi quyền lợi cấp thiết và chính đáng cho các nạn nhân đều bị nhà cầm quyền đàn áp mạnh tay, thậm chí dùng nhà tù để trừng trị. Đây không phải cuộc khởi kiện đầu tiên của người dân Miền Trung.

Xin nhắc lại, những cuộc khởi kiện tập thể của người dân liên tiếp được tiến hành trong tháng 9, tháng 10 năm 2016 và đều bị nhà cầm quyền ngăn cản và đàn áp một cách khốc liệt. Một trong những lần hiếm hoi ngư dân chiến thắng được sự ngăn cản của dây đặc an ninh, mật vụ, côn đồ để vào được trụ sở TAND thị xã Kỳ Anh (Hà Tĩnh) nộp đơn là vào hôm 27/9 năm ngoái. Tuy nhiên, TAND Kỳ Anh sau đó đã trả lại 506 đơn kiện của ngư dân một cách trái

pháp luật. Kể từ đó, mọi chặng đường dẫn đến các tòa án ở Hà Tĩnh đều bị ngăn cản.

Sau nhiều lần thương lượng với những nỗ lực không mệt mỏi của một số Linh mục cũng như của người dân, các giáo dân thuộc Giáo phận Vinh, nhà cầm quyền địa phương đã phải đi đến thỏa thuận: TAND tỉnh Nghệ An sẽ đứng ra nhận đơn và tiến hành giải quyết theo luật định. Cho đến 13 giờ cùng ngày, mọi thủ tục giao- nhận 502 đơn khởi kiện Formosa giữa giáo dân Giáo xứ Phú Yên và vùng phụ cận với phía TAND tỉnh Nghệ An đã hoàn tất.

Chúng ta hãy xem TAND tỉnh Nghệ An sẽ giải quyết vụ việc ra sao khi nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã thể hiện sự quy phục gần như hoàn toàn trước một tập đoàn kinh tế ngoại bang?♦

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

BIÊN BẢN
GIAO NHẬN ĐƠN KHIẾU NẠI VÀ TÀI LIỆU

Hồi 8 giờ 30 phút, ngày 18 tháng 07 năm 2017
Tại: Trụ sở Tòa án nhân dân tỉnh Nghệ An
Người giao nộp: Ông Giuse Phan Sỹ Phương, sinh năm 1970.
Số điện thoại: 0967806888.
Linh mục quản hạt Cửa Lò kiêm quản xứ Tân Lộc, phường Nghi Tân, thị xã Cửa Lò.

CMND số 181851180, Công an tỉnh Nghệ An cấp ngày 2/11/2004.
Địa chỉ: phường Nghi Tân, thị xã Cửa Lò, tỉnh Nghệ An.

Là người đại diện theo ủy quyền cho 502 (năm trăm linh hai) hộ dân nộp đơn khiếu nại thông báo trả lại đơn khởi kiện Formosa của Tòa án nhân dân thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh về bồi thường thiệt hại. (Chưa có giấy ủy quyền và chứng minh nhân dân của ông Phương, Ông Phương cam kết giao nộp giấy ủy quyền kèm chứng minh nhân dân trong thời gian 03 ngày kể từ ngày hôm nay 18/7/2017).

Người nhận: Bà Lê Thị Thanh – Thẩm phán Tòa án nhân dân tỉnh Nghệ An
Đã tiến hành việc giao, nhận đơn khiếu nại và tài liệu kèm theo gồm:
502 đơn khiếu nại và tài liệu kèm theo (có 4 tập danh sách kèm theo có đóng dấu giáp lai của TAND tỉnh Nghệ An).

Biên bản này được lập thành hai bản, một bản giao cho người giao nộp và một bản lưu tại Tòa án.

Biên bản kết thúc vào hồi 12 giờ 00 phút ngày 18/07/2017.

NGƯỜI GIAO NỘP
Giuse Phan Sỹ Phương

NGƯỜI NHẬN
Thẩm phán
Lê Thị Thanh

THƠ GIÓ CHUỖNG CUỒNG PHONG

XẠO TỔ

Tướng Vĩnh là con tướng Thanh
Là em Tấn Dũng (?) lưu manh dần trời
Khoẻ khoảng quân đội hơn người
“Một nơi sạch nhất” giữa thời tham ô
Ông ơi, chùi mắt nhìn vô
Đất Tân Sơn Nhứt ai vô đó ông?
Sân golf, khách sạn chơi nông
Phí trường thiếu đất, giao thông tắc đường
Sài Gòn đòi đất thấy thương
Tướng, quan một lũ như phường điếc câm.
Vĩnh Hạ Long cũng khóc thầm
Công ty quân đội rầm rầm đến đây
Đẻo đá cả đêm lẫn ngày
Non xanh toác hoác hao gầy vì ai?

BIỆT PHỦ NUÔI LỢN

Chánh Sở Tài Nguyên Môi Trường
Tỉnh xa Yên Bái chịu nhường ai đâu
Lương ông chỉ đủ cơm rau
Nhưng xây biệt phủ nhà giàu cũng thua
Hồ xanh, vườn cảnh liễu đưa
Dinh trên dinh dưới như vua một thời
Trên hỏi, em xin trả lời
Em xây dinh lớn để... nuôi lợn bây!
Gương trên em học hăng say

Biệt phủ nuôi lợn của quan Yên Bái

ĂN KÉ

Sea Games đại hội thể thao
Mã Lai tiếp đón anh hào Á Đông
Việt Nam tham dự thật đông
Chỉ riêng Đoàn Phó mười ông dàn hàng
Mặt dày đâu biết nể nang
Đến khi bị chửi bẽ bàng rút lui

THỐI ỚNG

Ớng đu đủ cấm vô ông lớn
Thối một hồi mặt lợn phồng lên
Báo Lao Động thối sưng rên
Rằng ngài Xuân Phúc được lên diễn đàn
“Diễn giả chính” trước đoàn lãnh tụ
Hai mươi ngài nguyên thủ quốc gia
Ngồi trơ mắt ếch hút hà
Những Trump cùng Tập... đều ra châu rià.
Phét vừa còn có người nghe

XIN MÁCH NƯỚC

Ở xứ Nam Dương có một bà
Sơ sơ bảy mươi một tuổi già
Vây mà cưới được trai mười sáu
Xin bà mách nước chị em ta

Cô dâu 71, chú rể 16

Formosa: Nỗi Đau & Niềm Hy Vọng

■ Trần Phong Vũ

Thảm họa môi trường biển mà Tổ hợp Formosa là chánh phạm không chỉ gây ra những tác hại kinh hoàng trước mắt cho cả triệu đồng bào sống bám vào biển trên đất nước ta. Nó còn để lại những di lụy lâu dài cho các thế hệ mai sau. Những hệ quả đau thương người dân Nhật Bản phải gánh chịu trong biến cố môi trường biển ở hải cảng Minamata đầu thế kỷ trước là một minh chứng cụ thể¹.

Điều chúng ta không thể quên – và không bao giờ được phép quên – là sau khi công khai thú nhận lỗi lầm gây nên thảm họa hôm 30-6-16, Formosa vẫn bình chân như vại. Tổ hợp này thản nhiên xúc tiến những công đoạn kế tiếp coi như không có chuyện gì xảy ra, bất chấp nỗi đau của những nạn nhân khốn khó!

Tại sao?

Giản dị vì nó được đảng và nhà nước csVN cúi mặt bao che cho kẻ đã hiển nhiên trở thành thủ phạm của tai ương, chết chóc. Trước mắt là cả triệu đồng bào đã và đang phải đối mặt với thảm cảnh thất nghiệp, đói rách và một tương lai vô định! Câu hỏi kế tiếp là trong tình huống bi đát như thế tại sao tập đoàn Ba Đình vẫn muối mặt để cho kẻ ác hoành hành? Câu

1 Mời đọc lại bài từ Minamata (Nhật Bản) tới Vũng Áng (Việt Nam) trên Việt Tide số.....

trả lời vẫn không ngoài cái bóng đen của Bắc Kinh với tham vọng ngàn đời nhằm thôn tính Việt Nam!

Có người sẽ thắc mắc, Formosa vốn là một công ty xuất xứ từ Đài Loan, như thế có dính bén gì tới Trung Quốc? Muốn hiểu rõ căn nguyên nội vụ chỉ cần tìm đọc bài thâm cứu của nhà biên khảo Mai Thái Lĩnh trong Nhóm TS Hà Sĩ Phu ở Đà Lạt từng được đăng tải trên mạng Bô-xít VN năm rồi. Theo đó thành phần chuyên gia cốt cán của Formosa do MCC, một tổ hợp chuyên viên không phải tư nhân mà do chính chế độ Bắc Kinh làm chủ. Trả lời cuộc phỏng vấn của báo Églises d'Asie hôm Thứ Sáu 07-7-2017, Đức TGM Nguyễn Chí Linh, đương kim Chủ tịch HĐGMVN đã minh nhiên cho biết rằng: *Tổ hợp Formosa do “chính người Trung Quốc đầu tư; người Đài Loan chỉ là những người cho mượn tên mà thôi”.*

Những chứng cứ điển hình trên đây cho chúng ta hiểu nguyên nhân sâu xa khiến Hànội dưới quyền sinh sát của BCT cộng đảng VN do TBT Nguyễn Phú Trọng chỉ đạo mà vì hệ lụy mật ước Thành Đô phải mọp đầu tuân theo sự sai khiến của Tập Cận Bình!

Và đây chính là cội nguồn làm nên nỗi đau ngàn đời cho dân tộc ta.

Tuy nhiên, trong cái rủi vẫn tiềm tàng những cơ may.

Cơ may thứ nhất là, hơn tất cả những báo động xưa rày, **biến cố Formosa đã trở thành cơn địa chấn kinh thiên động địa làm thức tỉnh nhân tâm**. Nó tác động mạnh mẽ tới tinh thần yêu nước cổ hũu của dân tộc ta. Trong một lúc, mọi người cùng nhận ra là mình đang phải đối mặt với cả “thù trong” lẫn “giặc ngoài”. Người dân Việt từ Bắc chí Nam, từ các đô, tỉnh, thị tới vùng cao nguyên, các xóm làng chài lưới xa xôi hẻo lánh đều bừng tỉnh, thấy rõ không chỉ âm mưu thâm độc của kẻ thù truyền kiếp Bắc phương, mà còn nhận chân được chính tập đoàn csVN ngày nay là những kẻ bán nước, công khai “cồng rắn cắn gà nhà”!

Thứ đến, điều quan trọng là sự thức tỉnh này không chỉ ngừng lại trong tâm tưởng người dân. Nó bộc phát mạnh mẽ và cụ thể bằng hành động. Trước hết với hàng loạt những bài phản biện đanh thép của giới trí thức, các nhà văn nhà báo độc lập, xác định nhu cầu cấp thiết phải “thoát Trung”. Cùng lúc trong quần chúng cũng nhất loạt nổ ra những cuộc biểu tình quyết liệt với sự tham dự của cả chục ngàn người, bao gồm đông đảo giới trẻ, vạch trần tội ác của tổ hợp Formosa với sự đồng lõa của đảng và nhà nước csVN. Hình ảnh những cuộc xuống đường tràn ngập khẩu hiệu, biểu ngữ đòi công ty Formosa phải trả lại biển sạch cho ngư dân, bồi thường xứng đáng cho cả triệu

đồng bào đang lâm cảnh bần cùng, không việc làm, không cơm ăn, áo mặc... được truyền đi khắp nơi. Đám đông biểu tình cũng lên tiếng đòi hỏi giới hữu quyền trong nước phải có thái độ dứt khoát với công ty Formosa bằng cách trục xuất vĩnh viễn khỏi lãnh thổ VN.

Đáp ứng yêu cầu chính đáng của toàn dân, các nhà lãnh đạo tôn giáo với sự hỗ trợ tích cực về tinh thần và vật chất của đồng bào trong ngoài nước, đã can đảm hướng dẫn các nạn nhân thiết lập hồ sơ đưa Formosa ra tòa.

Song song với những áp lực của quần chúng trong nước, một chiến dịch ngoại vận cũng được tiến hành. Chiến dịch này không chỉ giới hạn nơi các cơ quan hành pháp, lập pháp Đài Loan vốn có trách nhiệm trực tiếp với Formosa. Tháng 6 năm 2017, Đức Cha Nguyễn Thái Hợp, Giám mục Giáo phận Vinh và là Chủ tịch Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình cạnh HDGMVN đã cầm đầu một phái đoàn gồm các chuyên gia về môi trường qua các quốc gia Âu Châu như Bỉ, Na Uy, Thụy Sĩ để vận động dư luận quốc tế quan tâm tới hành vi xả thải hóa chất độc hại xuống lòng biển Vũng Áng, Hà Tĩnh của tổ hợp Formosa. Trước đó Linh mục Nguyễn Đình Thực, cai quản Giáo xứ Song Ngọc, Nghệ An đã qua Đài Loan để cùng với Linh mục Nguyễn Văn Hùng tiếp xúc với các nhà lập pháp Quốc hội đảo quốc này như Dân biểu Tô Thị Phần để trình bày nội vụ với yêu sách giới hữu quyền Đài Loan phải có biện pháp cụ thể đối với hành vi hủy hoại môi trường biển trầm trọng do Formosa gây ra.

Những phản ứng mạnh mẽ

trên đây của giới trí thức và quảng đại quần chúng quốc nội đã dồn đảng cộng sản và nhà cầm quyền Hànội vào bước đường cùng phải tìm phương cứu vãn. Để hù dọa và đề trấn áp dư luận, dưới sự chỉ đạo của công an, chế độ hướng mũi dùi khủng bố trắng hai Linh mục Đặng Hữu Nam và Nguyễn Đình Thực, những lãnh đạo tinh thần từng vượt qua mọi e dè, sợ hãi, công khai giúp đỡ và hướng dẫn các nạn nhân thuộc hai giáo xứ Phú Yên, Song Ngọc và một số bà con thuộc các tôn giáo bạn, thiết lập hồ sơ khiếu kiện Formosa tại tòa án huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh cách đây không lâu, bất chấp mọi nguy hiểm cho bản thân.

Ngay sau đó, toàn bộ hệ thống thông tin, tuyên truyền, báo chí, phát thanh, TV Nghệ An nhất loạt mở chiến dịch xuyên tạc, bôi lọ hai LM Nam và Thực. Tiếp theo, họ cho tay chân dán những tờ truyền đơn trên khắp hang cùng ngõ hẻm, đòi Giáo quyền Vinh và nhà nước trục xuất hai Linh mục này khỏi địa sở hiện nay. Bước thêm một bước, họ huy động bọn du thủ du thực chằng những biểu ngữ lớn ngang những con lộ trong những xóm đạo, gán cho hai Linh mục đã có những hành vi kỳ thị gây chia rẽ tôn giáo.

Cuối cùng, cán bộ đảng và nhà nước trắng trợn dùng tiền và những lời hứa hẹn mua chuộc đám đông dân chúng nghèo khổ tập trung xuống đường với những ngôn từ sắt máu của bọn đầu gấu nhằm mục tiêu bôi bác, mạ lỵ, tố khổ những Giáo sĩ đã can đảm và kiên trì bênh vực các nạn nhân lên tiếng tố giác hành vi phá hoại môi trường biển của Formosa và

những kẻ đồng lõa trong đảng và nhà nước csVN.

Mục tiêu trước mắt của họ là làm bật đi tiếng nói kiên trì, dũng cảm của những cá nhân, tập thể dám công khai lên tiếng chống lại tập đoàn Formosa. Dưới mắt và trong tim họ, chống Formosa cũng có nghĩa là chống chế độ Hànội. Xa hơn và quan trọng hơn nữa là chống âm mưu bá quyền của Bắc Kinh nhắm vào lãnh thổ của ta.

Kể từ trung tuần tháng 6 vừa qua, nhiều vụ khủng bố, xách nhiễu, bắt bớ, lên án phi pháp đã liên tiếp diễn ra. Đầu tiên là vụ giáo sư Phạm Minh Hoàng vô cớ bị tước quốc tịch Việt Nam, sau đó bị cưỡng bách trục xuất qua Pháp. Thứ đến là cuộc săn đuổi ráo riết của các lực lượng an ninh, tình báo csVN phối hợp với mật vụ Trung cộng nhắm vào anh Huỳnh Quốc Huy, một người trẻ sinh trưởng ở đồng bằng sông Cửu Long mà trong nhiều tháng qua đã đưa lên mạng rất nhiều livestream giá trị, vạch trần tội ác bán nước, diệt chủng của chế độ gọi là “cộng hòa xã hội chủ nghĩa việt nam”. Có tin cho hay, ngay sau khi anh tìm đường vượt thoát qua Thái Lan, bọn chó săn Hànội không buông tha, vẫn len lỏi qua biên giới tìm cách truy sát nhà tranh đấu ôn hòa trẻ tuổi họ Huỳnh.

Tuy vậy có lẽ tin Blogger Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh bị tòa án Nhân dân tỉnh Khánh Hòa tuyên án 10 năm tù hôm 29-6 vừa qua với tội danh “Tuyên truyền chống phá nhà nước”, đã gây công phẫn cho công luận đồng bào trong và ngoài nước hơn hết. Tội danh đích thực của Mẹ Năm chính là vì cô là một trong những người

đầu tiên đã kiên trì lên tiếng hải tị Formosa và đồng loã -không ai khác hơn là Hànội- đã huỷ hoại trầm trọng môi trường biển Vũng Áng và là căn nguyên tạo nên nỗi đau cho cả triệu ngư dân bốn tỉnh miền Trung và những thành phần sống bám vào biển. Giới Blogger ở quốc nội cho rằng căn nguyên sau xa khiến đảng và nhà nước phải mạnh tay đối với Mẹ Nấm chính là vì họ nhận ra tính nguy hiểm đối với sự an nguy của chế độ nếu không bịt được tiếng nói của cô trong một thời gian nhất định nào đó. Người ta chưa quên Mẹ Nấm chính là một trong những khuôn mặt từng được phu nhân Tổng thống HK Donald Trump đích thân tuyên xưng là một phụ nữ kiên trì đấu tranh cho tự do, dân chủ và nhân quyền trên thế giới hôm nay. Điều này cho thấy phải có một lý do thiết thân quan trọng lắm Hànội mới phải chọn lựa việc bắt bớ và kết án người mẹ trẻ này. Lý do ấy không gì khác hơn là răn đe những ai còn dám lên tiếng chống lại Formosa.

Một trong những người thấu rõ điều này không ai khác hơn là Thu Sương, người thiếu nữ có giọng ca đấu tranh khoẻ mạnh, truyền cảm chinh phục lòng người trong cộng đồng tị nạn Việt Nam ở Pháp. Cô không muốn vì những ngón đòn hù dọa của đảng và nhà nước csVN cùng những thủ đoạn nham hiểm nhằm đánh lạc hướng của thù trong giặc ngoài mà mọi người quên đi vấn nạn Formosa. Theo cô, nếu thủ đoạn tàn độc của Bắc Kinh mượn tay Formosa và bọn tay sai ở Hànội gây nên những hậu quả tai hại kinh hoàng cho cả triệu đồng bào ta ở bốn tỉnh miền Trung và còn để lại những di lụy

lâu dài mai sau thì chính nó cũng là cơ may giúp thức tỉnh lòng người. Chính vì suy nghĩ như thế, trong một thời gian dài cô đã cùng một số ca nhạc sĩ bạn ở thủ đô Pháp quốc cư mang ý định dùng âm nhạc để làm sống lại tinh thần đấu tranh chống Formosa không chỉ ở Pháp... mà khắp nơi trên thế giới, những nơi quy tụ đông đảo đồng bào tị nạn cộng sản.

Được biết, đầu tháng 8-2017 tới đây, từ Pháp quốc ca sĩ Thu Sương sát cánh cùng Đặng Bình, nhạc sĩ Đình Đại sẽ xuất tiền tui tổ chức một cuộc lưu diễn từ miền Đông qua miền Tây Hoa Kỳ để tổ chức những Đêm Ca Nhạc Đấu Tranh với chủ đề “Hát Trên Vùng Biển Chết”, vào cửa tự do.

Riêng tại miền Nam bang California, biển cô này sẽ diễn ra từ 7 đến 10 giờ tối Thứ Bảy ngày 12-8-2017 tại Hội trường Nhật Báo Việt Báo, tọa lạc tại số

14841 đường Moran St. thành phố Westminster. Nhóm Ca Nhạc Sĩ phương xa sẽ có sự hợp tác của Câu Lạc Bộ Tình Nghệ Sĩ của Nhạc sĩ Cao Minh Hưng với một BTC với sự tham dự đầy nhiệt tình của Nhóm Thân Hữu Nhà Thơ Quá Cố Nguyễn Chí Thiện, Hội Giáo Chức Việt Nam - Miền Nam California, Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân và Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam. Theo tiết lộ của người trong cuộc thì đêm hát này sẽ xuất hiện hầu hết những bài hát mới liên quan tới thảm nạn môi trường biển Vũng Áng cùng với những ca khúc nói lên ý chí phản đấu dũng cảm của Những Thiên Thần Trong Bóng Tối đang âm thầm đóng góp mồ hôi, nước mắt cho một Quê hương thanh bình, tự do, no ấm, không cộng sản mà Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh là một khuôn mặt điển hình.♦

Chúa Nhật 16-7-2017

Cười Tí Cho Vui

LUẬT NHÂN QUẢ

Một con heo rừng rừng nước mắt thừa với vị thần coi về nhân quả luân hồi

- Thừa ngài, con sinh ra đã mang thân hình xấu xí, cả đời phải ăn cơm thừa canh cặn, cuối cùng lại bị giết làm thịt để kẻ khác ăn, vậy công bằng ở đâu?

Vị thần trả lời

- Con không hiểu gì về luật nhân quả, luân hồi. Để ta giải thích cho con:

- * Kiếp trước con không chịu nghe lời nói phải nên kiếp này con bị phạt mang đôi tai to.
- * Kiếp trước con nhắm mắt làm ngơ trước những cơ cực của người khác nên kiếp này con mang đôi mắt híp.
- * Kiếp trước con nói nhiều làm ít, lại toàn nói những điều dối trá, nên kiếp này con có giọng nói “khịt khịt”.
- * Kiếp trước con ăn đủ thứ của người nghèo nên kiếp này con phải mang cái mõm dài.
- * Kiếp trước con soi toàn cao lương mỹ vị nên kiếp này con phải ăn cơm thừa canh cặn.
- * Kiếp trước con hãm hại nhiều người vô tội nên kiếp này con bị làm thịt cho người khác ăn.

- Giờ con đã giác ngộ ra chưa?

Con heo gạt nước mắt, bắn khoăn tự hỏi:

- “**Chẳng lẽ kiếp trước mình là một quan chức nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa hay sao?**”

Luật Hình sự sửa đổi buộc luật sư tố cáo thân chủ, trừng phạt tự do ngôn luận

(New York, ngày 22 tháng Sáu năm 2017)
— Hôm nay, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền phát biểu rằng Việt Nam cần ngay lập tức hủy bỏ một điều khoản trong bộ luật hình sự sửa đổi có nội dung buộc luật sư phải chịu trách nhiệm hình sự nếu không tố cáo một số hành vi phạm tội của thân chủ mình với chính quyền. Luật sửa đổi cũng có một số thay đổi tăng nặng mức hình phạt đối với hành vi phê phán chính phủ hoặc nhà nước độc đảng.

“Buộc luật sư phải vi phạm tính bảo mật giữa người bào chữa và thân chủ có nghĩa rằng các luật sư sẽ trở thành chỉ điểm cho nhà nước, và thân chủ sẽ không có lý do gì để tin tưởng luật sư của mình,” ông Brad Adams, Giám đốc Ban Á châu của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền nói. “Việt Nam coi mọi ý kiến phê phán hoặc phản đối chính phủ hay Đảng Cộng sản là vấn đề ‘an ninh quốc gia’ — điều này sẽ tước bỏ mọi cơ hội bào chữa pháp lý thực sự trong các vụ việc như thế.”

Ngày 20 tháng Sáu năm 2017, Quốc hội Việt Nam thông qua bộ luật hình sự sửa đổi, sẽ có hiệu lực từ ngày mồng 1 tháng Giêng năm 2018. Điều 19, khoản 3 của bộ luật hình sự sửa đổi quy định rằng: “Người không tố giác là người bào chữa không phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định tại khoản 1 Điều này, trừ trường hợp không tố giác các tội xâm phạm an ninh quốc gia hoặc tội khác là tội phạm đặc biệt nghiêm trọng do chính người mà mình bào chữa đang chuẩn bị, đang thực hiện hoặc đã thực hiện mà người bào chữa biết rõ khi thực hiện nhiệm vụ bào chữa.”

Nhiều luật sư Việt Nam đã công khai bày tỏ

sự quan ngại của mình về quy định mới này. Ngày 12 tháng Sáu, Đoàn Luật sư Thành phố Hồ Chí Minh đã gửi tới Quốc hội một công văn đề nghị hủy bỏ điều khoản trên. Theo công văn này, điều khoản mới có nội dung xung đột với Bộ luật Tố tụng Hình sự sửa đổi và Luật Luật sư, vốn yêu cầu người bào chữa phải giữ bí mật thông tin về vụ việc mình tham gia bào chữa. Công văn nêu nhận định rằng điều khoản mới này là “một bước thụt lùi so với Bộ luật Hình sự 1999.”

“Các nhà đầu tư và đối tác thương mại nước ngoài của Việt Nam cần hết sức lưu ý về điều luật bắt buộc các luật sư của mình phải trình báo thông tin riêng tư của thân chủ với chính quyền, nếu muốn tránh gặp phiền phức,” ông Adams nói.

Điều cần đặc biệt quan ngại là Điều 19 nhằm vào những người bị truy tố về các tội danh an ninh quốc gia được định nghĩa mơ hồ, như “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” (điều 79); “phá hoại khối đại đoàn kết dân tộc” (điều 87); “tuyên truyền chống nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam” (điều 88) và “phá rối an ninh” (điều 89). Đáng lẽ phải hủy bỏ những điều luật nói trên, vốn thường được vận dụng để trừng phạt những hành vi thực hiện quyền tự do nhóm họp, lập hội và tự do ngôn luận, giờ đây chính quyền lại bổ sung thêm các hình phạt nặng nề hơn đối với các blogger và các nhà hoạt động nhân quyền. Trong đó có các khoản mới của các điều 109 (trước đây là điều 79) và điều 117 (trước đây là điều 88) với nội dung “người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ một đến năm năm.” Điều này có nghĩa là một người có thể bị phạt tù tới năm năm vì chuẩn bị phê phán

nhà nước hay sắp sửa tham gia một tổ chức chính trị độc lập không được chính quyền phê chuẩn. Nhiều điều luật có nội dung mơ hồ liên quan tới an ninh quốc gia đã thường xuyên được vận dụng để kết án nhiều người chỉ vì họ thực hành các quyền cơ bản của mình, giờ đây lại có thể bị lợi dụng trong nhiều tình huống hơn. Việt Nam cần hủy bỏ và cải cách các điều luật này, chứ không nên nói rộng khả năng áp dụng.

Trong hầu hết các vụ bắt giữ và kết án có động cơ chính trị ở Việt Nam, chính quyền thường áp dụng điều 79 để trừng phạt những người có liên quan tới một nhóm hay một tổ chức không được đảng cộng sản cầm quyền công nhận. Điều 87 thường được áp dụng để trừng phạt những người tham gia các nhóm tôn giáo không được chính quyền phê chuẩn. Điều 88 là một công cụ bịt miệng những người bất đồng chính kiến và blogger dám phê phán đảng hay chính phủ. Điều 89 được áp dụng để trừng phạt những nhà hoạt động độc lập vì quyền lợi của người lao động dám tham gia tổ chức các cuộc đình công tự phát.

“Bộ luật hình sự sửa đổi thể hiện tinh thần thiếu cam kết của Việt Nam đối với nỗ lực cải thiện thành tích về nhân quyền yếu kém của mình,” ông Adams phát biểu. “Nếu Việt Nam thực tâm muốn thúc đẩy chế độ pháp quyền, họ cần tạo điều kiện cho các luật sư làm công việc chuyên môn của mình chứ không phải đưa ra các điều luật mới khiến cho luật sư không thể làm việc được.”◆

(bauxitevn)

Giáo sư Ngô Bảo Châu 'có quan điểm trái với sự giáo điều'

Một giảng viên ở Hà Nội nói với BBC rằng bà tin “Giáo sư Ngô Bảo Châu chẳng để ý chuyện ông đang bị bôi nhọ” và rằng bà khâm phục “một trí thức thành danh ở nước ngoài vẫn tha thiết với những vấn đề xã hội của Việt Nam”.

Mạng xã hội tại Việt Nam đang lan truyền những bài ‘Tiếc cho nhân tài Ngô Bảo Châu; Ngô Bảo Châu - một con trâu biết làm toán’ hay ‘Ngô Bảo Châu - một con chó phản chủ...’

Một bài trong số này đăng trên blog có đoạn viết: “Ngô Bảo Châu tiếp tục cổ súy cho các hành động sai trái chống phá đất nước của những tên phản động như Lê Công Định, Nguyễn Đình Thục, Đặng Hữu Nam, Mẹ Nấm...”

Cuối tháng trước, Giáo sư Châu là một trong 15 nhà khoa học của nhiều quốc gia được bầu làm viện sĩ tại Viện Hàn lâm khoa học Pháp.

Hồi tháng 12/2016, ông quyết định hiến toàn bộ tiền thưởng giải Fields năm 2010 để tài trợ cho Tạp chí Pi dành cho các học sinh, sinh viên yêu toán.

Trên trang cá nhân có nhiều lượt theo dõi, gần đây ông chia sẻ link ký thỉnh nguyện thư đòi trả tự do cho blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (Mẹ Nấm).

Tháng 6/2017, đề cập về tập thơ Thành Phố Dị Dạng bị thu hồi, Giáo sư Ngô Bảo Châu viết:

• Giáo sư Ngô Bảo Châu đọc diễn từ tại Viện Hàn lâm Khoa học Pháp hôm 20/6

“Đã vào thiên niên kỷ thứ ba lâu rồi mà ở đâu đó trên quả đất này vẫn có ai đó muốn kiểm soát thơ, cho rằng thơ không được chủ quan, thơ phải hợp lý. Có phải họ nuôi tiếc một cái gì đó mà đáng ra nên vĩnh viễn cho yên nghỉ với thiên niên kỷ trước hay không?”

‘Dũng cảm và dẫn thân’

Hôm 12/7, bà Nguyễn Hoàng Ánh, giảng viên đại học nói với BBC từ Hà Nội: “Tôi tin Giáo sư Ngô Bảo Châu chẳng để ý chuyện ông đang bị bôi nhọ đâu.”

Chắc ông thừa hiểu xã hội Việt Nam giống như căn nhà đóng cửa lâu năm, mới mở cửa đón làn gió mới, nên có thể một số người bên trong có phản ứng không phù hợp.”

“Tôi cũng không cho rằng chuyện ông bị bôi nhọ liên quan

đến chính quyền, vì không có tin nào như vậy trên báo chính thống.”

“Theo như tôi thấy, có thể nguyên do của việc này là vì ông có những quan điểm trái với sự giáo điều về tôn sùng Hồ Chí Minh hay phản đối việc bắt giam blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh.”

“Ông Châu là một trí thức chân chính, nói theo kiểu ngày xưa là “uy vũ bất năng khuất (người cương trực không chịu khuất phục kẻ có quyền thế).”

“Trí thức người Việt thành danh ở nước ngoài thì nhiều, nhưng người tha thiết quay về đóng góp cả về nghề nghiệp và về những vấn đề xã hội của Việt Nam như Giáo sư Châu là rất hiếm hoi,” bà Nguyễn Hoàng Ánh, nói. “Tôi cho đó là sự dũng cảm và dẫn thân.”

Ông Nguyễn Quang Thạch,

GS Châu (đeo kính) thường xuyên về Việt Nam làm việc và thăm thân nhân

người khởi xướng chương trình Sách Hóa Nông Thôn nói với BBC: “Theo tôi, việc một số trang mạng hạ bệ giáo sư Ngô Bảo Châu thì không thể gọi nó là chiến dịch và không đáng bận tâm.”

“Điều đáng nghĩ là những phát ngôn rất đỗi hiển nhiên mà người có tri thức nào cũng có khái quát và phóng ngôn lại thu hút số đông quan tâm và cả đám đông chống đối.”

“Điều này, một phần phản ánh tính yếu của đám đông, họ xả ản ức về thực trạng xã hội qua quan điểm của một cá nhân, và một đám đông khác không chấp nhận quan điểm trái chiều. Xã hội có đám đông chỉ dừng ở xả ản ức qua và bằng ngôn từ thì thiếu sức mạnh nội thân để đấu tranh chống lại cái xấu và kiến tạo văn minh quốc gia.”

“Hạ bệ một trí thức cụ thể nào đó là chỉ số xấu. Nhưng sự hạ bệ kinh khủng nhất và kéo lùi sự phát triển của xã hội là sự hạ bệ tri thức của đám đông.”

“Sự hạ bệ đó được thể hiện qua những người lớn khẳng định ‘trẻ em không đọc sách’, nhà trường

không giúp trẻ em đọc sách, và xã hội vẫn để hơn 14 triệu trẻ em chưa được nghe và đọc sách. Vậy, để một ngày đẹp trời, những phát ngôn hiển nhiên của một trí thức nào đó không bị chụp mũ, thì cần một đám đông trân quý tri thức bằng cách chia sẻ nó rộng rãi.”

Cùng thời điểm, nhà báo Huy Đức viết trên Facebook cá nhân: “Đừng nghĩ truyền thông Việt Nam đã ‘dựng’ Ngô Bảo Châu lên như dựng vài thần tượng khác.”

“Chính truyền thông và một vài chính trị gia đã khai thác sự ngưỡng mộ của dân chúng trước tài năng toán học xuất chúng của ông để đánh bóng hình ảnh cho họ.”

“Chắc giờ đây có người nhận ra Ngô Bảo Châu là một học giả tầm cỡ quốc tế chứ không phải là

“một con cừu” nội địa. Nhưng, quý vị nên nhớ, danh tiếng của Giáo sư Ngô Bảo Châu là có thật chứ không phải là một sản phẩm của truyền thông để quý vị có thể sử dụng truyền thông, ngay cả chính thống, mà hạ bệ.”

Trước đó, Giáo sư Nguyễn Tiến Dũng, Đại học Toulouse, Pháp, viết: “Thật ra, những điều Giáo sư Ngô Bảo Châu nói ra, từ bô xít cho đến Mẹ Nấm... mới chỉ ở mức nhẹ, chẳng có gì là ghê gớm hay bí mật, ai có khả năng tự tìm thông tin và suy luận đúng đắn cũng nhận thấy được.”

“Tuy nhiên, trong thời đại Internet này, chính sách ngu dân có thể làm chậm lại sự tiến bộ của xã hội, nhưng cuối cùng thì làm sao có thể ngăn cản nỗi nhu cầu văn minh hoá, tự do hoá về tư tưởng của cả trăm triệu người dân.”

Giáo sư Ngô Bảo Châu vào hè năm ngoái gõ một **bình luận gây tranh cãi** của mình trên Facebook.

Vào hôm 19/05/2016, trên Facebook cá nhân của mình, Giáo sư Châu viết: “Có quý? mến ai thì mong họ thoát khỏi vòng luân hồi, đừng bắt họ sống mãi trong sự nghiệp của chúng ta.”

Bình luận này nhận được trên dưới 20.000 người “thích”, hàng trăm bình luận và cả ngàn lượt chia sẻ nhưng đã được gỡ bỏ sau khoảng hai giờ kể từ khi đăng.♦

BBC

*Tích cực tham dự chiến dịch
mỗi Độc Giả giới thiệu thêm
Độc Giả mới.*

Thu hồi và hủy tập thơ

Thành phố dịu dàng

Dưới đầu đề trên, báo **Tuổi Trẻ** số đề ngày 13.6.2017 đưa tin :

Nhà văn Nguyễn Quang Thiều - giám đốc kiêm tổng biên tập Nhà xuất bản Hội Nhà văn đã có quyết định “thu hồi và hủy tập thơ **Thành phố dịu dàng** xuất bản năm 2015”.

Đây là tập thơ xuất bản năm 2015, gồm 48 bài của nhà thơ Trần Nhuận Minh đã được UBND tỉnh Quảng Ninh ra quyết định trao **giải nhất giải thưởng văn nghệ Hạ Long** lần thứ 8 nhưng vấp phải ý kiến trái chiều của dư luận. Vì vậy, Cục Xuất bản, In và Phát hành (Bộ Thông tin và truyền thông) đã ra văn bản yêu cầu đình chỉ phát hành tập thơ này.

Trong công văn gửi cục Xuất bản, In và Phát hành, ông Nguyễn Quang Thiều nêu rõ:

“Nhà xuất bản Hội Nhà văn đồng ý với nhận định của cục Xuất bản, In và Phát hành : “Tập thơ là những hồi tưởng về quá khứ, miêu tả cuộc sống, số phận con người với sự đôn hậu, chân thành, xen lẫn day dứt, xót xa của tác giả. Tuy nhiên, 2 bài thơ **Lúc Ấy...** và **Những điều Ấy...** có cách viết mang tính chủ quan, không hợp lý”.

Nhà xuất bản Hội Nhà văn đã làm việc với biên tập viên và tác giả để rút kinh nghiệm trong công tác biên tập, cuối cùng “đi đến quyết định thu hồi và hủy tập thơ **Thành phố dịu dàng** xuất bản năm

2015 và xin in lại tập thơ sau khi loại bỏ hai bài thơ nói trên”, công văn nêu rõ.

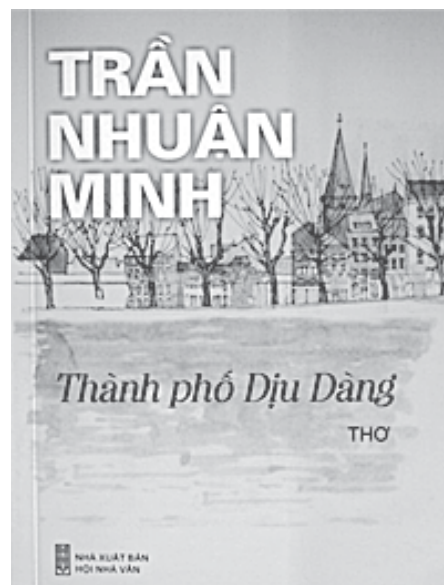
Trước những thông tin trái chiều của dư luận về tập thơ **Thành phố dịu dàng**, nhà thơ Trần Nhuận Minh cũng đã có đơn xin rút khỏi giải thưởng văn nghệ Hạ Long lần thứ 8. Hội VHNT Quảng Ninh đang hoàn chỉnh văn bản báo cáo, trình UBND tỉnh Quảng Ninh ra quyết định không trao giải thưởng cho tác phẩm này.

Ngay lập tức, các mạng xã hội đã phản ứng mĩa mai quyết liệt trước quyết định của bộ 4T và sự vâng lời của nhà thơ giám đốc kiêm tổng biên tập của nhà xuất bản.

Trước hết, người ra đi tìm hai bài thơ “vì sao nên nổi” mà có lẽ đến nay ít ai được đọc. Một lần nữa, mạng xã hội cho thấy hiệu quả và vận tốc của nó. Bản chụp hai bài thơ được phổ biến nhanh chóng :

Trên trang FaceBook, nhà toán học **Ngô Bảo Châu** bình luận :

đã vào thiên niên kỷ thứ ba lâu rồi mà ở đâu đó trên quả đất này vẫn có ai đó muốn kiểm soát thơ, cho rằng thơ không được chủ quan, thơ phải hợp lý. có phải họ nuốt tiếc một cái gì đó mà đáng ra nên vĩnh viễn cho yên nghỉ với thiên niên kỷ trước hay không?

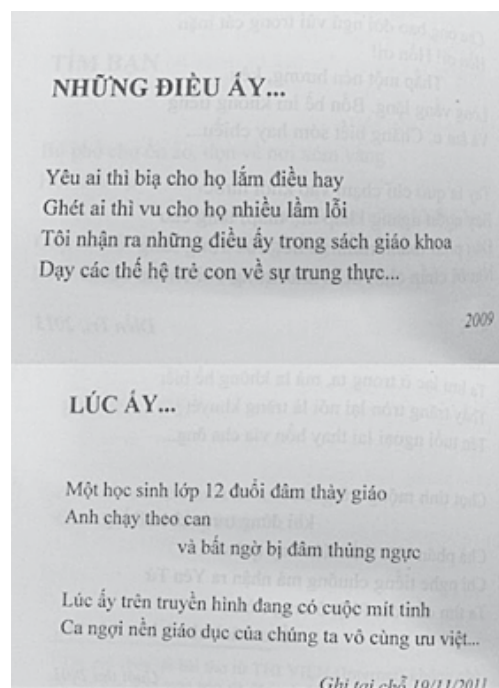

Một nhà toán học khác, **Hà Huy Khoái**, góp ý kiến rất xây dựng :

“Tôi nhận ra những điều ấy trong sách giáo khoa” : nếu thêm chữ “của địch” vào thì có phải sẽ được phổ biến rồi không !

Có thể trích vô vàn những lời bình luận khác. Nhưng xin để bạn đọc hứng thú khám phá trên các trang FaceBook.♦

Kiến Văn

Thánh lễ cầu nguyện cho Quê Hương VN tại Đan viện St Ottilien, Đức

Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB đã ngỏ lời chào mừng quý linh mục và tất cả mọi người đến tham dự.

Đức Quốc - Thánh lễ cầu nguyện cho Quê Hương VN và Hiệp thông cầu nguyện cho Đan Viện Thiên An – Huế vào lúc 15 giờ chiều thứ bảy 15/7/2017, tại Đan viện St. Ottilien. Linh mục Delphin người Congo, hiện là cha phó của giáo xứ St. Benno, München, Linh mục Stefan Brainda, đến từ cộng hoà Tiệp Khắc; ngoài ra còn có các linh mục của Đan viện St. Ottilien: Cha Tobias Merkt OSB, cha Maurus Blommer OSB, Cha Augustinô Phạm Sơn Hà OSB cùng đồng tế dâng Thánh lễ cầu nguyện cho Quê Hương Việt nam.

Năm nay, nhiều người đến tham dự Thánh lễ, có Quý cụ ông, cụ bà, quý anh chị em không cùng niềm tin Kitô giáo, cũng đến hiệp thông. Có những anh chị đến từ Stuttgart, và cũng có người, không quen

ngại đường xá, từ sáu, bảy trăm cây số cùng trở về đây, như ông Hội trưởng, hội Bác ái Vinh Sơn Nguyễn văn Ri, và anh Nguyễn Tấn Năng.

Đặc biệt có Chorgemeinschaft Stoffen – Egling, là ca đoàn người Đức do bà Veronika Graser, ca trưởng điều khiển. Thêm vào đó, có ông nhạc trưởng Helmut Berner điều khiển Die Stubenmusik và giáo dân Việt Nam trong phần Dâng Thánh lễ với Ca Khúc Trầm hương.

Linh mục Maurus Blommer OSB đã giảng trong Thánh lễ bằng tiếng Đức, sau đó LM Augustinô Phạm Sơn Hà, không dịch bài giảng, nhưng chỉ nói một vài ý tưởng trong bài giảng của LM Maurus như sau: „Kính thưa Quý ông bà, Anh Chị Em,

Cha Maurus đã chia sẻ với Anh Chị em đề cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam, công lý được thực hiện. Như anh chị đã biết QHVN thảm họa môi trường do nhà máy Formosa gây ra, và trong những ngày vừa qua Thánh Giá tại Đan Viện Thiên An Huế bị đập phá, các Đan sĩ bị hành hung, đánh đập dã man.

Khi nhắc đến các Thánh Tử Đạo VN, Đức cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận đã nói: Các vị tử đạo VN của chúng ta, đã dạy cho các Kitô hữu Việt Nam biết nói „có“ một cách vô điều kiện và không giới hạn trong tình yêu của Chúa, nhưng các vị tử đạo cũng đã dạy nói „không“ là không thỏa hiệp, không a dua làm những điều bất chính, dù để đổi, cứu lấy mạng sống của chính mình. Anh Chị vừa nghe Cha Maurus chia sẻ trong tám mối phúc thật. Phúc cho ai khó nghèo. Từ ngữ “nghèo” ở đây, không có nghĩa là không có quyền, phải cúi đầu để chấp nhận những gian dối, bất công, nhưng phải nỗ lực sống hướng Thiện và làm chứng cho sự thật. Trong tám mối phúc thật, Chúa cũng dạy, Phúc cho ai có lòng công chính thì tâm hồn người đó được no thỏa. Đức tin là một sức mạnh nội tâm để kiến tạo hoà bình. Cha Maurus cũng đã nhấn mạnh, để làm cho đất nước VN hòa bình, thì cha cũng bất lực, nhưng chỉ có lời cầu nguyện là một sức mạnh. Chỉ có Chúa là Đấng Tình Yêu, cứu chuộc nhân loại. Ngài chính là Đấng ban sự bình an cho chúng ta.“

Cùng hướng về Quê Hương, những lời nguyện giáo dân thiết dâng lên: *Xin Chúa ban Cho Quê Hương VN chúng con được thoát ách thống trị độc tài, cộng sản vô thần, xin cho*

Thánh lễ trong nhà thờ

Rước kiệu

những người dân đang phải đối mặt với những thảm họa môi trường có nhiều nghị lực để họ có thể vượt qua được những khó khăn gian khổ trong cuộc sống. Xin cho công lý trên Quê Hương Việt nam được thể hiện, môi trường được bảo vệ trong sạch, quyền sống và quyền làm người được tôn trọng, để người dân tại quê nhà được sống an bình, hạnh phúc. Và tự do tôn giáo được tôn trọng.

Lạy Chúa, Chúa đã ban cho chúng con có hai bàn tay, và đôi chân, Xin cho chúng con biết giúp đỡ những anh em khác trong lúc lâm than, đau khổ, bệnh tật; Xin Chúa cho chúng con biết ca ngợi danh Chúa, và can đảm nói lên sự thật, bênh vực những người anh em đang bị cô thế, áp bức, tù đầy. Xin Chúa ban cho Đan viện Thiên An Huế được vững mạnh trong niềm tin để can đảm sống, và làm chứng cho Sự thật."

Lạy Chúa, chúng con về đây để cầu nguyện cho chính bản thân, gia đình, và quê hương VN; chúng con dâng lên Chúa những niềm vui, những bệnh tật và đau khổ, những thành công cũng như thất bại. Xin Chúa thương giúp chúng con biết nhận ra Thánh ý Chúa trong cuộc sống, và luôn trung thành sống theo Chúa trong mọi hoàn cảnh.

Kết thúc Thánh lễ, mọi người dùng cơm chiều, trò chuyện, ca hát tại sân nh à tĩnh t âm của Đan viện.

Chung vui và chia sẻ ngoài trời

Kiểm Đức Mẹ vào lúc 19 giờ 30. Năm nay, mừng kính ĐỨC MẸ MÂN CÔI" Kỷ niệm 100 NĂM Đức Mẹ hiện ra ở Fatima. Mẹ đã nhắn nhủ với mọi người hãy: **ÁN NÃN THỐNG HỐI, CẢI THIỆN ĐỜI SỐNG, LẮN HẠT MÂN CÔI VÀ TÔN SÙNG TRÁI TIM VẸN SẠCH MẸ.** Mệnh lệnh của Mẹ vẫn còn vang vọng, thúc dục tất cả mọi người con cái Mẹ thực hiện để mưu tìm hoà bình cho thế giới, đặc biệt cho quê hương Việt Nam chúng ta hôm nay."Mẹ ơi, cúi xem dân nước Việt Nam.Đời gian khó, đức tin gồng cùm. Mẹ hãy ban ơn giải thoát Việt Nam. Cho toàn dân no ấm, Khang an. Ngày cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam kết thúc, mọi người từ giả nhau ra về , lòng tràn ngập niềm vui.◆

(Hoàng Trang ghi lại)

Sinh Hoạt tại Trụ Sở Diễn Đàn Giáo Dân Đức Cha Nguyễn Văn Long đến dâng Thánh Lễ

Sáng ngày 15 tháng 7 năm 2017, Phòng Sinh Hoạt Diễn Đàn Giáo Dân mới 9 giờ sáng đã tung bừng với cờ xí bên ngoài, ánh sáng chói chang bên trong và người người ra vào tấp nập khác thường. Thật là Hồng ân cao vời mà Thánh Linh đã ban cho Diễn Đàn vì chưa đầy một tháng mà trụ sở Diễn Đàn đã tung bừng đón tiếp hai vị Giám Mục khả kính đến sinh hoạt với anh chị em trong Nhóm Gioan Tiền Hô và Diễn Đàn Giáo Dân:

- Ngày 17 tháng 6 năm 2017 Đức cha Michae Hoàng Đức Oanh, nguyên Giám Mục Kontum, Việt Nam đến dâng Thánh Lễ Tạ Ôn và chúc lành cho Ban Quản Trị mới. Đồng tế trong Thánh lễ có LM. Nguyễn Văn Khải đến từ La Mã.

- Ngày 15 tháng 7 năm 2017 Đức cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám mục chính tòa giáo phận Paramatta, TGP Sydney, Úc Châu đã ưu ái đến sinh hoạt với các anh chị em ngay sau khi vừa đặt chân tới quận Cam trong chuyến nghỉ hè riêng tư. Đức cha đã dâng Thánh Lễ Tạ Ôn và cầu nguyện cho Giáo Hội và Quê Hương đang gặp cơn cùng khổ. Cùng đồng tế với Đức cha Long có quý cha Đặng Văn Chín, Tuyên Úy Hải Quân Hoa Kỳ, cha Simon Hồng Ân Nguyễn Ngọc Thạch, dòng Chúa Thánh Thần đến từ Đài Loan, cha Nguyễn Văn Khải đến từ Giáo đô La Mã và cha giáo Đức Minh vừa được Đức Thánh Cha ban tước vị cá nhân “Đức Ông”.

Trong Thánh lễ, BS. Trần Văn

Cảo đã dâng lên Thiên Chúa các lời nguyện Giáo dân cầu nguyện cho Giáo Hội và Quê Hương:

1.- Cầu cho Đức Thánh Cha và Giáo Hội

Lạy Chúa,

Xin Chúa quan phòng gìn giữ Đức Thánh Cha Phan-Xi-Cô và Giáo Hội trần gian. Xin Chúa ban cho ĐTC sức mạnh thể chất và tinh thần, nâng đỡ gìn giữ Ngài thoát khỏi những âm mưu ác độc của kẻ thù, ngõ hầu dẫn dắt Giáo hội hoàn vũ qua mọi cơn sóng gió.

2.- Cầu cho hàng Giáo phẩm

Lạy Chúa,

Xin Chúa quan phòng gìn giữ hàng Giáo Phẩm, quý Linh mục, Tu sĩ Việt Nam, đặc biệt ĐC Vinh Sơn Nguyễn Văn Long & quý cha

Trước khi Thánh lễ bắt đầu, BS. Trần Việt Cường đã thay mặt hai Nhóm Gioan Tiền Hô và Diễn Đàn Giáo Dân chào mừng Đức cha chủ tế, quý Linh Mục đồng tế và quý Thân Hữu hiện diện.

Đức Cha Nguyễn Văn Long tâm tình sau lễ.
Ô. Trần Quang Tuyến giữ nhiệm vụ MC

BS Trần Văn Cảo dâng Lời Nguyện Giáo Dân
Từ trái: LM Nguyễn Văn Khải, LM Nguyễn Ngọc Thạch, ĐC Nguyễn Văn Long,
LM Đặng Văn Chín, Đ.Ô Nguyễn Đức Minh

đồng tế trong Thánh Lễ hôm nay. Để nhờ ơn Chúa, các Ngài luôn là đèn soi đuốc sáng cho giáo dân chúng con noi theo trong cảnh ngộ khó khăn, cay nghiệt hiện nay của Giáo Hội Việt Nam trước những mưu toan thâm độc của chế độ cộng sản vô thần.

3.- Cầu cho GP Vinh

Lạy Chúa,

Xin Chúa đoái nhìn hoàn cảnh đau thương, nghiệt ngã của Giáo phận Vinh hôm nay. Xin Chúa Thánh Thần đặc biệt ban ơn can đảm cho hàng Linh mục, Tu sĩ của Chúa, nhất là các cha Đặng Hữu Nam, Nguyễn Đình Thực và tập thể giáo dân nơi đây... để tất cả vượt qua

mọi cạm bẫy của kẻ thù.

4.- Cầu cho Đan Viện Thiên An

Lạy Chúa,

Đan Viện Thiên An hiện đang trở thành mục tiêu bách hại công khai của tập đoàn vô thần cộng sản. Đan Viện đã bị lấn chiếm. Các Linh mục, Tu sĩ bị bạo hành, xử

BS Trần Việt Cường chào mừng

nhục. Thánh tượng Đấng Cứu Thế bị xúc phạm.

Xin Chúa thức tỉnh đoàn ngũ Giáo dân, Giáo sĩ và hàng Giáo phẩm của Chúa trên khắp ba miền đất nước chúng con, để mọi người nhận ra tính cách trầm trọng của biến cố Thiên An, cùng nhau Nên-Một, thể hiện tinh thần hiệp nhất trong yêu thương đùm bọc của con cái Chúa.

5.- Cầu cho Mẹ Năm và các Tù Nhân Lương Tâm

Lạy Chúa,

Blogger Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh vừa phải nhận một bản án oan sai 10 năm tù chỉ vì đã can đảm cất lên tiếng nói của người công chính để bảo vệ những thành phần bị cường quyền áp bức, bóc lột.

Xin Chúa nâng đỡ, gìn giữ cô, thêm sức mạnh và lòng can đảm cho người mẹ trẻ đơn thân này. Đặc biệt xin Chúa bảo bọc hai người con thơ dại của cô trong

cảnh ngộ éo le khôn khó vì thiếu tình mẫu tử.

Xin Chúa thức tỉnh nhất điểm lương tâm nơi nhà cầm quyền độc tài để họ biết xám hối, chấm dứt những hành vi bạo hành, tàn ác đối với các tù nhân lương tâm.

6.- Cầu cho Nhóm Gioan Tiền Hô và Diễn Đàn Giáo Dân

Lạy Chúa,

Chúng con cảm tạ Chúa đã gửi Đức Cha Vinh Sơn từ phương trời xa xôi Úc châu đến với chúng con. Trong Thánh Lễ hôm nay, chúng con thành khẩn xin Chúa ban cho mọi thành viên trong Nhóm Gioan Tiền hô, những anh chị em đang trực tiếp điều hành nguyệt san ĐĐGD cùng những thân hữu hiện diện. Xin cho tất cả luôn kiên vững, bền đỗ trong Đức Tin, hăng say nồng nhiệt trong Đức Mến và luôn tin tưởng, hi vọng trong Đức Cậy để tiếp tục vững bước trên con đường sứ mạng mà anh chị em chúng con đã chọn.

Thánh lễ kết thúc với phép lành của Đức Cha chủ tế.

Sinh hoạt được tiếp nối do anh Trần Quang Tuyền điều hợp. Mở đầu là phần tường trình ngắn gọn các sinh hoạt của hai nhóm. BS. Trần Việt Cường với chương trình truyền hình “Tin yêu và Hy Vọng? “. BS. Trần Văn Cảo về 17 năm hoạt động của Diễn Đàn Giáo Dân và Quỹ Yểm Trợ Nạn Nhân Kiện Formosa. Anh Nguyễn Đức Luận với Quỹ Yểm Trợ Tù Nhân Lương Tâm và Thương Phế Binh VNCH ...

Đức cha Nguyễn Văn Long ngay sau đó đã tâm tình với cử tọa, ca ngợi các hoạt động Tông Đồ của hai Nhóm và khích lệ anh chị em trong tinh thần dân thân phục vụ. Quý Linh mục cũng được mời chia sẻ. LM. Nguyễn Văn Khải đã nhân dịp này đề cao con người và cuộc sống của GM. Nguyễn Văn Long bằng những gì tai nghe mắt thấy khi cha được mời sang Úc Châu. Cha Khải cũng cao giọng ca ngợi các công tác mà các anh chị em đã và đang thực hiện với tinh thần dân thân, hăng say và hy sinh cao độ.

Những chia sẻ riêng tư được tiếp nối trong bữa trưa thân mật, ấm cúng.

Buổi sinh hoạt đặc biệt và ngoại lệ đã chấm dứt sau bốn tiếng đồng hồ. Mọi người lưu luyến chia tay thăm hẹn gặp lại trong tinh thần ái.

Phóng viên ĐĐGD

RUNG TÂM NHĨ

1. Rung tâm nhĩ là một căn bệnh rối loạn nhịp tim nhanh thông thường nhất. Khoảng 30-40% tổng số ca nhập viện vì bệnh tim có căn nguyên từ rung tâm nhĩ. Nó có thể gây ra suy tim, đột quỵ và tử vong.
2. Thông thường nút xoang nằm ở tâm nhĩ phát xung điện đều đặn theo nhịp làm tim hoạt động bình thường và đập theo nhịp khoảng 60-100 nhịp mỗi phút. Khi rung tâm nhĩ xảy ra quá trình phát xung điện không còn phát xuất từ nút xoang nữa nhưng từ một điểm khác trong tâm nhĩ. Quá trình phát xung điện bất thường này thành hình rất nhanh và loạn nhịp trên 300 nhịp mỗi phút làm tâm nhĩ bị rung và tim đập loạn nhịp trên 100 nhịp mỗi phút.
3. Có nhiều nguyên nhân gây ra rung tâm nhĩ: do các căn bệnh tim mạch như bệnh van tim, suy tim, phì đại cơ tim, nhồi máu cơ tim, hoặc do bệnh phổi, như viêm phổi, tắc nghẽn phổi mãn tính, có huyết khối trong phổi, hoặc do bệnh tăng cường giáp tuyến. Ngoài ra sử dụng một số loại thuốc tây cũng gây ra rung tâm nhĩ, như các thuốc trị dị ứng mũi, thuốc giảm cân, rượu và các nước uống chứa caffeine cũng gây ra rung tâm nhĩ.
4. Các nguy cơ dẫn đến rung tâm nhĩ là tuổi trên 60, cao áp huyết, tiểu đường, béo phì.
5. Rung tâm nhĩ gây ra các triệu chứng như tim đập thất thường, lên cơn hồi hộp, đánh trống ngực thường xuất hiện khi căng thẳng hoặc gắng sức, khó thở hoặc thở đứt quãng, dễ mệt mỏi khi hoạt động, lên cơn choáng váng hoặc chóng mặt, quý vị nên tham khảo bác sĩ gấp hoặc đi cấp cứu khi có cơn đau thắt ngực kéo dài trên 5 phút, cảm giác tê ở tứ chi, cảm thấy khó nói đột ngột, đau đầu dữ dội và chóng mặt.
6. Rung tâm nhĩ được chuẩn đoán qua điện tong đồ,

đặt máy holter do nhịp tim từ 24 đến 48 tiếng, chụp xray ngực, siêu âm tim, chụp ct, xét nghiệm máu.

7. Mục tiêu điều trị rung tâm nhĩ là đưa về nhịp xoang, giảm tần suất cơn rung nhĩ, giảm thiểu các triệu chứng và tránh nguy cơ biến chứng, thuốc điều trị gồm 3 loại chính: thuốc chống máu đông có tác dụng ngăn ngừa sự thành hình cục máu đông trong tâm nhĩ. Đây là biến chứng quan trọng nhất, nó có thể gây ra đột quỵ hoặc nhồi máu cơ tim. Loại thuốc thứ hai là thuốc chống loạn nhịp giúp đưa về nhịp xoang. Cuối cùng là thuốc giảm tần suất cơn rung nhĩ. Ngoài ra bác sĩ chuyên khoa tim có thể dùng phương pháp sốc điện giúp hồi phục nhịp xoang, qua việc đặt máy sốc điện với năng lượng thấp, đặt xuyên qua da đến ti khi thuốc và sốc điện không hiệu nghiệm bác sĩ có thể sử dụng Catheter Ablation triệt đốt bằng sóng cao tần, dùng điện cực để đốt các tế bào tim đã phát xung điện tạo ra rung tâm nhĩ.
8. Để giúp ngăn ngừa rung tâm nhĩ nên bỏ thuốc lá, tránh xa môi trường có khói thuốc, duy trì trọng lượng hợp lý với chiều cao, tập thể dục thường xuyên tốt nhất là 30 phút mỗi ngày năm ngày trong tuần, tránh uống rượu quá độ và các nước chứa độ lượng caffeine cao kiểm soát tốt áp huyết, và đường huyết, và mức cholesterol.◆

BÁNH KHŨC

GIANG ANH

Gia Chánh

NGUYÊN LIỆU

Cho vỏ bánh: ½ ký gạo nếp rửa sạch, ngâm nước lạnh qua đêm hay vài tiếng với nước ấm.

1 gói bột nếp 400grs

1 bó rau cải cúc (cần ô) rửa sạch, bỏ cọng già, cắt nhỏ.

350 ml nước lạnh.

1. muối. 1tsp bột nêm . Nếu không dùng bột nêm, cho thêm 1/2tsp muối nữa.

1Tbsp dầu ăn.

Cho nhân bánh:

300 grs thịt heo nạc vai cắt hạt lựu hay dùng thịt xay nhưng không nhuyễn.

200 grs đậu xanh không vỏ rửa sạch, ngâm vài tiếng nước lạnh cho mềm, sau đó hấp chín. Xay hoặc giã cho mịn.

2củ hành đỏ(hành ta) băm nhỏ.

2Tbsp dầu ăn.

1tsp muối , 1tsp tiêu xay.

CÁCH LÀM: Gạo nếp sau khi ngâm đổ ra rổ, xả lại nước, để cho ráo. Khi chảy hết nước cho 1tsp muối vào trộn đều để riêng.

Vỏ bánh :Dùng máy xay sinh tố cho nước + rau cải cúc * vào xay thật nhỏ.

Cho bột nếp vào tô lớn, đổ nước rau mới xay vào bột, cho muối, bột nêm dầu ăn vào. Trộn nhào cho thật mịn*. Lấy giấy plastic che kín để bột nghỉ.

Nhân bánh:Dùng nồi loại không dính cho dầu ăn, hành đã băm nhỏ vào. Khi thấy hành hơi vàng, thơm thì cho thịt vào. Đảo thịt cho chín săn, cho muối vào, đảo thêm một chút rồi cho đậu xanh, tiêu vào tiếp tục đảo đều một chút nữa là nhân đã được.

Nặn bánh: Chia vỏ và nhân bánh to cỡ trái quít. Dàn bột hơi mỏng , cho viên nhân vào giữa, bọc bột kín chung quanh nhân.

Lăn viên bánh vào gạo nếp cho gạo dính đều chung quanh bánh.

Lấy xửng (nồi chõ hấp xôi), cho nước vào 1/2 đáy chõ, đậy vung vào đun sôi.

Lấy ngăn trên của chõ rải 1 lớp mỏng gạo nếp vào, xếp viên bánh lên trên gạo nếp cách nhau một chút cho hơi nóng thông thương. Sau đó rải một lớp gạo nếp nữa lên trên. Bánh hấp khoảng 30 phút sẽ chín.

Theo kinh nghiệm, Giang Anh hấp một lớp bánh như vậy thì bánh sẽ chín đều. Lấy bánh ra và tiếp tục làm như vậy cho đến hết.

Còn nếu hấp nhiều bánh một lần, ta phải giở bánh dưới lên trên và trên đưa xuống phía dưới. Thời gian hấp bánh sẽ lâu hơn.

Điều cần nhớ ta phải xem mực nước đáy chõ và cho thêm nước sôi nếu cần.

Bánh này dùng khi nào cũng ngon, mang đi xa cũng tiện, hầu như ai cũng ưa thích.

Xin chúc quý vị một mùa Hè đầm ấm, vui vẻ, hạnh phúc.

*Có thể dùng rau bó xôi, cải làn thay thế rau cần ô (cải cúc).

*Khi nhào bột nếu gói bột cũ sẽ cần thêm một chút nước. Nếu thấy hơi mềm cho thêm ít bột nếp vì bó rau có khi lớn hay nhỏ nữa.◆

Đức TGM Nguyễn Chí Linh trả lời phỏng vấn...

(tiếp theo trang 35)

Trị Đảng CSVN, Chủ tịch Mặt Trận Tổ Quốc VN, đã “bắt thần” đến “thăm” HĐGMVN đang hội họp mà các Giám mục lại tỏ ra hững hờ như không hề biết. **Hỏi:** “*Từ ngày 5 tháng 10 năm 2016, Đức Cha là chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Hôm trước ngày Đức Cha được bầu, Nguyễn Thiện Nhân, chủ tịch Ủy Ban Trung Ương Mặt Trận Yêu Nước, và là thành viên của cấp chính trị cao nhất của Đảng, tức Bộ Chính Trị, đã tới chào thăm Đức Cha. Đức Cha có những mối liên hệ nào với các nhà cầm quyền trung ương?*” **Đáp:** “*Cuộc viếng thăm của Nguyễn Thiện Nhân diễn ra dưới sự chủ tọa của Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng Giám Mục Sài Gòn. Tôi không biết có phải ngài mời ông ấy hay đó là sáng kiến của Nguyễn Thiện Nhân. Nhưng các cuộc viếng thăm này không được chào đón trong khuôn khổ hội đồng giám mục.*” Thì ra vậy! ĐC Bùi Văn Đọc rước đại quan chức CS “xâm nhập” cuộc hội họp của các Giám mục VN để hai bên quảng bá “đối thoại”, hay để CS nghe báo cáo tình hình và ban chỉ thị. Nhưng phía các giám mục thì lại tỏ ra bất ngờ về “khách không mời” này, nên *cuộc viếng thăm của ông Nhân đã “không được chào đón trong khuôn khổ hội đồng giám mục.”*

Không biết Đức TGM Bùi Văn Đọc và ông Nguyễn Thiện Nhân có nhận ra sự thật bề bàng đó hay không? Chỉ biết một điều là sau đó, ĐTGM Đọc chuyển sang đồng hành với “quốc doanh” Phan Khắc Từ, đi đặt viên đá đầu tiên xây Tòa Báo CG và DT dịp nhóm báo này kỷ niệm 42 năm! Ở đây, xin không bàn tới cái chuyện đặt viên đá xây dựng cái Tòa Báo phá đạo này, chỉ xin giới thiệu hai tiếng nói Công giáo trong nước. Đó là JB Nguyễn Hữu Vinh với bài “*ĐTGM Phaolô Bùi Văn Đọc hành động vì điều gì*” (09/7/2017) và Simon Nguyễn An Quý với bài “*Giám mục Bùi Văn Đọc lại hà hơi tiếp sức cho đảng cộng sản vô thần*” (13/7/2017).

Tạm thời, xin mời bạn đọc thử xem hình dưới đây:

Thông thường đằng sau bàn thờ hoặc là không hình ảnh gì cả hoặc chỉ có mỗi cây Thánh Giá hay một hình ảnh Chúa mang ý nghĩa phụng vụ. Đằng này, phong sau bàn thờ, nổi bật là tấm pa-nô “**Lễ đặt viên đá đầu tiên ...**” với cái chân dung đồ sộ bề thế của Đức Tổng Đọc. Điều xưa nay hiếm thấy!

Về Đức Tổng Bùi Văn Đọc với việc mục vụ của Đảng Mục tử, trước đây chúng tôi đã có đề cập tới, cách riêng trong bài “*Formosa – Xác cá, phận dân, lòng người và đường đi của đạo*”,

giờ xin độc giả tham khảo thêm JB Nguyễn Hữu Vinh và Simon Nguyễn An Quý như đã nêu trên sẽ rõ hơn vai trò của vị Chủ Chân Tổng Giáo phận Sài Gòn.

Điều chúng tôi không thể không nhắc tới là trong lúc Đan Viện Thiên An bị “đất tặc” vây hãm và tấn kích thô bạo (“đất tặc” là mượn từ mấy kiểu nói thời thượng “đỉnh tặc”, “cát tặc”....), người ta thấy có Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, Đức TGM Nguyễn Chí Linh, ĐGM Hoàng Đức Oanh đã đến viếng thăm và đều có lên tiếng... Không thấy Đức Tổng họ Bùi! Formosa, ngài còn tránh xa, vì sợ dính vào tội “kích động gây bạo loạn” huống hồ là đến với Thiên An lúc này!

Được tự do hơn? Lạc quan hơn?

Trở lại với bài phỏng vấn Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Chí Linh do Eglise d’Asie thực hiện, Đức Cha thành thật bày tỏ: “*Tôi không dấu giếm điều gì, tôi phát biểu điều tôi suy nghĩ. Chúng tôi ít dè dặt hơn trước.*” Tuy nhiên, chúng tôi xin phép được dè dặt trước lời Đức Cha phát biểu: “*Tôi lạc quan vì, sau một thời kỳ lâu dài chung sống, các thành phần xã hội đã tìm cách xích lại gần nhau. Người Cộng Sản và Người Công Giáo hiểu nhau tốt hơn trước khá nhiều.*”

Đức Cha CT/HĐGMVN còn

nói: “Người Công Giáo ngày càng ít bị ngờ vực hơn. Trước đây, người ta quá bị điều khiển bởi điều tuyên truyền dạy. Từ nay, người ta có khả thể quan sát bằng chính mắt mình, và họ đã khám phá ra rằng người Công Giáo không xấu như trước đây người ta vốn nghĩ.” Có thật người CG trong nước hiện nay “ngày càng ít bị ngờ vực hơn” không? Vậy, có bao nhiêu trí thức Công giáo được tham gia việc công quyền ở đẳng cấp trung và cao trong khi vẫn trung thành với tôn giáo mình? Giáo Hội Công giáo có quyền tham gia tích cực vào các hoạt động xã hội, y tế và giáo dục ở mọi cấp, bình đẳng với mọi cá nhân, tổ chức dân sự, xã hội khác không?

Trước khi tỏ ý “lạc quan” như vậy, ĐC Linh cũng đã cho rằng: “Chúng tôi được tự do hơn. Và các thế hệ trẻ, thành viên của Đảng, thành viên của chính phủ, được thông tri nhiều hơn trước, cởi mở hơn...”

Không rõ những phát biểu trên đây của Đức Cha có mâu thuẫn với những THỰC TẾ mà chính Đức Cha đã chỉ ra ở phần đầu cuộc Phỏng vấn của Eglise d’Asie không? Lại nữa, Đức Cha cũng thừa biết là với xu thế toàn cầu hóa hiện nay và vì sự sống còn của chế độ, CSVN không thể không có một vài chuyển biến để “làm màu”, che mắt công luận. Dầu vậy, CSVN không từ bỏ những thủ đoạn đe tiện gian ác cố hữu của họ. Không nói tới những chuyện xa xưa, ngay trong năm này và những tháng gần đây, những gì đã và đang xảy ra cho người dân Việt Nam, cho những nhà hoạt động nhân quyền, cho

những người và những tổ chức tôn giáo dành quyền bảo vệ tài sản đất đai của mình, cho những dân oan, cho những người lẫn chết tắt trời trong nhà tù CS? Cả sinh hoạt tôn giáo cũng bị người ta dùng “Luật” gọi là Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo để bóp nghẹt, chặn đứng các hoạt động của tôn giáo hay trói buộc các tôn giáo bằng sợi dây định hướng CS, mang tên định hướng xã hội chủ nghĩa...

Chỉ mới ngày 03/6/2017, HĐGMVN do Đức Cha Nguyễn Chí Linh lãnh đạo đã có bản nhận định đánh thép về Luật Tôn giáo, Tín ngưỡng! Và cũng mới đây thôi, các nhà tu hành ở Đan viện Thiên An Huế đã chẳng bị vu khống, nhiech mắng, đánh đập tàn nhẫn sao? Thánh Giá Đan Viện bị xúc phạm như thế nào, Đức Cha Nguyễn Chí Linh cũng đã đến tận nơi, nhìn xem “vết tích”! Rồi một phụ nữ Công giáo cô thân cô thế như Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (Mẹ Nấm) có đáng chịu bản án 10 năm tù chỉ vì dám nói lên cái nhìn và cái hiểu của mình về sự bất công trong xã hội không? Lại một trí thức như giáo sư Phạm Minh Hoàng đã bỏ cả sự nghiệp của mình ở hải ngoại, trở về nước hiến thân phục vụ trong ngành giáo dục, tại sao lại bị tước quốc tịch, bị đuổi ra khỏi nước, trong khi quốc tịch của ông là “quốc tịch từ sinh đẻ, máu huyết” chứ đâu phải là thứ quốc tịch xin-cho?

Mới đây, vào ngày ngày 10/6/2017 Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt “đã vượt hơn 640 km từ Đan viện Châu Sơn, Ninh Bình (Miền Bắc) đến thăm các Đan sĩ Đan viện Thiên An Huế (Miền Trung). Đức Tổng “bộc

lộ nỗi đau và xót” của mình, mà “đau buồn trước hết là Thánh Giá [ở Thiên An] bị đập vỡ” qua lời chia sẻ: “Với biểu tượng thánh thiêng đẹp như vậy lại bị xúc phạm thì nói lên một điều thất là đáng buồn.”

ĐTGM Ngô Quang Kiệt thẳng thắn chia sẻ: “Chính quyền nghĩa là quyền chính đáng công khai hay là công quyền của người dân, phải có tính cách quang minh chính đại. Bây giờ người ta dùng côn đồ, dùng lực lượng đen tối là những lực lượng ở ngoài pháp luật.” Từ cái nhìn trên, Đức TGM phân tích: “Nếu hai lực lượng giống như là ÁNH SÁNG và BÓNG TỐI, nhưng chính người ta hợp tác với nhau thì khó coi rồi, mà nó còn lẫn lộn vào nhau thì thật là đáng buồn. Suy thoái đạo đức thật là thâm hiểm.” Rồi Đức Cha kết luận đánh thép: “Do đó, chúng ta cần nhìn vấn đề của Thiên An ở góc độ sâu xa hơn nhiều như vậy, chúng ta mới thấy đáng sợ và đáng báo động cho tương lai của đất nước, cho tương lai Giáo Hội của chúng ta.”

Chúng tôi mạn phép dùng câu kết luận trên đây từ cuộc phỏng vấn của Huyền Trang, GNSP (Tin Mừng Cho Người Nghèo), với Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt ngày 10/6/2017 để làm lời kết cho bài viết của chúng tôi ở đây.◆

Lê Thiên (17/7/2017)

Trân Trọng Giới Thiệu Chương Trình
Hát Trên Vùng Biển Chết

Địa điểm:
 Hội trường VIỆT BÁO
 14841 Moran Street
 Westminster, CA 92663

Thời gian:
 Thứ bảy, ngày 12/08/2017
 Từ: 19.00 giờ đến 22.00 giờ

Ban Tổ Chức:
 Nhà Báo Trần Phong Vũ
 Câu Lạc Bộ Tình Nghệ Sĩ
 Nhóm Thân Hữu Nguyễn Chí Thiện
 Hội Giáo Chức VN - Nam California
 Mạng Lưới Nhân Quyền

Đặng Bình

Tuyết Hạnh

Thu Sương

Nguyễn Dung

Hạnh Cư

Đình Đại

Trân trọng kính mời quý vị tham dự đêm nhạc đấu tranh
HÁT TRÊN VÙNG BIỂN CHẾT

• Thứ Bảy 12 tháng 8 năm 2017 • từ 7:00 pm – 10:00 pm
 • Hội trường Việt Báo - 14841 Moran Street, Westminster, California
 • Liên lạc: (949) 232-8660

Hát những ca khúc cho Biển, cho đồng bào cho các nạn nhân của thảm họa FORMOSA.

- Hát Cho Người và Biển (Đình Đại)
- Vùng Đất Chết (Đình Đại)
- Hát Cho Tuổi 20 (Đình Đại)
- Ai Đang Giết Dân Tôi (Đình Đại)
- Biển Đông Ở- Việt Nam Ở (nhạc: Mai Hoài Thu. thơ: Thùy Vân)
- Người Mẹ Trẻ Xuống Đường (Ngô Thanh Nam)
- Vùng Biển Chết (Nguyễn Dung)
- Mai Tôi Về (Nguyễn Dung)
- Biển Chết (Lâm Ngân Mai)

Với sự đóng góp của các nghệ sĩ:

- Thu Sương, Đình Đại, Đặng Bình
- Nguyễn Dung, Tuyết Hạnh, Hạnh Cư
- Ban Hợp Ca Câu Lạc Bộ Tình Nghệ Sĩ

Ban Tổ Chức:

- Nhà Báo Trần Phong Vũ
- Câu Lạc Bộ Tình Nghệ Sĩ
- Nhóm Thân Hữu Nguyễn Chí Thiện
- Hội Giáo Chức VN – Nam California
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân
- Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam

VÀO CỬA TỰ DO

PHÂN ƯU

Vô cùng thương tiếc được tin

Anh Vincentê ĐỒ TẮT TẾ

Sinh ngày 21 tháng 11 năm 1934 tại Nam Định
Cựu Học Sinh Trung Học Hồ Ngọc Cẩn, Trung Linh

Đã được Chúa gọi về ngày 22 tháng 7 năm 2017

Tại California, Hoa Kỳ

Hưởng thọ 83 tuổi,

Chúng tôi thương tiếc và chia buồn cùng chị Đỗ Tất Tế và toàn
thể Tang Quyền.

Xin Thiên Chúa sớm đưa Linh Hồn Vincentê
Về Hưởng Phúc Trường Sinh Trên Thiên Đàng

Thành Kính Phân Ưu

GIA ĐÌNH CỰU HỌC SINH VÀ THÂN HỮU TRUNG HỌC HỒ NGỌC CẨN :

Đỗ Ngọc Bảo, Nguyễn Văn Bách, Trần Đình Bách, Vũ Ngọc Bích, Tống Văn Bính, Lưu Văn Các,
Đinh Văn Cẩm, Lưu Khắc Cẩn, Trần Văn Cảo, Đinh Văn Chúc, Đinh Văn Cương, Phạm Huy Cường,
Lê Trần Đức, Trần Tiến Dực, L.M. Vũ Hân, Đinh Văn Hiện, Nguyễn Nhật Hồ, Bùi Ngọc Hồ,
Trần Đức Hoan, Đỗ Huy Hoàng, Bùi Đức Hợp, Võ Giáo Huân, Nguyễn Phi Hùng, Trần Tuấn Hựu,
Phạm Quang Khanh, Đinh Đăng Kỳ, Bùi Đức Lạc, Đoàn Thanh Liêm, Nguyễn Đức Liên,
G.M. Mai Thanh Lương, Đỗ Trọng Linh, Mai Như Mạnh, Vũ Thị Minh, Vũ Đức Minh,
Nguyễn Quang Ngọc, Đinh Lưu Nhã, Ngô Quang Quyền, Nguyễn Hữu Đức Quỳnh, Nguyễn Hữu Ru,
Nguyễn Kao Thắng, Đỗ Đức Thành, Nguyễn Thị Thêu, Đoàn Từ Thiện, Phạm Văn Thiệp,
Ngô Đình Thuần, B. Vũ Lục Thủy, Lê Minh Tiến, Trần Tấn Toan, Nguyễn Mạnh Thường,
Trần Mạnh Tòng, Phạm Hữu Trác, Lê Văn Trang, Nguyễn Đức Tuyên,
Trần Ngọc Vân, Nguyễn Thanh Xuân.

PHÂN ƯU

Chúng tôi súc động nhận được tin

Bà ĐỖ NGỌC NHẬN

Khuê danh **MARIA MADELENA NGUYỄN THỊ TÚ**

Đã từ giã cõi trần ngày 29 tháng 6 năm 2017
tại San Antonio TX, Hoa Kỳ

hưởng thọ 83 tuổi

Chúng tôi chân thành chia sẻ sự mất mát với Cựu Đại Tá
Đỗ Ngọc Nhận,

Nguyên Chỉ Huy Trưởng Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt
Và toàn thể gia đình

Xin Thiên Chúa sớm đưa linh hồn Maria Madelena
về nơi Vĩnh Phúc

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Lê Minh Đảo, Mặc Giao, Đỗ Thái Nhiên, Cao Khắc Tiệp

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của **Quý Thân Chủ** và **Quý Độc Giả** đã nhiệt thành ủng hộ cho các **Thân Chủ Quảng Cáo** dưới đây

Á Đông Super Market	73	Golden Heart Medical.....	Bìa 4
Alpha Travel & Tour.....	72	Hành Hương Đức Tin	41
Ana Pharmacy	81	Luật Sư Nguyễn Khiết - Workers' Comp.....	80
Bảo Hiểm TMN.....	33	Manna Pharmacy	81
BS Dương Khổng Tước	81	Mile Square Dentistry	80
BS Nguyễn Mạnh Hùng	56	Nhà Quàn An Lạc.....	32
BS Phan Mỹ Dung, Lê Phan Stephanie, Mỹ Châu.....	65	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
Cali Home Finance	56	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Chùm Kết.....	72	Paracel Seafood Restaurant	57
Chung's Express Restaurant.....	48	Phở 86.....	32
Chung's Teriyaki.....	48	OCC Printing	89
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	65	Saigon City Market Place	49
Di's Printing.....	64	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	64
Grand Gaden Restaurant.....	Bìa 2		

Quảng Cáo

Quý vị đăng quảng cáo, hỉ tín, ai tín trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân phối trên khắp Hoa-Kỳ và thế giới.

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên: _____ Điện thoại: _____

Địa Chỉ: _____ ☐ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ ☐ Độc Giả Mới

_____ Email: _____

Nhận làm: ☐ Cố Vấn ☐ Chủ Trương ☐ Cố Động Viên ☐ Bảo Trợ ☐ Điều Hành

☐ Đại Diện Vùng ☐ **Độc Giả Ân Nhân:** ☐ \$60 ☐ \$100 ☐ \$200 ☐ \$.....USD

☐ **Độc Giả Thường:** Hoa-Kỳ \$50 USD; Canada \$70 USD; Âu Châu, Á Châu, Úc Châu \$80 USD

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số: _____

Muốn có các số cũ (nếu còn): _____

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn ĐGD: **7864 Westminster Blvd., Westminster, CA 92683**

Hoặc gọi điện thoại: **714-894-5826** Email **toabaoddgd@yahoo.com**

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIEN DAN GIAO DAN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.